

NYUGDÍJASOK ARANYKORBAN

JUBILEUMI EMLÉKKÖNYV

2017.

Beköszöntő

Tisztelettel köszöntöm a Zrínyi - Bogyi Nyugdíjasklubunk Klubja vezetőit és teljes tagságát abból az alkalomból, hogy megírta és megjelenítette a „NYUGDÍJASOK ARANYKORBAN” című jubileumi emlékkönyvét.

A frappáns cím is jól értékel - dokumentumok, fényképek, visszaemlékezések rosta - azt az élménydús, értékes és gazdag utat, amely a klub több évtizedes történetét, tagjainak sokoldalú tevékenységét méltóképpen ábrázolja.

Az évek során rendszeresen megrendezett klubnapok és rendezvények jól kiegészültek tematikailag a különböző megemlékezésekkel, elődíjakkal, vetélkedőkkel, kulturális élményekkel, elismerésekkel, lövőpályákkal, lakóanyagátogatásokkal, túrákkal, „felds arszalos” kerti parttyikkal, társlebotokkal és egyéb kapcsolatokkal stb.

A klub tagságának ismertait, látókörét jelentősen bővítette az élménydús hazai tájak, történelmi és kulturális értékei mellett a szellemi kibontakozó külföldi kirándulások többek között Ausztriába, Csehországba, Szlovákiába, Kárpát-Ukrajnába, Románia - Erdélybe, Bulgáriába, Horvátországba, Szlovéniába, Olaszországba és egyéb helyekre.

Külföldön jelentős és értékes szerepet vállalt fel a klub vezetőisége, amikor is évek óta rendszeresen megrendezi a különböző szintű hatónai tanintézetekben végzett turisták jubileumi találkozóit, amelyek jelentőségét, fontosságát és értékét az egyetlen vezető is felismerte és támogatta.

A klub vezetőisége által - korábbi években is összehívott jubileumi kiadvány méltó emléket állít az „aranykorszak” élő, tevékenykedő tagságának. Ehhez kívánok erős egészséget és további szép élményeket!

Dr. Pohe Árpád ezredes
Nemzeti Közszolgálati Egyetem
Hadtudományi és Honvédtisztviselői Kar
Debrecen

A ZRÍNYI MIKLÓS BOLYAI JÁNOS NYUGÁLLOMÁNYÚAK KLUBJA

A felsőfokú katonai tanintézetben működő Klub 67 fő taggal több, mint három évtizede alakult meg Budapesten, az Üllői úti laktanyában. Jelenlegi székhelye a Hungária körúton lévő Zrínyi laktanyában van. A Nemzeti Közsolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar jogelőd nyugállományú tagjainak összefogását végzi.

Az éves munka- és rendezvény terv szerint havi rendszerességgel elnökségi üléseket és klubnapokat rendez. Több kiemelt rendezvényünk volt. Megemlékeztünk a jeles évfordulókra: a Millennium-ra, a Nándorfehérvári csata 550-ik évfordulójára, az 1848-49 és 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulóira, az 1867-es Kiegyezésre, Batthyány-ra, Mátyás királyra, Széchenyire és Bolyaira. Az I. Világháború kitörésének centenáriumi év rendezvényein részt vettünk. A felsorolt emlékezések megtartására egy-egy előadót kértünk fel. Az évfordulókkal kapcsolatosan több múzeumlátogatást szerveztünk.

Nagy figyelmet fordítunk a katonai tanintézetekhez tartozó nyugállományú bajtársaink meglátogatására. Elsősorban a budapesti és a szolnoki lakosokkal tartjuk fent a személyes kapcsolatot, a többiekkel telefonon

és E-mail útján érintkezünk. Tagjainkat és a működési körünkben tartozó nyugdíjasainkat a jubileumi születésnapjukon felköszöntjük és részükre szép kiállítású emléklapot adunk át. Az elnökség javaslatára végzett munkájuk alapján többen elismerésben részesültek. Évenként 50-60 fő bajtársunknál tettünk család, illetve beteglátogatást. A családlátogatások tapasztalatairól tájékoztatjuk a MH. Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokságot. Elhunyt bajtársaink temetésének szervezésében az elnökség tagjai aktívan részt vállalnak. A búcsúbeszéd megrendezését gondosan előkészítjük, bajtársaink emlékét kegyelettel ápoljuk.

Klubunk csapata több löversenyen is részt vett, a **BAJTÁRSIASSÁG** hadipisztoly lőbajnokságon, csapatversenyben több alkalommal is eredményesen szerepelt. Rendszeresen és sikeresen veszünk részt az MH Budapesti Nyugállományúak Klub vetélkedőin.

Mindig jó a hangulat és bajtársias a légkör az ebéddel egybekötött családi rendezvényeken valamint az „Özvegyek és egyedülállók” találkozóin. Rendszeresen kirándulásokat szervezünk az ország nevezetes helyeire (Székesfehérvár, Pákozd, Komárom, Ópusztaszer, Eger, Vácrátóti arborétum...)

Az együttműködő klubokkal és bajtársi egyesületekkel szervezett rendezvényeken és külföldi utakon /Erdély, Felvidék, Kárpátalja, Ausztria, Horvátország és Törökország) veszünk részt.

Különösen nagy figyelmet kapnak az Elnökség által minden évben

megszervezett bajtársi találkozók melyet minden évben az **Emlékdiploma-átadások** alkalmából rendezünk meg. A Zrínyi Miklós Katonai Akadémián végzetek és a tiszti iskolákon: a fegyvernemi iskolákon, Kossuth Akadémián, Kilián György Repülő Tiszti Iskolán valamint az Egyesített Tiszti Iskolán) 50 és 60 éve avatottak A

az évfolyam jubileumi találkozásán nemcsak disz-emléklapot kapnak (arany-rubindiplomát), hanem a Zrínyi Emlékparkban találkozásuk emlékére fát is ültetnek és közös fotót készítünk.

Klubunk tagsága a különböző tisztképző iskolákból tevődik össze, ezért összefoglaljuk ezen iskolák rövid történetét.

„A Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola Nyugállományúak Klubjának tíz éve 1985-1995” és a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Bolyai János Nyugállományúak Klubja 1985-2005 „ 20 éves a klubunk!” c. könyvből a hitelesség szempontjából átvettük a legfontosabb részeket.

Felkértük a 25 éves Zrínyi Miklós Bajtársi Egyesületet, hogy ők is írjanak ebbe a jubileumi kiadványunkba. Nyugdíjas tagjainkat ösztönöztük arra, hogy írjanak magukról. Kellő számú megemlékezés (életrajz vagy visszaemlékezés) esetén megjelentetjük könyv alakban is munkánkat.

ADOMÁNYOZÓ OKIRAT

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület a nyugállományúak érdekében végzett kiemelkedő társadalmi munkájáért

ELISMERŐ OKLEVELET ADOMÁNYOZ

*a Zrínyi-Bolyai
Nyugállományúak Klubja*

*részére fennállásnak 30. jubileumi évfordulója
alkalmából.*

Budapest, 2015. december 14.

Prof. Dr. Rajnai Zoltán elnök

ZRÍNYI-BOLYAI NYUGÁLLOMÁNYÚAK KLUBJÁNAK ALAPSZABÁLYA ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1./ A társadalmi szervezet neve:

Zrínyi Miklós – Bolyai János Nyugállományúak Klubja /továbbiakban a Klub/.

2./ A Klub székhelye:

Zrínyi Miklós laktanya 1101 Budapest Hungária krt. 9-11. parancsnoka által rendelkezésre bocsájtott helyiség: 7.ép. fsz. 10. sz. iroda/, Levelezési cím: 1581 Budapest Pf. 15

3./ A Klub körbélyegzőjének lenyomata: Bolyai János Nyugállományúak Klubja

4./ A Klub megalakulásának időpontja: 1985. Bejegyzésének ideje: 1990.

5./ A Klub jogi személy, civil szervezet.

6./ A Klub első és általános képviselője az elnök.

A Klub képviselőjét állami, társadalmi és egyéb szervek irányában a klub elnöke, alelnöke és titkára látja el. A Klub ügyintézői: a klub titkára, pénztárosa/könyvelő/ és nyilvántartója.

Az ügyintézők tevékenységét a titkára irányítja.

7./ A Klub pártoktól, politikai csoportosulásoktól független civil szervezet. A Magyar Köztársaság alkotmánya és alkotmányos jogszabályok tiszteletben tartásával működik.

8./ A Klub céljai:

Szervezi a tagok számára a művelődési, a kulturált szórakozási és pihenési igényeinek kielégítését.

b.) Figyelemmel kíséri tagjai szociális helyzetének alakulását, képviseli ez irányú érdekeiket, a M H érdekképviselői szerveinél kezdeményezi a szükséges intézkedések megtételét.

c.) Szervezi az idős, beteg tagok meglátogatását, illetve segíti az elhunyt tagok családtagjait a végtisztesség megszervezésében, a temetésén a kegyelet lerovását..

d.) Segíti a Magyar Honvédség, ezen belül a felsőfokú katonai tanintézetekhez, a Ludovika zászlóaljhoz való személyes kötődés fenntartását, és erősítését. Közreműködik a nyugállományú tisztek jubileumi bajtársi találkozóinak megszervezésében.

e.) Tagjai útján a lakossági környezetben, a fiatal tisztjelöltek körében közreműködik a hazafiság és a honvédelem eszméjének terjesztésében. A klub ápolja a honvéd tisztképzés hagyományait.

A KLUB TAGSÁGA

1./A) A klub tagjai lehetnek: A Klub céljaival egyetértő magyar állampolgárságú személyek, a felsőfokú katonai tanintézetektől, a katonai szervektől nyugdíjba helyezettek, ezek feleségei, továbbá a nyugdíjba helyezett közszolgálati alkalmazottak, katona özvegyek és a társfegyveres testületek, rendvédelmi szervek nyugállományú tagjai.

Aktív tagok: azok a tagok, akik rendszeresen részt vesznek a Klub rendezvényein és segítik a kitűzött célok megvalósítását.

Támogató tagok: azok a tagok, akik erkölcsi és anyagi támogatást adnak a Klub működéséhez.

Tiszteletbeli tagok: kiemelkedő tevékenységük, beosztásuk és munkájuk alapján a tagság erre érdemesnek tartott személyiségek.

B/ A tagfelvétel rendje: A belépni szándékozó személyt kérelmükre az előírt nyomtatvány kitöltésével az Elnökség veszi fel. A döntésről a titkár 30 napon belül kiértesíti a kérelmezőt.

C/ A klubtagság megszűnik: a.) Kilépéssel, amelyet a kilépő személynek szóban, személyesen, vagy írásban kell bejelentenie az Elnökségnél. b.) Törléssel, a következő esetekben:

aki tagdíjfizetési kötelezettségének egy naptári évben nem tesz eleget, felhívásra sem rendezi hátralékát, az alapszabályt durván megsérti, bűncselekményt követ el, magatartásával a klubtagságra méltatlanná válik és a klubtag halálával.

c.) A klubtagság törlése az Elnökség hatáskörébe tartozik. A tagsági viszonyban bekövetkezett változásokról, a nyilvántartásban történő átvezetésről a titkár gondoskodik,

Klubtagságból való törlés elleni fellebbezést írásban kell a klub elnökéhez benyújtani. A fellebbezésről a klub tagsága a soron következő ülésen dönt, s erről az illetékes személyt a titkár írásban kiértesíti.

2./ A klubtag jogai:

- a.) A tag alapvető kötelessége részt venni az egyesület szervezeti életében, munkájában.
- b.) A közgyűlésen szavazati joggal rendelkezik.

Bármely tisztségre jelölhető, a klub vezető szerveibe beválasztható.

- c.) Jogosult a klub által nyújtott szolgáltatások és kedvezmények igénybe vételére.

d.) A klub tevékenységét érintő bármely kérdésben javaslattal és kezdeményezéssel élhet. Az ilyen irányú beadványaira az Elnökségtől 30 napon belül érdemi választ kell kapnia.

e.) Segítséget kérhet a vezetőségtől a klub céljaival egybeeső személyes /családi/ problémák megoldásához.

3./ A klubtag kötelességei:

- a.) A klub alapszabálya előírásainak betartása.
- b.) A közösségi élet követelményeinek betartása, az egymás közötti bajtársi, szellemi és baráti kapcsolat ápolása.
- c.) A tagdíj fizetése.
- d.) A fegyveres erők érdekeinek és tekintélyének védelme személyes példamutatással.

A KLUB SZERVEZETI FELÉPÍTÉSE és MŰKÖDÉSI RENDJE

- 1./ A Klub szervezeti felépítése: a.) Közgyűlés, b.) Elnökség és munkabizottságok, c.) Pénzügyi Ellenőrző Bizottság

2./ A Klub legfelsőbb szerve a Közgyűlés:

- Tisztújító közgyűlést háromévenként, beszámoló közgyűlést évente kell összehívni, a tagság 70 %-nak jelenlétével határozatképes

- Beszámoló közgyűlést évente kell összehívni, a határozathoz 50%+1 fő jelenléte szükséges.

- Rendkívüli közgyűlést az elnökség indokolt esetben bármikor összehívhat.

Össze kell hívni a közgyűlést, ha a tagok egyharmada a cél megjelölésével kéri, ill. ha azt a bíróság elrendeli.

3./ A közgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik:

- a.) A klub alapszabályának elfogadása és módosítása 2/3 szavazat arány.
- b.) A klub tisztségviselőinek megválasztása és felmentése 2/3 szavazat arány.
- c.) A klub más társadalmi szervezettel való egyesülésének, vagy valamely szövetségben való társulásnak, más társadalmi szervvé átalakulásának, s megszűnésének kimondása 2/3 szavazat arány.
- d.) A klub megszűnése esetén a klub vagyonáról rendelkezés
- e.) A klubtagsági díj mértékének és fizetési rendjének megállapítása.
- f.) „Tiszteletbeli Elnök és Örökös Tiszteletbeli Tag” cím alapítása.
- g.) Bármely kérdés, melyet a közgyűlés a későbbiekben a saját hatáskörébe von.

4./ A Klub elnöksége: a klub operatív testülete, melyet a közgyűlés három évre választ és hét tagból áll: a klub elnökéből, alelnökéből és a titkárból, továbbá négy elnökségi tagból.

A klub elnökségét a közgyűlés személy szerint választja, a tiszteletbeli tagot személy szerint a közgyűlés megbízásából az elnök kéri fel. Az Elnökség - a nyári két hónap kivételével havonta ülésezik, soron kívüli ülés indokolt esetben bármikor összehívható.

5./ A Klub elnökségének feladatai:

a.) A klub életének, tevékenységének folyamatos tervezése, szervezése, irányítása, ennek során az alapszabály előírásainak érvényesítése, a vonatkozó törvények rendelkezéseinek alkalmazása /betartása/.

b.) Szervezi és előkészíti a közgyűlés határozatait valamint azok végrehajtását.

c.) Az elnökség képviseli a klubot a Magyar Honvédség érdekvédelmi szervei, állami és társadalmi szervezettel tartott kapcsolatokban.

d.) Összeállítja a klub éves munka- és rendezvénytervét, költségvetését, azokat jóváhagyásra a közgyűlés elé terjeszti, gondoskodik annak végrehajtásáról.

e.) Meghatározza a tagdíjak beszedésének rendjét.

f.) A klub tagságának köréből, a klub céljai eredményes megvalósításának érdekében kiemelkedő eredménnyel munkálkodókat a klub nevében erkölcsi, anyagi elismerésben részesíti, ill. magasabb szintű elismerésre az illetékes szervhez felterjeszti.

g.) Folyamatosan ápolja és együttműködési kapcsolatot tart a klub működésének alapvető feltételeit biztosító és a klub segítésére kötelezett honvédségi szervekkel, valamint azzal az egyesülettel, melynek tagja.

6./ A Klub közgyűlésének írásban foglalt határozatait, a klub nevében a külső szervekhez küldendő javaslatait, előterjesztéseit a klub nevében az elnök és a titkár írja alá. A klub elnökének akadályoztatása esetén aláíró személy az alelnök.

7./ A Klub elnöksége mellett munkabizottságok segítik a klub céljainak megvalósítását, a munka – és rendezvénytervben szereplő feladatok végrehajtását. A munkabizottságokat az elnökség tagjai vezetik, tagjai közül az önként jelentkező klubtagok bízzák meg

Az alapszabály elfogadásakor működő munkabizottságok a következők:

Közművelődési munkabizottság. Szociális és kegyeleti munkabizottság.

A klub elnöke további munkabizottságokat is létrehozhat egyes feladatokra.

8./ A Klub pénz- és dologi vagyonának kezelését, nyilvántartását, továbbá a tagnyilvántartását, valamint a működéssel kapcsolatos egyéb ügyviteli feladatokat a klub titkárának irányítása, felelőssége és személyes közreműködése mellett az ügyintéző tisztséget betöltők végzik.

9./ Az Ellenőrző Bizottság elnökből és két tagból áll. A közgyűlés egyszerű szótöbbséggel, az elnököt külön; az elnökség két tagját egyszerre három évre választ meg. Feladata a klub pénz-és egyéb dologi vagyona kezelésének, felhasználásának és elszámolásának ellenőrzése. Ellenőrzéseinek megállapításait jegyzőkönyvbe foglalja. Évente egyszer beszámol a közgyűlésnek az ellenőrzési tapasztalatairól.

10./ A Klub testületére, szerveire vonatkozó közös rendelkezések:

A klub testületei, szervei (Közgyűlés, elnökség) akkor határozatképes, ha a döntési fórumon a tagok több mint 50 %-a + 1 fő jelen van. A határozatokat illetőleg a személyek megválasztását nyílt szavazással, 2/3-os szótöbbséggel hozzák meg. A választott tisztséget betöltők tisztségüket csak személyesen gyakorolhatják /helyetteseik útján nem/. A Közgyűlésről jegyzőkönyvet kell felvenni, az elnökség döntéseit, határozatait emlékeztetőben kell foglalni.

A KLUB VAGYONA és GAZDÁLKODÁSA

1./ A Klub a működéséhez szükséges anyagi feltételeket két forrásból meríti.

a) a klub saját pénzbevételéből, vagy anyagi támogatásából, amelyek a következőkből származhatnak: A klub tagsága által rendszeresen befizetett tagdíjból, amelynek összegét a klub elnöksége javaslatára a tagság szavazza meg és a befizetések az év első negyedévében egy összegben történnek. A klub tagjai, pártoló tagjai által felajánlott pénzbeli támogatásból, vagy dologi felajánlásából. A Honvédelmi Minisztérium, ill. a MH illetékes szervei által juttatott pénzbeli támogatásból, BEOSZ-tól, alapítványoktól és szponzoroktól kapott pénztámogatásból.

b./ Természetbeni támogatásból, amelyet a Honvédelmi Minisztérium, ill. a Ludovika zászlóalj illetékes szervei a klub működésének tárgyi feltételeként rendszeresen és folyamatosan biztosítanak. (pl. helyiség, berendezések, fűtés, világítás, ügyviteli és postai szolgáltatások, telefon -, fax használat, egyéb dologi szolgáltatások, mint pl. térítéss busz-igénybevétel).

c./ Pályázatokkal elnyert támogatásokból.

2./ A Klub költségvetés és egyéb tervek alapján gazdálkodik, melyben alkalmazza a gazdálkodásra vonatkozó állami jogszabályi rendelkezéseket.

3./ Adózás az 1996 évi LXXX.1. törvény 6. pont alapján a társasági adó alanya. A fenti törvény 6. sz. mell. 1. pontja szerint az alapító okiratban nevesített célszerű tevékenység; a tevékenységhez kapott támogatások, juttatások és tagsági díjak nem minősülnek vállalkozási tevékenységnek. A klub ebből adódó bevétele nem esik adófizetési kötelezettség alá.

4./ Civiltörvény által újrafogalmazott Ptk. 62. § (8) bekezdés rendelkezik az egyesület és tagjai felelősségéről a következők szerint: A Klub a vagyonával önállóan gazdálkodik, tartozásáért saját vagyonával felel. A tagok támogatásán túl csak saját maguk által okozott károk megtérítéséért felelnek,

5./ Az alapszabályban nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyv, a 2011. évi CLXXV. törvény az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról, a 2011. évi CLXXXI. törvény a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról, valamint az egyesületekre vonatkozó mindenkor hatályos jogszabályok rendelkezéseket kell alkalmazni.

A FŐISKOLA NYUGÁLLOMÁNYÚ TAGJAI KLUBJÁNAK
megalakulása, szervezeti élete

Találkozás a főiskola parancsnokával

Tíz évvel ezelőtt, 1985 decemberének első napjaiban a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola parancsnoka Paál György vezérőrnagy meleg hangú levélben hívta meg a nyugállományban lévő tábornok, tiszt és tiszthelyettes volt munkatársakat egy baráti beszélgetésre.

Ebben az időben már közel négyszáz fő nyugdíjasa volt a főiskolának a jogelőd tiszt iskolák nyugdíjasaival együtt.

A találkozás igen nagy örömet szerzett a rég nem látott munkatársaknak, ismerősöknek, s a jelen lévő hivatásos állományoknak.

A vendéglátók: Paál György vezérőrnagy, Ladányi Ferenc alezredes, valamint a tanszékvezetők, osztályvezetők és a szolgálatiág-főnökök voltak. /E sorok írásakor már mind nyugállományban vannak/.

A baráti találkozón a beszélgető csoportok nagy lelkesedéssel mesélték régi élményeiket, életük alakulását, vagy éppen a jelenlegimunkahelyükön vagy családon belüli ténykedésüket.

Többeszer elhangzott a "hogyan vagy?", "de jól nézel ki" vagy az, hogy "hogyan gyógyultál?", Milyen gyógyszereket szedsz?" stb.

A téma leginkább a régi események, az átélésekből fakadó élményanyag volt, valamint a szolgálati élet, a kiképzési és nevelési gondok, vagy az eredmények, a gyakorlatok, a díszelgések, alaki szemlék, az egyes személyekhez fűződő kapcsolatok, mind az Egyesített Tiszti Iskola, mind a főiskola időszakából.

Egyre több név hangzott el, mindenki tudott valami kis kiegészítőt mondani, ami az elődök jó vagy rossz oldalát mutatta be, például Fisztrai László, Bissi Tibor, Reubinek Zoltán, Kérészi István, Jakab József, Lehoczki András, Jámbor Gyula, Kovács Ernő és Gáspár Károly, a fővadász.

Sokat beszélgettünk a tagozatok, a tanszékek életéről, a rivalizálásokról, a lövészetekről, a járőrgyakorlatokról, járőrbejárnokosságokról, a növendéki, majd hallgatói lemorzsolódásokról, röplabda-, lánthenisz-, fociversenyekről, kővérek-sóványak mérkőzéséről, ahol az akkori növendékek jókat nevettek parancsnokaik ügyességén, vagy...

Szó esett a továbbképzésekről, azok fontosságáról, a politikai foglalkozások szorongásairól, parancsnokok és beosztottak viszonyáról. Sok jó példa volt. Sokan tekintették példaképüknek Kőteles Jenő és Kazai Barna vezérőrnagyokat. Az avatások díszszóval jelölték parancsnoka sok éven át Kazai Barna volt.

A kellemes, baráti délután keretében majdnem mindenki-ben felmerült az igény, hogy többet kellene találkozni, beszélgetni, együtt lenniük. Az is elhangzott, hogy a hallgatók kiképzésében segítséget is nyújthatnának.

Ezen a jól sikerült baráti összejövetelen született meg az ötlet, hogy alakítsuk meg a főiskolán a nyugállományúak klubját.

Paál György vezérőrnagy támogatta az elgondolást, a javaslatot a jelenlévők nagy örömmel fogadták.

Például Kőteles Jenő vezérőrnagynak, az iskola parancsnokának a parancsnokság és a tagozatok közötti futballmérkőzéseken való játéka, Bakonyi Sándor ezredes, megbízott parancsnok ellenőrzési módszere, Pesti Endre vezérőrnagy, iskolaparancsnok fejlettsége, Karácsonyi József ezredes, kiképzési osztályvezető "jó-rossz" pontozási módszere, Satek István alezredes hallgatói nevelési módszere, Bissi Tibor ezredes, Szűcsi András alezredes, Miklós Árpád alezredes és még sorolni lehetne, kik és milyen események kerültek szóba.

Az Egyesített Tiszti Iskoláról, amely tíz évig állt fenn, igen sok jó vélemény hangzott el. Sokan visszasírták azt az időszakot a fiataloságukkal együtt.

Sok emléket idéztek fel a főiskolák megalakulásával kapcsolatos 1967. évi eseményekből. Ez volt az Egyesített Tiszti Iskola szétválása, egyúttal a két főiskola, a Kossuth Lejos Katonai Főiskola és a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola létrejötte.

Kemény, nehéz időszak volt, egyéni beszélgetések, beosztások megszüntetése, személyek mentek, újak jöttek. Minden más lett, új elvek, új módszerek, más követelmények szert dolgoztunk.

A csapatok követelményrendszere azonban megmaradt. Első és fő feladat a parancsnokká való képzés, a második a felkészítő, majd harcoztató kell, hogy váljanak a főiskolákról kibocsátott tisztek.

Visszatérve a korábbi emlékezőkhez, szóba került Borváth János vezérőrnagy és Kazai Barna vezérőrnagy, az első főiskolaparancsnokok, valamint dr. Halász András mérnök ezredes, főiskolaparancsnok-helyettes, aki később Szíriában volt tanácsadó és gépkocsibaleset áldozata lett.

Megalakul a nyugállományúak klubja

A baráti találkozón a főiskolaparancsnok kért szót: "Barátaim, ha egyetértetek velem, akkor alakítsuk meg a főiskolán a nyugállományúak klubját. Válasszatok egy társadalmi bizottságot, amely megszervezi, majd vezeti a klubot."

A parancsnok elmondta még, hogy a klub működéséhez biztosítja a feltételeket /belépési engedélyt, helyiséget, autóbust a kirándulásokra, ha kell, étkezést, stb./ Engedélyezi a különböző létesítmények használatát, az uszodát, a sportpályát, a rendezvények látogatását. A létszámnak megfelelően az ünnepi rendezvényeken való részvételt.

A jelenlévők falrengető hurrázással fogadták a javaslatot. Javaslata hangzott el azonnal, hogy a társadalmi bizottság az alábbi személyekből alakuljon meg:

Kovács János ny. ezredes,
Susa István ny. ezredes,
Somogyi Béla ny. alezredes,
Iván István ny. alezredes,
Gál Jenő ny. alezredes,
Paskó Károly ny. alezredes,
Kiss Béla ny. törzsszázados.

A jelenlévők a javaslatot elfogadták, hiszen a javasolt személyek a főiskola egészét képviselték és nagyon jól ismerték őket. Köszönjük a parancsnoknak.

A felkért tagok megtiszteltetésnek érezték a jelenlévők bizalmát és elfogadták a megbízást.

A megválasztott társadalmi bizottság azonnal munkához látott és megbeszélte a teendőiket.

- 1./ Az elnökség /vezetőség/ megválasztása, a reszortok és felelőseik kijelölése,
- 2./ A főiskola összes nyugdíjasának tájékoztatása a klub megalakulásáról /írásban/,
- 3./ A fővárosi hadkiegészítő parancsnokság érdekvédelmi szervének a tájékoztatása a klub megalakulásáról,
- 4./ Munkatervjavaslat készítése az 1986. évre, amelyet a tagság hagy jóvá az első találkozón,
- 5./ Szervezeti kérdések: mikor, mit, kinek, hogyan kell elvégezni, a vezetők munkamódszerei, kapcsolatok létrehozása, stb.

A társadalmi bizottság döntött az alapvető kérdésekben és a klub elnökének egyhangúlag Susa István nyá. ezredest választotta meg. A megválasztott klubelnök megköszönte a bizalmat és kérte a bizottság minden tagját, hogy szívvel-lélekkel azon fáradozzanak, hogy a főiskola nyugdíjasai jól érezzék magukat és szervezett klubéletet éljenek. A főiskola oktató-nevelő munkáját ne zavarjuk.

Javasolta, hogy december 17-én tartanak elnökségi ülést a részletek megbeszélésére. Az elnökség a javaslattal egyetértett.

A klub megalakulásának időpontjával a rendezvény napját, azaz 1985. december 9-ét tekintjük.

Az első elnökségi ülés

A tervzetnek megfelelően az első megbeszélést 1985. december 17-én tartottuk. A bevezető után az elnök első sorban arról szólt, hogy milyen jó érzés volt találkozni a volt munkatársakkal, a parancsnoksággal, a hivatásos állományval.

A megválasztott társadalmi bizottság 7 főből áll:

elnök:	Susa István nyá. ezreces,
elnökhelyettes:	Somogyi Béla nyá. alezredes,
közművelődési felelősök:	Faskó Károly nyá. alezredes, Iván István nyá. alezredes,
szociális felelősök:	Kovács János nyá. ezreces, Gál Jenő nyá. alezredes, Kiss Béla nyá. törzsszászlós.

Célunk a hivatásos állományval való kapcsolat erősítése, az egyéni és szociális problémák megoldásában segítségnyújtás, a nyugdíjasokban lévő elvtársak összefogása. A főiskola adatai lehetőségei kihasználása a tartalmas, színvonalas művelődés, pihenés és szórakozás biztosítása.

Terveink szerint minden hónap harmadik hétfőjén klubnap keretén belül találkozunk a főiskola művelődési központjában. /A legközelebbi 1986. január 20-án du. 15.00-kor./ Az összejövetelek lehetőséget nyújtanak baráti beszélgetésekre, egyéni gondok megbeszélésére, tájékoztatásokra.

Tájékoztatásul közöljük, hogy 1986-ban

Tavaszzal egy zenés délutánt /estét/ tervezünk.

Hváron ócsai kirándulást /családostul/ ebéd, /du. szalonasztás/, egyéb kulturális és sportrendezvény /ultipartik/.

Ősszel Eger-Szilvásvárad kirándulást /egynapos és az autóbussz függvényében/.

Télen éves beszámoló összejövetelt az 1986. évben történetekről, valamint az 1987. évi tervezett programokról.

A nyugdíjasok klubjának vezetését úgy kell kialakítani, hogy szervezett legyen és a főiskola munkáját ne zavarja. A tagok jól érezzék magukat a közösségben. Ennek érdekében az elnök javasolja, hogy a

- titkár, egyben elnökhelyettes
Somogyi Béla nyá. alezredes,
- közművelődési felelős
Faskó Károly nyá. alezredes és
Iván István nyá. alezredes,
- szociális és kegyeleti felelős
Kovács János nyá. ezreces,
Gál Jenő nyá. alezredes és
Kiss Béla nyá. törzsszászlós legyen.

Az elnökség a javaslatot elfogadta.

Az elnökség döntött abban is, hogy a főiskola összes nyugdíjasának az alábbi levelet küldi el tájékoztatás végett arról, hogy a klub megalakult.

Kedves Elvtárs /Elvtársnő/!

A főiskola nyugdíjasnyí társadalmi bizottsága 1985. december 9-én megalakult és tisztelettel, meleg szeretettel köszönt. Őszintén reméljük, hogy levelünk jó egészségben talál.

A főiskola parancsnoksága maximális segítséget nyújt ahhoz, hogy továbbra is otthonunknak érezzük a főiskolát. Megkapjuk a belpósi lehetőséget a főiskolára, az uszoda, a szauna, sportolási, szórakozási, pihenési lehetőségekre és a művelődési központ programjainak látogatására.

A rendezvényekre az értesítés-meghívást időben elküldjük.

A fentiekben csak válaszolni kívántuk az 1986. évi elgondolásainkat. Reméljük, hogy az indulási évben ezek elégségesek lesznek és a továbbiakban is várjuk a jó javaslatokat ezzel kapcsolatban.

Megkérünk, hogy a tájékoztató alapján nyilatkozz: tegye akarsz-e lenni a főiskola nyugdíjasnyí klubjának.

Ha részt kívánna venni klubunk munkájában, akkor a főiskola politikai osztályának címezve küldd be a személyi számodat 1986. január 30-ig. A főiskola nyugdíjasnyí klubtagsága nem zárja ki a Művelődési Ház Tisztek és Tiszthelyettesek Klubjának tagságát. Részvételre feltétlen számítunk.

További jó egészséget, jó pihenést és nagyon boldog új esztendőt kívánunk!

Budapest, 1985. december 20.

Elvtársi Kövözetlettel:

a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola
Társadalmi Bizottsága

Megegyezett az elnökség abban is, hogy minden hónap harmadik hétfőjén találkozik 14.00-kor. A klubdelután ugyanezen nap 15.00-kor kezdődik.

Fővárosi Bíróság
6.Pk. 61 476/3 szám

V é g s é s

A Fővárosi Bíróság a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola nyugállományú tagjainak klubja szervezetet az 1989. évi II. törvény 15. -ának /1/ bekezdése alapján 2318 sorozám alatt a társadalmi szervezetek nyilvántartásába vette.

A szervezet székhelye: 1191 Budapest, Üllői út 133-135.

Működési köre: csoportokat tömörítő

A képviselő neve: Susa István
lakcíme: 1114 Budapest, Bukarest u. 8-10.

Somogyi Béla
1124 Budapest, Thomán I. u. 12.

Budapest, 1990. június 27.

A kiadvány hiteléül.

Dr. Almásy Mária ek.
tanácselnök

Az egyetem Üllői úti bázisán immár 20 éve működik az a nyugállományú klub, amely összetartja, tömöríti az itt működött tisztképző intézmények nyugállományban lévő tagjait.

Nekem jutott az a feladat, – egyben megfiztetetés - hogy közvetlenül biztosítsam a klub működésének feltételeit. Ettől függetlenül jó kapcsolat alakult ki a klub mindenkor vezetőjével, a találkozásokon keresztül a tagsággal.

Még nem voltam a kar legelső embere, amikor a nyugdíjasok közül néhányat már megismertem. Elsősorban Susa István nyá. ezredes urat, aki már vegyész hallgató koromban vezette a híradó tanszéket. Amikor hozzám fordult a klub problémáival, hatáskörömben minden segítséget megadtam. Természetesen ismertem a vegyivédelmi tanszéken tanító volt tanáraimat, akik szintén itt vannak a klubban. Ismertem Vörös Béla nyá. ezredest, aki szorgalmasan írt a Bolyai Szemlébe, melynek főszerkesztője voltam, és 1999-ben engem kért fel a tiszti viselkedésről írott könyvének lektorálására.

Amikor a főiskolai, majd egyetemi kar élére kerültem, a klub tagjaival közvetlenebb és szorosabb kapcsolatba kerültem.

Minden évben tájékoztatom a tagokat előadás formájában a tisztképzés állapotáról, a változásokról, a fejlődés irányáról. Részt veszek a klub év végi vacsoráján, ahol megismerkedhetek a meghívott többi klub vezetőivel, eredményeikkel, problémáikkal.

Szinte napi kapcsolat van a klub elnökségével. Bár vannak beosztottjaim, mégis szívesen fordulnak hozzám kisebb nagyobb ügyek elintézésében. Sajnos nem mindenben tudok segíteni, aminek az egyik oka, az egyetem szervezeti rendszere.

Karunk meghívja a nyugállományúakat nagyobb rendezvényeire, a belső tisztavataásra. A tanszékek közvetlen kapcsolatot tartanak a régi tanárokkal. Meghívják a fegyvernemi napokra. A tanszékvezetők büszkén dicsekednek eredményeikkel, volt tanáraiknak elmondják gondjaikat is. Bolyai Napon az elmúlt évek állománya találkozhat a háborús tisztikar élő tagjaival.

Bár vannak a nyugállományúaknak gondjaik, ha ezeken segíteni nem tudunk, tovább visszük. Az egyetem szívesen segíti a klubokat összefogó Bajtársi Egyesület munkáját is. Több esetben helyet biztosított rendezvényeiknek, melyeket a hazai pálya előnyével rendelkező Bolyai Klub segíti.

Húsz év eredményeit és gondjait feldolgozó könyvükhöz ezúton is kívánok sok sikert. A további munkájukhoz, életükhöz:

Erőt! Egészséget!

Budapest, 2005. szeptember 1.

BOLYAI NYUGÁLLOMÁNYÚAK KLUBTAGJAI 1995 áprilisában

Algács Tibor nyá. hadnagy	Törzsosztály
Barna István nyá. alezredes	Személyügy
Balázs Gyula nyá. alezredes	Pártpolitikai tanszék
Bárány Sándor ny. tanár	Matematika tanszék
Bátyai Péterné	Családtag
Balogh Ferenc nyá. hadnagy	Technikai szolgálat
Balogh Ferencné	Családtag
Csanádi László kpa.	Kiképzési osztály
Csanádi Lászlóné kpa.	Testnevelési tanszék
Ember Andrásné kpa.	Külföldi tagozat
Fülöp István nyá. törzszászlós	Technikai szolgálat
Fülöp Istvánné	Családtag
Futó Imre nyá. alezredes	Ált. katonai tanszék
Futó Imréné	Családtag
Faskó Károly nyá. alezredes	Lgv. tűzér tanszék
Faskó Károlyné	Családtag
Gabos István nyá. alezredes	Kiképzési osztály
Geramszegi Vilmosné	Családtag
Gál Jenőné	Családtag
Galántai Jánosné kpa.	Híradó tanszék
Gál István nyá. ezredes	Pártpolitikai tanszék
Gál Istvánné	Családtag
Hujber Sándor	Családtag
Hujber Sándorné kpa.	Kiképzési osztály
Heinrich Jenőné	Családtag
Hoffman Tibor nyá. alezredes	Híradó tanszék
Hoffman Ernő nyá. alezredes	Külföldi tagozat
Hódi Sándor nyá. alezredes	Pártpolitikai tanszék
Hódi Sándorné	Családtag
Havasi János nyá. alezredes	Híradó tanszék
Holló Imre nyá. alezredes	Kiképzési osztály
Horváth Józsefné nyá. őrnagy	Egészségügyi szolgálat
Iván István nyá. alezredes	Törzsosztály
Iván Istvánné ny. tanszékvezető	Idegennyelvi tanszék
Illik János nyá. főtörzsőrmeister	Technikai szolgálat
Illik Jánosné	Családtag

Józsa Mihály nyá. alezredes	Ált. katonai tanszék
Józsa Mihályné	Családtag
Juhos Kándor nyá. mk. alezredes	Páncélos és gjmű tanszék
Jakab József nyá. alezredes	Ált. katonai tanszék
Kérészi István nyá. ezredes	Lgv. tüzér tanszék
Fluka József nyá. alezredes	Lgv. rakéta tanszék
Kerényi József nyá. alezredes	Híradó tanszék
Kelenhegyi Emil nyá. ezredes	Híradó tanszék
Kiss Béla nyá. törzsszászlós	Egészségügyi szolgálat
Kiss Béláné	Családtag
Kútsági Tamás nyá. alezredes	Politikai osztály
Kiss Andor nyá. őrnagy	Testnevelési tanszék
Kovács Ernőné	Családtag
Kecskeméti Miklós nyá. főtörzsőrm.	Zeneiskola
Lóki Lajos nyá. ezredes	Híradó tanszék
Lászay János nyá. őrnagy	Híradó tanszék
Lékó György nyá. mk. alezredes	Híradó tanszék
Lukács Ferencné nyá. alezredes	Lgv. rakéta tanszék
Márkus Jenő nyá. alezredes	Lgv. tüzér tanszék
Dr. Foroián Györgyné kpa.	Törzssosztály
Meskó István nyá. alezredes	Híradó tanszék
Meskó Istvánné	Családtag
Mészáros József nyá. mk. ezredes	Parancsnokság
Mandler Lajos nyá. ezredes	Parancsnokság
Mandler Lajosné	Családtag
Németh László nyá. alezredes	Híradó tanszék
Németh Károlyné ny. kpa.	Egészségügyi szolgálat
Oláh György nyá. alezredes	Rádiófelderítő tanszék
Pallagi János nyá. ezredes	Parancsnokság
Paska János nyá. alezredes	Rádiófelderítő tanszék
Polyák István nyá. alezredes	Személyügy
Papócsi János nyá. alezredes	Páncélos és gjmű tanszék
Pécsi Lajos nyá. alezredes	Lgv. rakéta tanszék
Pécsi Lajosné	Családtag
Potoczki Imre nyá. alezredes	Elektronika tanszék
Potoczki Imréné	Családtag

Rózsa Bertalan nyá. alezredes	Társadalomtudomány tanszék
Sárkány Lajos nyá. alezredes	Lokátor tanszék
Sobor János nyá. alezredes	Páncélos és gjmú tanszék
Sobor Jánosné	Családtag
Somogyi Béla nyá. alezredes	Politikai osztály
Somogyi Béláné	Családtag
Sarkadi Sándorné nyá. alezredes	Híradó tanszék
Susa István nyá. ezredes	Híradó tanszék
Susa Istvánné	Családtag
Szécsényi Olivér nyá. alezredes	Zeneiskola
Szécsényi Olivérné	Családtag
Szalai Tibor nyá. főtörzsőrm.	Törzsosztály
Szekuli György nyá. alezredes	Pártpolitika tanszék
Szoó Ferenc nyá. alezredes	Hadtáp tanszék
Szoó Ferencné	Családtag
Szikszai István nyá. alezredes	Lgv. tüzér tanszék
Tóth Gábor nyá. alezredes	Alt. katonai tanszék
Tuboly Elek nyá. őrnagy	Törzsosztály
Tímár János nyá. ezredes	Lokátor tanszék
Varga László nyá. főtörzsőrm.	Gépjárműszolgálat
Vladár Menyhértne kpa.	Rádiótechnika tanszék
Veres János nyá. alezredes	Társadalomtudomány tanszék
Vörös István nyá. alezredes	Technikai szolgálat
Vecsei Vilmos nyá. alezredes	Hadtáp tanszék
Veres Pálné	Családtag
Vörös Béla nyá. alezredes	Híradó tanszék
Vörös Béláné	Családtag
Vörös Béla nyá. mk. alezredes	Híradó tanszék
Vágó Lászlóné nyá. őrnagy	Egészségügyi szolgálat
Winkler István nyá. alezredes	Társadalomtudomány tanszék
Zámbó Sándor nyá. alezredes	Pártpolitika tanszék
Zámbó Sándorné	Családtag
Zemkó Márton nyá. alezredes	Híradó tanszék
Zemkó Mártonné	Családtag

ZRÍNYI MIKLÓS - BOLYAI JÁNOS

NYUGÁLLOMÁNYÚAK KLUBJÁNAK NÉVJEGYZÉKE

ALGÁCS TIBOR fhdgy		NAGY LÁSZLÓ GERŐ ezds	
ÁRVAI JÁNOS alez		NAGY LÁSZLÓ GERŐNÉ	KATÓKA
BALOGH FERENC szds		NÉMETH LÁSZLÓ alez	
BÁRÁNY SÁNDOR		NYILAS LÁSZLÓ alez	
BENEDEK MIHÁLY alez		ÓCSAI SÁNDORNÉ	ANNA - MÁRIA
Dr. BEREK LAJOS ezds		PAÁL GERGELY	
BÉNYEI EMIL		PALLAGI JÁNOS ezds	
BÓDI JÓZSEFNÉ		PÁSZTORY IMRE alez	
CSIKI SÁNDOR alez		POLYÁK ISTVÁN alez	
Dr. DOBI JÓZSEF alez		+POLYÁK ISTVÁNNÉ	MARGIT
ENDLEIN GÁBOR szds.		POROSZLAI ÁKOS okl. mk. alez.	
FÁ CZÁN ATTILA örgy		RAVASZ FERENCNÉ alez	FRUZSINA
FORGÁCS FERENC alez		RING MIHÁLY alez	
FUTÓ IMRE ezds		Dr. RÁDLI TIBOR ezds	
FUTÓ IMRÉNÉ	MARIETTA	SÁNDOR JÓZSEF ezds	
FÜLÖP ISTVÁN fzls		SÁNDOR JÓZSEFNÉ	TONCSI
FÜLÖP ISTVÁNNÉ	MARIKA	Dr. SIMON ÁKOS ezds	
GÖNDÖR TIBOR alez		SAMU ISTVÁN	
Dr. HARAI DÉNES ezds		SOBOR JÁNOS ezds	
HAVASI JÁNOS ezds		SZABÓ KATALIN	
HEGEDŰS GYULA alez		SZENTGYÖRGYI LÁSZLÓ mk.alez	
HEGEDŰS JÁNOS alez		SZÉCSÉNYI OLIVÉR alez	
HOFFMANN ERNŐ alez		SZIGETHY MIKLÓS alez	
HOFFMANN TIBOR ezds		Dr. TAKÁCS MIKLÓS alez	
HOLY PÉTER alez		TÓTH GÁBOR ezds	
HORVÁTH KÁLMÁN alez		TÓTH JÓZSEF mk. alez	
HORVÁTH KÁLMÁNNÉ	MÁRTA	TUBOLY ELEK örgy	
IVÁN ISTVÁN ezds		TURI IMRE alez	
IVÁN ISTVÁNNÉ	MÁRIA	VÁRADI GYÖRGYNÉ	KATIKA
JUHOS NÁNDOR alez		VÁROSI LÁSZLÓ zls	
JUHOS NÁNDORNÉ	RÓZSA	VÁROSINÉ BECSEI	ERZSÉBET
KERTÉSZ ZOLTÁN alez		Dr. VERES GYÖRGY	
+KISS BÉLA hdgy		VERES JÁNOS alez	
KISS LÁSZLÓ mk. alez		VERES PÁLNÉ	KATALIN
KŐVÁRI IMRE alez		VESSZŐS SÁNDOR alez	
LADISZLAIDESZ LÁSZLÓ örgy		VESSZŐS SÁNDORNÉ	JULIANNA
LÁSZAY JÁNOS alez		VINCZE GÉZA alez	
LELKES ANDRÁS alez		ZEMKÓ MÁRTON alez	
MAROSVÁRI KORNÉL hdgy		ZEMKÓ MÁRTONNÉ	ZSÓKA
Dr. MOROIÁN GYÖRGYNÉ	TERÉZ		

2015. ÉVI MUNKA ÉS RENDEZVÉNYTERV

Kiemelt feladataink: Klubnapok, családlátogatások, közösségi rendezvények, 30 éves a Klubunk!

- Az I. VH 100. évfordulójáról való megemlékezések,
- Megemlékezés II. VH befejezésének 70. évfordulójára, koszorúzás
- Közreműködés az 50, 60 éves jubileumi Bajtársi találkozók szervezésében

KLUBNAPOK Helye: Tudós Kávézó (Könyvtár):

<u>MÁRCIUS 09. 14.00 óra</u>	Nőnap kiemelt, Márc. 15. megemlékezés 25-én Tavasz-barlang - vonattal (06.30 ind.) Tapolcára 28-án vonatos kirándulás Székesfehérvárra (Bory-vár, Király sírok)
<u>ÁPRILIS 13. 14.00 óra</u>	Költészet napja, az I. VH. a költészetben (Gyóni Géza verseiből) Vetített képek előadása az I. VH. olaszországi csatáiról. 11-én Vonatos kirándulás Révkomáromba 22-én Zirc-re
<u>MÁJUS 11. 14.00 óra</u>	Megemlékezés a II. VH. befejezésének 70 évf.-ra MH napjáról; Lőverseny Szfvár.- on 30. 31. szo.-va 11 óra V. Magyar Világtalálkozó a SYMA csarnokban
<u>JÚNIUS 08. 12.00 óra</u>	Kerti parti (Bem klub), eső esetén 11.-én 06-án Vácra Váci Arborétumba busz kirándulás (09.30 Városcsúcs busz pu.)
<u>SZEPTEMBER 14. 14.00</u>	A Klub jubileumi évfordulójával kapcsolatos kiadvány véglegesítése, szervezési feladatok megbeszélése Közreműködés 50, 60 éves jubileumi bajtársi találkozók szervezésében 20-án Túra a Budai hegyekben, Táv. 11 km. Találkozási pont a Gyermekvasút Hűvös-völgyi végállomásánál 09.00-kor.
<u>OKTÓBER 12. 14.00 óra</u>	Köszöntés az Idősek Világnapja alkalmából Megemlékezés az 56'-os eseményekre, Özvegyek és egyedülállóknak találkozója (színházlátogatás)
<u>NOVEMBER 09. 14.00 óra</u>	Decemberi rendezvény megbeszélése – szervezések pontosítása Megemlékezés az I. VH 100. évf. kapcsolatos eseményekre, előadás. Klub életképei fotókon (vetítés), látogatás a 150 éves Vigadóba
<u>DECEMBER 15. (kedd)</u>	30. éves a klub jubileumi rendezvénye (külön terv szerint)
<u>2016. JANUÁR 12. 14.00</u>	Beszámoló közgyűlés, program-megbeszélés, tagdíjbefizetés, költségvetés Megjegyzés. Szolnokra látogatás (a központi rendezvényhez kapcsolódóan) szervezés alatt!

ELNÖKSÉGI ÜLÉSEK: minden hónap 1.(első) kedd 10 óra (július és augusztus kivételével)

Balogh Ferenc	786-3207	30-401-9315	balogh.ferenc16@freemail.hu
Benedek Mihály	306-2668,	20-919-4262	15.benedek@gmail.com
Csiki Sándor	200-7025,		
Hoffmann Ernő	264-2547,	30-510-0303	hoffmann.erno@gmail.com
Holy Péter	340-7172	20-362-2788	holy.peter@chello.hu ,
Ladislajdesz László	787-5517,	30-986-6280	ladiz50@gmail.com
Nagy László Gerő	477-0336,	30-349-1545	lnagy@vipmail.hu
Sobor János	383-6218,	30-333-0234	alapitvany@uni-nke.hu

Ügyintézés: kedd napokon 09.00-11.30 között KLUBIRODA: 7 ép. IMO fsz.10. TEL.: 432-9000 /HM: 29-069

KIEG 1.sz.T & Érdekvédelmi Központ: 236-5235; Kegyület: 236-5196; HM: 29-909

1134 Bp. XIII. ker. Dózsa Gy. út 51. **Ügyfélfogadás: h,k,cs.08-11.45,12.45-15.30 p. 08-11.**

BEOSZ Cím: 1087 Bp. Kerepesi út 29/b; Tel: 210-7513; HM 26-846

Összekötő: Nagy Károly alez. elnöközetű tel: 30-311-9192 nagy.karoly.rola1@gmail.com

Elismerésbe részesültek 2006-2014.ig

Dr.Berek Lajos nyá.ezds Futó Imre nyá. ezds. Szécsényi Olivér alez.	Diszkard,2006. AK.II. 2006. Lov.rend2006.	Csiki Sándor nyá.alez. Fülöp István nyá.ftzls. Veres Pálné	AK. I. 2006 AK. II. 2006 HKC.III.2006
Nagy László nyá.ezds. Sobor János nyá. ezds Varga László nyá. ftzls Bárány Sándor	HKC.III.2007 AK. II. 2007. HKC. II. 2007. HKC.III.2007.	Turi Imre nyá.alez. Vörös Béla mk. nyá.ezds. Szécsényi Olivér nyá.alez.	HKC. I. 2007 HK .III.2007. AK. II. 2007.
Tuboly Elek nyá.örgy. Kiss Béla nyá.hdgy.	AK. II. 2008. Pénz.jut. 2008.	Pallagi János nyá.ezds. Hoffmann Tibor nyá.ezds.	AK. II: 2008. AK. II. 2008.
Nyilas László nyá.alez. Szécsényi Olivér alez.	HK. II. 2009. HKC.III.2009.	Juhos Nándor nyá. alez.	HKC.II. 2009.
Pásztory Imre nyá. alez.	HKC.III.2010.	Sobor János nyá.ezds.	AK.II. 2010.
Horváth Kálmán alez. Holy Péter nyá. alez. Árvai János nyá. alez. Szabó Katalin nyá.ftörm.	AK.II. 2011. HKC.III.2011. HKC. II. 2011. EP. 2014.	Benedek Mihály nyá.alez. Iván István nyá. ezds.	AK. I. 2011. AK. I. 2011.

Előléptetések 2007-2014-ig

Havasi János nyá.alez.	ezredessé. 2007.
Sobor János nyá. alez.	ezredessé. 2007.
Balogh Ferenc nyá.fhdgy.	századossá. 2008.
Ravasz Ferencné	alezredessé. 2009.
Nagy László nyá.alez.	ezredessé. 2011.
Tóth Gábor nyá.alez.	ezredessé. 2011.

BOLYAI JÁNOS NYUGÁLLOMÁNYÚ KLUB

TAGJAI KÖZÜL 1996 – 2005 KÖZÖTT eredményes munkájukért elismerésben részesültek

ARANYKOR KITÜNTETÉS

Gál István	nyá. ezredes	ARANY fokozata.
Oláh György	nyá. ezredes	A.
Sarkadi Sándorné	nyá. ezredes	A.
Fülöp István	nyá. ftzls.	Ezüst
Kiss Béla	nyá. hadnagy	E.
Vörös István	nyá. alezredes	Bronz
Zemkó Márton	nyá. örgy.	B.
Susa István	nyá. ezredes	A

HONVÉDELEMÉÉRT KITÜNTETÉS

I fokozat

Susa István	nyá. ezredes	Gál István	nyá. ezredes
Mészáros József	nyá. ezredes	Lóki Lajos	nyá. ezredes
Iván István	nyá. ezredes	Vörös Béla mk.	nyá. ezredes
Iván Istvánné	nyá. tanár,főiskolai docens		
Józsa Mihály	nyá. alezredes		
Vörös Béla	nyá. ezredes	Lászay János	nyá. alezredes

II fokozat

Ács Imre	nyá. alezredes	Holló Imre	nyá. alezredes
Horváth Kálmán	nyá. alezredes	Szó Ferenc	nyá. alezredes
Balogh Ferenc	nyá. főhadnagy		

EMLÉKPLAKET

Gál István	nyá. ezredes	Havasi János	nyá. alezredes
Kiss Andor	nyá. alezredes	Mucza László	nyá. alezredes
Szekuli György	nyá. alezredes	Szécsényi Olivér	nyá. alezredes
Csiki Sándor	nyá. alezredes	Balogh Ferenc	nyá. főhadnagy
Tuboly Elek	nyá. őrnagy	Marosvári Kornél	nyá. pa.
Fülöp Istvánné	nyá. pa.		

ZRÍNYI MIKLÓS BAJTÁRSI EGYESÜLET 25 ÉVES

Az országgyűlés 1989. január 11-i ülésén elfogadott, II. az egyesülési jogról szóló törvény alapján sorra jöttek létre a különböző nevű társadalmi és civil szervezetek. Majd 1990 tavaszán dr. Simon Sándor altábornagy, a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia (ZMKA) parancsnoka elnökletével 18 katonai tagegyesülettel megalakult a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ). Induláskor a BEOSZ vezetésébe vezetői munkakörbe kerültek a ZMKA állományából Piószeghy János és Sasvári Ferenc ezredesek.

Nevezettek kezdeményezésére 1990. május 15-én a ZMKA dísztermében rendezett nyugdíjas találkozón Sasvári Ferenc javaslatot tett a Zrínyi Bajtársi Egyesület megalakulására és a BEOSZ-hoz való csatlakozására. A jelenlévő több mint 90 hivatásos és nyugdíjas állományú kedvezően fogadta a javaslatot. Elhatározták, hogy az egyesület a ZMKA hivatásos és nyugdíjas tagjaiból jöjjön létre. A tagság 15 fős elnökséget választott, Piószeghy János ezredes, szárazföldi fakultásparancsnok elnökletével. Ekkor az egyesületnek a nyugdíjasok mellett több hivatásos tiszt is tagja volt, az elnökségben a pénztárosi funkciót Czinke István alezredes látta el. Néhány hallgató is érdeklődést tanúsított az egyesület munkája iránt. Piószeghy János elnöksége 3 évig tartott. Őt követte 1993-tól 96-ig dr. Szauter Lajos alezredes, a hadtörténelem tanszék tanszékvezető-helyettese, 1996-tól 2010-ig pedig dr. Szabó József János alezredes, a hadtörténelem tanszék docense, majd 2010 és 2014 között Zámola Jenő ny. alezredes.

Az anyagi feltételek biztosítására a tagság 1990 őszén létrehozta a „Bajtársainkért” elnevezésű alapítványt. Kezdetben mintegy 65 fő 1000-1000.-Ft-al kezdőtőkét hozott létre, szociális bizottság létesítésével. Jelentős segítséget jelentett, hogy az akkori rendelkezések alapján az akadémiaparancsnok, dr. Simon Sándor altábornagy, az éves pénzügyi maradványból 500.000,- Ft-ot utalt át az alapítványnak. A saját szociális munkát további segélyekkel, ajándécsomagokkal segítette rendszeresen a Fővárosi Hadkiegészítési Parancsnokság, a Fővárosi Helyőrség-parancsnokság szociális osztálya, időszakonként a BEOSZ és a HM illetékes szervei is.

A 15 tagú elnökség kezdetben kéthavonta ülésezett és negyedévente közgyűlést hívott össze. A szervezeti élet zökkenőmentes működéséhez hozzájárult, hogy a rendezvények megtartására a hadtörténelem tanszék vezetője, dr. Szántó Mihály ezredes rendelkezésre bocsátotta a tanszék helyiségeit. Az elnökségi üléseken kívül az egyesület igen közkedvelt rendezvényeinek színhelye volt a hadtörténelmi kabinet, ahol különböző tájékoztatók, előadások mellett a Madaras Péter ezredes és Jéney Sándor őrnagy által a különböző kirándulásokról készített filmeket a kabinet technikai berendezésein keresztül láthatta a tagság. Ezeken a rendezvényeken a tagság 70-80%-a vett részt. Több alkalommal tartottak tájékoztató előadásokat a különböző érdekvédelmi szervek szakemberei, valamint a mindenkori elnökön kívül dr. Lovasi Gábor ezredes, dr. Szántó Mihály ezredes, dr. Oroszi Antal és Estók János ezredesek.

Az egyesület tagjainak jelentős része aktívan részt vett a MH Tiszti Házában működő különböző nyugdíjas egyesületek munkájában is, többen vezető funkciót is betöltöttek. Egyesületi elnök volt a Rakéta és Tüzér tagozatnál dr. Enzsöl Gyula ezredes, a Vegyivédelmi tagozatnál Madaras Péter ezredes, a Hadkiegészítő tagozatnál Szentpéteri Ferenc ezredes. Többen elnökhelyettesi és vezetőségi tagként dolgoztak: Tóth Gábor, Tessedik Győző, Balogh Aladár, Estók János ezredesek, Árvai János alezredes. A BEOSZ-ban tevékenykedett alelnökként dr. Lovasi Gábor ezredes, a különböző bizottságokban Pásztor László, Estók János ezredesek, dr. Szász Erika tanár és Ladiszlajdesz László.

A katonai hivatás népszerűsítése terén fontos volt a csapatok, alakulatok és katonai tanintézetek helyzetének megismerése. Ennek szervezésében kiemelkedő munkát végeztek dr. Németh Ervin és Estók János ezredesek. Önzetlen fáradozásuknak eredményeként siker koronázta a Dunai Flottilla, a Pilisszentkereszti légvédelmi rakétaosztály, a váci híradó ezred és a szegedi műszaki dandár, egyben az ópusztaszeri millenniumi emlékpark meglátogatását.

Tartalmas és kölcsönös kapcsolat alakult ki a Bolyai Nyugállományú klubbal, és annak elnökségével. Több alkalommal közös rendezvény volt a Bolyai és a Bem lakótelepi egyesületekkel.

Az egyesület több éven keresztül kapcsolatban volt a Tájak Korok Múzeumok országos egyesülettel. Megalakult a Zrínyi csoport, melyet Túri Zoltán alezredes, majd Kovács László őrnagy vezetett. Az országos egyesület elnöke volt haláláig Zámola Jenő alezredes.

Az egyesületben változatos szervezeti és kulturális élet folyt. Leglátványosabbak a kirándulások voltak. Ebben kiemelkedő és folyamatos szervező munkát végzett elsősorban Estók János ezredes, majd dr. Szabó József János alezredes. A hazai túrák, kirándulások

rendszerességét az is elősegítette, hogy az akadémia autóbuszokat biztosított a tagságnak csak az üzemanyagot és a 12%-os amortizációs kiadást kellett megfizetnie. Közel 20 éve a külföldi kirándulások is rendszeresek, Estók János szervezésében. A külföldi utaknál lehetővé vált a különböző honvédségi nyugdíjas egyesületek tagjainak a részvétele is. Közös kirándulások zajlottak le Erdélybe (5 alkalommal), Szlovákiába (6 alkalommal), Csehországba (3 alkalommal), Kárpátaljára (3 alkalommal), Ausztriába – Bécs, Burgenland (kétszer), Bulgáriába (ötször), Horvátországba (hat alkalommal), Szlovéniába (egyszer). Eljutottunk Törökországba és Olaszországba is.

Az első külföldi kirándulást Lajtós Béla alezredes szervezte 1993-ban, amikor Olaszországban végigjárták az I. világháborús csatahelyeket. Doberdóban megkoszorúzták az olasz katonanyugdíjasok egyesületével együtt a katonai temetőben lévő emlékművet. Egyébként rendszeres volt a külföldi kirándulásokon a magyar vonatkozású emlékművek megkoszorúzása. A Tájak Korok Múzeumok csoporttal Zámola Jenő alezredes szervezett kirándulást Lengyelországba és Ausztriába. Kirándulást szervezett és vezetett dr. Szántó Mihály ezredes a horvátországi Zrínyi emlékhelyekre. Az egyesület gazdag negyed százados működésében kiemelkedő korszakot jelentett az 1996-tól 2010-ig terjedő időszak, amikor a közgyűlés dr. Szabó József János hadtörténészt választotta meg elnöknek. Ugyancsak 1996-ban lett az egyesület egyik alelnöke, dr. Lovasi Gábor ezredes, a BEOSZ akkori alelnöke. A vezetésben ez jó párosítás volt. Lovasi ezredes gondot fordított arra, hogy rendszeresen tájékoztassa a tagságot a nyugdíjas közösségek életéről, tevékenységéről, az érdekvédelmi és kegyeleti munkáról, a BEOSZ rendezvényeiről. Így jutottak el a tagságból többen a Katonanemzedékek Találkozójára, Balatonkenesére, vagy a Katona Bálra, a Stefánia Palotába, majd a Nemzetvédelmi Egyetemre a Hősök Napi koszorúzásra és egyéb rendezvényekre. Lovasi ezredes közbenjárt a különböző BEOSZ, illetve HM elismerések, előléptetések érdekében is. Az egyesület tagságából a honvédelmi miniszter tíz főt léptetett elő és többen részesültek az Aranykor kitüntetés valamilyen fokozatában is. Dr. Szabó József János elnöksége alatt az egyesület munkájának fő iránya a hagyományörzés, hagyományápolás témakörére helyeződött, nem elhanyagolva az eredményekkel gazdag területeket. A kirándulások útirányai a magyar hadtörténelem neves helyszíneit és körzeteit érintették. Az 1996-os év a honfoglalás 1100. évfordulóját, a muhi csata évfordulóját, a Rákóczi szabadságharc kitörésének 293. évfordulóját és Zrínyi Miklós halálának 332. évfordulóját foglalta magába. Így a színvonalas kirándulásokat is a hagyományörzés szolgálatába sikerült állítani, hogy a tagság minél jobban ismerkedjen meg hazánk szép tájaival, földrajzával, történelmével, néprajzával, népművészetével. Általában két buszos kirándulásokra került sor, szinte az egész országot bejárva. Az egyesület tagsága így bejárta a Palócföldet, a Mátra, a Bükk, a Börzsöny, a Pilis, a Cserhát, a Duna-kanyar, a Velencei hegység vidékét, a Bakony, Sopron, Szombathely körzetét, a zempléni hegyvidék történelmi helyeit, a Duna-Tisza köze nevezetességeit és nem utolsósorban a főváros jelentősebb intézményeit, nevezetességeit. Ezekről a kirándulásokról rendszeresen publikáltunk az „Egyetemi Fórum” című kiadványban. A HM pályázaton elnert támogatáson a kirándulásokat tettünk Gödöllőre, Visegrádra, Egerbe, Hollókőre, Pannonhalmára, Zircra, Pákozdra és Tatára.

A fővárosban a Parlamentbe, a Zsidó múzeumba, a Hadtörténeti Múzeumba. Majd újabb 50.000,- Ft-os pályázatot sikerült megnyerni, melynek felhasználásával az 1848/49-es szabadságharc 150. évfordulója záró programjaként kétnapos kirándulásra került sor a Hortobágyra, illetve Debrecenbe. Ez időben pezsgő szervezeti élet folyt. A létszám 100 fő fölé emelkedett, amiben az elnök szervezőkészsége csúcsonyosodott ki. Támogató tagságként az egyesületbe szervezte az egykori Kossuth-os és Teleki Blankás, Szécsényi Olivér vezette énekkar tagjait, akik fellépésükkel sok kellemes órát szereztek a közös éneklések keretében. Az elnökség javaslatára Szécsényi Olivér kiváló munkájáért megkapta a „Kultúra Lovagja” kormánykitüntetését.

A létszámnövekedéshez az is hozzájárult, hogy ettől kezdve az egyesület soraiba jelentkezettek a hivatásos állományon kívül a polgári dolgozók és minden közeli hozzátartozó is.

Az egyesület életében kiemelkedő év volt az 1998-as esztendő. Kiemelt feladat volt az 1848/49-es forradalom és szabadságharc 150. évfordulójának, valamint a magyar honvédség fennállása 150. évének méltó megünneplése. Az esztendő nagy volumenű rendezvénye az „Erdély csataterain” című, 9 napos, 2 autóbuszos tanulmányi kirándulás volt, igen gazdag programmal. Az erdélyi utazáson a Bolyai Nyugállományú Klub tagjaival megkoszorúztuk Bolyai János marosvásárhelyi síremlékét, majd Petőfi Sándor és Gábor Áron emlékművét. Sepsiszentgyörgyön pedig megismerkedtünk vendéglátónkkal dr. Szóts Dániellel, Dani bácsival, akivel máig tartó barátságot kötöttünk. Akkoriban fogalom lett az Úz-völgye is, melynek története az egyesület elnökét arra ösztönözte, hogy mint hadtörténész, feldolgozza az „Árpád vonal” történetét, melyet a Zrínyi Kiadó 2002-ben meg is jelentetett. Az évfordulóhoz kapcsolódott még Komáromban a

Monostori erőd, valamint az ottani állandó kiállítás megtekintése.

A sok kirándulás miatt háttérbe kerültek a megemlékező beszédek. De két érdekes előadást meg kell említeni. Dr. Tarjáni Imre nyá. alezredes, az infarktusz megelőzésének módjairól tartott nagyszerű, érdeklődést felkeltő előadást, dr. Szabó József János elnök pedig diabetissel egybekötött előadást tartott a Keleti Kárpátokban végzett kutatásairól.

2000-től tovább gazdagodtak az egyesület programjai az egyetem programjaiba való bekapcsolódással. Így pl. részvétel a február 2-ai Egyetem Napja ünnepségeken, a Honvédelem napja ünnepi állománygyűlésen, „Millenniumi Nap” alkalmából egész napos program az egyetemen, tudományos konferencia, korabeli mesterségek, jurta állítás, nomád harcbemutatók, és ökörsütés. Ez év májusában ünnepi közgyűlésen megemlékezés volt az egyesület megalakulásának 10. évfordulójáról. A tagság kézhez vehette az egyesület 10 éves munkáját összefoglaló emlékfüzetet.

Az éves programok szerint továbbra is rendszeresek voltak a különböző megemlékezések. Emlékeztet volt József Attila születésének 100. évfordulóján az egykori lakás-múzeum meglátogatása, a IX. kerület Gát u. 3. sz. alatt. Rendszeresen megemlékezünk a Nőnapról, a születésnapokról, de elhunyt bajtársainktól is búcsút veszünk, elkísérve őket utolsó útjukon.

2010 februárjában dr. Szabó József János elnökünk bejelentette, hogy vidékre történt költözése és ottani munkavállalása miatt az egyesület elnöki teendőit ellátni nem tudja, ezért bejelenti lemondását. A BEOSZ képviselőjében jelen lévő Daróczy Ferenc köszönetét fejezte ki a gazdag és színes 14 éves elnöki munkáért. Az egyesület közgyűlése dr. Zámola Jenő ny. alezredes személyében új elnököt választott. Az elnökségbe Ladiszlaidesz László nyá. őrnagy is bekerült, aki a Bolyai Nyugállományúak Klubja elnökségének is agilis tagja. A különböző történelmi témájú megemlékezések előadásait pedig prof. dr. Szántó Mihály nyá. ezredes vállalta magára.

2014 tavaszán dr. Zámola Jenő elnök váratlanul elhunyt. Azóta ügyvezető elnökség (dr.Szász Erika, Pók Erzsébet, Tóth Judit, Ladiszlajdesz László) intézi az egyesület ügyeit, valamint a Bolyai Nyugállományúak Klub-bal való egyesülés adminisztratív feladatait. Az ehhez szükséges okmányok elkészítésében Pók Erzsébet igen lelkiismeretes munkát végzett. A eltelt években a taglétszám is csökkent. Jelenleg az egyesületnek 42 fizetős és 8 tiszteletbeli tagja van. A kilépések – kimaradások és elhalálozások száma miatt vált szükségessé a közös egyesületben való munka.

Zrínyi laktanya 1. sz. épülete

A Zrínyi Bajtársi Egyesület 25 éves fennállása alatt mozgalmas, eredményes munkát végzett, amely sok élménnyel gazdagította a kollektívát.

A mindenkori elnökség munkáját a tagság segítette ott és akkor, amikor tudott. Az önzetlen

segítők voltak többek között Kovács László és felesége Marika, Kucsá János és felesége Vera, Szántó Mihályné Margó, Kertészné Ica, Madaras Péter, Szabó Árpád, Jéney Sándor.

Az összejöveteleken és a kirándulásokon megemlékezéseket tartottak a résztvevőknek prof. dr. Szántó Mihály, dr. Lovasi Gábor, Estók János. Külön tisztelet és köszönet az önzetlen segítőknek Tóth Juditnak., Ladiszlajdesz László őrnagynak, Pók Erzsébetnek és dr. Szász Erikának,

dr. Oroszi Antal nyá.ezredes

Zrínyi Miklós Bajtársi Egyesület alapítóinak névsora

Dr. Anda Sándor	Mosonyi Levente
Dr. Bakity Boldizsár	Dr. Nagy Lajos
Balázs Gyula	Nagy Károly
Bálint László	Naményi Pál
Balla Imre	Nemeskéri Ferenc
Bánfi Mihály	Dr. Németh Ervin
Benjamin László	Németh László
Béres Endre	Dr. Németh Ottó
Bertalan István	Olesz János
Bódi József	Dr. Orbán Imre
Dr. Bodrogi László	Osztódi József
Boros János	Dr. Ölvedi Ignác
Bulinszky Ferenc	Pásztor István
Czinke István	Pásztor József
Csermann János	Pásztor László
Csutár László	Pasztva Ferenc
Dr. Deák Mihály	Piószeghy János
Deli János	Dr. Pordán János
Estók János	Riznicsenko Miklós
Eszenyi János	Sági Sándor
Fábián Lajos	Sasvári Ferenc
Farkas Tibor	Soós József
Fazekas Imre	Sorosinszki József
Fekete Tibor	Szabó Árpád
Felpéczi Gyula	Szabó Balázs
Fenyvesi Károly	Szabó Ferenc
Galambos János	Szabó Imre
Dr. Generál Tibor	Szabó Károly
Gódor István	Szabó Lajos
Hajdú István, Hajdú József	Szabó Miklós
Halmai László	Szabó Sándor
Haragos László	Szabó Sándor
Hídvégi Mihály	Dr. Szauter Lajos
Hollósi István	Szellák Tibor
Horváth Gyula	Dr. Szenes Zoltán
Jung János	Dr. Tamási Ferenc
Kajtár László	Tamkó Béla
Kisgyörgy László	Dr. Tarján Imre
Kiss Károly Dr.	Tóth Gábor
Lajtos Béla	Tóth Illés
Lovasi Gábor Dr.	B. Tóth János
Madaras Péter	Dr. Tóth Károly
Máthé Lajos	Tumpek Lajos
Mátyás Tibor	Túri Zoltán
Mekis Ferenc	Dr. Vámosi Zoltán
Mészáros István	Varga Béla
Mészáros Károly	Vitkovics Pál
Mészáros Lajos	Vizi Pál
Módos Béla	Zombori István
Dr. Molnár János	Dr. Zsellér József

Szemelvények jubileumi kiadványainkból

Mindazon részeket
fénymásolatban átvettük,
amely a klub történetét segít
áttekinteni és ezáltal
hitelesítve adjuk közre az előző
klubvezetés által tartott
legfontosabbakat.
Kiadványaink címlapja

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
Elnöke

Susa István nyá. ezredes úr
Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola
Nyugállományú Tagjai Klubjának elnöke

Budapest

Kedves Ezredes Úr!

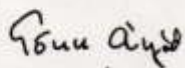
Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc eseményeinek 150. évfordulója az elmúlt és az idei évben számos megemlékezésre, kiállítás és előadás szervezésére adott alkalmat. Az évfordulóval kapcsolatos rendezvények sokoldalúan idézték fel a 150 évvel ezelőtti történéseket és azok hatásait az eseményeket követő évtizedekre és már mondhatjuk úgy is, hogy évszázadokra. Azonban a történelmi sorsfordulót felidéző munkák közül csak kevés foglalkozott az eseményeket meghatározóan befolyásoló és az utókor számára hősiességéből példát mutató honvédség történetével.

Önök nagy feladatra vállalkoztak, amikor elhatározták egy hézagpótló kiadvány elkészítését és kutató, feldolgozó munkájuk eredményeként elkészítették a "Magyar Honvédség 150 éve, 1848-1998" című könyvet. Meggyőződésem, hogy a felnövekvő új katonanemzedék tudatformálásában ennek a könyvnek meghatározó szerepe lesz. Ez különösen nagy örömet jelenthet olyan tisztek számára, akik aktív szolgálatuk idején is a tisztképzésben vettek részt.

Megköszönve a kiadványuk részemre küldött tiszteletpéldányát kívánok Önöknek hasonlóan aktív nyugdíjas életet és ehhez erőt, egészséget.

Budapest, 1999. október 11.

Barátsággal köszöntöm:

(Gőncz Árpád)

A második világháború után az alapfokú tisztképzés két évig szünetelt. Először nevelőtiszti, majd gazdasz-tiszti tanfolyamot szerveztek. A párizsi békeszerződés a szárazföldi haderőnél 65.000, a légiereőnél 5.000 főben maximálta a hadsereg létszámát.

A HONVÉD KOSSUTH AKADÉMIA /1947-1949 /

1947 év tavaszán a katonai tanintézet felállítására vonatkozó rendelet meghatározta az akadémiára történő jelentkezés és kiképzés rendjét is, miszerint az önként jelentkezők először egyéves alapkiképzésre és tisztes képzésre a csapatokhoz kerültek. Sikeres vizsga után a felvételi két részből, általános és katonai ismereti tantárgyakból állt. Általános tantárgyak között szerepel: történelem, irodalom, földrajz. Katonai tantárgyak közül néhány: szolgálati szabályzat, harcászat, löismeret, tereptan. Az akadémián tanulók induló létszámát 447 főben határozták meg. A Kossuth Akadémia első éve lényegében tiszthelyettesi képzést adott. Az első év vizsgáinak letétele után a tisztjelöltek pályázat útján folytathatták a tisztképzést.

A Honvéd Kossuth Akadémia, Révay Kálmán ezredes parancsnoksága alatt 1947 októberében, a részben már helyreállított Ludovika Akadémia épületeiben kezdte meg működését. Az akadémia tanári karát egyrészt a hivatásos állományból, másrészt a korábban „igazolt” de leszerelt tisztekből válogatták ki. A parancsnoki és oktatói állományt kezdetben próbaszolgálatra vezényelték az Akadémiára, hogy megismerjék a tanintézet programját, feladatát. A próbaszolgálat leteltét követően, akik vállalták a feladatot, azokat kinevezték új beosztásukba, míg a többieket visszairányították a csapatokhoz.

1947 októberében a kiképzés egy és három éves programmal indult. Az Akadémián a fegyvernemek, szakcsapatok akkori igényeinek megfelelően lövészeket, határ vadászokat, gépkocsizó-lövészeket, tüzéretket, lovasokat, műszakikat, híradókat, páncélosokat és repülőket képeztek. Az akadémikusok életét szabályzó napirend szerint délelőtt 5, délután 3 órában tartottak foglalkozásokat. A Kiss János laktanyában az akadémikus ezredparancsnok Köteles Jenő alezredes volt.

1947. december 14.-én került sor a Honvéd Kossuth Akadémia zászlóátadási ünnepségére és egyben a hallgatók ünnepélyes katonai eskütételére. A zászlót a köztársaság elnöke Tildy Zoltán adományozta, s ő is nyújtotta át Révay Kálmán ezredesnek, az akadémia parancsnokának. A zászlót ma a Hadtörténelmi Múzeumban őrzik. A képzés beindulása után hamarosan a hallgatók létszámát 850 főre emelte fel a HM Ez a létszám sem volt elegendő, ezért 1948 tavaszán határozatot hoztak az akadémián folyó tisztképzés rendszerének átszervezésére. / Április 15.-én vonultak be az első önként jelentkezők. A híradók Pécssett az 1. Önálló híradó zászlóaljnlál kapták meg az alapkiképzést, majd ez év őszén kerültek a Honvéd Kossuth Akadémiára. / 1948. április 4.-én ünnepélyes keretek között az akadémia hallgatói vették át a szovjet hadseregtől az 1848-49 forradalom és szabadságharc zászlóit. A tanintézetben az első tisztavatás 1948. augusztus 19.-én, az utolsó tisztavatás 1949. július 17.-én volt.

FEGYVERNEMI ÉS SZAKTISZTI ISKOLÁK

Az önállóan működő fegyvernemi és szaktiszti iskolák 1949 – 1954 között sorra alakultak meg és kezdték meg oktatásukat 1, majd 2 éves időtartamban. A tiszti iskolák, hogy megkülönböztessék a rendőr és a pénzügyőr iskoláktól, a honvéd szót írták elé. A névadónak a vezeték és a teljes nevét vegyesen használták. A névadó nevét az akkori helyesírás szerint idézőjelbe tették: „Táncsics”. Később a honvéd szót elhagyták, az irodalomban egyszerűsített néven szerepelnek.

A fegyvernemi tiszti iskolák közel azonos elvek szerint, szovjet mintára, a II. világháborús képzési tapasztalatok alapján épültek fel. A tantárgyak többsége, azok óraszámjai azonosak voltak. Az eltérés a szakmai tárgyokban volt.

Az akkori iskolák:

- Honvéd „Petőfi Sándor” Politikai Tisztképző Iskola 1948 Budapest
- Honvéd Gépkocsi és Traktor Tiszti Iskola 1949 Budapest
- Honvéd „Dózsa György” Gyalogos Tiszti Iskola 1949 Pécs
- Honvéd „Rákosi Mátyás” Páncélos Tiszti Iskola 1949 Tata
- Honvéd „Kossuth Lajos” Tüzér Tiszti Iskola 1949 Budapest
- Honvéd „Bem József” Légvédelmi Tüzér Tiszti Iskola 1949 Budapest
- Honvéd „Zalka Máté” Híradó Tiszti Iskola 1949 Budapest
- Honvéd „Táncsics Mihály” Műszaki Tiszti Iskola 1949 Szentendre
- Honvéd „Killián György” Repülő Hajózó Tiszti Iskola 1949 Szolnok
- Honvéd „Vasvári Pál” Repülő Szakkiképző Tiszti Iskola 1949 Budaörs
- Honvéd „Ságvári Endre” Hadtáp Tiszti Iskola 1950 Budapest
- Honvéd Egészségügyi Tiszti Iskola 1950 Budapest
- Honvéd Sporttiszti Iskola 1950 Budapest
- Honvéd „Zrínyi Miklós” Tolmács Tiszti Iskola 1950 Budapest
- Honvéd Térképész Tiszti Iskola 1951 Budapest
- Honvéd „Gábor Áron” Tüzér Technikus Tiszti Iskola 1951 Budapest

1955 őszén összevonták a Gépkocsizó és Traktoros Tiszti Iskolát, a Páncélos Tiszti Iskolával, létrejött a Páncélos és Gépkocsi Tiszti Iskola Tatán.

1956-ban a pécsi lövésztiszti iskolát Tatán összevonták a páncélos és gépkocsi tiszti iskolával Dózsa György Lövész, Páncélos és Gépkocsi Tiszti Iskola néven.

A tüzér tiszti iskolából és a tüzér technikus tiszti iskolából létrehozták a Kossuth Lajos Tüzér és Tüzér Technikus Tiszti Iskolát, a Híradó és a Műszaki Tiszti Iskolát.

1956 őszén megszüntették a Térképész Tiszti Iskolát, a Sporttiszti Iskolát, a Petőfi Politikai Tiszti Iskolát, az Egészségügyi Tiszti Iskolát és a Tolmács Tiszti Iskolát

A polgári egyetemeken tanulók részére megalakult a HONVÉD KOLLÉGIUM. Itt kaptak szállást az orvosi, jogi és műegyetemi hallgatók. A szovjet egyetemre beiskolázottak részére szintén szerveztek tanfolyamokat, Különleges Tanfolyam elnevezéssel.

EGYESÍTETT TISZTI ISKOLA/ 1957-1967 /

1957. februárjában alakult meg Budapesten, parancsnokává Köteles Jenő vezérőrnagyot nevezték ki. Az ETI sajátossága volt, hogy a tanszékeket fegyvernemi tagozatokba sorolták, és csak kisebb részük működött önállóan. Ennek megfelelően az iskola fennállása alatt lövész-, páncélos-, majd a kettő összevonásával összefegyvernemi, tüzér-, híradó-, műszaki és hadtáptagozat, valamint társadalomtudományi tagozat működött. Viszonylag hosszabb ideig önállóan csak az Általános Katonai és a Testnevelési Tanszék dolgozott. A műszaki és parancsnoki tisztképzés a tagozaton összefonódott és csak tanszékszinten különült el. A parancsnoki képzést biztosító tanszékek mellett 16 olyan tanszék működött az iskola fennállásának közel 11 éve alatt, amelyeknek a műszaki tisztek képzése volt a feladata. A tüzér tagozathoz sorolták a Légvédelmi Tüzér Tanszéket, a Tüzértechnikus és Lokátoros Tanszéket, majd a különvált Tüzér és Fegyvertechnikus Tanszéket, a Lokátor Tanszéket, az Impulzustechnikai Tanszéket és a Vegyivédelmi Tanszéket is. A páncélos tagozat csak egy évig működött önállóan. Később a lövésztagozattal összevonva összefegyvernemi tagozatot hoztak létre. A Vezetékes Technikai Tanszék és a Rádiótechnikai Tanszék alkotta a híradó tagozatot. A hadtáptagozatnak három tanszéke volt, a Hadtáp Harcászati Tanszék, a Hadbiztosi Tanszék, valamint az Általános Hadtáp és Elhelyezési Tanszék.

Az Egyesített Tiszti Iskolán a tanulási időt kezdetben 2, illetve 3 évben határozták meg. A Killián Repülő Hajózó Tiszti Iskola nem integrálódott be az ETI - be. A szolnoki bázison 1961-ig szünetelt a képzés. A növendékeket kezdetben növendéki ezredbe szervezték, ahol a műszaki növendékeket csak részben osztották külön századokba. A századok folyamatosan versenyben álltak egymással tanulmányi, fegyelmi, kulturális és sport területén. Az ezred végezte a katonai élettal kapcsolatos tantárgyak oktatását, alakfi foglalkozásokat, szabályzatismereteket, az ügyvitelt, stb. Később ezekre a feladatokra önálló tanszék alakult.

A szakmai színvonal emelésére az 1961/62 tanévben rátértek a felsőfokú technikus képzésre. Egyúttal a hároméves képzési időt négy évre emelték. A csapatgyakorlat időtartama egy év lett, így 1963-ban nem volt tisztavetés, ekkor vezették be a 4 éves képzést. 1964. szeptemberében avattak először olyan tiszteket, akik már két - tiszti és szaktechnikusi - oklevelet kaptak. A felemelt képzési idő a társadalomtudományi tantárgyak és a nyelvi képzés óraszámait növelte. A századoknál megszűntek a politikai helyettesi beosztások. Létrejött a nevelői hármás, az osztályfőnök, politikai nevelő tanár (pártpolitikai tanszékről) és a századparancsnok személyében. Szervenként működtek a pártalapszervezetek. A tagozatoknál KISZ szervezet titkárai kezdetben kinevezett, később választott személyek voltak. Az alapszervezetek századonként, később tanszékenként szervezték. 1964-től 1967-ig tagozatonként egy-egy tiszt volt a titkár. A növendékeket kezdetben növendéki ezredbe szervezték, ahol a műszaki növendékeket csak részben osztották külön századokba. A növendéki ezred az 1964/65-ös tanév kezdetétől teljesen megszűnt és a növendékeket szakáguk szerint külön-külön századokba osztva a tagozatparancsnokságok alá rendelték. Ugyanakkor megszűnt a tiszti szakaszparancsnoki rendszer is, feladatkörük egy részét a tagozatok 4. évfolyamos hallgatói vették át. Évenként nevelési tervet készítettek és a hallgatók tanulmányi előmeneteléről írásos anyagot állítottak össze.

Az ETI fennállásának 10 éve alatt **2732** tisztet bocsátott ki,

1410 főt két oklevéllel avattak, **205** fő volt kiválóan végzett tiszt.

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
HONVÉDELMI MINISZTERE

**A Magyar Köztársaság honvédelmi miniszterének levele
az Egyesített Tiszti Iskola létrejöttének
40. évfordulója alkalmából rendezett ünnepi megemlékezés résztvevőihez**

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Köszöntöm Önöket abból az alkalomból, hogy egy fontos katonai tanintézet létrejöttének 40. évfordulójához érkezett.

A fegyvernemi tiszti iskolák összevonásával 1957. április elsején kezdte meg oktató-nevelő munkáját az Egyesített Tiszti Iskola.

Az intézmény - 10 éves működése során - eredményesen teljesítette feladatát, a tisztképzést. Az itt folyó oktató és nevelő munka - a nehéz körülmények ellenére is - megfelelt a kor követelményeinek és megteremtette a feltételeket a katonai főiskolák létrehozásához. A végzett tisztek jó felkészültséggel kerültek ki a csapatokhoz, ahol átlagon felüli színvonalon látták el feladataikat, s a rájuk bízott alegységek vezetésében jelentős részük kiváló eredményeket ért el. Soraikból kerültek ki a hadsereg későbbi vezetői, akik közül többen ma is magas beosztást töltenek be.

Mindezen érdemek elismeréseként köszönetet mondok az Egyesített Tiszti Iskola volt parancsnokainak, tanárainak, kiképzőinek az eredményes oktató-nevelő munkáért, az egykori növendékeknek pedig példamutató katonai helytállásukért és magatartásukért.

Ezúton fejezem ki köszönetemet az Egyesített Tiszti Iskoláról kikerült tiszteknek azért a helytállásért és ügyszeretetért, amellyel az évtizedek során - a nehézségek ellenére is - kitartottak a katonatiszti hivatás mellett, s amellyel - hivatásos katonaként vagy nyugdíjasként - ma is segítik a Magyar Honvédség előtt álló feladatok teljesítését.

Valamennyiüknek kívánok a 40. évforduló alkalmából a haza fegyveres védelmének nemes ügyébe vetett további hitet és elkötelezettséget, további férfias helytállást és sikereket, erőt, egészséget és magánéletükben sok boldogságot.

Budapest, 1997. április 6. n.

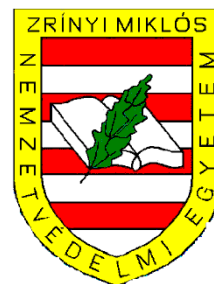
Keleti György
Keleti György

a Magyar Köztársaság honvédelmi minisztere

„Mindazok előtt tisztelegve, akik létrehozták, majd működtették a magyar tisztképzés intézményeit!”

Tudományos konferencia és Bajtársi találkozó
a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen

**AZ EGYESÍTETT TISZTI ISKOLA
MEGALAKULÁSÁNAK
50. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL**

1957 - 2007

Tisztelt Bajtársak!

Sajnos az idő kereke megállíthatatlanul átrobogott felettünk, vagy hogy Moldovát idézzem „az idő vasfoga elrepült felettünk” -és amire huszonévesen nem gondoltunk, mi is meglelt férfikorba /nagyapakorba/ értünk. Memóriánk esetleges megkopása ellenére, az ötven évvel ezelőtti tisztavatásunk az EGYESÍTETT TISZTI ISKOLÁN mindannyiunk számára emlékezetes marad.

Egy fél évszázad az ember életében igen nagy idő. Nehéz, de szép és felelősségteljes feladatainkat nagy odaadással végeztük itthon, vagy többen közülünk külföldön is. Nem volt sima ez a pályafutás, hiszen az ember életében vannak nehéz szakaszok, amit csak odafigyeléssel, fegyelemmel, tenni akarással lehet leküzdeni. Sokszor nagy igénybevételnek voltunk kitéve, de eskünkben fogadottak szerint szolgáltunk, amit vállaltunk azt végrehajtottuk. Biztos vagyok benne, hogy sokan közülünk, ha most kellene újra kezdeni, ismét a tiszti pályát választanánk élethivatásul.

Ma már valamennyien – akik élünk – mint nyugállományúak is, szívesen emlékezünk vissza pályafutásunkra. Több időnk jut a családra, az unokákra, de szívesen mesélünk a katonai élet rejtelméről, gyakorlatokról, technikáról, a vezetés-irányítás nehézségeiről, ha érdeklődő fiatalokkal találkozunk.

Az idő múlásának egyik csalhatatlan jele, hogy egyre gyakrabban gondolunk ifjúkorunkra, amelynek egy felejthetetlen szakaszát együtt töltöttük. Az idő az átélt élményeket alaposan megrostálja, így ha a jelzett időszakban kellemetlen élményeket is át kellett élnünk, azok 50 év távlatában már megszépültek. Az emlékezés elősegítése céljából mindenki, aki eljött a találkozónkra, megkapja ezt a kiadványt. Fogadjátok szeretettel!

Az ötven évvel ezelőtti avatott tisztársaim nevében megköszönöm a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemnek ezen rendezvény lebonyolítását és a fiatal tisztek képzéséhez további sikereket kívánunk!

Dr. Mosoni József nyá. mk. ezredes
volt ETI növendék

Siposné dr. Kecskeméthy Klára ezredes oktatási rektorhelyettes

**Tábornok és Tiszt Urak! Hölgyeim és Uraim!
Tisztelt Bajtársak! Kedves Kollégák, Barátaim!**

Tisztelettel köszöntöm az Egyesített Tiszti Iskola megalakulásának 50. évfordulója alkalmából rendezett tudományos konferencia és bajtársi találkozó résztvevőit, és az elnökség tagjait.

A múltat tiszteld, a jelenben s tartsd a jövőnek. Ahhoz, hogy a jelent megítélhessük, s a jövőben haladhassunk, a múltat ismernünk kell.

Megtisztelő feladatomban tartom, hogy e jeles évfordulón Önökkel együtt ünnepelhetek és adhatom át az aranydiplomát az 50 évvel ezelőtt a Zrínyi Miklós Katonai Akadémiát végzeteknek, valamint vezetőtársaimmal, a kari dékán urakkal a díszoklevelet az 50 éve az Egyesített Tiszti Iskolán tisztté avatottaknak.

Önök tevékeny közreműködői és részesei voltak a nagy történelmi pillanatnak, az Egyesített Tiszti Iskola alapításának. Átélték a tiszti iskolai képzés minden örömét, sikerét, gondját, nehézségeit, a tisztképzés új alapokra helyezésének eredményeit, buktatóit.

Az iskola múlhatatlan érdemeket szerzett a magyar tisztképzés 137 éves történetében. Évezrednyi léptekkel mérve egy félévszázad eltörpülhet, azonban az itt felavatott tisztek példás szakmai életútjukkal, kemény tiszti helytállásukkal, becsülettel szolgálták a haza védelmének ügyét, ezért hálás Önöknek a mai generáció. Az életnek sok érzés és eszme adhat értelmet, az emberszeretet, a munka-és tudásvágy egymással szoros egységet alkotva teszik az értelmes életet teljessé. Az élet teljességét azonban nemcsak években mérik, hanem örömeinkben is. Kinek-kinek annyit ér az élete, amennyi örömet szerzett másoknak.

Most, amikor egy pillanatra megállunk, és Önökkel együtt megpróbálunk ötven évre visszatekinteni, nyugodt szívvel állapíthatjuk meg, hogy az Egyesített Tiszti Iskola olyan tiszti állományt bocsátott ki, amely magas színvonalon tudta végrehajtani a feladatokat és megtalálta helyét hadseregben és a társadalomban.

Nemcsak az a fontos, hogy az oktatási intézménynek legyenek értékei, hanem az is, hogy az értékeknek megbecsülői is legyenek. A tíz évig működő oktatási intézmény új képzési rendszert alakított ki a hadügyi forradalom követelményeinek megfelelően és azzal összhangban, amelynek kulcsfontosságú elemei voltak a minőségi fejlesztés, a szakmai színvonal és a korszerű tisztképzés.

1957-ben a fegyvernemi tisztiiskolák bázisán létrehozták az Egyesített Tiszti Iskolát (ETI) Az ETI szervezeti sajátossága volt, hogy a tanszékeket fegyvernemi tagozatokba sorolták, és csak kisebb részük működött önállóan. Az Egyesített Tiszti Iskolán a tanulási időt kezdetben 2, majd 3, később 4 évben határozták meg. 1967 őszén az ETI megszűnésével a Magyar Néphadsereg három katonai főiskolája (a Kossuth Lajos, a Zalka Máté és a Kilián György) felállítására került sor. Ezzel egy újabb fejezet kezdődött a magyar tisztképzés történetében, amely azóta is a folyamatos változás időszakait élte át.

Beszéljünk azonban a máról is

A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem a magyar katonai felsőoktatás korszerűsítése keretében folyamatosan törekszik arra, hogy a képzés minőségét, szerkezetét, a szakok, szakirányok struktúráját a egyrészt Magyar Honvédség, másrészt a polgári képzési piac változó igényeihez igazítsa.

Büszkeséggel és megelégedettséggel mondhatom Önöknek, hogy a polgári felsőoktatási intézmények között egyetemünk a többciklusú képzés felsőfokú alap- és mesterképzési szakjainak létesítésében és azok indításában élen jár.

Egyetemünk képes értékmegőrzésre, értékteremtésre, folytatja és továbbfejleszti azokat a hagyományokat, amelyek számára eddig is kiemelkedő helyet jelentettek mind a hazai felsőoktatás rendszerén belül, mind a haderő teljesítményeinek meghatározói körében.

Önök lámpavivőként világították meg az utat nekünk, utódaiknak. Ahhoz, hogy éadjünk valamit a világban az szükséges, hogy megtegyük azt, amit tennünk lehet, tennünk kell és tennünk illik.

Önök megtették, amit meg kellett. Köszönet érte. Ezúton fejezem ki köszönetet a rendezvényünk szervezőinek, rendezőinek, a regisztrálást intéző kollégáknak.

Az Egyesített Tiszti Iskola alapításának 50. évfordulója alkalmából szervezett konferenciát és bajtársi találkozót ezennel megnyitom.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Az elnökség

Dr. Oroszi Antal nyá. ezredes:

Megemlékezés az Egyesített Tiszti Iskola alapításának 50. évfordulóján/2007. szeptember 28./

Tisztelt egykori Tanáraink, Kollégáink, Bajtársaink!
Kedves Vendégeink!

A magyar katonai tisztképzés történetében az idej, – 2007. év – évfordulók sorozatát foglalja magában. A második világháború után a magyar katonai tisztképzés intézményhálózatát hatvan évvel ezelőtt kezdték kiépíteni: 1947. szeptember 1-jén megnyílt a Honvéd Hadbiztos Akadémia Bodrossy Erik ezds. parancsnokságával; október 1-jén pedig megnyitotta kapuit a Honvéd Kossuth Akadémia a volt Ludovika Akadémia háborús romokból helyreállított épületében Révay Kálmán ezds./vőrgy. parancsnoksága alatt; december 1-jén Sólyom László vőrgy. megalapította a vezérkari képzést nyújtó Honvéd Hadiakadémiát. Ötven évvel ezelőtt. 1967 őszen – az ETI megszűnésével – megalakult a 3 katonai (Kossuth, Zalka, Kilián) főiskola.

Az Egyesített Tiszti Iskola létrehozása összefüggött az 1949-1951 között felállított 15 fegyvernemi tiszti iskola 1956-ig végbemenő fokozatos felszámolásával. Az 1953-tól folyamatos létszámcsökkentés és átszervezések következtében 1956 szeptemberében már csak három tiszti iskola működött, azonban a kormány részére 1956. november végére elkészült okmányban már körvonalazódott egy „Egyesített Akadémia és egy Egyesített Katonai Tiszti Iskola” szükségessége. A kormánydöntésnek megfelelően Uszta Gyula vőrgy. hadseregpáncsnok 1956. december 11-én elrendelte az Összfegyvernemi Akadémia felállítását, azaz: „A hadseregszervezésben beállott változásoknak és a takarékoság elveinek megfelelően az eddig külön működő Zrínyi, illetve Petőfi Akadémia összevonását rendelem el a Zrínyi Akadémia bázisán. A Petőfi Akadémia felszabaduló helyiségeit a „Rákóczi” Katonai Középiskola vegye át és a helyiségek felhasználására vonatkozó javaslatát december 30-ig jelentse!”

A Honvédelmi Minisztérium Katonai Tanácsa 1957. február 18-i ülésén foglalkozott a katonai tanintézetek helyzetével és a szervezési feladatokkal. Ennek megfelelően a vezérkar 1957-re vonatkozó szervezési intézkedése meghatározta: „A Kossuth Tüzértiszti Iskola (Budapest), a Dózsa Lövész- és Páncélos Tiszti Iskola (Tata), a Zalka Híradó- és Műszaki Tiszti Iskola (Szentendre) megszűnik és beolvad a Egyesített Fegyvernemi Tiszti Iskola állományába 1957. február 5-től március 30-ig; a Kilián Repülő Hajózó Tiszti Iskola új állománytábla szerinti szervezetre tér át, Repülő Kiképző Központtá alakul 1957. február 5-május 5 között; a Tatabányán lévő Hunyadi Lövésztiszti Továbbképző Iskola megszűnik, beolvad az Egyesített Fegyvernemi Tiszti Iskolába február 5-től március 30-ig; az egyetemi katonai tanszékek és a Budapesti Műszaki Egyetem Hadmérnöki Kara megszűnnek február 5-től március 30-ig.”

Ezt követően gyors ütemben megkezdődött az új tanintézet felállításának előkészítése. Dr. Münich Ferenc rendőr altábornagy, a fegyveres erők minisztere 1957. február 5-én aláírta a három felszámolás alatt álló fegyvernemi tiszti iskola, valamint a „II. Rákóczi Ferenc” Katonai Középiskola érettségi vizsgát tett állományából felállításra kerülő Egyesített Fegyvernemi Tiszti Iskolára vonatkozó rendeletet, majd február 20-án kinevezte a moszkvai Vezérkari Akadémiáról hazatért KÖTELES JENŐ vezérőrnagyot (1914-1966) az iskola parancsnokává.

A Magyar Néphadsereg újjászervezésében tehát az alapfokú tisztképzés egyetlen katonai tanintézetre, az Egyesített Fegyvernemi Tiszti Iskolára hárult. A „fegyvernemi” kifejezést az 1957. október 1-jén kezdődő új kiképzési év kezdetén elhagyták, s gyakorlatilag ettől kezdve tíz éven át Egyesített Tiszti Iskoláról, közismerten az ETI-ről beszélhetünk.

Az első állománytábla szerint a rendszeresített tiszti állomány 308 fő volt és ez gyakorlatilag feltöltésre is került. Ebből 248 tiszt (78 %) a megszüntetett fegyvernemi tiszti iskolák állományából került áthelyezésre, 49 fő a két akadémiáról és a központi szervektől, a csapatoktól pedig 17 fő érkezett. A tanári kar elkötelezettségét és magas hivatástudatát mutatta, hogy mintegy százan, tíz éven keresztül a tisztképzés nemes feladatát végezték, sőt még az 1967 őszen induló katonai főiskolákon is folytatták tovább oktató-nevelő tevékenységüket.

Az állománytábla szerint ekkor a rendszeresített növendéklétszám 630 fő volt; I. évfolyam 89 fő, II. évfolyam 175 fő, III. évfolyam 221 fő. Összesen 485 fő. Hiány 145 fő. A hiányt nem sikerült pótolni. Az I. évfolyam 89 fője a II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskola 1956 nyarán érettségizett évfolyamának 111 végzőséből került ki. Ez az évfolyam 1957. március 15-én tette le a katonai esküt az eredeti 1956. november 7. helyett.

A tanév 1957 április 1-jével indult az iskolán a szervezési és karhatalmi feladatok befejezésével. A tavaszi kiképzés megkezdése a teljes hadseregére jellemző volt, ezért az őszi tartó átmeneti állapot „csonka évként” került be a hadsereg történetébe. A bizonytalan helyzet és a zilált létszámviszonyok tisztázása miatt csak a 3. évfolyam számára indult meg a képzés az iskolán, az 1. és 2. évfolyamot csapatszolgálatra vezényelték 1957 április közepétől. Ebben közrejátszott az a tény, hogy a vezérkar főnöke március 5-től április 10-ig a harckészültség biztosítására, részleges összetartást rendelt el, különös tekintettel március 15-ére és április 4-re. A csapatszolgálaton lévők a csapatélet körülményeivel és a kiképzés gyakorlati fogásaival ismerkedtek meg, majd június közepén megszűnt a vezénylésük, s a következő két hónapban nagyrészt elméleti képzésben részesültek az iskolán. A honvédelmi miniszter megparancsolta, hogy az Egyesített Tiszti Iskola „tegye gyakorlatiassá a kiképzést és neveljen olyan új tiszteket, akik a legyeseik személyi állományát a szolgálatra, a katonai tevékenység folytatására meg tudják tanítani, azokat harcban jól tudják vezetni. A politikai és szakmai kiképzésen túl a fő figyelmet az alaki fegyelemre, a technikai ismertetekre, a lökiképzésre és testnevelésre, a módszertani készség fejlesztésére fordítsák. A növendékek tegyenek szert gyakorlati ismertetekre és legyenek jártassak a terepmunkában.” A kiképzési foglalkozások 53%-a terepen, 47%-a tanteremben, kabinetekben, műhelyekben zajlott. Kötelező egyéni tanulásra, önképzésre naponta 3 óra volt beállítva.

Az iskola szervezete kezdéskor a következőképpen alakult: Köteles Jenő őrgy. vezetésével a parancsnokság (6 fő), politikai osztály (8 fő) élén Sucin József ezds., (Fodor Sándor alez., majd Mandler Lajos alez.) állt, Karátsony József ezds. vezetésével a tanulmányi osztály (11 fő), személyügyi osztály (4 fő) Magyar Béla őrgy. vezetésével, a Józsa Lajos szds. vezette 120 fős szolgálati osztály magába foglalta a 19 fős ügyviteli irodát, az 58 fős komendáns századot és a 45 fős zenekart. A kiszolgáló, ellátó szerveket a 228 fős hadtápszolgálat foglalta magába Lajta László alez. vezetésével. A 102 fős technikai szolgálatot az iskolaparancsnok technikai helyettese, Horváth János mk. alezredes vezette. A növendéki évfolyamokat 57 fős ezredparancsnokság irányította, alárendeltségében a 18 fős évfolyam parancsnoksággal, amely magába foglalta a növendéki századokat vezető állományát is. Az ezredet kezdetben Strommer Dezső őrgy, majd Satek István őrgy. vezette 1963-ig.

Az oktató-kiképző tevékenységet kezdetben hat tagozat és két tanszék végezte: a 37 fős Lövész Tagozat Edelmayer Pál szds., majd Alpári Károly alez. vezetésével két tanszéket foglalt magába: a 19 fős Harcászati és a 15 fős Lökiképzési Tanszék. Az előző tanszék vezetője Sárvári István szds., az utóbbi Csibi-Berki Mihály szds. volt. A 71 fős Páncélos Tagozatot Szilágyi Dezső ezds. vezette. Alárendeltségében a 16 fős Páncélos Tanszékkel Butyka Géza alez., majd Babos István alez. vezetésével. Az 51 fős Gépjármű-technikai Tanszék élén pedig Gáspár József szds. állt. A 63 fős Tüzér Tagozatot Bissi Tibor alez. vezette három tanszékkel: a Tábori Tüzér Tanszék 14 fővel Raubinek Zoltán alez. vezetésével, a 10 fős Légvédelmi Tüzér Tanszék Kérészi István szds. vezetése alatt, valamint a 25 fős Tüzértechnikai és Lokátor Tanszék Miklós Árpád szds. vezetésével.

A 61 fős Híradó Tagozatot Susa István alez. vezette. Alárendeltségében volt a 15 fős Vezetékes Technikai Tanszék Kovács Ernő alez., a 14 fős Rádiótechnikai Tanszék Lehoczky András alez. vezetésével. A tagozatot egy 21 fős híradó kiszolgáló szakasz biztosította. Az ugyancsak 61 fős Műszaki Tagozatot Dékány András alez. vezette két tanszékkel: a Nemes Imre őrgy. vezette 21 fős Műszaki és a 8 fős Vegyivédelmi Tanszék Marosi Károly szds. vezetésével, valamint az ezekhez kapcsolódó 8-8 fős kiszolgáló technikai szolgálat. A 20 fős Hadtáp Tagozat Pisztrai László alez. vezetésével 5 fős Hadtáp Harcászati Tanszéket, valamint 11 fős Hadbiztosi Tanszéket foglalt magába. Az előbbi Gyulai Árpád szds., az utóbbi Nagy István őrgy. vezette. A 29 fős Általános Katonai Tanszék az polgári tanárokat, a tereptan és testnevelő, valamint egyéb katonai tantárgyak előadóit foglalta magába. A tanszék vezetője Doros Endre alez. volt.

Kezdetben a Társadalomtudományi Tanszék a politikai osztályhoz tartozott, de következő tanévtől önállósodott Murányi Zoltán őrgy. vezetésével 18 fővel. Ugyancsak a következő tanévben állt fel a Testnevelési Tanszék Bárány József őrgy. vezetésével 8 testnevelő tanárral. Ez a szervezet szinte évente módosult szervezésében, létszámában egyaránt.

A tíz évig működő tanintézet fejlődésében két időszak különböztethető meg, amely egymással szoros egységet alkotott. Az első időszak 1957-től 1961-ig tartott. Ebben a periódusban a tisztképzés alapvetően a korábbi fegyvernemi tiszti iskolákon meghonosodott tartalommal, módszerekkel és anyagi-technikai feltételekkel folyt. Az iskola kezdeti szervezeti felépítése a fegyvernemi iskolák rendjét tükrözte, de fokozatosan érvényesültek a kor sajátosságai, az új szervezési elemek és új vezetési elvek. Ennek hatékonyabbá tétele érdekében állandósult az útkeresés, a jobbító, kísérletező szándék. Az 1958. őszi átszervezéssel az Egyesített Tiszti Továbbképző Tanfolyam megszűnt és beolvadt az ETI szervezetébe. Az 1958/59. tanévtől kezdve karhatalmisták és határőrök is fegyvernemi ismereteket tanultak, s csak az 1960/61-es tanévtől kezdődött meg intézményes szakmai képzésük a Nógrádi György alez. vezetésével felálló Határőr Tanszék irányításával.

A második időszak 1961-től 1967-ig tartott. Ebben az időben egy teljesen új képzési rendszer kezdődött a tisztképzésben, amely szervesen összefüggött a kibontakozó hadügyi forradalommal. Az új korszerű harceszközök és harceljárások megjelenése, illetve intenzív fejlődése következtében a hadsereg szervezetében, kiképzésében, annak tartalmában és módszereiben beállott változások a hadsereg egyre növekvő minőségi igényeit hozták magukkal. Ennek törvényszerű következménye lett a tisztképzés korszerűsítése.

Ez időtől kezdve a kiképzés terén előtérbe került a háború kezdeti időszaka, a tömegpusztító fegyverek alkalmazásának körülményei, az erődök elleni harc, az új fegyverrendszerek, haditechnikák bevezetése, új szabályzatok életbe lépése, új harckészültségi fokozatok rendszeresítése és begyakorlása, az alegységparancsnokok pedagógiai, oktató-módszertani készségének az állandó fejlesztése, a tanári kar átfogó szakmai, pedagógiai továbbképzése és felsőfokú diplomájának megszerzése.

A minőségi fejlesztés, a szakmai színvonal emelése érdekében az 1961/62. tanévben rátértek a felsőfokú technikus, valamint az egyszakos tanári képzésre. (A Honvédségi Közlöny 1961/4. száma közli a művelődésügyi miniszter 132/1961. (MK.12.) MH számú utasítását az Egyesített Tiszti Iskola hallgatóinak pedagógiai főiskolai levelező oktatásáról, valamint a honvédelmi miniszter és a művelődésügyi miniszter 1/1961.HM-MH számú együttes rendeletét az ETI technikus tagozatán szerezhető képesítésről.) A három éves képzési időt négy évre emelték; a katonai diploma mellett megszerezhetővé vált a második diploma is, a tanári, illetve a technikus oklevél. Az Egyesített Tiszti Iskola volt az országban az első tanintézet, ahol a Művelődésügyi Minisztérium hozzájárulásával felsőfokon technikusképzés folyt, és a felsőfokú képzésben egyenrangú tanintézetként ismerték el. Két diplomával először 1964 őszén avattak fiatal tiszteket, ahol az iskolaparancsnok avatóbeszédére az addig hatszoros kiváló növendék, az I. fokozatban avatott Szabó Miklós hdgy. válaszolt.

A hadsereg minőségi fejlődésével az iskola szervezete, létszáma, elhelyezési körülményei jelentősen megváltoztak. Az iskolán tanuló növendékek és a tiszti tanfolyamok hallgatói létszáma megháromszorozódott, a képzendő szakok és tanszékek száma megkétszereződött. Nem hagyható figyelmen kívül az a sajátosság, hogy a haderő minőségi fejlődése terén a 60-as évek elején felálltak a honi légvédelmi csapok, az összefegyvernemi légvédelmi harcászati magasabbegységek, és 1962. január 10-én 20 órától a Magyar Néphadsereg átvette a Magyar Népköztársaság légvédelemért a felelősséget a szovjet Déli Hadseregcsoporttól. Hirtelen igen sok légvédelmi tisztre lett szükség. Ennek érdekében az ETI légvédelmi növendékei utolsó évfolyamukból nyolc hónapot a Börgöndön felállított Légvédelmi Kiképző Központ ún. különleges tanfolyamán töltöttek, ahol a légvédelmi rakétakomplexumokkal kapcsolatos elméleti ismereteket sajátították el. Oktatóik a Szovjetunióban speciális tanfolyamot végzett szaktisztek, valamint a hazai műszaki egyetemeken végzet villamosmérnökök és hadmérnökök voltak. Mivel éles (vizsga-) lögyakorlatot a szovjet állami lőtérre csak tisztek hajthattak végre, még a kimenetel előtt 1962. július 6-án Székesfehérvárott, Uszta Gyula altbgy. honvédelmi miniszterhelyettes jelenlétében 76 növendéket hadnaggyá avattak. Csak ezután hajthatták végre a légvédelmi rakétalövészetet.

Az iskola az 1963/64. tanévet három bázison 1590 fővel kezdte meg: a Üllői úton az iskolaparancsnokság, az önálló növendéki zászlóalj, a tagozatok és tanszékek zöme. Szentendrén a növendéki ezred, az Összefegyvernemi Tagozat és a Műszaki Tanszék, illetve a határőrök egy része kezdte meg a tanévet; a Zách utcai Ságvári laktanyában a tisztii továbbképző tanfolyamok, valamint a határőrök másik része és Polgárivédelmi Tagozaton folytatott képzést.

A két növendéki egységnek összesen 15 alegysége volt, ezzel a századok száma elérte a csúcst a tanintézet történetében. A kettős irányítás megkönnyítése érdekében új elemként bevezetésre került „az iskolaparancsnok szentendrei helyettese” beosztás Koltai Vilmos vör. személyében. Miután átvette a Szentendrén elhelyezett valamennyi szerv irányítását – kivéve a tanulmányi vezetését, jelentősen tehermentesítette a parancsnokságot. Segítségére egy szűkebb törzset is létrehozta Szabó János alez. – a volt növendéki ezredparancsnok – vezetésével. A szervezeti változások terén az iskola vezetésében új szervként ellenőrző alosztály alakult Iván István őrgy. – volt növendéki zászlóalj parancsnokának – vezetésével. Ez azt jelenti, hogy 1964 őszén bevezetett szervezeti változások következtében új tagozat-szervezetre tért át az egész iskola, megszűnt a növendéki ezred, valamint az önálló zászlóaljparancsnokság. Az összes növendéki század a fegyvernem szerint illetékes tagozatparancsnok, illetve a műszaki és vegyivédelmi tanszékvezető alárendeltségébe került. Ezzel egyidejűleg megszűntek a növendéki századoknál a szakasparancsnoki beosztások, csak egy-egy századparancsnok-helyettesi hely maradt meg.

A századon belüli vezetés fenntartása érdekében minden növendéki szakaszhoz egy-egy nevelési növendéket, mint szakasparancsnokot, továbbá szakaszon belül szakasparancsnok-helyettes és rajparancsnokokat nevezett ki az iskolaparancsnok. A növendékekkel történő rendszeres foglalkozás érdekében a tagozatszervezet bevezetésével egyidejűleg az osztályfőnöki hálózatot is létrehozták. E téren korábban már voltak kísérletek a Tüzér, a Hadtáp és a Híradó tagozatnál. A kijelölt osztályfőnökök előadóként, vagy főelőadóként általában végig kísérték szakaszukat az iskolán töltött évfolyamokon. Nevelési tervük alapján feladatuk volt a növendékek jellemzésének, minősítésnek elkészítése is. Ez a rendszer annyira bevált, hogy a katonai főiskolák rendszerében is meghonosodott. A 60-as évek közepén a Honvédelmi Miniszter megparancsolta: „a tanintézetek kiképzési feladataik összeállításánál a korszerű harci technika követelményeinek alapos elemzéséből induljanak ki. Az elméleti alapok biztosítása mellett fordítsanak fokozott figyelmet a parancsnokká nevelésre, valamint a gyakorlati feladatokra történő felkészítésre. Növeljék tovább az oktató-nevelő állomány képzettségét, pedagógiai és módszertani készségét, biztosítsák az oktatás és nevelés egységét. Fejlesszék magas fokra a hallgatók és növendékek alkotó értelmi tevékenységét, parancsnoki igényességét és szocialista erkölcsi tulajdonságait.

Az Egyesített Tisztii Iskola használja ki teljes mértékben az oktatás rendszerében bekövetkezett változásokat a növendékek parancsnoki és technikai felkészültségének, valamint pedagógiai készségének fejlesztésére. Emelje magasabb fokra a növendékek oktató-módszertani képzettségét, fejlessze ki bennük a parancsnoki igényességet. Fokozza a hivatástudatra nevelést.”

A megnövekedett minőségű követelményeknek megfelelő „kétszakos” képzés során már 6 tanári, 7 technikus, összesen 13 polgári szakot oktattak, s 22 katonai fegyvernem és szakág részére képezték tisztiket. 168 tantárgy oktatása folyt napi 6 tanórán. A 4 éves képzési rendszer egy sor változtatást igényelt, illetve követelt a hatékonyság növelése érdekében. A korábbi „egyszakos” képzés 3400 tanórájával szemben a „kétszakos” képzés már 4896 órát tartalmazott. Ez megváltoztatta a tantárgyak szerkezetét is. 1962-ben a kibocsátó tisztii vizsgatárgyak voltak: Gépkocsizó lövész szakon: Társadalomtudomány, Harcászat, Lőkiképzés, Alaki kiképzés és Testnevelés, második szakként politechnika tanári végzettséget szereztek. 1966-ban államvizsga tantárgyak voltak: Tudományos szocializmus, Harcászat, Gépkocsizó-lövész lőkiképzés, Pedagógia, Tanári szakmódszertan, Testnevelés. Jól érzékelhető ebben is a minőségi változás. A tagozatok, tanszékek szerkezetében is jelentős változások következtek be. A korábbi 6 tagozat 10-re nőtt, a társadalomtudományi, a pedagógiai, a polgári védelmi, valamint a BM határőr és karhatalmi tagozatok felállításával. Minden tagozat-parancsnoknak két helyettese, egy szakmai és egy politikai, került rendszeresítésre. A több bázisú képzés következtében a korábbi 16 tanszék megduplázódott. A korábbi négy önálló tanszék nyolcra nőtt.

A minőségi tisztképzés 1964-től jól érzékelhető szakmai-strukturális változását mutatja többek között az avatott tisztek szakmai megoszlás: 1964-ben 68 lövész, felderítő és páncélos-parancsnoki tiszt (közülük 37 fő) kapott földrajz tanári; 65 páncélos-parancsnok, páncélos-technikus és gépjárműtechnikus-tiszt gépjármű-technikus; 56 tábori és légvédelmi tüzértiszt matematika tanári; 33 lokátor-tiszt impulzus- és mikrohullámú technikus; 43 híradótiszt távközlési technikus; 9 vegyvédelmi tiszt kémia tanári és 11 műszaki tiszt politechnika tanári oklevelet kapott. A tapasztalatok alapján a hadsereg változó igényeinek megfelelően ezek a lehetőségek a továbbiakban változtak is. Így pl. a lövészek 1965-66-ban már részben orosz-, részben politechnika; a felderítők 1966/67-ben német, a határőr és karhatalmista tisztek földrajzi; a tábori tüzérek 1965-66-ban matematika; a páncélos-parancsnokok, a tüzér-technikusok, az elhelyezés terén dolgozók politechnika; a légvédelmi tüzérek és a lokátorosok 1965-ben impulzus- és mikrohullámú, 1966-ban csak mikrohullámú; a műszakiak útépitő; az elhelyezések 1966-ban építőipari, a speciális lokátorosok mikrohullámú technikusként, a hadtáposok mindkét évben pedig számviteli főiskolai végzettséggel lettek felavatva. A képzés célja ekkor már század, üteg szintre emelkedett. Majd a képzés színvonalának emelése érdekében megkezdődött az audiovizuális berendezések telepítése és működtetése. Kialakult a felvételi vizsgák alkalmasság- és képességvizsgálattal párosuló tudományosan megalozott rendszere.

Tisztelt Bajtársak, Kedves Vendégek! Nagyon sok dologról nem esett szó, amit a különböző évfolyamok a különböző tanórákban átéltek és tapasztaltak. Csak említeni tudjuk, a nagy tömegeket megmozgató pezsgő kulturális és sport rendezvények rendkívül széles skáláját. A különböző sportkörökben tevékenykedő tanárok, növendékek, katonák és polgáriak – köztük hölgyek is – országos, hadsereg, sőt nemzetközi téren is közismertek voltak. Az iskola egyik legnépszerűbb sportága, a lövészsport terén, tíz éven át a löversenyek díjazottjai még a római olimpiáig is eljutottak, s nagyon sokan a hazai és nemzetközi évente megrendezett hadseregbajnokságokon Faragó István őrgy. vezetésével kiemelkedő eredményeket értek el, s ezzel az ETI sportköre országos élvonalba került. A hadseregszerte ismert járőr csapatok Miski Sándor szds./örgy. vezetésével ugyancsak tíz éven át mindvégig győztesként kerültek ki a versenyekből. S a Faragó Mihály szds./örgy. vezette bírók, súlyemelők is szép eredményeket mutattak fel akár csak a Bárány József őrgy. által irányított szertornászok, a férfi és női gúlacsapat, a labdarúgók, a sízők és a többi sportkör tagjai.

A tíz évig működő katonai tanintézet élén négy parancsnok váltotta egymást. Az alapító parancsnok Köteles Jenő (1914-1966) vörgy. volt, aki bonyolult körülmények között jó szinten vezette az iskolát 1957. február – 1961 december 10 között. Ekkor kinevezték a Magyar Néphadsereg kiképzési főcsoportfőnökévé, s ő lett az ETI közvetlen előjárója. 1962-ben altábornagy, 1965-ben honvédelmi miniszterhelyettes lett, s 1966-ban váratlanul 53. életévében elhunyt. Az iskola vezetésében másfél évig – 1961 decembertől 1963 nyaráig – „átmeneti” nem szerencsés állapot volt. Bakonyi Sándor (1917-1974) ezds. a volt 7. (kiskunfélegyházi) hadosztály parancsnoka 1961 őszén iskolaparancsnok általános helyettesi beosztásba került. Ekkor mint megbízott parancsnok átvette ugyan az ügyek intézését és számos kérdésben erélyes intézkedéseket tett és megszervezte a közel 700 növendék és 300 tiszti hallgató több bázisú elhelyezését és képzését, a tiszti állomány jelentős része várta az újonnan kinevezett parancsnok megérkezését. Az új parancsnok Pesti Endre (1920-1991) vörgy. lett, aki 1963 nyarán fejezte be tanulmányait a Politikai Főiskolán. Pesti vörgy. a minőségi tisztképzés egyre növekvő követelményeinek megfelelően igyekezett összefogni és fejleszteni a rábízott intézményt 1963 július 1-től 1967 február 15-ig. Ez időtől a honvédelmi miniszter Kazai Barna (1928-2007) ezds.-t – a 8. (zalaegerszegi) hadosztály törzsfőnökét 1966. november 1-jétől iskolaparancsnok általános helyetteseként megbízta a parancsnoki teendők ellátásával, aki 1967 augusztus 1-jétől már az új katonai tanintézet a Kossuth Lajos Katonai Főiskola parancsnoka lett. Az Egyesített Tiszti Iskola vitathatatlan érdemeket szerzett a magyar tisztképzés 135 éves történetében. 2732 tisztet bocsátott ki, közülük 1410 fiatal két diplomával avattak 1964-től kezdődően a HM és a BM állományából. A végzett ifjú tisztek között 205 fő kiváló I. fokozatot, s az ezzel járó jelvényt és kedvezményt ért el. Az iskola a minőségi tisztképzéssel fokozatosan megteremtette a katonai főiskolák létrehozásának feltételeit.

Díszemléklapok átadása

Siposné dr. Kecskeméthy Klára ezds oktatási rektorhelyettes

GRATULÁCIÓJA az emléklapok átadása után

Önök bátran, becsülettel szolgáltak, és példás hazaszeretetről adtak tanúbizonyságot. Ebben a felemelő percben ne feledkezzünk meg azokról a bajtársakról, akik már nincsenek közöttünk, kegyelettel emlékezzünk rájuk. Tisztelettel gondoljunk szeretteikre és családtagjaikra, akik önfeláldozó szeretete, gondoskodása biztosította a nyugodt munka- és életkörülmények az Önök számára.

Az aranydiplomához és a díszoklevélhez gratulálok. Továbbiakban jó erőt és egészséget, családi életükben hosszú boldog életet kívánok kedves mindannyiuknak!

A katonai főiskolák a magyar felsőoktatás rendszerében

Tisztelt Tudományos Konferencia, kedves Bajtársak!

A Magyar Néphadsereg hivatásos tisztképző intézményeit az Elnöki Tanács 1967-ben ismerte el a 13.sz. törvényerejű rendeletben a polgári főiskolákkal azonos jogú felsőoktatási intézményeknek. A rendelet 1967. szeptember 1-jével megszüntette az Egyesített Tiszti Iskolát és **három katonai főiskolát** alapított, úgymint:

a Kossuth Lajos Katonai Főiskolát, Szentendrén,
a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolát, Budapesten és
a Kilián György Repülő Műszaki Főiskolát, Szolnokon.

A rendelet egy kialakult helyzetet törvényesített, ugyanis az ETI-n 1967-ben már:

- a felvétel alapvető követelménye a középiskolai érettségi bizonyítvány és sikeres felvételi vizsga volt,
- a képzési alapidokumentumokban foglalt tananyag a középiskolai ismeretekre épült és felsőfokon fejlesztette tovább a hallgatót a meghatározott szakmai irányba,
- az oktatók meghatározó többsége egyetemi, vagy katonai akadémiai képesítéssel rendelkezett,
- a képzés tárgyi feltételei, az oktatás technikai eszközei és az oktatástechnológia már ekkor is viszonylag magas színvonalat képviseltek.

A törvényerejű rendelet szerint a **katonai főiskolák** a honvédelmi miniszter felügyelete alatt álló katonai **felsőoktatási intézmények**, és a tantervek tartalma alapján az ott szerzett oklevél, a katonai szakképesítéssel egyidejűleg, meghatározott szakos általános iskolai tanári, illetve felsőfokú technikus képesítést igazolt.

A katonai felső vezetés a főiskolák számára azt a követelményt határozta meg, hogy a végzett tiszt legyen képes a kezdő-, valamint – továbbképzés nélkül – az eggyel magasabb szintű tiszti beosztások ellátására.

Az újonnan megalakult főiskolák követelményrendszere (tantervei) – a fentiek alapján – és az ETI tízéves képzési gyakorlatának tapasztalataira építve került összeállításra, a következők figyelembevételével:

- a haditechnikai eszközök és a harcjeljárások fejlődése;
- nagyobb hangsúly az első tiszti beosztások hatékonyabb ellátását biztosító felkészítésre;
- az egész hivatásos pálya megalapozását célzó elméleti ismeretek és gyakorlati jártasságok elsajátításához a képzési idő 4 évre emelése;
- a hallgatók gyakorló csapatszolgálatának jelentős megnövelése (az első tanévben 5 hónap sorkatonaként; a 3. és a 4. tanév elején – a csapatok alap kiképzése időszakában – 2-2 hónap rajparancsnokként, illetve szakaszparancsnok helyettesként vagy szakaszparancsnokként) ;
- a polgári képesítés alapjául szolgáló kollokvium-köteles, szigorlati- és államvizsga-tantárgyakat egyetemi végzettségű tanárok, a csak katonai jellegű tantárgyakat akadémiai végzettségű tanárok oktathatták.

A megalakult főiskolák szervezetében két jelentősebb változás történt: a tanszékek tudományágankénti szervezése és a hallgatók századainak szaktanszékek alá rendelése. Az utóbbi lépés deklarált indoka az oktatás és a nevelés egységének megteremtése volt. Ebben a rendszerben a hallgatók (növendékek) nevelését végző két kulcsembert: a katonai alaptárgyat is oktató századparancsnok és egy szaktantárgyat oktató osztályfőnök egyaránt a szaktanszékvezető irányítása alatt dolgoztak.

A **tantervben** nagyvonalakban, a **tantárgyprogramokban** részletesen meghatározott tananyagot a tanszékek – a képzési cél és követelményrendszer szigorú figyelembevételével bontották és rendezték foglalkozás típusonként tematikákban. A szükséges módszertani előkészítések fő színterei a főiskolai-, illetve tanszéki szintű bemutató foglalkozások és nyílt órák voltak. Az oktató állományra hárult továbbá az új tankönyvek, jegyzetek, tansegédletek megírása is.

– ◦ – ◦ – ◦ –

A főiskolai szintű képzés rendszerében és tartalmában **1973-ban** bizonyos **korszerűsítések** végrehajtása vált szükségessé. A hadseregben augusztus 1-jével módosították a hivatásos állomány rendfokozati arányait, azaz tiszthelyettesivé váltak a szakaszparancsnoki szintű beosztások. Ebből következően a főiskolák képzési szintjét is meg kellett emelni szakaszparancsnokiról századparancsnokira.

A 70-es évek elejére gyakorlatilag befejeződött az ország felsőfokú technikumainak műszaki főiskolákká alakítása, melyek ezután már üzemmérnöki képesítést nyújtottak. Így kézenfekvő volt, hogy a szükségessé vált korszerűsítés keretében a katonai főiskolák polgári- képzési szintjét is megemeljék.

Az 1973-ban megkezdett hadsereg-fejlesztési koncepció tervszerű, arányos minőségi fejlődést, a képzés gyakorlatiasabbá tételét, a hatékonyságra törekvést tűzte ki célul. A változások bevezetéséhez a honvédelmi és a művelődésügyi miniszter együttes utasítást adott ki, melynek értelmében a művelődésügyi miniszter hatásköre az üzemmérnök, üzemgazdász, illetőleg az általános iskolai (egy szakos) tanárképzés tekintetében a szakok tantervének, és a vonatkozó tantárgyak tartalmának meghatározása, a tisztképzés érdekeinek, a hadsereg szolgálati utasításainak, valamint a honvédelmi miniszter kiképzési rendelkezéseinek figyelembevételével. A képesítések egyenértékűségét biztosítandó – általános felügyeleti jogkörben – ellenőrzi az oktatás színvonalát, a tantervek betartását és megbízza az államvizsga bizottságok elnökeit.

Természetesen, ha már úgyis módosításokat kellett végrehajtani, egyúttal korrigálásra kerülhettek az 1967 óta működő rendszer időközben feltárt hiányosságai is. Például, a főiskolai képzési cél szempontjából alacsony hatékonyságú 5 hónapos sorkatonai kiképzés helyett 1973-tól már csak kéthónapos (augusztus és szeptemberben) lett az alapkiképzés, Mezőtúron, a korábbiaknál jobb körülmények között.

Itt említem meg, hogy 1969-től a tiszttavatás augusztus 20-án a parlament előtt történt.

A tisztképzés rendszerében a következő, tantervet érintő **módosításra 1981-ben** került sor. Ezt a változást is több tényező indokolta. Az első és talán legfontosabb, hogy a csapatoknál megjelenő korszerűbb, bonyolultabb elektronikával felszerelt, illetve működtetett haditechnikai eszközök (rakéta- és más fegyverrendszerek, híradástechnikai eszközök, harcjárművek stb.) üzemeltetéséhez, harci alkalmazásához a parancsnoki beosztásokat betöltő tiszteknek is mélyebb természettudományos ismeretekre, alaposabb technikai felkészültségre lett szükségük. Ehhez a korábbi, pedagógia-szakos nevelőtanári „polgári” szakirány tananyagával kombinált katonai felkészítés – bármennyire is a katonák nevelési kérdéseire koncentrált – már nem volt elegendő. Ezért kellett a parancsnoki szakok képzését az un. **üzemeltető üzemmérnök** profilra módosítani. Ez a megkülönböztetés tartalmilag azt a különbséget jelöli, amely a parancsnoki beosztású tiszti **„üzemeltető jellegű”** (a haditechnikai eszközök paramétereit figyelembevevő alkalmazása, folyamatos üzemképességük biztosítása) feladatai, illetve a technikai területen dolgozó tisztek **„üzemben tartó jellegű”** a (javítás-karbantartás irányítása) feladatai között van. (Polgári képzés területén ez a fogalom pár analóg például a közlekedésmérnöki szakon a „forgalmi” és az „üzemi” ágazatok megkülönböztetésével.)

A megoldás kompromisszum eredménye, mert – figyelembe véve, hogy a parancsnokok munkájában sajátosan ötvöződnék a technikai és pedagógiai feladatok – a kiképzői feladatokra történő felkészítés tananyagában továbbra is megmaradtak a katonapszichológiai és katonapedagógiai stúdiumok, szakmódszertani előadások és gyakorlatok.

Az üzemeltető jellegű üzemmérnök képzéshez szükséges tananyag oktatása a természettudományi és technikai alapozó tantárgyakon kívül a katonai szaktantárgyakba beépítve történhetett. A szakképzésben a **rendszer szemlélet kialakítása**, vagyis a fegyvernemnél rendszeresített eszközök „típus-családok”-ba foglalt megismertetése a fiatal tisztek számára megkönnyítette a későbbiekben rendszeresítésre kerülő eszközök önálló elsajátítását.

Az új rendszerben a hallgatókat szak megköltése nélkül, egységesen katonai főiskolára vették fel. Az első tanévben minden hallgató azonos alapozó oktatásban részesült. A szakonként differenciált felkészítés – a hallgatók szakválasztását követően – csak a második tanévtől kezdődött meg. Felsorolható még néhány fontos, de kevésbé radikális változtatás is:

- a korábban egyes szakokon elérendő célként megjelölt 5-6 kulcsbeosztásra történő felkészítés helyett a képzés egy-egy szakon (ágazaton) legfeljebb 3 első tiszti beosztás fajtára, illetve azon belül a képzés befejező szakaszában egyetlen beosztásra korlátozódott;
- növekedett a gyakorló csapatok időtartama, javult tervszerűségük és kapcsolatuk a képzési folyamattal;
- a technikai és gazdálkodói szakokon nagyobb hangsúlyt kapott a parancsnoki-vezetői felkészítés;
- csökkent a képzés időgazdálkodásában korábban meglévő zsúfoltság. A főiskolai tanév szeptember első munkanapjától – a vizsgákat is beleértve – július 15-ig tartott; a képzési idő félévénként 600 tanóra, a négy tanévben – a korábbi 5200 helyett – 4800 tanóra lett.

– o – o – o –

Az 1981/82-es tanévtől bevezetett tanterv csak 1987-ig maradhatott érvényben, ugyanis az **1987/88-as tanévtől** a katonai főiskolákon a **képzési idő** négy évről **három évre módosult**. A csökkentést az indokolta, hogy a 80-as évek első felében a hadsereg, főként alegység-parancsnoki szintű beosztások feltöltöttségében, nagymértékű csökkenés következett be. Beruházások nélkül azonban, csak így volt lehetséges megnövelni a főiskolák kibocsátó képességét. Az áttéréssel kapcsolatosan a katonai felső vezetés előírta, hogy az új tanterv a korábban kitűzött célok csorbulása nélkül tegye lehetővé a tiszt-kibocsátás mennyiségének növelését, ütemének gyorsítását.

A főiskolák igyekeztek feltárni a négyéves rendszerben lévő tartalékokat (pl.: a 2. és a 3. tanév elején a 2x2 hetes népgazdasági munka elhagyása egy hónapos nyereséget eredményezett, azonban az összesen 25%-os képzési idő csökkenést, csak kemény kompromisszumok árán lehetett végrehajtani. Megszűnt az első tanév általánosan képző jellege, a hallgatók az alapkiképzés után azonnal fegyvernemi szakokra kerültek. A szakalapozó oktatás kevésbé széleskörű, jellemzően célorientáltabb lett, emiatt a polgári végzettség megnevezése **katonai üzemmérnök**, illetve **katonai üzemgazdász** lett. A szakmai felkészítés szempontjából a legfájóbb változtatást a gyakorló csapatok időtartamának szükségszerű csökkentése jelentette, amit konkrét tantervi tananyagok csapatnál történő oktatásával próbáltak kompenzálni.

1987 szeptemberében az új három éves tanterv alapján egyszerre két évfolyam képzése indult be, ugyanis az 1986/87-es tanévvel kezdett hallgatók első tanévi tananyagát mintegy 15%-os módosítással alkalmassá tették a csatlakozásra (Ezt, azért lehetett megtenni, mert a vonatkozó miniszteri döntés, még 1986-ban született). A három éves képzési formában tanult hallgatók államvizsgáiról készült jelentések általánosítható megállapítása az volt, hogy a megfelelő elméleti ismeretek mellett, a végzettek gyakorlati jártassága, csak szükségszerűen elfogadható, és beosztásba helyezéskor egy hosszabb felkészülési, beilleszkedési időszakkal kompenzálható.

Szerencsére a kényszerűen bevezetett 3 éves képzés is, csak átmenetinek bizonyult. Ugyanis a rendszerváltás után, a Magyar Néphadseregnél végrehajtott, illetve tervezett létszámcsökkentések a 3 éves képzésre történő áttérés indokait annulálták. A tervezhetően kisebb létszámú tisztképzési igény lehetővé tette a 4 éves tisztképzési rendszer visszaállítását.

A honvédelmi miniszter 1990. novemberi döntése alapján 1991. szeptember 1-vel a katonai főiskolák képzési ideje újra négy év lett, egyidejűleg elérhetővé vált a nagy létszámú kibocsátás helyett a minőségi tisztképzés célkitűzése.

A rendszerváltás ténye természetesen tartalmi változásokat is indokolt, melyeket legjobban az a tény fejezi ki, hogy a tisztképzés tartalmából kikerült a politikai vezetővé történő felkészítés. Megszűnt a karhatalmi kiképzés, bekerült a békefenntartói feladatok ellátásának oktatása. A Magyar Honvédség parancsnokának 37/1990 sz. parancsa alapján a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola felvette Bolyai János, a jeles matematikus és hadmérnök nevét.

Az új tantervek kidolgozásához az 1990-ben módosított oktatási törvény a két miniszter (MKM, HM) által jóváhagyandó „**A képesítés megszerzésének feltételei**” c. alapdokumentumot írta elő, mint miniszteri követelményrendszert. Ezt, a képzés tartalmát a kimeneti oldalról meghatározó, a főiskolák közreműködésével, a tanintézeti szakemberekből álló bizottság vitatta meg és javasolta elfogadását. A két miniszter 1991. tavaszán egyetértőleg, illetve jóváhagyóan aláírta. 1991 őszén – egy gyökeres átalakított tanterv alapján – beindult négy éves képzés összhangba került a nemzeti honvédelem deklarált alapelveivel, és lehetővé tette a rendszerváltás elvárásai szerint módosított képzési cél elérését, mely egy mondatra tömörítve a következő:

„A katonai főiskolák általános képzési célja az akadémiai (egyetemi) képesítést nem igénylő parancsnoki és szaktiszti beosztások (munkakörök) ellátására hivatásos katonatisztek képzése.”

Az aláírt alapdokumentumban a teljes terjedelműen megfogalmazott képzési cél – a képzési profilonkénti követelményekkel együtt – két és fél oldal terjedelmű. E részletesen megfogalmazott célokat a főiskolák tanterveikben tovább bontották: a szakonkénti (ágazati) képzési célok és az egyes képzési területekre vonatkozó képzési célok megfogalmazásával.

A három katonai főiskolán 1991 szeptemberében az első évfolyamos hallgatók részére elkezdődött az visszaállított négy éves tisztképzés. Az oktatás alapjául szolgáló – a képesítési követelmények alapján összeállított – **új tanterveket**, a szakonként illetékes fegyvernemi főnökök egyetértésével, a főiskola-parancsnokok hagyták jóvá.

Az új tantervek korábbiaktól eltérő sajátossága, hogy a képzési összidőt az egyes tantárgycsoportok között a képesítési feltételek által előírt százalék-tartományokon belül kellett felosztani. A három katonai főiskola egy-egy jellegzetes szakjának tantárgycsoport-arányai a következők voltak:

Kossuth Lajos Katonai Főiskola, összefegyvernemi szak:

- általános műveltségi és általános tiszti felkészítés	29 %
- katonai nevelői (szaktanári)törzsanyag	9 %
- természettudományi és technikai törzsanyag	19 %
- differenciált haditechnikai tananyag	21 %
- parancsnoki (harcvezetői) felkészítés	30 %

Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola, légvédelmi rakétatechnikai szak:

- általános értelmiségi feladatokra felkészítő tananyag	21 %
- katonai értelmiségi feladatokra felkészítő tananyag	18 %
- szakmai törzsanyag	28 %
- ágazatonként differenciált haditechnikai tananyag	22 %
- speciális szaktiszti feladatokra felkészítő tananyag	11 %

Szolnoki Repülőtisztai Főiskola, műszertechnikai ágazat:

- értelmiségi feladatokra felkészítő tananyag	21 %
- katonai értelmiségi tananyag	11 %
- szakmai törzsanyag	33 %
- differenciált haditechnikai tananyag	21 %
- speciális szaktiszti feladatokra felkészítő tananyag	13 %

- o - o - o -

A katonai főiskolai szakok és a szakokon szerezhető képesítések /1991/

FŐISKOLA	Katonai képesítés				Polgári képesítés		
	szak	ágazat	profil	szint	szak	szakirány	
KLKF	1.összfe-gy-vernemi	gépesített lövész	parancs-noki	szakasz-parancsnok	mérnök-tanár	járműgépész	
		harckocsizó					
	2. felderítő	csapatfelderítő		3. rakéta-tüzér	üteg-parancsnok	földmérő üzem-mérnök	
		mély-ségi feld.					
4. műszaki	tüzér	pc.törő tüzér	szpk	építő üzemmk.	mélyépítő		
BJKMF	5.légvédel-mi rakéta-technikai	csapat lé-i	technikai	üteg pk	villamos üzem-mérnök	irányítás-technikai	
		honi lé-i		rendszer pk.			
		rákétatechnikai		jav. aeg. pk.			
	6. lok. techn.			komplexum pk.		hír. lok. techn-i	
	7. híradó	kat. hír. üzemeltető		szdpk.			
		k.hír. üzem-ben tartó		jav. aeg. pk.			
	8. rádió-technikai	rádiózavaró		szdpk.		jav.technol.-i	
		rádiótechn. zavaró		jav. aeg. pk.			
	9. rádió-elktronikai	kat. rádiófeld.		alközpont pk.		gépész üzem-mérnök	
		k.r.techn. feld		jav. aeg. pk			
	10.fegyverzeti			javító aeg.pk.		jármű-gépész	
	11. pc. és gjmű.	pc. techn.		ellszáll aegpk			közlekedési üzem-mérnök
		műszaki techn.		szdpk			
		gjmű.techn.		jav. aeg.pk		vegyész üzem-mérnök	
12. közleke-dési	gk. száll.	rendszerszerv.	radiológiai				
13. vegyi-védelmi			pénzügyi üzemgazdász	költség-vetési			
14.informatikai							
15. hadtáp	üza. ellátó	gazdál-kodói			dandár (egység) szolg. főnök		
	ruházati ellátó						
16. pénzügyi	élm. ellátó		gazd. tiszt				
17.gazdálkodási							
SZRMF	18. rep.irányító		technikai	harcálláspont figyelő	közlekedési üzem-mérnök	légiforgalmi irányító	
	19. repülő hajózó	hel. vezető		szdpk helyettes		légi közlekedési	
		repülőgép vezető		csoport ill. műhely-parancsnok	gépész üzem-mérnök	légi jmű. és sárkány szerk.	
	20. repülő-műszaki	rep. sárk. hajtómű					
		hel. sárk. hajtómű			villamos üzem-mérnök	műszer automatika	
		fedélzeti műszertech.-i					
fed. rádió techn.		hír. technikai					
fed. fegyver techn	irányítástech.-i						

A katonai főiskolák további sorsa szorosan összekapcsolódott a **Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemmel**, mely 1996. szeptember 1-jével alakult meg a ZMKA jogutódjaként. Kivált a Magyar Honvédség hadrendjéből és önálló állami felsőoktatási intézményként a honvédelmi miniszter irányítása alá tartozik. Megalakulásával egyidejűleg – beolvadással – megszűnt a KLKF és a SzRF önállósága. Az egyetem három bázison kezdte meg működését Budapesten, Szentendrén és Szolnokon.

Az akkreditált egyetemnek 1999 végéig két kara volt, a Hadtudományi-, valamint a Vezetés- és Szervezéstudományi Kar. 2000 januárjától a Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola az egyetem önálló főiskolai karaként működött. A négy bázison (egyetemi szóhasználatul kampuszon) és három kari szervezetben működő felsőfokú tanintézmény irányítása nehézkessé vált. A hatékonyság fokozása érdekében 2004. szeptember 1-jétől áttértek a 2 karos egyetemi szervezetre. Jelenleg a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem hallgatói a Kossuth Lajos Hadtudományi Karon és a Bolyai János Katonai Műszaki Karon folytathatják tanulmányaikat.

Emléktábla a ZMNE / Üllői úti bázis (volt ETI) Petőfi kapunál

**Ebben a száz éves épületben működtek a
BOLYAI JÁNOS KATONAI MŰSZAKI FŐISKOLA
jogelőd intézményei:
1947-től a HONVÉD KOSSUTH AKADÉMIA
kihelyezett akadémikus ezrede,
1957-től
az EGYESITETT TISZTI ISKOLA,
1967-től
a ZALKA MÁTÉ KATONAI MŰSZAKI FŐISKOLA**

Felavatására az egykori hallgatók nagyszámú részvételével, katonai tiszteletadás mellett, a jubileumi évfordulón került sor. Az ünnepség megszervezését és az emléktábla elkészítését a 1992 óta működő közhasznú **Bolyai János Honvéd Alapítvány** kezdeményezte és segítette.

Iskolánk és tanáraink dicsérete

Érettségi után, 1954 őszén vonultam be a Kossuth Tüzértiztsi Iskolára a Ludovika Akadémia Üllői úti épületébe és 1957 őszén avattak tüzértisztté az Egyesített Tiszti Iskola udvarán, az Üllői úton, a Népligettel szemben.

A katonává válás és a katonai ismeretek elsajátítása közben megéltünk több átszervezést, költözést, fegyveresen részt vettünk az 1956-os eseményekben, majd a tanulás mellett karhatalmi szolgálatot is elláttunk.

Ilyen körülmények között különös értelmezése van az „alma mater”-nek”. Magába foglalja az iskolaépületen kívül a tanári testületet, a növendéki közösséget, a szakmai- és általános tananyag egészét is legfőképpen az előzőek által determinált, az oktatási intézményre jellemző szellemiséget.

Aki hitelesen és részletesen meg akarja ismerni az 50 évvel ezelőtti tisztiiskolát, az a levéltárban kutakodjon. Csak az olvassa tovább ezt az írást, aki megelégszik egy öreg obsitos visszaemlékezésével, gondolataival.

A továbbiakban a katonai, szakmai felkészítésről írok.

Kitűnő tanáraink, parancsnokaink voltak. A nálunk csak 1-2 évvel idősebb hadnagyokon kívül a 2. világháborút megjárt, már a Ludovikán is tanító idősebb alezredeksektől, ezredeksektől tanultuk a katonaélet és a tüzér szakma fortélyait. Az én szakaszom tüzér műszeres felderítő szakot tanult. A tantárgyak között tüzér bemérés, fénykép és légi fénykép mérés, meteorológia szerepelt. Legkedvesebb tanárunk Juhász Béla őrnagy, most már „Béla bácsi” volt.

Egyik szakmai sikerem elmesélem.

Az 1956 évi nyári szabadságomat növendéktársammal, Berényi Edével szüleimnél egy Tiszaföldvár melletti tanyán töltöttük. Egy délután nagy eső kerekedett és a közelünkben dolgozó földmérők behúzódtak hozzánk az eső elől. Az idősebb földmérő mérnök, édesapámmal együtt a konyhaasztal mellett ülve beszélgetett. Volt vele egy fiatal földmérő technikus is, akivel mi kis sámlikon ülve hallgattuk a felnőtteket.

Aztán mi is elkezdtünk beszélgetni. Kérdeztük a technikust

„Mi van ebben a tokban, fényképezőgép?”

- „Nem egy fontos műszer”

„Csak nem teodolit?”

- „De.”

„Osztt milyen, mit tud?”

A technikus ímmel-ámmal, foghegyről válaszolgatott a tanyasi suttyóknak, nem tartott egyenrangú félnek bennünket, de mi tovább kérdeztük. Milyen a pontossága, az optikai nagyítása, fényereje, látómezeje, a műszer excentricitása? Aztán a mérésekről kérdeztük. Milyen országos alappont hálózatot használnak, a szögeket hány „félforgással” mérik, használnak-e a Potenot-féle, vagy a Hamen-féle hátrametszést? ...stb. A technikus továbbra sem volt túl készséges, de a mérést vezető mérnök érdeklődve figyelte kérdéseinket. Gyakran válaszolt a technikus helyett, majd végül csak mi hárman, a mérnök, Ede barátom és én beszélgettünk. Már nemcsak mi kérdeztünk, hanem a mérnök is. Aztán végül arra kért, hogy ne haragudjunk, de mondjuk meg, hogy kik vagyunk, mivel foglalkozunk, mert, mint mondta ilyen kitűnő szakmai felkészültségű fiatalemberekkel mostanában nem találkozott. Elmondtuk, hogy tüzértiztsi iskolások vagyunk, ősszel kezdjük a 3. évet. A tüzér bemérést Juhász Béla őrnagytól tanuljuk.

Kicsordult a könny a szeméből és elmondta, hogy őt is tüzértisztté avatták a Ludovikán, majd 1945 után eltávolították a hadseregből. Műgyetemen tanult, azóta földmérő. Végül arra mondta, hogy legyünk büszkék iskolánkra és tanárainkra. Megfogadtuk a tanácsát. Ma is büszkék vagyunk rájuk!

Visszaemlékszem még egy szakmai sikeremre:

Avatás után Szolnokra a 122 mm-es tarackos tüzérosztályhoz kerültem. Még az év őszén éleslövészetre mentünk Verpelétre. Már kint voltunk a lőtéren, amikor az osztályparancsnokom, Albert Mihály alezredes közölte velem, hogy az éjjel én mutatom be a világító gránáttal történő lövészetet az egész osztálynak.

„Önök a tisztiiskolán már az új lőszabályzatból vizsgáztak és világító gránáttal is lőttek, remélem, nem okoz gondot Önöknek ez a feladat”

Te jó Isten! Ez az alezredes azt gondolja, hogy már igazi tüzértiszt vagyok! Csak úgy odaállok a figyelőbe és az egész osztály tisztjei előtt egyszerre két alegységnek vezényelgetek, megfigyelem a világító lövedék ereszkedő fáklyáját, majd a becsapódó repeszgránátokat.

A körülményekről csak annyit, hogy az évben adtak ki új Lőszabályzatot, melynek feldolgozása a csapatoknál még be sem fejeződött és abban az évben rendszeresítették a Magyar Néphadsereg tüzérségénél a világító gránátot, mivel a csapatok akkortájt kezdtek el lőni.

Az osztályparancsnok arra gondolt, hogy ha sikerül a bemutató, akkor jó, a hadnagy most tanulta, persze, hogy tudja. Ha nem sikerül, akkor sincs baj, érthető, a fiatal tiszt még gyakorlatlan, mégis jobb, mintha valamelyik ütegparancsnok bukna le. Azt hiszem, hogy a parancsnok, csak az előbbire gondolt.

„Értettem!” Szent Borbála, intézd el, hogy estére ne legyen eső, és ne legyen orkánszerű szél! Kedves lövéstan tanáraink Bóka Sándor őrnagy, Koltai Imre őrnagy és Ábrahám László alezredes drukkoljatok nekem! Aztán minden ment, mint a karikacsapás.

„FÁKLYA! Tűz!.....ELSŐ LÖVEG! Tűz!”

Megjelenik a világító fáklya, majd a robbanópont. Mindenki a nappali világítást, adó fáklyát nézi. Hangosan jelentem a megfigyelésemet:

Fáklya helyén! Löveg: jobb 8, +150!”

Összeállítom és leadom a tűzparancsot

„FÁKLYA! Tölts! ÜTEG: balra 0-04-es, irányzék 100! Tölts!

Majd „FÁKLYA! Tűz!” ÜTEG! Tűz!”

Megjelenik a fáklya, ismét mindenki azt nézi. Aztán hallom az üteg által lőtt összetűzet, várom a négy robbanópontot, de csak a dörrenéseket hallom. Úristen, hol lehetnek? Ott vannak valahol egy csomóban, jó helyen, de nem látok egyet sem. A bemutatón résztvevő tisztársaim meg pláne nem látják, hiszen ők a fáklyát figyelik. Nos, akkor egy kis vagányságért nem megyünk a szomszédba!

Hangosan jelentem a nekem legjobban megfelelő megfigyelést

„+; bal 1; -; Jobb 2; -;+”, azaz tökéletes fedőcsoport.

Vezényszó: ÜTEG! 4-es lövedék gyorstűz! Tűz!”

De ezt már nem lőjük ki. A feladatot „felesleges lövés” nélkül, a normaidő fele alatt végrehajtottam.

Az osztályparancsnok annyit mondott:

„Hadnagy elvtárs! Szép volt! Köszönöm! Megdicsérem!”

Úgy éreztem, mintha azt mondta volna: „Tüzérré fogadom!”

Ekkor lettem igazi tüzértiszt.

Köszönöm iskolámnak, tanárainknak!

Dr. Dobi József egyetemi docens: „ **Az ETI**”

Ahhoz a korosztályhoz tartozom, aki 1960-1964 között végezte el az Egyesített Tiszti Iskolát, azaz mi voltunk azok, akik először töltöttünk el négy évet a tisztképzőben.

Hogyan is történt? Nem úgy kezdődött, hogy négy évig tart, amikor jelentkeztünk és felvételiztünk, akkor még három évről volt szó, s mi már kiszámoltuk, hogy 21 évesen hadnagyok leszünk. (volt néhány srác, akik matekból jók voltak). Nem így lett, voltak akik abbahagyták, s mint sorkatonák szolgáltak tovább.

A katonai pályafutásunkat így 1960. őszén, novemberben kezdtük meg, ami engem illet 1960. november 14-én (hétfőn) a kalocsai harckocsi ezrednél.

Engem valamely oknál fogva 1961 januárjában Tatára helyeztek, a harckocsi ezred tisztis iskolájára, ahol is több társammal együtt (sorkatonák és tiszti iskolások) harckocsi vezetővé képeztek ki.

Nagyon komoly és főleg nagyon kemény kiképzés volt, de 1961 júliusában már megkaptuk a harckocsivezetői jogosítványt, s előléptettek őrzetűvé. Ez utóbbi nagy örömeinkre szolgált, mert ezzel megszűnt a „kopasz” létünk és a nagyon rossz három hetünk, amikor a tiszti iskolásokat 2-3 naponta őrségbe vezényelték, mondván, hogy az ő tati kiképzésük befejeződött. Na, mindegy ez is elmúlt és Kaposvárra kerültem gépkocsivezetői tanfolyamra a többi tiszti iskolással együtt, akik a különböző ezredektől érkeztek.

Az összevonás hat hétig tartott. Végeredmény a jogosítvány, személy- és tehergépkocsira, motorkerékpárra. Ezzel véget ért az első tanévünk. Ezután kaptunk 10 nap szabadságot.

1961. szeptember elsejétől bevonultam az ETI-re. Ez is csalódással kezdődött. Míg Tatán szakaszkörletekben voltunk, az Üllői úton viszont négy szakasz (osztály) volt a körletben, ebből kettő harmadéves (öreg). Így újra mi lettünk a fő rongyfogók. Ráadásul le kellett adni a kimenő ruházatot, de a tiszti iskolás kimenő csak november 7-re készült el (igaz méretre). Ezért aztán, mint másodéves tiszti iskolások kimenő- eltávozás- szabadság ügyben ezen időpontig nem voltunk számításba vehetők. Ezzel szemben, mint jól képzett katonák, havonta egy hétvégét eltölthettünk őrségben.

Nem dobta fel a hangulatunkat az sem, hogy a szerdai és a szombati filmvetítéseken nekünk valamilyen oknál fogva a szerdai nem járt.(TV akkor még nem volt.).

Elkészült végre a kimenőruha, s ettől kezdve, ha a harmadéves szobaparancsnok is meg volt elégedve a riadó-felszereléssel, a szekrényrenddel, a géppisztoly tisztaságával, a szolgálati fegyelemmel és azon a héten egyest sem kaptunk (a tanárok az órákon feleltettek) akkor, de csak akkor bekerülhettünk abba az 50 %-ba, akik szombaton vagy vasárnap este tízig, kivételesen egy hónapban teljes hétvégén (eltávozáson) élhették az édes életet.

Mivel, mi voltunk az első négyéves társaság, 1963-ban nem volt tisztavatás, így mi két évig voltunk „öregek”! Ez már minőségi változás volt, főleg a negyedik évben, amikor bevezették a tanulmányi ösztöndíjat, és az állandó kimaradási engedélyt.

Ez azt jelentette, hogy mint első éves	40 Ft/hó
mint másod éves	100 Ft/hó
mint harmad éves	120 Ft/hó
mint negyed éves	360-450 Ft/hó járandóságot kaptunk.

1963 őszén költöztünk ki Szentendrére, aminek kezdetben nem örültünk, de a végén jól éreztük magunkat. A négy év azt is jelentette, hogy a tiszti oklevél mellett polgári végzettséget is szereztünk, a harckocsizók közlekedési főtechnikusi oklevelet kaptak.

A tanulmányok végzése során akadtak érdekes események. Gyakran előfordult, hogy egy hétig távol voltunk (harcászat, lövészet), s amikor visszaérkeztünk, másnap a polgári tanár hőtánból zárthelyit íratott. Nem örültünk neki. Voltak olyan esetek, hogy Ócsáról, vagy Örkénytáborból „talpon” jöttünk be az ETI-re, végigcsörömpöltünk éjjel vagy hajnalban az Ady Endre úton, ami akkor még kockaköves volt.

Olyan is előfordult, hogy Vácott rakodtuk ki a harckocsikat és onnan a 2-es főúton (makadám volt!) szintén „talpon” mentünk Diósjenőre lövészetre. Tény, hogy a négy év alatt tevékeny részesei voltunk az „ismerd meg hazádat” mozgalomnak. Az is tény, hogy nagyon kemény és nehéz négy év volt, de mégis csodálatos. Az, hogy mit tanultunk emberségből, szakismeretből az mindenkinél később derült ki, de az volt a jellemző, hogy nagy önbizalommal vágtunk neki a tiszti hivatásnak. Én a verpeléti 35. harckocsi ezredhez kerültem, ott voltam hat évig, de ez már egy másik történet.

Pohárköszöntő

Ünnepi ebéd

Az 50 éves találkozó résztvevői (Csoportkép)

Patai István nyá. mk. alez.: **Múltidéző** (egy „aranylakodalom” margójára)

Emlékezés az ALMA MÁTER-ben eltöltött évekre, mert a találkozó egyik szervezője megkért rá. (Rögtön egy kiegészítés: az Alma Matert többes számban kellene használnom, mivel mi a három évet három tisztiiskola növendékeként végeztük el, ám mindvégig híradó technikus növendékek voltunk.)

Igen ám, de az emlékezés rögzítése nem is olyan könnyű. Egyrészt azért, mert az eltelt 50-53 év fakítja a színeket az emlékezés palettáján. Másrészt meg kinek szóljanak a felidézett emlékek? Magunknak? Hiszen mi átéltük az eseményeket a behívóparancs kézhezvételétől a tisztavatásig, meg utána is (igaz, azt már nem együtt). Vagy a ma hallgatóinak? Netán az utódoknak? Így aztán – nem tudván a válaszokat és talán rendszer nélkül – megkísérlek mazsolázni az emlékeim között, esetleg segítve mások emlékezetének, vagy okulásul a maiaknak.

Azon az emlékezetes 1954. szeptember ötödikei napon, a ménesi úti gyülekezés után buszokkal (vagy teherautókkal?) irány a Budaörsi út, Híradó Tiszti Iskola (ahol még egy híradóezred is helyt kapott). A szakaszokba történő beosztás után első feladat a beöltözés volt: hosszúszerű molinó gatyá és ing, gimnasztyorka, csizmanadrág, csizma-kapcával, sapkának pedig a „pilotka” Ezekről majd még néhány szót. Maga a csizma is megérne egy külön értekezést! A méret csak körülbelül volt megfelelő, némelyiknek meg olyan bő volt a szára, hogy behallatszott a déli harangszó is. A kapcáról nem is beszélve! Annak a felcsavarása úgy, hogy a nem éppen passzentos csizma fejében a harmadik lépés után ne álljon gombóccá a talp alatt, és néhány további lépést követően véres hólyagokkal ne jutassa az ember eszébe a magyarok Istenét, meg minden szentjeit!... Szóval volt tanulnivaló mindenkinek, mindjárt a legelején!

Néhányunknál – akinek az akkori divat szerint nagyobb volt a haja – munkát kapott a borbély is, hiszen szabályozva volt a legfeljebb öt centis hajviselet. Mennyire örültünk ennek, hiszen az ezred katonái az első évben nullás-kopaszon szolgáltak (innen a „kopasz kifejezés). És ami ezután jött! Mindenki kapott egy jutaszövetből készült zsákot, aminek a nyílása a hasán, közepén volt, jó esetben madzagokkal összeköthetően. Aztán a parancs: „Irány a laktanya Sas-hegy felöli vége!” Ott a szalmakazlakból megtömni a szalmazsákokat, és két óra múlva körletszemle! Látványnak sem lehetett utolsó, amit ott műveltünk. Egy szó, mint száz, nem egyszerű feladat a szalmával kitömött zsákot úgy megágyazni, hogy az „sarkos” téglatestet mutasson. Később persze kitanultuk a módját: hegyesre reszelt vastag drót, az egyik vége derékszögbe hajlítva, a másikra meg egy karika. Ezzel be lehet nyúlni a zsákon át a szalma közé, és kihúzni a szélekre.

A ruháról is lehetne elmélkedni még egy sort. Itt van például a gimnasztyorka vagy magyarul az ingzubbony. Orosz találmány (az Isten áldja meg őket érte), és nekik talán praktikus is lehetett, de egy tiszti iskolán? Mert az állógallér mögé fehér nyakszegélyt kellett varrni, aminek 2-3 milliméterre a nyak felett látszódnia kellett. Igen ám, de az naponta elkoszolódott, aztán a reggeli szemlén kapott az ember, így naponta cseréltük. Később a kintinban vehettünk plasztikból készültet, amivel csak hetente volt dolgunk. A ruhával kapcsolatban még egy emlék, amit ma már nem ismernek. Ez pedig a „fagylaltos” öltözet. A sok mosdai mosás után kifakult ruha szinte fehérré, vagy inkább piszkos szürkévé vált, és akinek ilyen jutott, nem nagyon örült neki, a következő ruhacserén igyekezett jobbat szerezni.

Tisztálkodási lehetőségeink is katonásak voltak: reggel, délben, este a század mosdójában. Itt kétoldalt faltól-falig betonvályú, felette egy cső, azon mintegy 80 centiméterenként egy-egy csap, persze hidegvízzel. Melegvizes fürdés hetente egyszer, az iskola központi fürdőjében.

Említettem már a kantint. Akkor még mindenfajta ital kapható volt (persze sok más mellett), rövid is, bor is, csapolt sör is. Nem mondom, az ott töltött két év alatt előfordult néhányszor, hogy páran pityókások lettünk, mégsem lett közülünk senki alkoholista.

A Budaörsi úton tehát két évet töltöttünk (az okáról majd később). Tanultunk, sportoltunk, éltük az iskolások életét, persze egy kicsit nagyobb fegyelem, szabályozottság közepette. A tanulással kapcsolatban egy jellegzetes intézményt emelnék ki. Az osztályozás úgy ment mint máshol, de a kettes osztályzat is elégtelennek számított, és egy havi laktanyafogsággal járt. Volt akinek éppen lejárt volna az egyik kettesért járó büntetése, amikor becsúszott egy másik, így aztán neki szép fővárosunkból hosszú időre csak emlék maradt. (Ilyen esetekre jó volt baráti kapcsolatot ápolni a zenészekkel, mert ők vasárnaponként busszal jártak ki térzenét adni, és a buszon volt férőhely.) Az igazsághoz tartozik, hogy volt ennek ellenpólusa is: a jeles tanulmányi eredményű növendék „éltanuló” volt, a tiszta ötös pedig „kiváló tanuló”. Ez a zsebtakaró fölött viselt 6 és 12 centiméteres arany stráffal jelezve is volt, persze kedvezményekre is jogosította a viselőjét. Technikus növendékként a katonásdiból kevesebb jutott, mint a parancsnoki tagozatosoknak, de azért az alegység szolgálaton túl adtunk őrséget, résztvettünk nappali és éjszakai menetgyakorlatokon, harcászati foglalkozásokon, tereptan-tájékozódási gyakorlaton stb. Résztvettünk két díszszemlén, a Budaörsi repülőtér betonján gyakorolva, a Hősök terén éjszakai próbákon izgulva, hogy sikerüljön minden. Két mondás ebből az időszakból, amely csak a résztvevőknek jelent valamit. Az egyik: „Háromszoros hajrá a hadtápnak!” A másik: „Csáky őrnagy, vágjon bele!”

A híradó szakmai feladatba beletartozott a kalapácsreszelés csakúgy, mint a térdig érő hóban könnyűvezeték építés, a csöves rádió építése, a méhselyt-tekerics kézzel történő elkészítése, vagy egy-egy gyakorlaton híradás biztosítása (pontosabban valamilyen híradó eszköz kezelése) stb.

Nem maradhat ki emlékeimből a sport sem. Néhányan már vittük magunkkal a sport szeretetét, de az iskola is megadott minden lehetőséget. Atletizáltunk, tornáztunk, vívtunk, télen kijártunk a Normafához sífutó-edzésekre. Úgy tudom, akik akkor aktívak voltak a sportban, máig kapcsolatban vannak valamelyik sportággal.

A második évünk kicsit hamarabb fejeződött be, mert költöztettük a sulit, részben a daróci úti Híradó Szertárba, részben Szentendrére, a Műszaki Tiszti Iskolára, ugyanis összevontak minket. A harmadik évet Szentendrén kezdtük, de az idill nem tartott sokáig, közbeszólt a politika. Pedig hamar megszoktuk, hiszen a szakmai feltételek mellett a Duna új sportolási lehetőséget is jelentett.

Október 23-án délután iskolariadó! Később fegyverek és éleslőszer kiosztása, estefelé pedig teherautókkal Budapestre. De ez már egy másik történet, aminek ugyancsak van egy sor emlékezetes epizódja. A politikai helyzet rendeződése után újra költözés, most az Üllői útra. Az új nevünk: Egyesített Tiszti Iskola. A lövészekon kívül egy században volt minden fegyvernem harmadéves növendéke, mert sokan éltek a felajánlott lehetőséggel és a polgári életet választották. Most utólag értékelve, parancsnokainknak komoly feladatot jelenthetett a vegyes társaság összeszoktatása, a fegyelem megteremtése, tanárainknak pedig a kiesett idő ellenére a harmadik év anyagának hiánytalan megtanítása, a tiszti pályára történő katonai és szakmai felkészítés.

Bármilyen rövid is volt az ETI-s évünk, számtalan emlék tolu ebből az időszakból is. Például a kis barkácműhelyünk, ahol annyi időt eltöltöttünk. Vagy az iskolai sportversenyek. Na és a váci Szakmunkásképző Intézetnél megszervezett tanfolyamnélküli szakmunkásvizsga, ahol rádiószerelő szakmunkás-bizonyítványt szereztünk. Lényeg viszont az, hogy a harmadik évet minden híradó technikus növendék sikeres záróvizsgával befejezte, és a kék vállapra felkerült az aranycsillag, amelyért három évig keményen tanultunk.

Avatásunk ötven éves jubileumán nem minket illet az ünneplés. Szeretettel és tisztelettel kell emlékeznünk szüleinkre, aki elindítottak minket ezen az úton. Tisztelet illeti általános és középiskolai tanárainkat, aki megtanították az alapokat és elültették bennünk a tudás iránti vágyat.

Katonaként pedig – mert máig katonának tartom magam – tisztelettel adózunk tiszti-iskolai parancsnokaink és tanáraink előtt, mert megtanították a katonai és híradástechnikai tudományok alapjait, amelyre sikeresen építkezhettünk pályánk során. Köszönet érte!

S ha már az emlékezésnél tartunk, szeretettel emlékezünk mindazokra, akik csak két évig tartottak velünk. Annak a két évnek számtalan emlékezetes epizódja máig összeköt minket.

Azokra a parancsnokainkra, tanárainkra, növendék és tisztársainkra, aki már nincsenek velünk, kegyelettel emlékezünk. Azért pedig, mert tiszti pályánk „aranylakodalmán”, avatásunk ötvenedik évfordulóján együtt lehetünk, ünnepelhetjük és ünnepeletjük magunkat, ki-ki hite szerint adjon hálát a Sereg Urának, vagy köszönje a Sorsnak, jó szerencsésének. Végezetül –remélem felhatalmaztok rá – valamennyi ötven éve avatott tiszt nevében köszönet az Alma Máter vezetőinek, munkatársainak, a szervezőknek, hogy lehetővé tették a találkozást, és köszönet minden megjelent vendégnek, amiért megtiszteltek, és osztoznak keser-édes örömeinkben!

Bevonulásunk ötvenedik évfordulóján – hiszen katonai pályánk mégiscsak akkor kezdődött – hetedmagammal, egykori technikus növendékek találkoztunk és egy baráti vacsora keretében elmélkedtünk az idő múlásáról. Arra az alkalomra írtam egy versikét, íme:

KATONADAL

(Egy öreg katona sirámai)

Édes komám, jópajtásom,
ezt is megértük hát!
ötven évvel ezelőtt volt:
felhúztuk a csizmát!
(Hej, ötven év elszállt!)

Csomó ijedt, ifjú gyerek!
Szalmazsákot tömtünk -
„Sarkosan és elvágólag!”-
kapcát is kötöttünk.
(De ötven év elszállt!)

Elég hamar megszoktuk a
Hírtisztit és egymást:
katonásdi, szaktantárgyak,
tanultunk is folyvást.
(ötven év biz elszállt!)

Gyorsan eltelt két év után
költözködés sorsunk.
Szentendre az új otthonunk-
ott nem soká voltunk.
(ám ötven év elszállt!)

Harmadéves tantervünkben
nem szerepelt, mi jött!
Kis hazánkban földindulás
még az ég is dörgött!
(ötven évünk elszállt!)

Új költözés, vissza Pestre,
már csak harmadnyian.
Mi vállaltuk, hogy folytatjuk,
büszkén, mindannyian!
(sej! ötven év elszállt!)

Eltelt az a csonka év is,
levizsgáztunk rendben!
Megtörtént az avatás is:
mintha lennénk mennyben!
(és ötven év elszállt!)

Attól kezdve fényes csillag
nem csak égen ragyog!
A kék vállap birtokosa:
„én mától tiszt vagyok!”
(biz ötven év elszállt!)

Megkezdjük a szolgálatot -
mert szolgálat bőven
ez a pálya, kemény munka,
nem mérve időben.
(jaj, ötven év elszállt!)

Mindenki tette a dolgát,
szerte az országban.
Nem vallottunk szégyent sehol -
bármely beosztásban.
(csak ötven év elszállt!)

Amit tettünk már a múlté,
helye sincs meg mára!
Tetteink csak bennünk élnek,
emlékezünk rája
(félévszázad elszállt!)

Nyugdíjasként már alig van
a sereghez közünk.
Igaz, ez már más sereg -
mely távol áll tőlünk.
(ötven év lám elszállt!)

Vigasztaljon az a tudat
jól tettük, mit tettünk,
mert akkor azt kellett tenni -
így lettünk, mi lettünk!
(bár ötven év elszállt!)

Nem köszönt már minket senki!
Köszöntsön bennünket:
elvégeztük, mire tettük
akkor életünket!
(egy fél élet elszállt!)

EPILÓGUS

Borítsunk fátylat a múltra,
tekintsünk előre!
Szükségünk van egészségre,
észre és erőre.
Vigyázzunk hát önmagunkra,
s vigyázzunk egymásra,
ne gondoljon ötven évig
senki elmúlásra:
még ötven év elszáll!

Morschhauser Miklós volt ETI növendék karikatúrái

MEGHÍVÓ

A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem
rektora

tisztelettel meghívja Önt az

Egyesített Tiszti Iskola létrehozásának
50. évfordulója alkalmából rendezett

JUBILEUMI EMLÉKÜNNEPSÉGRE.

Ideje: 2007. szeptember 28. /péntek/

Helye: ZMNE Üllői úti bázis Budapest, Üllői út 133-135.

Az ünnepség programja:

- 09.30- Térzene (katonazene)
09.55-ig A vendégek fogadása, helyfoglalás Helye: IMO Színházterem
09.55-kor Csapatzászló érkezése, elnökség bevonulása
10.00-kor Himnusz
10.05-kor Üdvözlés, megnyitó
10.10-kor **Ünnepi határozat** ismertetése, díszoklevelek átadása
10.35 Csapatzászló kivitele
10.40 Szózat
- 10.45 – 11.45 **Tudományos konferencia:**
1./ Az ETI-re emlékezünk ea.: Dr. Oroszi Antal nyá. ezds.
2./ A Főiskolai szintű tisztképzés tapasztalatai
ea.: Dr. Mosoni József nyá. mk. ezds.(ETI-n avatott)
3./ A korszerű tisztképzés az MH fejlesztésének záloga.
ea.: Siposné dr. Kecskeméthy Klára ezds. oktatási rektorhelyettes
- 12.00 Morschhauser Miklós **kiállításának megnyitása** Helye: Galéria
(az ETI-n avatott festőművész alkotásainak megtekintése)
- 12.30 **Emléktábla koszorúzás** Helye: 2sz.(Petőfi) kapunál
- 13.00-14.00 **Ebéd** Helye: Étterem
- 14.00- 16.00 A választott tanszéken **technikai bemutató, bajtársi beszélgetés**

A ZALKA MÁTÉ KATONAI MŰSZAKI FŐISKOLA /1967 – 1990/

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa 1967. évi 13. számú törvényerejű rendelete a Magyar Néphadsereg tiszti iskoláit katonai főiskolákká nyilvánította. Az Egyesített Tiszti Iskola jogutódjaként a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolának a IX. kerületben működő, Fegyver- és Gázkészülékek Gyára 1968. április 21-én és 1983. szeptember 29-én új csapatzászlót adományozott. A hallgatók végzéskor katonai és civil diplomát kaptak a főiskolán:

1967-1973 időszak

AZ ÖSSZEHANGOLT KÉPZÉSI RENDSZER TOVÁBBFEJLESZTÉSE

Különvált parancsnoki és műszaki oktatási intézményre, melyeknél már fellelhető volt a törekvés a polgári felsőoktatáshoz való felzárkózásra. A ZMKMF-n a technika kezeléséhez, üzemeltetéséhez, javításához, továbbá a pénzügyi és hadtápfeladatok ellátásához szükséges képzést folytatta. A képzési időt négy évre növelték, a tananyag tartalmát az azonos profilú más főiskolákéhoz igazították, az oktatói állományban növekedett az egyetemet végzettek száma.

1967-1973 között a legfontosabb változás, hogy az alapfokú képzést főiskolai rangra emelték és ennek köszönhetően a katonai főiskolák hallgatói létszáma jelentősen, közel a duplájára nőtt. A három katonai főiskola: a Kossuth Lajos Katonai Főiskola, a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola és a Kilián György Repülő Műszaki Főiskola mellett a Szovjetunióban is folyt magyar hallgatók képzése.

A képzés a tiszti iskolák időszakához képest jelentősen változott. 4 éves képzést vezettek be 4536 tanórával. A képzési rendszert összehangolták az 1961. évi reform alapelveivel. A tisztképzés az állami oktatásba való beágyazódása megtörtént.

Növelték a felvételi követelményeket. A politikai megbízhatóság mellett fokozott jelentőséget tulajdonítottak a megfelelő szintű előképzettségnek, az egyéni adottságoknak és a rátermettségnek. A megemelt felvételi követelmények alapján történő felvétel megvalósítását elősegítette a pálya iránti érdeklődés fokozódása, a reális mértékű túljelentkezés adta választási lehetőség. A felvételi eljárás követte a polgári felvétel rendjét. A pályaalakmasság szempontjából fontos fizikai és pszichikai alkalmasságot is mértek.

A hallgatók által készített szakdolgozatok színvonala a polgári főiskolákon készítettekkel azonos volt. Az államvizsga bizottságokba megjelentek a polgári szakemberek is, így a valós tudás megítélése biztosítottabb volt.

1971-től a korábbi növendék meghatározását a hallgató váltotta fel, a harcvezetővé, kiképzővé és politikai vezetővé képzés követelménye érvényesült. Az oktatás 5 hónapos sorkatonai kiképzés után kezdődött, s végzéskor (1969. augusztus 20-tól) már hadnaggyá, főhadnaggyá avatott hallgatók egyesített polgári és katonai végzettséget igazoló diplomát kaptak.

A főiskolán 1967-ben és 1968-ban a beiskolázott létszám a korábbinak csaknem duplájára nőtt, s ezen a szinten hosszabb időre meg is állapodott. Sikeresen valósították meg a tananyagok egymásra építését a képzési szakokon belül és az intézmények között. A művelődési miniszter csak a tantervet tartalmát határozta meg, általános felügyeletet gyakorolt és kinevezte az államvizsga-bizottság elnökét. A főiskolán 1967-1973 között a 14 szakon **1061 főt avattak**.

1973-1981 időszak

AZ ÜZEMMÉRNÖK KÉPZÉSRE TÖRTÉNŐ ÁTTÉRÉS

Ebben az időszakban az alapfokú tisztképzés megerősítése, a létszám biztosítása, a jobb felkészültség érdekében megindult a katonai kollégiumok hálózatának kiépítése. Egerben 1974-1975-es, Nyíregyházán, Tatán az 1978-1979-es tanévben hozták létre katonai kollégiumot. Ugyanezt a célt szolgálta a KET - Katonai Előkészítő Tanfolyam -, melyet, a tiszti pályát választó, nem érettségizett fiataloknak szerveztek Szolnokon 6 hónapos időtartammal.

Az alapfokú képzés lényegesen átalakult. Öt hónapról egy hónapra csökkent a sorkatonai képzés. A tisztképzés folyamatának felépítése mind a mai napig példaértékűnek tekinthető. A folyamat augusztus 01-jével 5 hónapos csapatkiképzéssel kezdődött Debrecenben és Egerben, mely lehetőséget biztosított a pályaválasztási elgondolás esetleges megváltoztatására még a főiskolára kerülés előtt. Az 1973-ban megkezdett hadsereg-fejlesztési koncepció tervszerű, arányos minőségi fejlődést, a képzés gyakorlatiasabbá tételét, a hatékonyságra törekvést tűzte ki célul. A 70-es évek elején a polgári életben gyakorlatilag befejeződött a felsőfokú technikumok műszaki főiskolákká fejlesztése, amelyek ezután üzemmérnöki képesítést adtak.

1973-tól kezdve - a NET 1972. évi 12. törvény, valamint a honvédelmi és művelődésügyi miniszter együttes rendelete alapján - a képzési cél és tartalom jelentősen megváltoztatásának eredményeként a 4 éves képzés végén üzemmérnöki, a képzési szaktól függően üzembentartói, üzemeltetői vagy üzemgazdász, parancsnoki szakon nevelőtanári diplomát adtak a főiskolák. Az eddigi vezetőképzés mellé másik képzettség is párosult, a katonai főiskolákat végzők kettős diplomát kaptak és századszintű, illetve felsőfokú technikus beosztások ellátására jogosított fel. A korábban végzett tisztek részére lehetővé tették, hogy kiegészítő tanfolyamok elvégzése és különbözeti vizsga letétele után ők is megszerezhessék az üzemmérnöki, ill. üzemgazdász végzettséget, de a képzési intézményeket változatlanul hagyták.

A csapatkiképzés idejét 5 hónapról először 2, majd 1979-től 1 hónapra csökkentették. Ezen időszakban jutottak el az oktatási intézményeink oda, hogy kellő hatékonyságot biztosító képzési bázisokkal is rendelkeztek. A tanári kar felkészültsége látványosan emelkedett, előtérbe kerültek az egyetemi szintű és a pedagógiai továbbképzések.

Tantervi célként határozták meg a vezetői ismeretek alkalmazására való készséget, a pedagógiai tudást és a szakmai felkészültséget. Katonai szempontból alapvető követelmény lett, hogy a végzett tiszt képes legyen az első tiszti és eggyel magasabb beosztás ellátására. 1979-től a főiskolán tanító katonai és polgári tanárok részére is elérhetővé vált a felsőoktatásban megszokott címek és rangok megszerzése. 1979-től írták elő az oktatói státusokra vonatkozó követelményeket és vezették be a tiszti beosztásokra: a tanszékvezető, tanszékvezető-helyettes, főtanár, tanár és oktató; a polgári tanárookra: a főiskolai tanár, docens, adjunktus és tanársegéd megnevezéseket. A tiszti utánpótlás hatékonyabb biztosítása érdekében létrehozták a katonai pályára történő felkészítés rendszerét; a katonai kollégiumok hálózatát és a Katonai Előkészítő Tanfolyamokat (továbbiakban: KET). A történelem azonban ezek létjogosultságát nem igazolta, így folyamatosan felszámolásra kerültek - az utolsó kollégium 1994-ben fejezte be tevékenységét. Ezen időszak alatt **1491 fő tisztet** avattak.

1981-1986 időszak

A RENDSZER SZEMLELETŰ (INTEGRÁLT, ÁLTALÁNOS) KÉPZÉS IDŐSZAKA

Az 1980-as évek elejére ismét szükségessé vált a tisztképzés tartalmának jelentős megváltoztatása, mert a korábbi rendszer szerint kibocsátott tisztek teljesítőképesége, általános felkészültsége, megszerzett tudása egyre kevésbé elégítette ki a hadsereg általános fejlődéséből, és ezzel összefüggésben a tiszttel szemben támasztott magasabb követelményekből adódó csapatigényeket.

Az 1981. ősztől továbbfejlesztett képzési rendszerben első évfolyamon - mindhárom főiskolán fegyvernemtől és képzési szaktól függetlenül - egységes, általános katonai és természettudományi alapfelkészítést vezettek be azzal a céllal, hogy megfelelően megalapozott, "konvertálható" ismereteket biztosítson a főiskolai hallgatók számára, melynek birtokában megalapozottabb lehet a hallgatók fegyvernem, illetve szakválasztása. Az elgondolás igen pozitívnak értékelhető abból a szempontból, hogy az alapozó képzés szintje - az általános katonai ismeretek terén - minőségileg és az egységesség tekintetében is új fejlődési szakaszába lépett. 1981-től tovább építették a középiskolai kollégiumok hálózatát, Szegeden, Győrött és Balassagyarmaton. Zalaegerszegen, Pécsen és Székesfehérváron új kollégiumokat hoztak létre. A KET létszámát 50-ről 80-ra növelték.

A katonai felső vezetés elképzelése az volt, hogy ez a rendszer fogja biztosítani 1990-re a főiskolai hallgatók 80-90 %-át. Az alapfokú tisztképzés általános irányítását az 1984. április 1-jén alakult MN Tanintézeti Csoportfőnökség vette át. Bevezették az integrált képzési rendszert.

A főiskolai képzés számára meghatározták, hogy a leendő tisztek legyenek alkalmasak: politikai vezetővé, harcvezetővé, harcbiztosítóvá, kiképzővé és a napi élet irányítójává válni.

A tantervet négy időszakra tagolták:

- I. félév egy hónap sorkatonai alapkiképzés,
továbbiakban minden szakon egységes képzés, oktatás.
- II. félév - alapozás.
- III-VI. félév - fegyvernemi alapozás.
- VII-VIII. félév - szakképzés, két hónapos csapatszolgálattal.

További változásokat is tartalmazott az 1981/82-es tanév. Jelentősen csökkentették a teljesen talán soha ki nem szűrhető tantárgyi átfedéseket, valamint a képzési cél szempontjából feleslegesnek ítélt tantárgyakat, tananyagokat megszüntették. Ezzel nem csak a tantárgyak, de a számonkérések és a vizsgák számát is sikerült csökkenteni, ami a hallgatók leterheltségének csökkentését eredményezte.

A szétaprózott tananyag helyett logikusabb, áttekinthetőbb tanmenet, integráltabb, "képzési cél-centrikusabb" lett. A szakmai és a tiszti munkavégzés integrált csoportosításával elérték, hogy a hallgató azt tanulta a főiskolán, amit és ahogy a csapatbeosztásban, a valóságban végeznie kell.

E tantervi törekvések valóban jól szolgálták azt a praktikumot, ami egy főiskolai képzéstől joggal elvárható. Az országban az elsők között változtattuk meg a hagyományos tantárgyrendszerű oktatást és tértünk át a "tevékenységi körök" szerint szervezett - folyamattervekbe foglalt - képzésre. Valamelyest emelkedett a beiskolázottak létszáma (10-20 %-al), de nagyobb arányban a lemorzsolódásoké (35 % körül). 1981-1986 között a főiskolán **1113 hallgatót** avattak fel.

1987-1990 időszak HÁROMÉVES FŐISKOLAI KÉPZÉS

A nagymérvű lemorzsolódásból eredő utánpótlás-kiesés, az egzisztenciális okokból fakadó pályaelhagyások, s a korábbi betöltetlen beosztások halmozódása okozta tiszthiány enyhítésére 1987-től a négy éves képzési idő három évre csökkentésével, s ez által egy évben egyszerre két tanfolyam avatásával kívánták a feszítő gondok enyhítését megoldani.

Ezért az I. tanév általános katonai és minden szakon egységes tananyagát lényegesen tömörítették. A korábbi polgári képesítést is adó képzés helyett, a fegyvernem konkrét harceszközére koncentrált "katonai üzemmérnöki" képesítést vezették be. Jelentősen csökkent a csapatgyakoroltatások időszaka is. Így sem oldódott meg a kiáramlás okozta tiszthiány pótlása, mert évről-évre a pályát elhagyók száma többszöröse volt az avatottak létszámának. E periódusban jelentősen csökkent a beiskolázásra jelentkezők létszáma - már nem volt új jelentkezés, nem volt válogatási lehetőség, romlottak a felvételi eredmények - olykor a beiskolázási tervet sem sikerült teljesíteni.

A polgári képesítés megszűnésével tovább csökkent a képzés iránt érdeklődők száma és ezzel párhuzamosan a tiszti pálya társadalmi presztízse is. Bevezették az utánpótlás forrásaiként a KET-kat, valamint a Katonai Kollégiumok hálózatát. A katonai újonckiképzésből a hallgatók egyenesen a főiskolai szakképzésbe kerültek, így az általános és katonai alapképzés elsajátítására kevesebb időt fordíthattak.

A felvett hallgató középiskolai tanulmányi eredmény szerint megoszlása: (1990)

A hallgatók családjában magas a nyugdíjas és elhalt szülők aránya. Sokan csonka családból kerültek a főiskolára. Jellemző, hogy a társadalmi átlagnál alacsonyabb jövedelemkategóriájú családokból kerültek a főiskolára.

A pályaválasztási motívumra leginkább jellemző volt a lakáshoz jutás lehetősége, a nagyobb anyagi biztonság, egzisztencia megszerzése és a technika utáni vonzódás.

A minőségromlásból adódó helyzet tarthatatlanságának eredményeként ismét kidolgozásra került a négyéves képzési rendszer. A képzési követelmények és a tanterv kidolgozásában meghatározó szerepet kapott a tanintézet. Az általános értelmiségi felkészítés tananyagát és az óraszámokat hozzáigazították a hasonló profilú polgári felsőoktatási intézményekhez. Lehetővé vált a katonai szakanyag bővítése is. Az új képzési rendszer 1991/92-es tanévben indult be. Mint eddig minden gyorsítási törekvés, ez is vizsályára fordult.

A képzés jelentős tartalmú átalakításával visszatértünk a négyéves, kettős diplomát adó képzésre, s

1992-től elkezdtek megteremteni a kiesett képzettségek megszerzésének feltételeit. Ugyancsak megkezdődött a képzési rendszer átfogó, hosszú távú igényeket kielégítő rendszerének vizsgálata, javaslatok kidolgozása. Gyökeresen javult a katonai, különösen a csapatoknál töltendő gyakorlati idő. Mérföldkő az 1992. év, amikor a polgári felsőoktatáshoz közelítve a Budapesti Politechnikum - a műszaki főiskolákat tömörítő szövetség- tagja lett a főiskola

Ezen időszak alatt a főiskola **1606 főt** avatott.

Kimutatás a hallgatók származási helyeiről

Összefoglalva: a ZALKA MÁTÉ KATONAI MŰSZAKI FŐISKOLA /1967-1990/

A tiszti iskoláit katonai főiskolákká lett. A főiskola első parancsnoka: **Horváth János mérnök ezredes** lett, akit később vezérőrnaggyá neveztek ki. 1967-ben **Varga László ezredes** lett a parancsnok. Halála csak rövid idejű lehetőséget biztosított tervei végrehajtására. 1978-ban nevezték ki parancsnokká **Paál György ezredes**t, aki vezérőrnagyként a főiskoláról ment nyugállományba. A képzés 45 %-a az elméleti és 55 %-a a gyakorlati jellegű felkészítést szolgálta.

A főiskolán 1979-1980 között 328 fő külföldi hallgató (líbiai, vietnámi, mozambiki, laoszi, angolai, kongói és Bissau-guineai) tanult.

1987. szeptember 29-én a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a főiskolát Vörös Csillag érdemrenddel tüntette ki.

KILLIÁN GYÖRGY REPÜLŐ MŰSZAKI FŐISKOLA /1967-1996 /

A Killián György Repülő Hajózó Tiszti Iskola és a Vasvári Pál Repülő Szakképző Iskola jogutódjaként kezdte meg működését **1961** őszen, Szolnokon. Az iskola parancsnokának Brassói Tivadar őrnagyot nevezték ki. Az iskola keretében megalakult egy dugattyús repülő kiképző század. Ugyanakkor létrehoztak egy MÍG-15-ös továbbképző-, egy műszaki-, egy híradó-, egy kiszolgáló-, egy vegyes századot is, valamint a tisztesi tagozatot és a kiképzési osztályt. A Tiszamenti Vegyiművek, adományozta az új csapatászlót. 1962-ben a tanintézet szervezeteit a

repülőtechnika fejlődésének megfelelően korszerűsítették. Új tanszékek jöttek létre: Speciális tanszék rádió-, lokátor- és fegyverzeti szakcsoporttal, Különleges tanszék és Testnevelési tanszék.

A szakcsoportok később önálló tanszékeké alakultak. Az Elnöki Tanács 13/1967. évi törvényerejű rendelete a tanintézetet felsőoktatási intézménnyé nyilvánította. A hallgatók a 4 éves képzés eredményes befejezésekor polgári felsőfokú szakképesítést kaptak. 1969-ben szétvált a tiszt és tiszthelyettes képzés. 1971-től a főiskola szervezetéből a Hajózó Kiképző Ezred az Országos Légvédelmi Parancsnokság alárendeltségébe kerül. A Kiképzési Csoportfőnökség már nem irányította a főiskolán a közvetlen gyakorlati repülőgépjelvezői képzést. Erre kizárólag a Szovjetunióban, majd később Csehszlovákiában került sor. Az anyagi feltételek javulásával megjelentek a kétszeres hangsebességgel repülő szuperszonikus MIG-21 vadászrepülőgépek, a MI-1, KA-26, MI-8 helikopterek és az AN-24, valamint az AN-26 típusú szállító repülőgépek is. Ez a fejlődés maga után vonta a főiskola fejlődését is. A tantermi épületeit korszerűsítették, szaktantermeket, laboratóriumokat, tanműhelyeket, gyakorlópályákat és lőtereket alakítottak ki. Az új sportlétesítmények alkalmasak voltak a hajózók speciális erőnléti felkészítésére és tömegsportra is.

1961-72 között az iskola mintegy 2000 fiatal, jól képzett tisztet biztosított a repülőcsapatok számára. Farkas Bertalan és Magyarai Béla úrhajósokat is az főiskolán avatták tisztökké 1972-ben. Az Elnöki Tanács 12/1973. évi törvényerejű rendelete alapján: "A katonai főiskolán szerzett oklevél – katonai képesítéssel egyidejűleg – meghatározott szakokon üzemmérnöki, üzemgazdász vagy általános iskolai tanári képesítést nyújt." A módosított képzési rendszer szerinti oktatás az 1981/82-es tanévet kezdő évfolyamnál indult be. A következő tanévtől beindult – együttműködve az MN 1929 repülő ezreddel – a helikoptervezetői képzés. **1982.** október 1.-én Brassói Tivadar vezérőrnagy nyugállományba kerülésével Zsemberi István mérnök ezredes lett a főiskola parancsnoka. Az 1986-ban életbe léptetett képzési reform alapján megkezdődött az átmeneti és az új hároméves képzés előkészítése, így **1988.** augusztus 20.-án két évfolyam avatására kerül sor. Az államvizsgák számának csökkenése mellett – a megfigyelői szakot kivéve – elmaradt a szakszerelői gyakorló csapatcsoport. A helikoptervezetői szakos hallgatók a gyakorlati repülő kiképzés befejeztével letett államvizsga alapján kapták meg az üzemeltető üzemmérnöki képesítést.

1991-től ismét bevezetésre kerül a 4 éves képzés. A 1051/1991./XI.5./ Kormányhatározat alapján az intézmény "Szolnoki Repülőtiszt Főiskola" néven folytatta működését. 1996-ban a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia, a Kossuth Lajos Katonai Főiskola és a Szolnoki Repülőtiszt Főiskola egyesült és létrejött a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem.

KOSSUTH LAJOS KATONAI FŐISKOLA /1967-1996 /

Az intézmény jogutódja volt a magyar királyi Honvéd Ludovika Akadémiának és a Honvéd Kossuth Akadémiának, az 1950-től 1956-ig működő fegyvernemi tiszti iskolának és az Egyesített Tiszti Iskolának. 1967-től működött felsőfokú katonai tanintézetként a szentendrei műszaki laktanyában. Az ETI egyre növekvő igényeket csak úgy tudta kielégíteni, hogy egyes fegyvernemeit, szakcsapatait külső laktanyákba telepítette. Így már a szétválás előtt Szentendrére került a műszaki tisztképzés, az 1930-ban átadott Görgey laktanyába.

1967. szeptember 1.-én beindult 4 éves képzés az alábbi szakokon képezte az MN és BM Határőrség részére a tiszteket:

Parancsnoki szakon: gépkocsizó lövész, harckocsizó, tábori tüzér, csapatfelderítő, BM határőr és karhatalmi,

Műszaki szakon: műszaki útépítő, műszaki gépész.

A főiskola feladata volt: olyan tisztek képzése, akik képesek alárendeltjeik harcának (harccal kapcsolatos tevékenységének) szervezésére, vezetésére, a katonai szolgálattal kapcsolatos életrend érvényre juttatására.

A szaktanszékek tanárai az oktató munkájuk mellett osztályfőnöki feladatokat is elláttak. Együttműködtek a századok parancsnokaival és politikai főtanáraival. A szakaszparancsnokokat felsőbb évfolyamú hallgatókból, míg a rajparancsnokokat saját szakaszukból jelölték ki és a feladatok gyakorlására félévenként váltogatták őket. A hallgatókat a szaktanszékek vezetése alá tartozó századokba, szakaszokba szervezték. A szaktanszékvezető egyszemélyi felelőse lett a tanszéken folyó oktató-nevelő tevékenységnek. A laktanya bauxit betonból épített épületei 40 év után életveszélyessé váltak, az épületek többségét ki kellett üríteni.

A parancsnokság és a fegyvernemi tanszék a hallgatókkal, az alaptanszék, az alapozó tanszék ideiglenesen Budapestre /Zách u. / költözött. A harckocsizó és műszaki tanszék, a hadtáp és technikai szolgálat és a kiszolgáló állomány egy része az építés alatt is a laktanyában maradt.

A katonai felső vezetés úgy döntött, hogy nem csak a régi épületek felújítását végzik el, hanem több új épületet is felépítenek. A rekonstrukció 4 évig tartott. Így alakult ki a főiskola meglévő épület-együttese.

Az átadási ünnepségeket 1973. március 15-én tartották, amikor a főiskola udvarán felavatták Kossuth Lajos mellszobrát. A főiskola csapatzászlót első alkalommal a Váci Cement és Mészművektől, második alkalommal Szentendre város önkormányzatától kapta. A kollégiumi épület, az új oktatástechnikai bázis, a komplex harcászati gyakorlóter 1981-ben került átadásra.

A főiskolán oktatott tantárgycsoportok megoszlása 1967 –1981 között:

Általános katonai	22,8 %	Idegen nyelvi	4,6 %
Fegyvernemi-szakági	32,0 %	Pedagógiai	9,1 %
Módszertani	4,4 %	Természettudományi	4,7 %
Szaktechnikai	6,6 %	Testnevelési	5,6 %
Társadalomtudományi, politikai	10,2 %		

A megoszlás az évek folyamán állandóan változott, a kialakult elképzelés alapján. 1981-ben megerősödött a természettudományi, nyelvi, szaktechnikai képzés, gyengült a politikai, pedagógiai, általános katonai képzés. A tiszti pályára történő felkészítés az 1986/87. tanévtől az 1990/91. tanévig 3 éves képzési rendszerben folyt. Ezzel párhuzamosan megváltozott a katonai főiskolán szereshető polgári képzések tartalma és megnevezése. Az intézmény gépesített lövész, harckocsizó, felderítő szakon harcjármű üzemeltető üzemmérnöki, tüzér szakon fegyverzet-üzemeltető üzemmérnöki, műszaki szakon katonai, illetve közlekedési építő-üzemmérnöki, határőr szakon pedig kollégiumi nevelőtanári képesítést adott.

1991.-től ismét 4 éves lett a tisztképzési rendszer – így illeszkedve a magyar felsőoktatáshoz - a polgári képesítés parancsnoki szakon üzemmérnök-tanár, műszaki szakon mélyépítő üzemmérnök, tüzér szakon pedig földmérő üzemmérnök, az 1993. évi felsőoktatási törvény életbelépése óta mérnök tanár. mélyépítő-mérnök, földmérő-mérnök végzettséget biztosított az intézmény.

A Kossuth főiskolán is **bevezették az integrált szakkiképzést.** Megerősítették a szakmai oktatást végző tanári állományt, technikai vonalon néhány mérnökkel is gazdagodott a főiskola. Az elsőéveseket kivonták a szaktanszékek irányítása alól és az Általános katonai tanszék alárendeltségébe, utalták az egységes katonai felkészítés és követelmény elérése érdekében. Az integrált rendszerű képzés elvét a Kossuth főiskola kollektívája dolgozta ki. Lényege az volt, hogy minden főiskolán egységes képzést vezetnek be, így a főiskolák között első év végén az átjárás biztosított.

A képzés fő részei:

I. félév: 1 hónapos sorkatonai alapképzés /minden szakon /,

II. félév: egységes alapozás /társadalom- és természettudományi ismeretekből

III.-IV félév: fegyvernemi alapozás,

V.- VI. félév: fegyvernemi képzés,

VII.VIII. félév: szakkiképzés, 2 hónapos csapatszolgálat.

A 4 éves képzés befejezéseként a hallgatók a szaknak megfelelő tantárgyakból államvizsgát tettek. Sikeres államvizsga és megfelelő minősítés esetén, augusztus 19.-én megkapták diplomájukat és előléptek hadnagyi, illetve főhadnagyi rendfokozatba. Utóbbiak színjeles államvizsga és az évközben számonkérések, vizsgák előírt követelményeinek teljesítéséért. Az ünnepélyes tisztavatás 1969-óta a Kossuth Lajos téren, a Parlament előtt történt. Az avatás utáni szabadság letöltését követően a fiatal tisztek bevonultak alakulataikhoz. 1982-ben megkapta a főiskola az Elnöki Tanács kitüntetését, a VÖRÖS CSILLAG ÉRDEMREND. Öt alkalommal nyerte el a KISZ KB Vörös Vándorzászlaját. Sokat tett Szentendre városért, mellyel kiérdemelte a "PRO URBE" kitüntetést. A Kossuth Lajos Katonai Főiskola az elmúlt évtizedekben betöltötte hivatását, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem megalakulásakor 1996-ban a főiskola az egyetem önálló kara majd 1997-től ZMNE Hadtudományi Kara lett, amely jogutódja valamennyi előd intézménynek is.

A szobrot készítette:

Dr. Prof Berek Lajos ezds.

Mednyánczy díjas szobrász

BOLYAI JÁNOS KATONAI MŰSZAKI FŐISKOLA /1990-2000/

Magyar Honvédség parancsnoka 37/1990. számú parancsa alapján vette fel a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola, a jeles matematikus és hadmérnök nevét. A főiskola első parancsnoka: **Dr. Szabó Miklós ezredes - később vezérőrnagy** - lett. A főiskolát egyben a magyar királyi Bolyai János Honvéd Műszaki Akadémia jogutódjává nyilvánították.

A Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola, a Magyar Honvédség kötelékében, a Művelődési és Köznevelési Minisztérium és a Honvédelmi Minisztérium felügyelete alá tartozó - a honvédelmi, illetve a felsőoktatási törvény szellemében működő - katonai felsőoktatási intézmény volt. A főiskolán korszerűen felszerelt szakmai tantermek, tantermek, tornatermek és uszoda, szabadtéri sportlétesítmények és lőtér biztosította a színvonalas műszaki tisztképzést.

A Magyar Honvédség és Határőrség részére olyan tiszteket képezett, akik a Magyar Köztársaság Alkotmányára tett fogadalmuk alapján, a nemzet ügye iránt elkötelezett, az ország kormányához lojális, hazájukat szerető, mély hivatástudattal és szilárd erkölcsi tartással bíró, kiegyensúlyozott életvitelű, értelmiségi szakemberekké váltak.

A művelődési és köznevelési miniszter, valamint a honvédelmi miniszter 1048/90. III. 21. MT határozata alapján, 13 szakon és 22 ágazaton folyt az újra négy évre emelt tisztképzés. Egyes szakokon tiszthelyettes képzést és tartalékos parancsnoki képzést is végrehajtottak átmeneti jelleggel. Évente 200 fő tiszthelyettes és 500 fő tartalékos parancsnok végzett a főiskolán. **Dr. Farkas Tivadar mk. ezredes / vezérőrnagy** (1991-1999) irányítása alatt a főiskola a Bánki Donát Műszaki Főiskolával, a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolával, a Könnyűipari Műszaki Főiskolával és az Ybl Miklós Műszaki Főiskolával közösen létrehozta a Budapesti Politechnikumot 1992-ben. Később felvételre került a Kossuth Lajos Katonai Főiskola és a Gábor Dénes Főiskola is. A 61/1994. sz. Kormányrendelet alapján 1995-től működik a főiskolán a tábori lelkészi szolgálat, amit egy római katolikus és egy református főiskolai lelkész képvisel, a Kiss Károly Kollégium Imatermében.

1994-től lányok is tanulhatnak a főiskolán. A Nemzetközi Mérnökkamara Európai Minősítő Bizottsága (FEANI) 1995. február 15-től felvette a főiskolát az Euro-mérnöki Regiszterbe. A végzett hallgatók pályázhatnak az Euro-mérnöki cím elérésére, melynek birtokában, Nyugat-Európa országaiban teljes jogú mérnöki munkát vállalhatnak./ nyelvvizsga, legalább négy éves műszaki gyakorlat, szakmai életmű/ pályázhattak az EUROMÉRNÖKI cím elérésére, melynek birtokában, Nyugat-Európa országaiban teljes jogú mérnöki munkát vállalhatnak.

BOLYAI JÁNOS KATONAI MŰSZAKI FŐISKOLAI KAR

A főiskolai kar 2000. január 1-től a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem integrált része lett. Főigazgató: **Prof. Dr. Berek Lajos mk. ezredes**

A kar rendeltetése: A kar főiskolai alapképzést és katonai nevelést folytató bentlakásos tanintézmény. Több képzési profilú főiskolai kar. Biztosítja a fegyveres erők, rendvédelmi szervek és a nemzetbiztonsági szolgálatok, valamint vállalkozási formában a polgári testületek, és szervezetek részére a mérnökképzést. Alaprendeltetése mellett feladata, a Magyar Honvédség szervezeteinél szolgálatot teljesítő állomány, szakmai tovább- és átképzése, a tisztek folyamatos utánpótlása.

A kar 6 szakon, a 13 szakirány képzés során olyan rendszerszemléletű ismereteket ad, készségeket és képességeket alakít ki, amelyek alkalmassá teszik a fiatal tiszteket - rövid beilleszkedés után - első tiszti beosztásaik ellátására, önálló szakmai továbbképzésre, az előmeneteli rendben következő beosztások hosszú távú megalapozására, valamint kétirányú egyetemi (katonai és polgári) képzés folytatására, hazai és külföldi továbbképző céltanfolyamokon való részvétellel. Filozófiájában a tanítás és tanulás harmonikus egysége mellett meghatározóak a személyiségfejlesztés oktatásba beépített formái és a tanórán kívüli nevelés.

A képzési idő négy éve alatt a honvédségi ösztöndíjas hallgatók képzése bentlakásos kollégiumi rendszerű katonai elhelyezésben történik. A jelentkező hallgatók elméleti felvételi-, testi-fizikai és idegen nyelvi alkalmassági vizsgán vesznek részt. A felvételi követelményeket az Oktatási Minisztérium által évente kiadott „Felvételi tájékoztató” tartalmazza. A sikeres felvételi után a hallgatók egy hónapos katonai alapkiképzésben részesülnek. A tanulmányi idő 8 félév. A hallgatók a tudományos diákkörökben megismerkedhetnek a tudományos kutatómunka alapjaival, tudományos pályaműveikkel szerepelhetnek az Országos Tudományos Diákköri Konferenciákon.

A Kar az alapképzés keretében egyetemi és főiskolai szinten kredit rendszerű és átjárhatóságot biztosító szemeszterrendszerű képzést, a szakokon belül szakirányú képzést folytat. A szakképzettség megszerzése során a képzésben a Kar olyan rendszerszemléletű ismereteket ad, készségeket és képességeket alakít ki, amelyek alkalmassá teszik a végzett hallgatóinkat első beosztásaik ellátására, önálló szakmai továbbképzésre, a katonai előmeneteli rendben következő beosztások hosszú távú megalapozására, két irányú egyetemi, valamint továbbképző céltanfolyamokon való képzés folytatására.

A Kar kiemelt figyelemmel törekszik a Nemzeti Bologna Bizottság és a MAB megújult követelmény rendszerének megfelelni. Folytatjuk a már jól működő költségterítéses képzést levelező formában, majd 2005-től székhelyen kívüli államilag finanszírozott és költségterítéses képzést indítunk. 2006-ig két BSc és nyolc MSc szak alapítását és indítását tervezi.

A hármas képzési ciklus mellett továbbra is jelen kell lennie számos kiegészítő, továbbképző, specializáló rövid idejű programnak a felsőoktatási rendszerünk új képzési szerkezetében, amelyek a diszciplináris ismeretek megújítását, specializálását, illetőleg a szakismeretek fejlesztését, korszerűsítését célozzák az életen át tartó tanulás elve alapján.

Dr. Nagy Tamás ünnepi beszéde a **katonai főiskolák megalakulásának 50. évfordulójára** rendezett ünnepségen. NKE Ludovika Kápolna 2017.09.21

. Tisztelt Hölgyeim és Uraim!*

Nem mindennapi alkalom egy hadtörténész számára, hogy a magyar katonai tisztképzés szentélyében emlékezhessen a magyar hadtörténelem egyik félévszázados eseményéről. Mint ismert, 1967-ben a korábitól eltérő módon három új helyszínen kezdődött meg a tanév a magyar katonai felsőoktatásban. A nem mindennapi esemény háttérében fontos politikai döntések húzódtak meg.

Magyarországon az 1960-as évek elején a politikai konszolidációval egyidőben megkezdődött az új gazdasági irányítási modell kialakítása, amely bevezetése majd csak az évtized végén indult. A korabeli Magyar Népköztársaság párt és állami vezetése ekkorra már elérkezettnek látta az időt arra, hogy kezdetét vehesse a Magyar Néphadsereg modernizációja. A magyar illetékesek az átalakítási terveket előzetesen úgy egyeztették a korabeli szövetségi rendszer vezetésével, hogy az egyrészt illeszkedjen a Varsói Szerződés fejlesztési koncepciójába, másrészt maradéktalanul megfeleljen a hazai igényeknek és lehetőségeknek.

Mindezek figyelembe vételével az 1960-as években megkezdődött a Magyar Néphadsereg technikai korszerűsítése, vezetési rendszerének átalakítása és nem utolsósorban egy új szellemiségű, a kor követelményeinek megfelelő tudással rendelkező, nagy létszámú katonai tiszti kar kialakítása.

A három katonai felsőfokú tanintézetben a Kossuth Lajos Katonai Főiskolán Szentendrén, a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolán Budapesten és a Kilián György Repülő Műszaki Főiskolán Szolnokon összehangoltan, a szakirányoknak mégis specifikusan megfelelően kezdődött el a képzés. Idővel a széles katonai közvéleményben ismertté vált, hogy amíg a parancsnokok zöme Szentendréről, addig a műszakiak Szolnokról és a fővárosból érkeztek a hadseregbe.

A korabeli döntéshozók kétszintű felsőfokú katonai képzési rendszert álmodtak meg. Ennek megfelelően a három katonai főiskolán végzett fiatal tisztek, akik zömében hadnagyi rendfokozatot szereztek, alegység szintű, szakasz-, század- és zászlóalj parancsnoki feladatok ellátásához szükséges ismeretekkel rendelkeztek. Az ennél magasabb parancsnoki pozíció betöltéséhez, már katonai akadémiai illetve polgári egyetemi végzettségre volt szükség.

A képzési rendszer átgondoltságát és korszerűségét jól jellemezte, hogy idővel a katonai főiskolákon végzetek a felsőfokú katonai tanulmányokat igazoló okmány mellé még egy úgynevezett civil főiskolai diplomát is átvehettek, amely az elvégzett tanulmányoknak megfelelően pedagógusi üzemmérnöki illetve üzemgazdász végzettséget igazolt. Ez utóbbi szempont jelentősen hozzájárult a felvételre jelentkezők létszámának növekedésében.

Az így kialakított képzési kereteket mondhatnánk, „már csak” tartalommal kellett megtölteni a főiskolán oktató tanároknak. Mindhárom katonai főiskola tanári karában közösen oktattak olyan hivatásos tisztek és polgári alkalmazottak, akik rendelkeztek a szükséges egyetemi szintű végzettséggel.

A hivatásos tiszt tanárokkal szemben azonban további elvárás volt még, hogy a korábbi csapattiszti tapasztalataikat, az oktató munkájuk során hatékonyan adják át a főiskolai hallgatóknak.

A XX. század második felében a látványosan felgyorsuló tudomány és haditechnikai változások azonban mindig naprakész ismereteket követeltek meg az oktatóktól, akik fáradtságot nem ismerő, áldozatkész munkájukkal teljesítették is a velük szembeni elvárásokat. Azóta bajtársi beszélgetések során időnként elmondják, hogy volt időszak, amikor két leckével jártak diákjaik előtt.

Az oktatói munka színvonalát jól mutatta, hogy a konvertálható tudással rendelkező civil tanárok közül többen is óraadóként kapcsolódtak be a hazai polgári felsőoktatás munkájába. De olyan is számtalanszor előfordult, hogy katonai főiskolák fontosabb vizsgáira, polgári egyetemek tanárait hívtak meg vizsgáztatni.

Mindezek következtében a működő képes képzési struktúra és az áldozatos oktatói munka eredményeként a katonai pálya elfogadottsága és elismertsége fokozatosan növekedett a magyar társadalomban. Ezt jól bizonyítja, hogy az 1990-ben lezajlott magyarországi rendszerváltást követően létrejött Magyar Honvédség vezető állományában, mind a mai napig nagy számban szolgálnak olyanok, akik egykoron a három katonai főiskola egyikén tanultak.

Hölgyeim és uraim!

A Magyar Honvédség számára a hidegháborút követő évtizedek egyik legnagyobb feladata a NATO szervezetébe történő integrálódás volt. Ma már elmondhatjuk, hogy ez sikeresen lezajlott, amihez nagy mértékben hozzájárult, hogy az egykori katonai főiskolások, hatékonyan tudták alkalmazni a korábban megszerzett szakmai tudásukat a nyugati, angolszász környezetben is.

És nem szabad megfeledkezni arról sem, hogy a kétezres évek közepén a magyar felsőoktatásban lezajlott Európai integrációs-, a mindenki által ismert Bolonyai Folyamatba, zökkenő mentesen tudott beilleszkedni az a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, amely ekkorra már magába ötvözte a korábbi katonai akadémiát és három főiskolát. Az intézményi integráció azonban tovább folytatódott, amikor is létrejött a Nemzeti Közszolgálati Egyetem, amely jogutódja és egyben a korábbi katonai tanintézményi hagyományok letéteményese is lett

Hölgyeim és Uraim!

Végezetül engedjenek meg nekem, mint egykori Zalkás diáknak és Zrínyis tanárnak, néhány szubjektív gondolatot. Főiskolai éveimre mind a mai napig örömmel gondolok vissza, hiszen olyan tanároktól tanulhattam, akik számomra az alkalmazható szakmai tudás maximumát adták és a mindenkori hazaszeretet példáját mutatták meg. Bárhol jártam a világban, mindig büszkén vállaltam egykori almamáteremet.

Kívánom, hogy a Nemzeti Közszolgálati Egyetem valamennyi polgára őrizze meg az elődök emlékét, ápolja a hagyományokat és vigyék az egyetemen folyó oktató és kutatói munka jóhírét a világba.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Üllői-úti fák

Az ég legyen tivéletek,
Üllői-úti fák,
Borítsa lombos fejetek
Szagos virágos fergeteg,
Ezer fehér virág,
Ti adtatok kedvet, tusát,
Ti voltatok az ifjúság,
Üllői-úti fák.

Másoknak is így nyíljatok,
Üllői-úti fák.
Szívják az édes illatot,
A balzsamost, az altatót
Az esti órán át.
Ne lássák a bú ciprusát,
Higgyék, örök az ifjúság,
Üllői-úti fák

Haldoklik a sárgult határ,
Üllői-úti fák.
Nyugszik a kedvem napja már,
A szél búsan dúdolva jár,
S megöl minden csirát.
Hova repült el az ifjúság ?
Feleljetek, bús lombú fák,
Üllői-úti fák.

Kosztolányi Dezső

Fekete László – M. Szabó Miklós

A KATONAI MŰSZAKI FŐISKOLA TÖRTÉNETE 1967–1999

Ez a könyv megjelent a Zrínyi Kiadónál 2017-ben (ISBN:978 963 327 577)

a katonai főiskolák alapításának 50. évfordulója alkalmából

Az elődök előtt tisztelegtek

Jubileumi díszoklevél- és díszemléklap átadó ünnepséget rendeztek a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Szent László kápolnájában, ahol összesen mintegy 180-an vették át díszoklevelüket az ötven, hatvan, hatvanöt és hetvenöt évvel ezelőtti tisztavátadásuk emlékére.

Az ünnepségsorozat első napján az Egyesített Tiszti Iskolán 50 éve végzettek jubileumi arany díszoklevelének átadására került sor. Ünnepi beszédében Prof. Dr. Padányi József vezérőrnagy hangsúlyozta, hogy az Egyesített Tiszti Iskola kiemelt érdemeket szerzett abban, hogy a magyar tisztképzés olyan kiváló embereket bocsásson ki, mint a most jubiláló egykori hallgatók. „50 év egy ember életében nagyon jelentős időszak. Önök olyan időszakban tanultak, végeztek és álltak helyt a mindennapokban, amelyek sokszor embert próbálóak voltak”- hangsúlyozta az NKE tudományos rektorhelyettese. Hozzátette, hogy mindezért hálás lehet nekik a mai generáció is, mert a Magyar Honvédség azokban a nehéz, változó időkben is el tudta látni a feladatát, amihez nagyban hozzájárultak az 50 évvel ezelőtt végzettek. Elmondta, hogy a Nemzeti Közszolgálati Egyetem büszke lehet arra, hogy jogutódja azoknak a felsőoktatási intézményeknek, ahol tisztképzés folyt az elmúlt évtizedekben. Padányi József szólt arról is, hogy mindazokra is kell emlékezni, akik már nem lehetnek jelen, mert eltávoztak az élők sorából. „Köszönetet kell mondani a hozzátartozóknak is, hiszen a katonai pálya megfelelő stabil családi háttér nélkül nem működik”- tette hozzá a tábornok.

A rendezvényen több mint 100-an vehettek át díszoklevelet Padányi József rektorhelyestestől és Pohl Árpád ezredestől, dékántól. Az ünnepségen elismerések átadására is sor került. A jubiléumok nevében Vojnics Pál nyugállományú alezredes tartott beszédet. „Kicsit öszebbek és hajlottabbak lettünk, de szívünk, a hazánk iránt érzett szeretetünk, az alma mater iránti tiszteletünk mit sem változott”- hangsúlyozta. Elmondta, hogy az élet minden területén kivették a részüket a nemzetépítő munkából a fiatalok pályára irányításától kezdve a haza fegyveres és tudományos szolgálatáig.

A második napon a magyar királyi Bolyai János Műszaki Akadémián 75 éve, a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián 50 éve, a Kilián György Repülő Tiszti iskolán 40 éve, az Egyesített Tiszti Iskolán 60 éve, a Fegyvernemi Tiszti Iskolákon pedig 65 éve felavatott tisztek vehettek át díszoklevelet és emléklapot. Dr. Pohl Árpád ezredes beszédében elmondta, hogy a magyar tisztképzés 5 évvel ezelőtt ismét visszatért az alapítók 209 évvel ezelőtti céljaihoz, utalva a Ludovika Akadémia megalapítására és az akkor megfogalmazott alapelvekre. „Az akkori törvény egyértelműen szabályozta, hogy a tanulmányi rendszer a katonai akadémián olyan legyen, amely mindkét, a katonai és a civil életpályára is felkészíti a hallgatókat”- fogalmazott a HHK dékánja. Elmondta, hogy a magyar tisztképzés idén több évfordulóra is emlékezhet, hiszen 135 éve kezdődött az oktatás a Ludovikán, 120 éve lett először a magyar felsőoktatás része a honvédtisztképzés és 50 éve alakultak a katonai főiskolák. „A magyar tisztképzés olyan hagyományokkal rendelkezik, amely elegendő erőt és erkölcsi tartást ad ahhoz, hogy a tradíciókat a 21. század körülményei között is megőrizzük”- tette hozzá Pohl Árpád.

A rendezvényen több mint 70-en vehettek át díszoklevelet és díszemléklapot. Lovas Károly nyugállományú ezredes a jubiléumok nevében elmondta, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a képző intézményeknek. „örömmel emlékezünk vissza a régi falak között eltöltött évekre, egykori tanárainkra, oktatóinkra, parancsnokainkra. Hála és köszönet nekik, hogy segítettek pályafutásunk indulásánál. Katonai és szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagítottak bennünket”- fogalmazott Lovas Károly. A kétnapos ünnepségsorozat részeként a jubiléumok koszorút helyeztek el a Zrínyi parkban található Zrínyi szobornál, amelynek környezetében emlékfát is ültettek.

Szöveg: Szöőr Ádám Fotó: Szilágyi Dénes

Tisztelt Rektor Úr, az Egyetem Vezetői és Tanárai, Tábormok és Tiszt Urak!
Hölgyeim és Uraim, Kedves Vendégek!

Mindenek előtt engedjék meg, hogy a jelenlévő Bajtársaim nevében is kifejezzem őszinte, szívből jövő köszönetemet az Egyetem Rektorának, a Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar, valamint a Bolyai Nyugállományú Klub vezetőinek és tagjainak azért a magasztos és fáradtságos munkáért, mellyel lehetővé tették ezen jubileumunkról való méltó megemlékezést. Azon katonatársaim nevében is köszönetem fejezem ki, akik most egészségi, vagy egyéb akadályoztatás miatt személyesen jelen lenni nem tudtak, illetőleg azokról a volt fegyvertársainkról is megemlékezem, kik már sajnos nem lehetnek velünk.

Megilletődve állok most itt Önök előtt és eszembe jutnak az ötven évvel ezelőtti avatásom és diplomaosztó ünnepségem emlékei. Kicsit őszebbek és hajlottabbak lettünk, de a szívünk, a Hazánk iránt érzett szeretetünk, az Alma Mater iránti tiszteletünk mit sem változott.

Ez alatt az 50 év alatt sok feladatot kaptunk, időnként szinte emberfeletti kihívásokra és munkára vállalkoztunk, s azokat maradéktalanul teljesítettük. Sokfelé sodort minket az élet, de bátran kijelenthetem minden Bajtársam nevében, hogy nem volt mindez hiábavaló, hiszen tudásunk legjavát adva védtük, ha kellett fegyverrel Hazánkat, Népünket és saját Családunkat. Úgy gondolom az élet minden területén kivettük részünket a nemzetépítő munkából. A fiatalok pályára irányításától kezdve, a Haza fegyveres és tudományos szolgálatán keresztül egészen Hazánk dicső múltjának ápolására létrehozott Emlékezet Bizottságig sok helyen és időben tevékenykedtünk, s tevékenykedünk ma is. Lehetőségünk volt a Tiszti Iskolán megszerzett tudásunkat, tapasztalatainkat országszerte különféle intézményekben, fegyveres csapatoknál bővíteni, fiatalabb alárendeltjeinknek átadni. Emlékszem akkoriban a jól felszerelt és modern hadseregünk még csak csatlakozni szeretett volna a NATO-hoz. Mára már teljes jogú tagjai vagyunk a NATO-nak. Újabb-, és újabb kihívásokat teljesítve, s egyúttal bizonyítva megbízható helytállásunkat. Fiatal tisztjeink ma már sokkal modernebb és hatékonyabb technikával tanulnak és dolgoznak, bővítik megszerzett tudásukat, de úgy gondolom a Haza fegyveres szolgálata ma is azt az eszmeiséget, amit mindig:

"A HAZA MINDENEK ELŐTT"

Végezetül kívánok minden Bajtársamnak családjá körében egészséges és boldog nyugdíjas éveket. A Közszolgálati Egyetem minden tagjának kiváló munkasikereket. Kívánom, hogy öregbítsék Egyetemünk jó hírnevét, neveljenek minél több rátermett katonai vezetőt a jövő kihívásainak és a HAZA védelmére mindig kész embereket. Erőt, egészséget!

Elnökség

Jubileumi díszklevél átadása

Az átadási ünnepség helye a NKE Szt László káplna-díszterem volt

Jubilálók csoportképe

Lőrincz Kálmán ny. vezérezredes: Köszönet

A jubilálók nevében őszinte tisztelettel megköszönöm tisztté avatásunk ötvenedik évfordulójára rendezett megemlékezést.

Félévszázada, hogy az Egyesített Tiszti Iskola udvarán tisztté, hadnaggyá avattak bennünket. Szolgáltunk ott, ahová katonasorsunk szolgáltni rendelt. Teljesítettük a kötelezettségünket tagjaként egy olyan tiszti közösségnek, amelynek munkája eredményeként az 1980-as évekre hadseregünk a XX. szd-i magyar történelem legerősebb és legkorszerűbb haderejévé válhatott.

Tisztelettel emlékezünk azokra a tisztársainkra, akik már nem lehetnek velünk.

Vállaltuk, átértük a hivatásunkkal együtt járó kudarokat és sikereket, kihívásnak tekintve a megpróbáltatásokat. Családot alapítottunk, költöztünk helyőrséget váltottunk, mindent alárendelve a hadsereg érdekeinek.

Őriztük hagyományainkat, ápolva a testületi szellemet hivatásunk etikai és szakmai értékeit. Szolgálatunk akkor sem volt hiábavaló, ha a katonasors hű kísérője a feledés pora lepi be, takarja el értelmét vesztett küzdelmeinknek.

Tudtuk, hogy hivatásunk nem a hála és meggazdagodás terepe, hanem áldozatvállalás, szolgálat. Aktív szolgálatunk befejezésével a megszokott közösséget elhagyva vívjuk az élet utóvédharcát.

A család, gyermekeink, unokáink szeretete, életereje jelentős ösztönzés, hogy törekedjünk elkerülni a méltatlan kiszolgáltatottságot.

Érdeklődésünket fenntartva, összegezzük, és lehetőségeink szerint átadjuk élettapasztalataink tanúságait, hadikultúránk hagyományozható értékeit.

A mi konzervatívizmusunk a fiatal generáció életerejének bővülése az előző nemzedék felgyülemlett erejével. Az volna számunkra a legnagyobb elégtétel, ha gyermekeink, a fiatal generáció élete, munkája hatékonyabb, célravezetőbb lehetne.

Ismételten megköszönöm az irántuk tanúsított figyelmet.

Kívánok a megemlékezésünk

minden résztvevőjének

erőt, egészséget!

Tábornok és Tiszt Urak!

Tisztelt Bajtársak!

Tisztelettel köszöntöm a Zrínyi Miklós Katonai Akadémiát végzett tiszteket és a tisztavatásuk jubileumi évfordulóján megjelent bajtársakat, és hozzátartozóikat.

Félévszázada, hogy elhagytuk az Alma Mater falait, a katonai tanintézetet. Ott szolgáltunk, ahol katonasorsunk szolgálni rendelt. Teljesítettük a kötelezettségünket, tagjaként egy olyan tiszti közösségnek, amelynek munkája eredményeként az 1980-as évekre hadseregünk a XX. szd-i magyar történelem legerősebb és legkorszerűbb haderejévé válhatott.

Ötven év távlatából is szeretettel és tisztelettel gondolunk tanárainkra, akik oktatói és nevelői munkájukkal megfelelő alapokat biztosítottak az előttünk álló sikeres ~~feladatok~~ végrehajtásához. *feladatok*

Az 1960-as években megkezdődött a haderő átszervezése, korszerűsítése. Nagymértékben javultak a vezetés módszerei, eszközei. Jelentős mértékben nőtt a tüzérő és a páncélvédelem. Korszerűsödött a csapatok légvédelmi hatékonysága, javult a hadsereg mozgékonyasága.

A feladatok végrehajtása fokozott szellemi és fizikai erőfeszítést követelt meg a parancsnoki állománytól. Egyszerre tanultunk és tanítottunk.

Most, amikor egy pillanatra megállunk, és együtt megpróbálunk ötven évre visszatekinteni, nyugodt szívvel állapíthatjuk meg, hogy a felsőfokú katonai tanintézetek olyan tiszti állományt bocsátottak ki, amely magas színvonalon tudta végrehajtani a feladatokat és megtalálta helyét a hadseregben és a társadalomban. A feladatok végrehajtása közben sok sikerélménynek és sajnos kudarcnak is részesei voltunk.

Időközben családot alapítottunk, költöztünk, helyőrséget váltottunk, mindent alárendelve a hadsereg érdekeinek. Tudtuk, hogy hivatásunk nem a hála és meggazdagodás terepe, hanem áldozatvállalás, szolgálat. Az 1980-as évekre nagymértékben javultak a parancsnoki és a sorállomány életkörülményei.

Visszatekintve a hadseregben töltött éveinkre, büszkék lehetünk arra, hogy korszerű és jól kiképzett hadsereg tagjai voltunk. Munkánk nem volt hiábavaló, mert amit hazánkért és nemzetünkért tettünk elismerésre méltó.

A 80-as évek vége felé megszűnt a kétpólusú világ, ezzel együtt megkezdődött a hadsereg létszámának csökkentése, és ez természetesen alakulatok felszámolásával járt, ami érzelmileg mélyebben érintett valamennyiünket.

Aktív szolgálatunk befejezésével, a megszokott közösséget elhagyva nyugállományú tisztként megőriztük hagyományainkat, ápolva a testületi szellemet, a

katonai hivatás etikai és szakmai értékeit. Megalakultak például a Bólyai Nyugállományú Klub, valamint a helyőrségi klubok és baráti körök.

A család, gyermekeink, unokáink szeretete, életereje segít minket és boldogságot ad a nyugállományú éveinkhez.

Köszönetet mondunk a Nemzeti Közszerződési Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar és a Bólyai Nyugállományú Klub vezetőségének és tagjainak a jubileumi ünnepség megszervezéséért, lebonyolításáért.

További sikereket kívánunk a Nemzeti Közszerződési Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Karának a következő parancsnoki kar neveléséhez!

Kívánok e jelentős évfordulón a jubiláns tiszteknek,

a bajtársi találkozók minden résztvevőjének

további jó erőt, egészséget és hosszú boldog életet!

Köszönöm, hogy meghallgattak!

Budapest, 2012. szeptember 27.

Szűcs Elemér
Szűcs Elemér
ny. á. ezredes

Kositzky Attila albábornagy köszönő beszéde- LUDOVIKA 2015.

Tisztelt Ezredes Úr! Tábornok és Tiszt urak!
Hölgyeim és Uraim!

A jelen lévő, az anyagi és egészségi okok miatt távol lévő, valamint halott bajtársaink nevében köszönetet mondok a megemlékezésért, méltatásért! Mi, akik a honvédségnél megtanultuk, hogy a katona a mindenkori politika eszköze, a haza érdekében

végzett szolgálatunk során többször átéltük Görgey Artúr tragédiáját: - „Cselekedjen belátása szerint!”, majd a feladatszabó, kényelmes biztonságban pálcát tört felettünk és elítélt bennünket. Az évtizedek során elődeink tanulságos példaképekké váltak számunkra! 105 évvel ezelőtt, Petróczy István százados, az Osztrák-Magyar Monarchia hegyivadásza, megszerezvén pilóta jogosítványát, az első magyar hadirepülő lett, majd 1948-ban rendfokozatától, nyugdíjától megfosztották és mélynyomorban halt meg. Horthy István főhadnagy, kormányzó helyettestől megtanultuk: - ...”bár a gépnek vannak hibái, de jobb híján meg kell elégedni azzal, ami van, azzal harcolunk, amink van!” Koszorús Ferenc vezérezredestől: - „A haza érdekében nincsenek megoldhatatlan feladatok, legfeljebb megoldásra alkalmatlan emberek”! Milyen igaz mondás ez, még akkor is, ha alkalmanként szembesültünk azzal a hamis véleménnyel, hogy a magyar katona egy szál szuronnyal többet ér, mint más nemzet harcosa szuper felszerelésével.

Megismertük, átéltük bajtársaink tragédiáját: - a 28 légyőzelemmel rendelkező Tóth Lajos századost, a bátor Kiss Zoltán ejtőernyős századost kivégezték, Magyar Sándor főhadnagy, 1956. január 21-én, légi harc során egy szovjet vadászgép lelővésekor veszítette életét.

Elődeink megtanulták a német és az olasz nyelvet, mi az orosz és szlovák nyelvet, mai, aktív kollégáinkkal együtt kezdtük az angol nyelv elsajátítását.

Az 1944-es Chicagói Egyezmény alapján ügyeltünk a polgári repülés biztonságára: - a Varsói Szerződésben rendszer szinten, a délszláv válság idején egyedül, majd az orosz technikát integrálva megkezdtuk közös tevékenységünket a NATO-n belül, felkészítve egykori beosztottainkat, jelenlegi aktív kollégáinkat, az együttműködésre.

Megtanultuk az 1 másodperc alatti döntés tudományát, becsülni egymást, félszavakból érteni a másikat, a fegyvernemek, haderőnemek közötti kapcsolattartást és barátságot.

Az év minden 3-k napját készültségben töltve mentettük az emberi életet, megtanultuk a rossz döntés kockázatát és súlyát elviselni, teszteltük az idegen technikai eszközöket, javaslatokat tettünk le az asztalra, amit lesöpörtek.

Megtanultuk, hogyan kell a mindenkori politika által kijelölt nemzetközi szervezetekben méltóan képviselni Magyarországot, együttműködni más nemzetek katonáival, a Vietnámi háborútól kezdődően missziókban részt venni, majd nyugállományba vonulni, ahol a tábornok újságot árul, az alezredes mentőautót vezet, hogy kiegészítsék nyugdíjukat.

Megtaláltuk fegyvernemeink napját, megtanultuk a haderőnem indulóját, tiltás ellenére megkerestük elődeinket, a 24-ik órában egymásra találtunk, megízleltük milyen az, amikor a fa gyökere, törzse és lombja egymásba kapaszkodik! Erkölcsi segítséggel, saját pénzből emlékművet állítottunk halottainknak, bajtársi találkozókat szervezünk, ahová tengerentúlról jönnek öreg kollégáink, hogy a II. Világháborús veterán együtt lehessen az elmúlt hatvan év katonáival és mostani fiatal tisztársainkkal.

Átéltük, milyen az, amikor a márványpadlón elcsúszva korábbi kollégánk nem segít felemelni, egymást vádolva megismertük a széthúzás ördögét, és megtapasztaltuk a távol-keleti mondás bölcsességét: **„Ha nagy a baj, imádkozunk isteneikhez és hívjuk a katonákat.**

A baj multával, megtagadjuk isteneinket és elzavarjuk a katonákat.”

Hogy mivel töltjük nyugállományú napjainkat?

Nemzetünk és a honvédség érdekeit szem előtt tartva vitatkozunk az újságíróval, aki azt állítja, hogy: „Hősök pedig nincsenek, csak buta emberek, akik rossz időben, rossz helyen voltak és ott is maradtak!”

Könyveket írva emléket állítunk halottainknak, igyekszünk lebontani az elmúlt évtizedek rossz szemléletét, amely alkalmanként elválasztotta a katonát a társadalomtól. Amikor előadói estén, a jó nevű költő, vagy a nagyszerű könyv írója a „bunkó katona” és a „bunkó honvédség” kifejezést használja, nyelvünk egyet, hazamenve elkészítjük a „Katona és a társadalom” című PowerPoint előadásunkat, majd járjuk az országot, szembesülünk a hallgatóság véleményével, miszerint, ezentúl másként látják a magyar katonát.

Közben gyermekeink és unokáink felett elszálltak az évtizedek!

Köszönetet mondok feleségeinknek, családjainknak, mert biztosították a hátszínét, és amikor éjszaka a lépcsőházban megszólaló riadócsengő hangjára elrohantunk, átvették a napi élet irányítását, végigélték a többszöri költözködések kálváriáját, a közösségi beilleszkedések mindennapjait, szembesülve a helybeliek szeretetével, irigységével, gyűlöletével.

Az évtizedek során három hibát követtünk el:

hittük a hangosan kimondott szó igazát;

hittük az előljárói szó igazát;

nem hittük, hogy a fülbesúgás akusztikája erősebb, mint a hangosan kimondott szóé!

Hölgyeim és uraim!

Szerencsés emberek vagyunk!

Nagyszerű fegyvertársakkal szolgáltunk együtt, tanúi vagyunk kiváló felkészültségű utódaink munkájának!

Fiataltársainknak sikerekben gazdag szolgálatot kívánunk a haza védelmében!

Köszönjük a mai napot, a megemlékezést, az elismerést!

Köszönöm a figyelmüket!

**Tisztelt Közgyűlés!
Hölgyeim és Uraim!**

Köszöntöm a megalakulásának 25. évfordulóját ünneplő Zrínyi Mikós Nemzetvédelmi Egyetem Bolyai János Nyugállományúak Klubját, valamint a tagságát alkotó nyugállományúakat, hozzátartozóikat, más fegyveres- illetve rendvédelmi szervek tagjait, az ünnepségen egybegyűlteket.

Külön köszöntöm a Klubot 2007 óta irányító Nagy László nyá. alezredest, valamint a Klub egyik alapítóját, Sobor János nyá. ezredest, aki ma is elnökségi tagként segíti a Klub munkáját.

Köszönöm a haza, a honvédelem iránti elkötelezettségüket. Köszönöm, hogy aktívan munkálkodnak a nemzedékek, a nyugállományúak közötti kötődés fenntartása és erősítése, továbbá a magyar történelmi és katonai hagyományok ápolása érdekében.

Elismerés és tisztelet illeti Önöket azért, hogy a kapcsolatoknak egy új formáját valósították meg, amellyel nélkülözhetetlen szolgálatot tesznek az aktív szolgálatot teljesítők, nyugállományú társaik és hozzátartozóik összefogásában, programjaik megszervezésében. Gratulálok a Családi Nap illetve az „Özvegyek és egyedülállók” találkozójának rendszeres megszervezéséhez.

Köszönöm továbbá ügyszeretetüket, áldozatkészségüket, melyet nap mint nap érzékelünk a honvédséggel, illetve a rendvédelmi szervezetekkel kapcsolatos megnyilatkozásaikban, a különböző rendezvényeiken, az egymásra figyelésben és a nyugállományú társaik támogatása során.

Kérem Önöket, hogy ezen túl is legyenek partnereink a haza, a honvédelem ügye érdekében végzett munkában, aktívan vegyenek részt helyőrségük közéletében, bővítsék, színesítsék tovább a klub programját. Nyújtsanak segítséget ahhoz, hogy az aktív munkából kiváltak segítő támogatásra találjanak közösségükben.

Ezen a jelentős évfordulón sok sikert kívánok a közösségnek, tagjainak pedig hosszú, boldog életet jó erőben és egészségben.

Budapest, 2010. december 15.

Bozó Tibor ezredes
HVK személyzeti csoportfőnök

KLUBTAGJAINK

ÁRVAI JÁNOS 1956-ban a Táncsics Mihály Műszaki Tisztviselőiskola műszaki szakát végeztem, avatás után különböző műszaki beosztásokban voltam. A Műszaki Egyetemet HM ösztöndíjjal végeztem. az Üllői úti laktanyába/ a Kiképzési osztály Ellenőrző alosztályára helyeztek. /1965 szeptember/ Itt a különböző tanszékek programjai, tematikai változásainak segítése, végrehajtásának ellenőrzése, óralátogatás, továbbá kiképzés eredményességének elemzése,

gr. Battyhány szobor (Pákozdon) jelentése volt a feladatomban

1967-ben elrendelték az iskola főiskolává szervezését. Ez azzal követelménnyel járt, hogy az elméleti alapot tárgyakat csak mérnökök taníthatják. Ez tanszékek átszervezését is jelentette. Így kerültem az Elméleti Villamosságtan Tanszékre, ott a Villamos mérőműszerek és mérések szakcsoport/3 fő/ vezetője lettem. A tanításhoz szükségesek tartottam a pedagógiai végzettséget 1967-69 között a BME-n villamosmérnök - tanár végzettséget szereztem. 4 év tanítás után újból a Kiképzési Osztályra helyeztek. Mivel várható volt a számítógépek alkalmazásának előtérbe kerülése néhány tanártársammal továbbképzésre küldtek egy tanévre az akkori Leningrádba a Híradó Akadémiára. Ott "Számítógépek, csapatvezetés automatizálása" témakörrel ismerkedtünk. Visszaérkezésünk után a következő tanévben újból oktatással foglalkoztam. Szakcsoportvezető lettem itt "Katonai kibernetika" (Számítógépek, katonai vezetéselmélet) tantárgyat oktattuk 1979-ig. Eddig 3 db jegyzetet írtunk. Tagja voltam a FŐISKOLAI KÖZLEMÉNYEK szerkesztőségének, abba több cikket írtam. E mellett több főiskola szintű feladatot oldottam meg. Ilyen volt a többéves "A FŐISKOLA REKONSTRUKCIÓJÁNAK HÁLÓSTERVE". Ebben meg kellett tervezni a bontandó épületek sorrendjét, tanszékek, tantermek, laborok áthelyezését, ezzel kapcsolatos intézkedéseket. Elkészítettem továbbá főiskola tanulmányi és anyagi - technikai biztosítás információ áramlási rendjét.

1977-78 körül követelmény volt a tanároknál a pedagógiai és számítástechnikai ismeret. Mivel ezekkel rendelkeztem 1979-ben áthelyeztek a ZRÍNYI AKADÉMIA Műszaki tanszékére. Ahol a műszaki-anyagi, technikai biztosítás tervezése és a tanszéken oktatott tantárgyak számítástechnikai alkalmazási lehetőségeinek kutatása, megoldása. E terület további megismerésére 1983-84-ben 5 hónap továbbképzésre küldtek bennünket Moszkvába a KUJBISEV MŰSZAKI AKADÉMIA-ra, ahol a "Műszaki biztosítás" számítástechnikai lehetőségeit tanulmányoztuk.

1985-ben egyetemi adjunktussá neveztek ki. 1985-86 újabb 4 hónapos továbbképzés Moszkva FRUNZE AKADÉMIA a fegyver nemek, szakcsapatoknál alkalmazható formalizált nyomtatványokkal ismerkedtünk.

1987-ben a Műszaki Tanszékvezető mérnök helyettese lettem. Továbbra is oktatás és a műszaki feladatok megoldásának számítógépes megoldása, újabb lehetőségek keresése volt a feladatomban.

1989. okt. 1-én nyugdíjas lettem. Hobbim a szobrászkodás.

Konfuciusz szobor

Bem ábornok kőszobra a X. ker. Bem lakótelepen

Árvai János ny.mk. alezredes

ÁRVAI JÁNOS ny. alezredes KATONASZOBRÁSZ ALKOTÁSAI:

I.. Rákoczi F.erenc szobra Szentesen

Móga János altábornagy mellszobra

Hol?
Pákozdi
Ki?
Mikor?
Árvai
János
2011.
szeptem
ber 25.

A
Pákozdi
Katonai
Emlék
Parkban

Mészkö

1848

Móga János császári és királyi **altábornagy**, a pákozdi csata győztes hadvezérének mellszobrát, Árvai János ny. alezredes katonaszobrász alkotását, 2011 őszén avatták fel a pákozdi katonai emlékparkban. A szobrot úgy helyezték el, hogy a hadvezér a korabeli csatatér irányába nézve, a tűzkeresztségben született magyar honvédsereg dicső helytállásának emlékét őrizze. kempp.hu
Móga János.

Mátyás újabb szobra

Fotó: SZENAI PÉTER

Kőszeg (nm) – Tegnap délután avatták fel az egykori katonai alreáliskolában, a mai gyógypedagógiai intézményben Mátyás király kőből készült mellszobrát (Részletek a 3. oldalon)

gr.Batthyány Lajos

Mátyás király szobor Bátán

BALOGH FERENC 1933.április 16-án, Tiszaföldváron születtem.

Budapestre jöttem dolgozni és jelentkeztem ipari tanulóknak 1951/52.tanévben, mint ács tanuló szakvizsgát tettem kiváló eredménnyel és, mint ács brigádvezető dolgoztam az építő iparba sorkatonai bevonulásom ig. A leszerelésem után újra a szakmában dolgoztam,1959-be és 1963-ban Kiváló Dolgozó kitüntetést kaptam.1953. november 16-án bevonultam sorkatonai szolgálatra Bajára Önálló Műszaki Zászlóaljhoz. 1954. januártól Műszaki Tiszthelyettesi tanfolyamra vezényeltek és a szorgalmas tanulással három kiváló jelvényt szereztem. Az évvégi vizsgán kiválóan végeztem, és őrmesterré léptettek elő. 1955.januártól vezényeltek a tiszthelyettes iskolára szakaszcsoportos beosztásba.1955 év végén őrmesterként szereltem le. Visszamentem az előző munkahelyemre. 1963. május 13-án önként jelentkeztem katonai szolgálatra és bevonultam az Egyesített Tiszti Iskolára (ETI) tartalékos őrmesterként, a fegyverjavító műhelyben kaptam beosztást, majd elvezényeltek az ízbégi táborba, a tüzér hallgatói századhoz ,szolgálatvezető beosztásba. A táborozás végén visszakerültem az ETI-re előző beosztásomba. 1964-ben Békéscsabára kerültem harcokosi tüzér fegyverzeti tanfolyamra, 1965-ben jó eredménnyel elvégeztem a tanfolyamot és visszakerültem az ETI-re tüzér fegyvermesternek. A fegyverzeti szolgálatnál sokrétű feladatokat bíztak rám, amit mindig lelkiismeretesen végrehajtottam. Ilyen volt a disz tűz lövegek és a hozzátartozó technikai eszközök állandó készen tartása. Feladatom volt az 502-es műhely gk. és az Ezüstcink akku-töltő gk. üzemeltetése és az éles lövegek javítása, hadrafoghatóságának biztosítása, valamint gyakorlatokon való részvételem is. 1971-ben esti tagozaton közepes eredménnyel érettségi vizsgát tettem. A tanulások segítettek elsajátítani mind azt a szakmai tudást, ami a fent felsorolt feladatok elvégzéséhez szükséges volt. Egy eligazításon, főnököm Gál Jenő.alez. közölte velem, hogy a lokátorokkal is kell foglalkoznom, jelentettem, nincs szakmai képzettségem, nem baj, elmész tanfolyamra és megtanulod. 1972-74-es években Elektronikai szaktanfolyamot végeztem a Landler Jenő Híradás Szakközép Iskolában Budapesten a IV. kerületben és jó eredménnyel vizsgát tettem. Így tovább bővült a rám bízott feladatok köre, mert az iskola lokátor javító készleteit is biztosítanom kellett, szívesen- végeztem ezt a feladatot, mert az elektronikával való munkát megszerettem. Ez után újabb feladatot kaptam, hogy az RPK. lokátor elektromos hálózatról üzemeljen. Az olajár drágulása tette szükségessé az aggregátor kiváltását, kaptam egy, a rendszerből kicserélt VPL-30-as áramátalakító gépet, amit megjavítottam. Kértem a villanszerelőt, az épület végére szereljen fel egy nagy teljesítményű aljzatot, amiről üzemel az elektromos áramátalakító, így kiváltottam az aggregátor működtetését. Fent felsorolt feladatok 1968-81-ig tartottak. 1981/82.tanévben fegyverzeti szakon eredményes tisztvizsgát tettem, előléptettek alhadnagyi rendfokozatba és kineveztek a tüzér fegyverjavító műhely parancsnokának. E beosztásban dolgoztam 1984-ig, 1985.ben vezényeltek Technikai szd. pkh. Év végén a század, kiváló szd. címet ért el. 1985-végén kineveztek Fegyverzeti Szolgálat Főnökének. Ezt a beosztást 1988. május 1. nyugállományba vonulásomig töltöttem be. Katonai szolgálatom alatt számos kitüntetést és elismerést kaptam. A Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolán szerettem dolgozni, mindig kedveltem az új szakmai kihívásokat, kellemesen emlékszem arra a 25 évemre, amit ott töltöttem. 1958.már.15-én házasságot kötöttem, két gyermekem van. 1990-ben beléptem a nyugállományúak klubjába és attól kezdve tagja vagyok, mint a klub titkára. Társadalmi munkámért több elismerést kaptam

. A klub összejöveteleken, kirándulásokon mindig részt veszek, mert megszoktam a közösségi életet. A katonák egész életüket közösségben élik le, a nyugdíjba vonulás törés az életükben, de a klubélet, a közösség, segít elviselni az évek múlását.

*Balogh Ferenc nyá. százados
titkár*

LŐVERSENY SZÉKESFEHÉRVÁRON

DÍSZOKLEVÉL

A
Honvéd Vezérkar
híradó és informatikai csoportfőnök
által 1994-ben alapított
vándorszerleghez

A szerleget elnyeri a híradó nyugdíjas klubok
sportbajnokságain az összesített pontverseny alapján:

I. helyezést elért csapat

A győztes csapat köteles a szerleget a következő versenyig
megőrizni, a csapat nevét a szerlegen és a díszoklevélben
megőrkíteni. A szerleg, háromszori elnyerésével
véglegesen a győztes klub tulajdonába kerül.

Budapest, 1994. október 5.

Priol Zoltán vezérőrnagy
Priol Zoltán vezérőrnagy
HVK híradó és informatikai
csoportfőnök

Dátum: Csapat neve, összesített pontszáma.
A csapat tagjainak neve, egyéni pontszáma.

1. 1994. 10. 05. Bp-i NY. KLUB 421
Bogosi Béla 89, Övéri László 87,
Lóki Lajos 84, Bozd Károly 84,
Udvari István 77
2. 1994. 04. 14. Szf. NY. KLUB 418
Övéri László 89, Lóki Lajos 83,
Pesta Imre 84, Bogosi Béla 81,
Székely András 79
3. 1996. 05. 14. Szfv. NY. K. Hír. Szekció
V. Kovács Gyula 80, Deák Ferenc 80,
Gila Sándor 69, Bárdos József 66,
Gondi Miklós 62, 32P
4. 1997. 05. 29. Szfv. Honvéd NY. K. Hír. Szek.
371 kor Deák F. 77, Gondi M. 76,
Bárdos J. 74, Gila S. 72, Kovács M. 72,
Hegedüs János 63
5. 1998. 05. 12. BÓLYAI NY. KLUB 310
Mucza László 85, Orosz József 81,
Susa István 75, Horváth Károly 66,
Bályai János NY. Klub 1999. 05. 13.
Mucza László 87, Marosvári K.,
Kornel 83, Hegedüs János 70,
Balogh Ferenc 67, Horváth,
Kálmán 65, Futo Imre 62
7. 2000. 04. 27. BÓLYAI János ny. klub 452
Balogh Ferenc 91, Mucza László 81,
Marosvári Kornel 81, Horváth Kálmán 69,
Susa István 83, Hegedüs János 85

OKLEVÉL
ZMNE BJKMF NYÁ. KLUB

részére a
"BAJTÁRSIASSÁG 2004"
hadipisztoly lövbajnokságon
csapat versenyben elért
I.
helyezésért.

Budapest, 2004. 05. 13.

Szombath István ezredes
(Szombath István ezredes)
MH Bp. Pív. Hadlog. plc.

Dátum: Csapat neve, összesített pontszáma.
A csapat tagjainak neve, egyéni pontszáma.

1. 2001. 05. 30. Millenniumi. pisztoly.
lőverseny
Hegedüs János, Mucza László,
Horváth Kálmán, Balogh Ferenc,
Marosvári Kornel
Bályai János ny. klub ny. klubja
2. 2002. 07. 02. "Bajtarisasság
hadipisztoly csapat lőverseny"
Szf. NY. Klub Híradó Szekció
V. Kovács Gyula ny. ezredes,
Orosz József ny. alez., Illé Ferenc ny. ezredes
3. Bajtarisasság 2003. hadipisztoly.
lőverseny
Susa István ny. ezredes,
Hegedüs János ny. ezredes, Mucza László,
Lóki Lajos ny. ezredes, Marosvári Kornel,
Futo Imre ny. ezredes
4. Bajtarisasság 2004. hadipisztoly.
lőverseny
ZMNE BJKMF Nyugdíjas NY. Klub
Marosvári Kornel alez.,
Futo Imre ny. ezredes, Mucza László ny. alez.
5. Bajtarisasság 2004. hadipisztoly.
lőverseny
Marosvári Kornel 80, Futo Imre 80,
81, Mucza László 80, 86,
Horváth Kálmán 81, 84

Legmagasabb iskolai végzettségem: egyetem 1969-ben nyertem felvételt a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola rádiólokátor-technikusi szakára. Az év augusztus 1-jén vonultam be alapkiképzésre Debrecenbe, a Kossuth Laktanyába, s 1973. augusztus 20-án avattak hadnaggyá. Katonai pályafutásom során több – hosszabb-rövidebb időtartamú – szakmai tanfolyamon vettem részt. 1982-ben végeztem a ZMKA Honi légvédelmi politikai munkás szakán, ahol magasabb végzettségű katonai diplomát szereztem. Időközben elvégeztem a pécsi JPTE PMFK mérnök-tanári szakát.

Első tiszti beosztásba Karcag városába kerültem rt. felderítő szakaszparancsnoki beosztásba. Ezt követően – a tanulóéveket leszámítva – tíz különböző beosztást láttam el hadnagytól alezredesi rendfokozatban a helyi légvédelmi ezrednél, majd az egyik honi légvédelmi rakéta osztálynál, később a Zalka Máté -, Bolyai János Katonai Műszaki Főiskolán és a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen. A felső korhatár előtt néhány hónappal, a beosztásom megszűnését követően 2007. január 1-jével kerültem szolgálati nyugállományba.

Mint mindenki másnak, aki ennyi időt töltött el hivatásos katonaként, egy önálló regényre is elegendő pozitív és negatív katonaelményem van. Ezek közül nem fontossági sorrendben és részletesen, csupán felsorolás szerűen említek meg. Néhányat a barátok, a rengeteg kolléga (előljáró, beosztott), katonai- és civil ismerős, a légvédelmi gyakorlatok, küzdelem az árvizek ellen, az ifjúsági mozgalomban eltöltött évek, éles táborok a vegyészekkel, nevelni és felkészíteni a jövő hivatásos állományát, átélni a rendszerváltást követő átszervezéseket, az állománytábla változásait, amikor semmi nem biztos, csak a bizonytalanság, katonaszlogennel: csak az a biztos, ami elmúlt; nem változik az előljáró, a beosztott, ugyanaz az iroda, az íróasztal, a szék, de „a kor igényeinek megfelelően”, csak a beosztás megnevezése más, s végül a megérdemelt nyugdíjas évek.

A nyugdíjazásomat követően néhány hónappal kerültem kapcsolatba a Bolyai Nyugállományúak Klubjával, melynek jelenleg is tagja vagyok, s az elnökségben alelnökként tevékenykedem. Sajnos tagságunk nemcsak a szó szoros értelmében öregszik, a fiatalok körében már nem olyan vonzó az efféle klubélet. Ennek egyik fő oka, hogy a kordedvezményes nyugdíjjal sokan fiatalon kikerültek a rendszerből, és még a civil pályán próbálnak tovább érvényesülni. A másik ok az, hogy sokaknak kevés idő volt az igazi kötődés kialakulásához, pedig jó dolog kötődni valamihez. Egyik kiemelkedő feladatunk az ezen történő pozitív változtatás elindítása. Ennek érdekében is igyekszem a rendezvényeinkről beszámolni a Bajtársi Hírlevél hasábjain. Klubunkon kívül pártoló tagja vagyok még a Nagykun Bajtársi Egyesületnek is. Szabadidőm egy jelentős részét a mai világ „fertőzése”, az internet világa köti le, de azért marad időm kedvenc hobbimra, a horgászatra és az örök szenvedélyre, a focira is, a kicsiktől a nagyokig, de most már nem a pályán, hanem a pálya szélén vagy a lelátón, a REAC-pályától az Üllői útig

*Benedek Mihály nyá. alezredes
alelnök*

Röviden összefoglalva a katonapedagógus, talán kevésbé ismert szobrász oldalát kívánjuk bemutatni. Az alkotónak már ifjúkorában is voltak bizonyos ambíciói és kísérletei, valójában csak 1997-től dolgozik aktívan. Kezdetben fafaragásaival jelentkezett. Munkásságának az ezredévi megemlékezések adtak nagy lendületet. Millenniumi emlékműveket készített

Nógrád, Berkenye, Csitár, Iliny, Budapest, Balatonkenese és Pilis településeknek. Fafaragásaira akár körplasztikák, akár domborművek a szoborszerű megoldások voltak a jellemzőek. Tehát már az indulásnál inkább faszobrász, mint népi fafaragó volt.

Jelentős változást hozott munkásságában 2001, amikor megalkotta első bronz szobrát Kossuth Lajosról. Ezt követően egy sor magyar történelmi személy alakját formázta meg agyagból, vagy gipszből. Bolyai János a hadmérnök szobra Bécsben, Budapesten és Marosvásárhelyen található. Kováts Mihály huszár ezredes szobra Floridában, a Hadtörténelmi Múzeumban és a Nemzetvédelmi Egyetemen áll.

Kodály Zoltánról készített mellszobor Székesfehérváron a zeneszerzőről elnevezett iskolában található. Selye János mellszobra Révkomáromban a magyar egyetem épületét díszíti.

Nagy lehetőség volt Berek Lajos számára a Bocskai szabadságharc 400. évfordulója. Bronz Bocskai szobra áll Budapesten, Tiszalökön, a partiumi Bihardiószegen és Szentjobbon, Kolozsváron a fejedelem szülőházában és az Erdélyi Nemzeti Történelmi Múzeumban. Öntés alatt áll a kassai Bocskai szobor. Elkészítette Zrínyi Miklós a költő és hadvezér szobrát, Zrínyi Ilonáét Budapestre és Beregszászra, Damjanich János szobor Cibakházán található egy másik pedig Ausztráliában van. Hunyadi János és Kapisztrán János bronz szobra a nándorfehérvári évfordulóra rendezett kiállításon, a Hadtörténelmi Intézet és Múzeumban volt látható.

Különösen nehéz feladat volt az alkotó elmondása szerint a nemrégien elhunyt Lasz György mellszobrainak elkészítése. Ezek a szobrok család tulajdonában vannak.

Fából készült alkotásai Olaszországban, Csehországban, Romániában és többségében Magyarországon láthatóak.

Fekete gránit és bronz felhasználásával domborművet készített Hajdúszoboszlón a lovas hajdúk letelepítésének 400. évfordulója alkalmából.

Alkotásaira zömében a realizmus, a kifejező tekintet és az anatómiai szabályok betartása jellemző. Főleg a faszobrainál gyakran szakít ezen kötöttségekkel és a nagyvonalúság, a részletek rejtése, a dinamizmus figyelhető meg.

Kő- és faszobrainál igyekszik az anyag adta tulajdonságokat felhasználni és kihasználni. Több művészeti szervezetnek is tagja, egyéni és közös kiállításokon gyakran mutatja be új alkotásait.

Mint ahogy e rövid ismertetőben is olvasható a katonaszobrász kiemelt feladatának tekinti a magyar történelem meghatározó eseményeiről és személyeiről történő megemlékezést. Büszkék vagyunk Berek Lajos művész bajtársunkra.

Ez az összeállítás megjelent „Negyedszázada Szöbetségben” c. BEOSZ Jubileumi könyv 137-139. old.

A Mednyánszky
-díjas
katonaszobrász

Mária Ludovika
szobrával a
Ludovika
épületben

Bolyai a hadmérnök

Harangláb
a Zrínyi laktanya
Emlékparkjában

Millenniumi kereszt & Zrínyi a költő és hadvezér

Balatonakaratty, HONVÉD ÜDÜLŐ Béri Balogh Ádám szobor

BÓDI JÓZSEF 1929. március 8-án születtem Tiszapüspökiben, szegény parasztcsaládban. Anyám igen korai, 1939-ben bekövetkezett halála után félárva gyerekként keserves körülmények közt nevelkedtem apai nagyszüleim amúgy is népes családjában. Apám a munkások sorsán élt Budapesten, ahonnan kéthetente járt haza Tiszapüspökibe, amikor találkozhattunk. Az 1940-es évek elejétől ezek a találkozások hónapokra csökkentek, mivel az egyre erősödő háborús készülődések folytán kisebb megszakításokkal az akkor alakuló honi légvédelemnél apámnak katonai szolgálatot kellett teljesítenie.

1944 tavaszától elkezdődtek a közeli Szolnok és Szajol elleni légitámadások és bombázások, majd szeptembertől a szovjet csapatok előcsatározásai falunk határában, és az ezt követő októberi bevonulásuk.

A polgári iskolát 1943 júniusában fejeztem be Törökszentmiklóson. A háborús események, apám bekövetkezett betegsége, majd leszázalékolása miatt létezésünk még nehezebbé vált. Emiatt további tanulmányokat nem kezdhettem. A napi megélhetésért napszámos munkákon, majd a háború alatt felrobbantott szolnok-szajoli vasúti Tisza-híd újjáépítésénél dolgoztam mint segédmunkás.

1945 szeptemberében felvettek a szolnoki Fa- és Fémipari Szakiskolába, ahol 1948 júniusában fejeztem be tanulmányaimat jeles eredménnyel. Ki kellett lépni az életbe, de munkalehetőség a környéken csak a felrobbantott hidak újjáépítésénél, vagy a lebombázott épületek helyreállításánál lett volna, szálláslehetőség nélkül.

1948 tavaszán megjelent a város hirdetőtábláin, majd a kollégiumban is az újra szerveződő demokratikus hadsereg toborzó felhívása a Honvéd Kossuth Akadémia tisztképző tanfolyamaira. Élve e lehetőséggel – már annál is inkább, mivel a katonai pálya iránt is vonzalmat éreztem – beadtam pályázatomat. A nyár folyamán lezajlott sikeres felvételi vizsga után felvettek az akadémia hallgatói sorába, ahová 1948 októberében bevonultam. Ezzel kezdődött hivatásos katonai pályafutásom, melyet 36 évi szolgálat után alezredesi rangban, 1984-ben a felső korhatár elérésekor, nyugállományba helyezéssel fejeztem be.

Harckocsizó csapat szolgálat

1949 júliusában avattak hivatásos tisztté a páncélos fegyvernemben. Ez időtől kezdve végigjártam a harckocsizó csapat szolgálat különböző szintű beosztásait a hadsereg csaknem valamennyi páncélos alakulatánál. Időközben elvégeztem az Eötvös József Gimnáziumot is, ahol érettségi vizsgát tettem. Szolgálati időm alatt a magasabb szakmai képzettség megszerzése céljából különböző szintű továbbképzéseken vettem részt, többek között a Tatai Páncélos Tiszti Iskola parancsnoki tanfolyamát végeztem el, majd 1963-ban a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián főtiszti vizsgát tettem. Ezután a csapat szolgálatból áthelyezve, központi szerveknél, tanintézeteknél kaptam beosztást, melynek ellátása mellett elvégeztem és diplomát szereztem az ELTE Bölcsészettudományi Kar pedagógiai szakán. Ezt követően előbb a Központi Katonai Kollégiumban, a honvédségi ösztöndíjas egyetemi hallgatók tanulmányvezetőjeként, majd tíz évig a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián a hadtudományi továbbképzések, tudományos ösztöndíjas csoportok szervezője és vezetője voltam nyugállományba vonulásomig. Ezután nyugdíjasként még öt évig dolgoztam a Honvédelmi Minisztériumban a hadtudományi kutatómunkák és a tudományos káderképzés koordináló, szervező munkáiban.

Kezdetől fogva – mint nyugdíjas – tagja vagyok a Zrínyi Miklós Bajtársi Egyesületnek, ahol aktív klubélet keretében had- és katonatörténeti témák feldolgozásával is foglalkozunk szoros kapcsolatban a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemmel (ma Nemzeti Közsolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar). 1974 óta Óbudán élek feleségemmel. Egy leányom, egy fiam és két unokám van.

Bódi József alezredes

Elhunyt 2014. január 11-én.

Központi Katonai Kollégium - Vietnámi tagozat

MTA Tudományos Minősítő Bizottság Hadtudományi Szakbizottság titkára

*Kiegészítés Bódi József
honvéd alezredes életrajzához.*

BÓDI JÓZSEFNÉ
(Tóth Mária)

Élettörténetemet úgy foglalom össze, hogy tükrözze, hogyan töltöttem el évtizedeket drága férjem, Bódi József honvéd alezredes oldalán.

Történetünk 1964-ben, házasságkötésünkkel kezdődött, amely fél évvel ismeretségünk után történt meg, és tartott az Ő haláláig, 2014-ig; ám ez a történet mindaddig tart, amíg én élek a Földön.

A FÉRJEM 75. SZÜLETÉSNAPIJÁT ÜNNEPELJÜK

Személyes adataim

Születtem Mezőberényben 1939. július 8-án földműves családban. Az általános iskolát szülőhelyemen végeztem el. 1957-ben Békés városban, a Szegedi Kis István Gimnáziumban érettségiztem. Ezután a Szegedi Orvostudományi Egyetem Általános Orvosi Karára felvételiztem, de „helyhiány” miatt nem lettem az egyetem hallgatója (ma már tudom, mit jelentett akkor ez a szó, de már az is mindegy).

Ezek után a Gyors- és Gépíró Iskolát végeztem el, miközben az egyik gimnáziumi osztálytársam jóállása után kerülhettem a Fodor József Állami Egészségügyi Szakiskolába (ma ez egészségügyi főiskola), ahol 1960-ban közegészségügyi és járványügyi ellenőr oklevelet szereztem.

Munkás éveim

Vezényléssel kerültem a Mezőtúr Városi Tanács Egészségügyi Osztály közegészségügyi és járványügyi ellenőri pozíciójába.

Áthelyezéssel kerültem a Vác Városi Tanács Egészségügyi Osztályára közegészségügyi és járványügyi ellenőrnek. Itt anyakönyvvezető-helyettes is voltam a megfelelő képesítés megszerzése után.

Ezután áthelyeztek Budapestre, a XIII. Kerületi Tanács Egészségügyi Osztály, Járványügyi csoportjába járványügyi ellenőri beosztásba, 1964-től 1973-ig láttam el ezt a munkát.

1973-tól 1998-ig, nyugdíjba vonulásomig és még kicsit utána is személy- és munkaügyi vezető voltam előbb a járóbeteg-ellátásban, majd egészségügyi menedzser voltam (humánpolitikai főmunkatárs, mai megnevezéssel HR-es). Ehhez elvégeztem a főiskolai alapra épített kétéves szakképzést, 1992-ben kaptam az egyetemi oklevelet.

Szakmai munkámat számtalan társadalmi munka kísérte.

Mindezek mellett igyekeztem méltó párja lenni férjemnek. Gyermeinket közös akaratból, szeretetben, tisztességben neveltük. Ez azért volt könnyebb, mert férjem fegyelmezett katonaként szilárd erkölcsi alapokkal rendelkezett, és emellett kellemes társasági ember, aggódó apa és kiváló társ volt.

Ahogy haladtunk az életpályánkon, az akadályokat együttes nekirugaszkodásokkal tudtuk leküzdeni. Végül: férjem halálával nem szűnt meg a kapcsolatom a honvédséggel. Továbbra is tagja vagyok a Zrínyi Bajtársi Egyesületnek, amelynek férjem alapító tagja volt. Tagjai közé befogadott a Zrínyi-Bólyai Bajtársi Egyesület. Így könnyebb a férjem halála utáni életem.

Ezt az életpálya-összefoglalást férjem életrajzi kiegészítésének szánom.

Budapest, 2017. szeptember

özv. Bódi Józsefné

Csiki Sándor nyugállományú alezredes

1931. november 10-én születtem. 1950-ben közgazdasági szakközépiskolában érettségiztem. 1952-ben vonultam be sorkatonának. 1952-1954 között két éves Petőfi Katonai Politikai Tisztai iskolát végeztem. 1954-ben hadnaggyá avattak. Első tiszti beosztásomban légvédelmi alakulatnál szolgáltam. Másfél évig rendszerben voltunk. 1957 nyarától az Üllői úti katonai műszaki főiskolán társadalomtudományi tanár, főtanár-docens voltam, 20 éven keresztül, de további 5 éven át ott tanítottam, miközben rendelkezési állományból vezényeltek a REVA, valamint a Hadtörténelmi Intézethez. Ezt követően MN Mozgósítási és Hadkiegészítési Csoportfőnökség politikai oktatási felelőse voltam.

1989 decemberében a Hadtáp Kiképző Központ állományából 39 szolgálati év után kerültem nyugállományba. Kilenc katonai kitüntetést kaptam.

Számviteli főiskolát, közgazdasági tudományi egyetemet végeztem munka mellett és két további diplomát szereztem. 25 éven át filozófia szaktanár voltam az MSzMP esti egyetemén.

Nyugállományú években.
1990-től 14 éven át közgazdasági szakközépiskolában szaktanár voltam. Kétszer két éves szaktanári továbbképzésben vettem részt.

1992-től tagja vagyok a Bolyai Nyugállományú Klubnak, -tól elnökségi tag, közművelődési felelős.

2001 és 2014 között 16 alkalommal vettünk részt a Helyőrségi és BEOSZ rendezte műveltségi vetélkedőkön, amelyeknek tárgyai a magyar történelem nagyjainak (Mátyás király, Bocskai, Rákóczi, Deák, Kossuth, Bem stb.) évfordulói és koruk, továbbá NATO, Európai Unió, Magyar Honvédség 160. éve, I. világháborúnak eseményei stb. voltak. A vetélkedőre több hónapos felkészülésre volt szükség. Klubunkat vezetésemmel négy fős csapat képviselte változó összetétellel. Eddig 14 fő volt csapattag. Klubnapokon törekedtem értékes előadást tartani. Pl. Széchenyi és kora, I. világháború. Több eredményes múzeumi látogatást szerveztünk.

Megtisztelő és szomorú feladatomból volt 31 katonatársam halotti búcsúztatása.

Kedvenc időtöltésem a vizitúrázás. Minősített vizitúra vezetőként túrát vezettem a Tiszán, a Dunán és mellékfolyóikon. Ma is a Ráckevei Dunán évi 30-40 vízi napom meg van.

Szeretném sokáig szolgálni a közösséget.

I.VH vetélkedőn a Stefánia palotában

a Bolyai csapat tagjai:

Bárány Sándor,+
Csiki Sándor ny.alezredes
Juhos Nándorné és
Túri Imre ny.alezredes,

MŰVELTSÉGI VETÉLKEDŐK

2001-2015 között 17 alkalommal vettünk részt a Helyőrségi és BEOSZ rendezte műveltségi vetélkedőkön (Budapesten Stefánia palota, Zrínyi laktanya; Szentendrén és Debrecenben). A vetélkedők témái: a magyar történelem nagyjai és történései (Mátyás király, Bocskai, Rákóczi, Deák, Kossuth, Bem..stb), továbbá a Magyar Honvédség 160 éve, Európai Unió, I-II. VH. eseményei.

A vetélkedőhöz több hónapos felkészülésre volt szükség. Klubunkat vezetésemmel változó összetételű (14 fő) csoport képviselte. Tagok voltak: Ács Imre, Árvai János, Bárány Sándor, Csiki Sándor, Fülöp Pista, Juhosné-Rózsika, Nagy László Gerő, Rózsa Bertalan, Szekuli György, Vörös Béla, Zámbó Endre, Zámbó Sándor és Turi Imre. A vetélkedőkön általában az első harmadban szerepeltünk.

AKIKET BÚCSÚZTATTAM:

Soproni Béla zászlós

- 2008.** Iszlai István százados
Lantos Gyula alezredes
Dr. Moroián György ezredes
Kósa István alezredes
- 2009.** Józsa Mihány alezredes
- 2010.** Szilveszter Sándor mk.alez.
Németh János ezredes
- 2011.** Tóth Gyula alezredes
Rózsa Ferenc alezredes

- 2002.** Szondi Miklós őrnagy
- 2004.** Hódi Sándor alezredes
- 2006.** Ács Imre alezredes
Grabant István ezredes
Nyírkos Árpád alezredes
Vörös Béla ezredes
Némédi Varga Mátyás fztls
Szilágyi Imre alezredes
- 2007.** Körösi József alezredes
Máthé Lajos őrnagy
Nádasi István
főtörzsőrmester
Matuszka István ezredes

- 2012.** Morozsán Ferenc alezredes
Bézi Richárd alezredes
Mogyorósi Ferenc alezredes
- 2013.** Szekuli György alezredes
Gál István ezredes
Hazai János alezredes
- 2014** Sárkány Lajos alezredes
Búcs László alezredes
Pásztory Imréné kpa

- 2015** id.Sági József alezredes
Sovány János alezredes

- Hoffmann Tiborné
Györgyike**

Csiki Sándor ny.alezredes

Dr. DOBI JÓZSEF

1960-1964. ETI,
 1964- 70. Verpelét hk.e.
 1966-68. ezred élenjáró
 sz.pk.
 1969. MN kiváló szd.pk.

1970-1973. ZMKA jeles diploma

1973-1984. ZMKA tanár, főtanár

1984-1992. VK. ov.h.,ov.

1985.nov. 21-én a hadtudományok kandidátusa lett.

Doktori disszertációja:

“Az ellenség értékelésének elvei és rendszere,
 Az öfni parancsnok ellenség értékelő tevékenysége.”

1992-1995 HM ov.h.,

1995-1997. Térképészeti és

Katonaföldrajzi Intézet

főmunkatárs

1998-2008. Egyetemi docens

Kitüntetéseim: (14)

2006. Honvédelemért

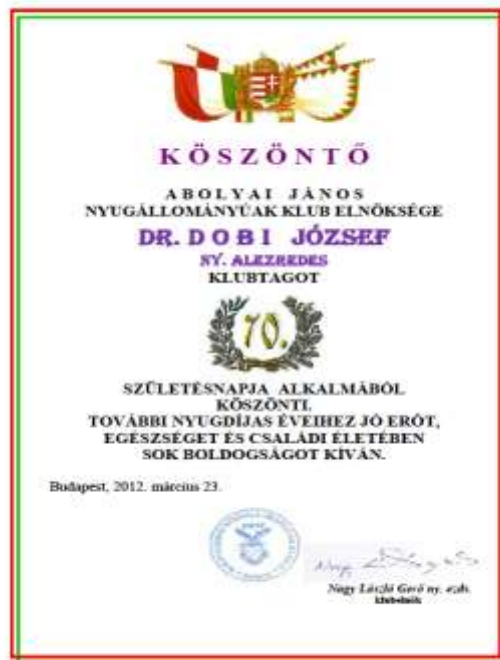
Kitüntető Cím I. fokozata

2012. Aranykor Kitüntető

Cím ezüst fokozata.

Közös emlékek felidézése

Aradi vértanúkra emlékezés 2015

Történet (igaz!) egy katonacsókról
2012. 09. 27-én az aranydiploma átdáson történtí.

Emlékszel?

Katonacsók

A kissé hihetetlen történet 1965. február végén, barátságtalan havas-esős napon a verpeléti Harckocsi ezrednél kezdődött. Nagyon fontos lövészetet hajtott végre a hk. zászlóalj egyik százada. Az eredmények a lövészet elején igen rosszak voltak. Dobi József hadnagy következett a szakaszával. A zászlóalj parancsnoka, Bene Sándor őrnagy összehívta érintett fiatal tiszt szakaszát és felhívta a figyelmet a löveredmény fontosságára, hogy milyen fontos lenne egy jó eredmény. Majd megkérdezte a szakasz parancsnokát, hogy milyen eredményt tud ígérni. Válasz: Jelentem nagyon jót! Ezek után Bene őrnagy kijelentette, hogyha így lesz „Én magát a szakasza előtt homlokon csókolom!”

A szakaszparancsnok a feladat végrehajtása után – ami kiválóan sikerült – felhívta Bene őrnagy figyelmét az elhangzott ígéretére. A zászlóaljparancsnok sorakoztatta a szakaszt, megdicsérte őket, majd a katonák előtt homlokon csókolta a fiatal tisztet.

Ezt a „katonacsókot” adta vissza az ötvenéves jubileumi találkozón Dr. Dobi József egyetemi docens.

Így történt! Bene Sándor nyá. alezredes örömmel engedélyezte a viszonzást.

Jubileumi faültetés

Dr.Dobi József nyá. alezredes

Estók János nyá. ezds. (1929. 03. 08.)

1949 február közepén jelentkeztem a HM toborzó felhívására a Kossuth Akadémiára. 1949. április 04-én vonultam be Újpestről Pécsre a 101. híradó ezredhez. Az állandó vezető-es század állományába kerültem. Az induláskor úgy volt, hogy egyéves sorkatonai szolgálat után kerülhetünk be a Kossuth Akadémiára. A nyár folyamán az ezredet felhelyezték Budapestre a Károly laktanyába. 1949 nyarát Csövéron töltöttük. 1949 szeptemberében ismertették a miniszteri parancsot, hogy a Kossuth Akadémia helyett fegyvernemi tiszti iskolák alakulnak. Felsorolták a beiskolázottak névsorát. Így kerültem a Zalka Máté híradó tiszti iskolába az állandó vezető-es szak növendékeként.

1950. szeptember 24-én a végzés után felavattak alhadnaggyá. Az avatás után az OLP elődjéhez a „Sziklába” kerültem a hírközpont állományába.

1951 nyarán pályázati felhívás jelent meg a Honvéd Akadémia híradó tagozatára. A jelentkezésem után a sikeres felvételi vizsgám alapján tagja lettem az első alkalommal induló 10 fős osztálynak. 1953 szeptemberében az akadémiai tanulmányok befejezése után Hatvan városába kerültem a harcokcsiezredhez híradó főnöki beosztásba.

1955 nyarán miniszteri parancs alapján a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia Híradó tanszékére kerültem főelőadói (osztályfőnöki) beosztásba.

1966 őszén kértem, hogy csapatgyakorlat szerzés céljából Szegedre mehessek az akkor megalakult műszaki dandár híradófőnöki munkakörébe. 1972-ben visszakerültem a Zrínyi Akadémia Híradó tanszékére főtanári beosztásba. A tanszéken az eltelt 30 év alatt főtanári tanszékvezető helyettesi és tanszékvezetői beosztásban dolgoztam. Az akadémia Híradó tanszékére főhadnagyi rendfokozatban kerültem és ezredesi rendfokozatban fejeztem be a hivatásos katonai pályámat 1988. július elsején.

Szolgálati éveim alatt 15-ször részesültem miniszteri és kormánykitüntetésben.

Nyugdíjazásom után 1990-ben részt vettem az Akadémián megalakított Zrínyi Miklós Bajtársi Egyesület létrehozásában. Kezdetől fogva tagja lettem az elnökségnek. Később, mint ügyvezető alelnök végeztem a munkámat.

Több mint 20 éven át szerveztem és vezettem a belföldi és a külföldi kirándulásokat. Az első években évente 6-8 alkalommal mentünk hazai kirándulásokra. Eleinte 1 napos utak-ra, majd 2-3 napos kirándulásokkal bejártunk az országot.

Kedvező helyzetben voltunk, mivel az egyetem több busszal rendelkezett, így egy időben gyakran 2 busszal is mentünk. A 2-3 napos kirándulásokon igen nagy gondot jelentett a szállás, az ellátás biztosítása. Gyakori szálláshelyeink voltak a katonai középiskolák, valamint a civil gimnáziumok, egyetemek, főiskolák kollégiumai.

A külföldi kirándulásokon a buszokat civil cégektől, szálláshelyeket utazási irodákkal rendeztem. Az utazással kapcsolatos szervezéseket és minden egyéb adminisztrációt személyesen intéztem. Kirándulásainkon sok katonai és pedagógus egyesülettől jöttek jelentkezők. A buszok mindig teljes létszámmal indultak. Több alkalommal 2 busszal mentünk külföldre is. Kirándulásaink sikeresek és balesetmentesek voltak. Az utolsó kirándulást 2015-ben vezettem. Előrehaladott életkorom miatt tovább már nem vállaltam.

A saját egyesületi munkám mellett több más egyesületben is tag vagyok. Részt vettem a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségében (BEOSZ) rendezvények szervezésében, és mint kuratóriumi tag a segélyek elosztásában.

Tagja vagyok a Zrínyi egyesületen kívül a Puskás Tivadar, a Híradó és a Felderítő I. tagozatoknak. Az ott végzett társadalmi munkám elismeréseként a Puskás Tivadar egyesületben és a Híradó tagozatban „Örökös tiszteletbeli tag” címet kaptam. Valamennyi egyesületben több alkalommal részesültem különböző elismerésben.

Nyugdíjas éveim alatt a több alkalommal részesültem dicséretben és jutalomban honvédelmi miniszterektől és vezérkar főnököktől. A honvédelmi miniszterektől „A honvédelem érdekében huzamos időn át végzett kiemelkedő tevékenységem elismeréseként” megkaptam:

- a Honvédelmi minisztériumi Emlékplakettet;
- az I. osztályú Honvédelemért kitüntető címet;
- az Aranykor kitüntető cím Arany fokozatát;
- 80. születésnapomon névre szóló emléktárgyat kaptam.

Budapest, 2015. 09. 29.

Estók János nyá, ezredes

Gyilkos tónál Erdélyben 1998

FORGÁCS FERENC 1931-ben Felsőgallán /Tatabánya/ születtem.

Apám a XI. sz. bányában segédvájárként dolgozott, anyám háztartásbeliként gondozta a családot. Sajnos, 1947-ben különváltak, apám szlováknak vallotta magát és Csehszlovákiába költözött. Ez időtől kezdődően anyám taníttatott, nevelt bennünket (még a bányában is vállalt munkát). 1941-ben gimnáziumba írtak, s ez időponttól kezdődően jó és közepes tanulmányi eredményeket értem el. Osztályfőnököm javaslatára tiszti iskolába jelentkeztem.

1949-ben beadtam kérelmemet és április 6-án bevonultam Budafok-Háros szigetre a műszaki zászlóalj gépi elektromos századába. Másfél év tényleges szolgálat után, amibe beletartozott a déli határszél és a nyugati is, drótakadályokkal és elaknásításával való elszigetelése külföldi szomszédunktól, megkezdhettem tanulmányaimat a szentendrei Táncsics Mihály Műszaki Tiszti Iskolán, ahol a vegyivédelmi szakot választottam. Ottl szorgalmasan tanultam és szerepeltem, s 1951 szeptember 16-án avatásom idején a „katonai és politikai képzésben kiváló” címet értem el, s első tiszti beosztásom idején a Veszprémi Vegyipari Egyetem Katonai tanszékére, mint csoportvezető főtanár kerültem. Ezt a beosztást igen-igen kedveltem, de tiszti vegyivédelmi tapasztalatok megszerzése céljából 1954 ősztől Győrben, a honi légvédelmi osztálynál, mint vegyivédelmi főnök, majd Székesfehérváron a tüzérdandár vv. főnök helyettesi beosztást láttam el.

1956. szeptember elején az a megtiszteltetés ért, hogy a HM. Vv-i Főnökség kiképzési tiszti beosztást kínáltak fel, amit én örömmel elfogadtam. Sajnos, az 1956-os októberi események alatt megbetegedtem s Törökbálinton a Honvéd Tüdőszanatórium betege lettem, és a következő év október 1-ig voltam beteg állományban. Csapatszolgálatra alkalmatlannak nyilvánítottak ezért a Zrínyi Mikós Katonai Akadémián vegyivédelmi előadói tanár lettem. Ekkor tapasztaltam katonai pályafutásom egyik legkedvesebb szakaszát. Megházasodtam, szülőfalumban élő bányakovács 6 évvel fiatalabb lányát vettem el 1958. szeptember 2-án. Házasságunk alatt 1962. aug. 10-én kislányunk született, s már honvédség által kiutalt lakásban élhettünk. A ZMKA-n magasabb katonai képesítést szereztem. 1967 ősztől a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolára helyeztek, tömegpusztító fegyverek elleni védelem főtanári beosztásába. Itt éltem meg életem legboldogabb óráit. A szakmai feladatok mellett elvállaltam a főiskola Sízszakosztályának vezetését, akikkel a hadsereg síbajnokságokon számos arany, ezüst és bronzérem tulajdonosai lettünk.

A katonai főiskolán 18 esztendeig gyakoroltam a főtanári beosztást és sok-sok fiatal tisztet neveltem, tanítottam az atom, vegyi, biológiai és gyújtófegyverek elleni védekezés lehetőségeire. Itt kell megemlítenem, hogy nyugdíjazásom előtt három évvel köteleztek a tanári diploma levelező úton történő megszerzésére. 1984. május elsejével nyugállományba kerültem, a bal lábfejem sérülése miatt. A családi helyzetemben változások történtek, lányom Gabriella 2000-ben 38 éves korában meghalt. Feleségem 2010-ben követte lányunkat. Jelenleg 2 unokám és 4 dédunokám van. Egy hozzám illő 35 évig tanárnői beosztásban dolgozó özvegyasszonnyal vállaltam együttélést. 25 éve klubtag vagyok, szükségesnek és jónak tartom a nyugállományúak klubjának működését, mert itt találkozok a régi kollégákkal. Jó, ha a mindennapok ügyes bajos dolgaival megismerkedünk és az idős öregkori problémáink megoldásában segítjük egymást.

FIEDLER GYÖRGY

Rimaszombaton

1940-ben születtem

1964-ben oklevelet szereztem a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika – kémia - műszaki ismeretek szakán. **1972**-ben a BME vegyészmérnöki karán újabb oklevelet szereztem.

1966.03.01-én kerültem az ETI gépészalapozó tanszékére tanári beosztásba. **1967**-ben a ZMKMF Általános Géptan és Mechanika tanszék állományába kerültem. **1972**-ben a „kinevezett polgári alkalmazott” állomány csoportjába, mint szakcsoportvezető főtanár kaptam kinevezést. **1980**-ban, mint adjunktus kerültem a Fegyverzeti Szaktanszékre. **1988.03.01**-én a Pc. és gímű. techn. szaktanszéken folytattam a munkámat, ahol **1991**-ben főiskolai docenssé neveztek ki, az időközben megalakult BJKMF-n.

2000. 05. 25-én nyugállományba vonultam, de **2003**-ig a nyugdíj mellett még főállásban tovább dolgoztam. **2008.09.01.** a BJMFK átköltözött a Hungária körútra, ahol óraadóként oktattam **2013**-ig.

Az oktatói munkám mellett a következő jegyzeteket írtam:

1985. Fegyverzeti eszközök anyag és gyártás technológiája

1990. Gépelemek II.

2000. Gépelemek II. (átdolgozott kiadás)

2000. Anyagismeret

2001. Anyag és gyártásismeret

2002. Szerkezettan I-II

2002-2003 több munkafüzet a különböző levelező szakok oktatási segédeszközeként.

Munkám elismeréseként több alkalommal főiskolai dícséretben és HM kitüntetésekben részesültem. Többek között **1999.11.24**-én Bolyai aranyúrrút is kaptam.

1966-2013-ig – **47** éven keresztül, mintegy **12.310** nap – hivatásként tekinttem a tisztképzés szolgálatát, amely az életem jelentős részét töltötte ki.

A szakkabinetben

Romanelli olasz alez,
a ludovikások megmentőjének
a szobra és emléktáblája

Fiedler György főiskolai docens

FUTÓ IMRE

1933-ban

Pestszentimrén születtem. Legmagasabb iskolai végzettségem Pedagógiai Főiskola. Katonai pályafutásom 1952 szeptemberében kezdődött, ekkor jelentkeztem, a Honvéd „Táncsics Mihály” Műszaki Tiszti Iskolára.

1955. szeptember 29-én avattak fel hadnagyi rendfokozatba. Ezt követően öt évig voltam csapatszolgálatban, önálló szakaszparancsnoki beosztásban.

1955. december 24-én kötöttem házasságot, 60 évvel ezelőt. Feleségem gyógypedagógus tanár. E házasságból egy fiúgyermekünk született. 1960-ban kerültem az ETI-re a Műszaki Tanszék állományába hallgatói szpk. beosztásba. **1963**-ban átszervezés következtében a Műszaki Tanszék is Szentendrére, az ETI. másik bázisra került. A szd.pk.h.beosztás mellett, a többi fn-i hallgatók műszaki oktatását végaztem. 1968-ban 1 éves Főtiszti tanfolyamot végeztem el, még ez évben őrnaggyá léptem elő. A KKKF.-ról 1972-ben kérelmemre helyeztek a ZMKMF-ra a HTP.tanszék hallgatói szd.pk.beosztába. A műszaki szakmából nem estem ki, mivel a htp.hallgatók műszaki oktatását is én láttam el.

1981-ben az Általános Katonai Tanszékre kerültem Műszaki Főtanári beosztásba, előléptem alezredessé. Ezt a beosztást 1988. novemberig, nyugdíjazásomig láttam el. A katonai pályámat élethivatásnak választottam, ennek szellemében éltem és dolgoztam. Az ezt követő évtizedekben az elhivatottság csak egyre jobban megerősödött bennem. A katonai pályám 36 éve alatt voltak igen

nehéz időszakok, hogy csak néhányat említsek meg: Sok és megerősítő gyakorlatok, az 1-2 hetes téli kihelyezések a déli és a nyugati határaink teljes aknamentsítésében volt részvétel. A sok nehézségen, hogy urrá tudtam lenni az céltudatos, egész embert kívánt. Ezt elsősorban a munkámban vetett hitemnek, szilárd és mindvégig biztos családi háttérnek köszönhettem. Én úgy érzem, hogy a katonai pályafutásom pozitív volt. A miniszteri szemléken jó értékelésnél rosszabát nem kaptam.

A végzett munkámért számtalan elismerésben, kitüntetésben részesültem. Jó érzéssel gondolok vissza a nyugállományba vonulásomalkalmával, hogy az elköszönésem a főiskola vezetése résztvett, és a főiskola pk. Elismerő szavakkal méltatta az eddigi munkámat. A nyugdíjas klubbal való kapcsolatos munkám 1989.óta folyamatos, élő. 1990 és 1998 ig a klubba több tisztséget is betöltöttem. Pénzügyi ellenőrző bizottsági tag, majd PEB elnök és a klub elnökség tagja voltam. Jó szívvel emlékszem vissza a lövészetekre, mint aktív versenyző, számos löversenyt nyertünk meg a nyá. klubok versenyein. A sok jó sikerült kirándulásokon, a baráti összejövetelekre. A legnagyobb elismerés számomra 1997-ben volt, amikor a klubvezetés javaslatára a Honvédelmi Miniszter ezredessé léptetett elő, a katonai pályán eltöltött 36 éves eredményes és a nyá. klubban végzett további eredményes munkámért

Futó Imre ny. ezredes

HEGEDŰS GYULA

1930-ban születtem Ózdon.

Bevonultam 1950. február 1-én Börgöndre, majd április 10-én a Mária Terézia laktanyába vezényeltek különleges tanfolyamra, szeptember 01-ig, ahol a főtantárgy az orosz nyelvtanulás volt. Hétvégeken az akadémia őrzésének feladatait láttuk el.

Ezután a „Vasvári Pál” repülő szakképző tiszti iskolára helyeztek, 2 éves rep. gép. technikus tiszti tagozatra. 1952. május 18-án alhadnagyként felavattak. A következő évben 1 éves továbbképzőt végeztem és 1954-ben Taszárról Kunmadarasra helyeztek. Az 56-os események után Budaörsi reptérre kerültem, ahol a fiatal tiszteket tanítottuk a repülés elsajátítására.

1961-ben Szolnokon ismét megnyílt a repülő tiszti iskola. A régi dugattyús gépek helyébe cseh gyártmányú L-29 „Delfin” sugárhajtású iskolagépet kaptunk, és megkezdődött a növendékek képzése. Századparancsnok helyettes lettem.

1965-ben a légierő parancsnokságra a nyomdába helyeztek, mivel civil szakmám nyomdász volt, de a Rippl-Rónai József Autóközlekedési Technikumot is elvégeztem. Később a nyomdában a feleséggel és lányommal is együtt dolgoztunk, nyugdíjazásomig.

Érden egy saját tulajdonú kertes házban lakom, ahol sokat kertészkedem.

Ne haragudj rám!

Drága jó Asszonyom, kis Magdikám!
Mebántottalak, ne haragudj rám,
Könnyet tilos volt csalni szemedbe,
És rosszat juttatni az eszedbe.

Nem érdemlem meg azt, hogy szeressél
Nem kérhetem, csak az enyém legyél
Nem kívánok Tőled már semmit sem,
Bocsáss meg nekem, Édes Kedvesem!

Nótában szépen szabad búcsúzni,
Nem szeretném, meg fogjuk tanulni:
Két ember lehet egymáshoz rendes,
És ha lehet, egy kicsit érzelmes.

Ne haragudj, nem akartam rosszat,
Bolond férfi vagyok, mint egy moszat.
Moszat, olyan kicsi a tengerben.
Mégis belém bújt a nagy-szerelem!

1973

Emlékeim:

- A Hadsereg Bajnokságom 1954-ben vívásban, harmadik helyezett lettem.
- 1957.június 29-én megkaptam a „Munkás-paraszt hatalomért” emlékérmem.
- A tízéves tiszti iskolai szolgálatomért kitüntetést kaptam 1962. április 19-én Dobi Istvántól, az elnöki tanács elnöke aláírásával

Hegedüs Gyula ny. alezredes

HEGEDŰS JÁNOS

Békéscsabán születtem 1935.március 26-án és ott éltem bevonulásomig, 1952.október 2-ig. Gimnáziumi érettségim és mezőgazdasági technikai végzettségem van. Gimnáziumi tanulóként minden nyári szünetben SUK-téglagyárban dolgoztam.

1952.október 2-án vonultam be Pécsre a Dózsa Lövész Tisztiiskolához, ahol 60 éve 1955.augusztus 20-án avattak hadnaggyá. Tapolcára helyeztek, ahol a tisztesiskola aknavető szakasparancsnoka lettem. 1961-ben ütegparancsnoknak neveztek ki. 1963.január 15-én az egész ezred átvonult Lentibe. Aznap mínusz 27 fok volt! 1964.szeptember 1-től beiskoláztak a Zrínyi Miklós Akadémiára, ahol 1967.augusztus 20-án végeztem, majd visszahelyeztek Lentibe hdm, főtisztnek, ETÖF helyettesnek. 1968-ban ETÖF-ké neveztek ki és 1972.január 15-én kerültem a Zalka Máté Katonai Főiskolára tö.ov. helyettesnek. 1980.augusztusában tö.ov.-é (TÖF) léptem elő, majd 1990.szeptember 1-én helyeztek nyugállományba 38 év és 136 nap szolgálat után.

Társadalmi funcióim nem voltak, egy rövid ideig a nyugdíjas klubunk vezetőségi tagja voltam.

Katonaélményeim közül a legfontosabbak: sí hadseregbajnokságon is résztvettem mérsékelt sikerrel, de lövészversenyeken sok jó eredményt értem el. Tizenháromszor voltam hadseregbajnok hadipisztoly és géppisztoly versenyszámokban, 1956 nyarán csapattagként magyar bajnokságot is nyertem. Érdemes sportolói címet is kaptam.

A lövészetet nyugállományú koromban is folytattam, többször is nyertem jó eredménnyel versenyt.

A főiskolán nagyon szerteágazó feladataim voltak. Kertészet létrehozása, amely a főiskola teljes területén a kibővítés és átépítés után a parkosítást végrehajtotta.

A sorállományhoz tartozott a HM. Művészegyüttes, az élsportolói állomány alapkiképzése, az én feladatomból volt a fegyveres testületekkel való kapcsolattartás. Bevonultatásukért, alapkiképzésükért én voltam a felelős.

1956.december 22-én nősültem, feleségem magyar-történelem tanárnő volt, 53 éven keresztül tanított teljes óraszámomban, végigkísért szolgálati helyeimen.

Egy fiam van, 1960.december 25-én született Tapolcán. Vegyészmérnöki diplomát szerzett Moszkvában, kitűnő eredménnyel végzett. Azóta is a szakmájában dolgozik.

Egy lányunokám van, 24 éves. Kereskedelmi szakközépiskolát végzett, a vendéglátásban dolgozott 2015. január 17-ig. 2015. január 26-tól a Tauril Gumiipari és Kereskedelmi Kft-hez került, az édesapjával dolgozik.

Feleségem 2010.február 10-én halt meg súlyos betegségben, azóta egyedül élek.

Legnagyobb katonai tapasztalatszerzésem az 1970-ben végrehajtott Waffenbrüderschaft gyakorlat, ahová 11 vasúti szerelvényt mentünk Berlintől délre egy gyakorlótérre. Hozzánk csapták ho. tüzérosztályt és a pol.osztályt. Például, ha két vagonnál többet tévedtem volna a vasúti kocsik igénylésénél, már személyesen kellett volna fizetnem.

A gyakorlat hat hétig tartott, utána miniszterelnöki fogadás volt a potsdami Újpalotában. Felejthetetlen élmény volt. A gyakorlatot nem részletezem, fárasztó volt. Rendkívüli esemény nem történt.

De akadt olyan élményem is, amikor váratlan riadóval végrehajtott ezredgyakorlat történt és ahol az epk. betegség miatt távolmaradt. A gyakorlatot én vezettem, ezért négy nap, három éjszaka nem aludhattam. Utána 24 órát aludtam egyfolytában. Később a feleségem elmondta, hogy egyszer levessel megettettem, amire én nem emlékeztem. Hatszor voltam díszszemlén.

Hegedűs János ny. alezredes

ALAPÍTÓ OKÍRAT

A NYUGÁLLOMÁNYÚ HÍRADÓ ÉS
EGYÜTTMŰKÖDŐ KLUBOK
RÉSZERE
SZERVEZETT LŐVERSENYEK
DÍJZÁSÁRA

VÁNDORSERLEGET

alapítók

I. HELYEZÉST ELÉRT CSAPAT
A SERLEGET A KÖVETKEZŐ VERSENYIG
KÖTELES MEGŐRIZNI.
A CSAPAT NEVÉT AZ ALAPÍTÓ OKÍRATBAN
MEGŐRÖKÍTENI.
A SERLEG VÉGLEGESEN NEM ELNYERHATÓ.

Székesfehérvár 2009.

OKLEVÉL

Bolyai Nyugállományú K.
csapatt részére

A „BAJTÁRSIASSÁG 2012”
LŐVERSENYEN

ért

I.

helyezésért.

Székesfehérvár, 2012. április 26.

Dr. Bólyai Gyula mérnök kapitány
parancsnok

OKLEVÉL

BOLYAI NYUGÁLLOMÁNYÚ KLUB

csapata részére

amely,

a BÉCSZ Közép-Magyarországi Régiója, a Honvéd Sport Egyesületek Országos Szövetsége,
a Bolyai Honvéd Sport Egyesület, által

Batthyány Lajos gróf születésének

200-ik évfordulója emlékére

rendezett 2007. évi

PISZTOLY LŐVERSENYEN

...I... helyezést ért el.

Budapest, 2007. május 23.

ESZÉRBŐLÉNY
BOLYAI NYUGÁLLOMÁNYÚ KLUB
Sipos György László ezredes
BÉCSZ elnöke

HONVÉD BOLYAI JÁRSZ
Bolyai László ezredes
HOSZSZ elnöke

HOLY PÉTER

1945-ben születtem Győrben

Középiskolai tanulmányaimat szintén itt végeztem, a Révai Miklós gimnáziumban érettségiztem. Ezekben az években ismerkedtem meg a repülés szépségével és kezdtem el vitorlázó gépeken repülni. Innen egyenes út vezetett Szolnokra a Killián György Repülő Tiszti Iskolára. Sajnos egy kis kanyar került az egyenesbe, mert testmagasságom miatt a hajózó pályára alkalmatlannak minősítettek. A repülés szeretete átminősült a repülőgépek, a technika szeretetévé. Így 1967-ben repülő műszaki tiszt lett belőlem fedélzeti lokátor szakon.

Pápán a Javító Osztály állományában igyekeztem biztosítani – sok jó kollégámmal együtt – az ezred gépeinek üzemképességét és hadrafoghatóságát.

A tudásvágy dolgozott bennünk, így több tisztársammal együtt jelentkeztünk a miniszteri felhívásra az akkor induló számítástechnikai, informatikai tanfolyamra. A felvételi kettőnknek sikerült, 1973-ban beiskolázást nyertünk az egyéves REVA tanfolyamra. Itt vált világossá, hogy a technikai ismeretek helyett az elmélet, a rendszerszervezés lesz a fő feladatunk. Nagy erővel álltunk az új kihívások elé.

Hosszú éveket töltve a REVA Intézetnél részt vettem számos magasabb egység illetve HDS szintű információs rendszer kidolgozásában, betanításában, felügyeletében. Az Intézet, és természetesen a Szolgálat vezetése lehetővé tette a különböző szintű továbbképzéseken való részvételt. Ezek részben szakmai, részben katonai vonalon valósultak meg. 1981-ben diplomát szereztem a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia összefegyvernemi szakán.

Osztályvezetői beosztásból kerültem 1992-ben a Bolyaira az Informatikai tanszékre mint tanszékvezető helyettes. Rövidesen megkaptam a docensi kinevezésemet is. A rendszerszervezés, mint tudományág oktatásának kiszélesítése a főiskolán munkám eredménye.

Sipos Jenő mk. alezredes úrral együttműködve megteremtettük a lehetőségét az un. ECDL képzés megvalósításának a főiskolán. A hadseregből számosan (több ezer fő) a Bolyain szereztek meg az informatikai irni-olvasni tudást igazoló bizonyítványukat.

A törvényben meghatározott életkor eléréseivel 2002. március 28-án nyugállományba kerültem. Természetesen az oktatást nem lehet parancs szóra befejezni így én is még néhány évig mint polgári tanár folytattam a munkát. Majd egy – két év szünet következett a munkában. Aztán az egyetem informatika tanszéke kért fel, hogy mint óraadó tanár vegyek részt a munkájukban.

Az egyetem különböző szintű átszervezései következtében ez a lehetőség is idővel megszűnt. Tudásomat, szakmai tapasztalatomat jelenleg is igyekszem hasznosítani, ha erre valakinek szüksége van.

A repülés élményét és szeretetét nem lehet elfelejteni, így „idős” fejjel ismét a vitorlázógépbe ültem és 15 éven keresztül – míg az orvosok ismét közbe nem szóltak – repültem az esztergomi repülőklubban. Ezt a meglehetősen időigényes sportot feleségem, akivel 1968-ban kötöttem házasságot, nagyon jól tolerálta, amit szívből köszönök.

Egy lányom van, aki két fiúnokával ajándékozott meg.

A repülésről való letiltásom óta új hobbi után kellett nézi, maradt a hétvégi ház, a kert és a horgászat.

A klubhoz Nagy László elnök úr hívására csatlakoztam. Úgy érzem ez egy jó döntés volt. Nagyon sok kedves kollégát ismerhettem meg. Nagy élettapasztalatukkal sokban tudják (tudnák) segíteni a fiatalabb tisztársakat. A bajtársi találkozók az idősebb tagjainknak is lehetőséget adnak megismerni napjaink eseményeit, frissíteni tudásukat.

Avatási kép.

Hobby a horgászat: egyik nagy fogásom

Feleséggel az eje klub bejáratánál

Székesfehérváron
a klub vezetőivel
megtekintettük
a csodálatos
Bory várat

Holy Péter ny. alezredes

HORVÁTH KÁLMÁN

Szombathelyen

1946-ban születtem.

A katonai főiskola (ETI, ZMKMF, BJKMF) légvédelmi tüzér és mikrohullámú szakon katonai rendszerszervezői tanfolyam. ZMKA összefegyvernemi szakon. A katonai főiskolai eredményeim többnyire kiválóak és élenjáróak voltak. Hadnagyként avattak. A csehszlovákiai események idején Nagykanizsán a Dózsa laktanyában tartalékos kiképzést végeztem, majd Lentibe kerültem a légvédelmi laktanyába, ahol 5 évet töltöttem el légvédelmi tüzérként.

1973.-ban a ZMKA-ra kerültem egy 1 éves rendszerszervezői tanfolyamra, aminek elvégzése után a REVA Intézetbe kerültem rendszerszervezőként.

1976-ban Székesfehérvárra a HDS számítóközpontjába kerültem rendszerszervezőként és feldolgozási alosztály vezetőként. Több számítógépes programokat készítettem, amivel a vezetői munka megkönnyítését lehetett már akkor elérni.

1979-1982 között a ZMKA összefegyvernemi szakát végeztem el nappali tagozaton.

1982-1986 újra a HDS számítóközpontjában dolgoztam.

1986-ban a BJKMF-ra kerültem, ahol először a REVA tanszéken tanítottam informatikát adjunktusi címmel, majd a külföldi tagozatra kerültem ahol a külföldi hallgatók képzésében vettem részt. Közben számítógépes programokat is készítettem. Amikor a Külföldi Tagozat megszűnt, akkor a főiskola javító századához kerültem.

1993.10.01-én innen mentem el nyugdíjba.

Főiskolás korom óta különböző énekkarokba járok, ahol a tenor szólamban énekelek.

Sportként a pingponggal és a sportlövészettel foglalkoztam.

Nős vagyok. 1 fiú és 1 lány gyermekem van és 5 unokám.

Évekig vezetőségi tagként vettem részt a klub életében. Szívesen emlékszem a kirándulásokra és a közös bulikra. sajnos ezekből elég

kevés volt! Szükséges a tagság, mivel a legnagyobb értéke az emberi kapcsolatoknak van az egészségen kívül. Én több szervezetben veszek e miatt részt.

Hobbim a fotózás, régebben a bélyeggyűjtés, az éneklés meg a barkácsolás.

Horváth Kálmán nyá. alezredes

JUHOS NÁNDOR mérnök tanár, adjunktus, fotóművész és neje. JUHOS NÁNDORNÉ

1939-ben születtem a Felvidéken, a Galántai járásban, Nádszegen. (akkor ismét éppen Magyarországon). Az internetes portál ma állandóan kijavítja: Trstice, Nitransky kraj-ra.

Ferdinánd nevet kaptam a keresztségben. Ezen a néven éltem ötödikes koromig, amikor az akkori osztályfőnök Nándor névre írt át, de a füzeteimre továbbra is a Ferdinánd nevet irtam.

Az általános iskolát még Nádszegen kezdtem 1946-ban, de a történelmi idők változása miatt nem fejeztem be. Az 1947-ben indult szlovák nyelvű közoktatás második osztályba vettek fel, mivel számolni, írni, olvasni már

megtanultam otthon. Ezt sikeresen befejeztem, de 1948 őszén a Benes-féle lakosságcsere keretében a családot kitelepítették („Zadunaj”) Magyarországra a Baranya megyei Szajk községbe. Újra második osztályba vettek fel, és itt fejeztem be az alsó tagozatot, de a felsőt már Bolyon végeztem.

Középiskolás a mohácsi Kisfaludy Károly Gimnáziumban voltam, ahol kollégiumi elhelyezést is kaptam. Nehezen szoktam bele az idegen környezetbe, de a tanulásban sikeres voltam. Az első félév végén egy öltöny ruhával díjaztak teljesítményemért, mert nem volt rendes öltözetem. Középiskolai évek alatt ismerkedtem meg a fotózással. A kollégium kapott egy komplett fotó felszerelést, aminek 1957 ősztől szinte kizárólagos használója lettem.

1958-ban leérettségiztem. A továbbtanulás lehetőségei közül egy falubelim javaslatára, aki már katonatiszt volt – a tiszti iskolára jelentkeztem. A gimnáziumi osztályfőnököm a technikus pályát javasolta, bár humán tagozaton érettségiztem. A felvételi bizottság páncélos technikus tagozatra vett fel. Abban a tudatban, hogy felvettek, az érettségi letétele után jól fizető fizikai munkát vállaltam a Baranya megyei Téglagyári Egyesületnél. A nehéz fizikai munka nem okozott nehézséget, sportos alkatom munkatársaim körében elismerést váltott ki. Első fizetéséből megvettem az első fényképezőgépet. (Altix-N-t.)

Ezzel vonultam be Tatára a harckocsi ezred tisztes iskolájára, ahol több leendő tiszti iskolás társammal ismerkedtem meg. Nehezen viseltem a tisztesek durva kitolásait. Nem a fizikai megterhelés miatt, hanem az újoncok megalázása ellen lázadoztam. Már a leszerelés gondolatával is foglalkoztam. Ezt megtudva az ezred vezetése vizsgálatot indított, aminek több fenyítés lett az eredménye. A technikus-harckocsi vezetői tanulmányok kezdetben sok nehézséget okoztak nekem. Amikor a harckocsi 12 hengerét hallottam az oktatótól, nem tudtam hol van az a 12 hömbölgő, amit a mezőgazdaságban a bevetett föld simítására használtak.

1959 szeptemberében kerültem az ETI állományába. A tiszti iskolán aktív sportoló és fotós is lettem. A hivatásos fényképész alkalmazott, és berendezett egy amatőr fotólabort, ahol a fotózás után éredekklődő növendékek laborálhattak. Amikor megkaptuk az első kimenő egyenruhánkat, kerestem egy fényképészt, hogy szüleimnek egyenruhás képet tudjak küldeni. A Petőfi Sándor utcai FÉNYSZÖV kirakata vonta magára a figyelmemet. Betérve az alkalmazott közölte, hogy Angelo mester fogja a felvételt készíteni. Meglepődtem, hogy a világhírű fotóshoz kerültem, mert a mohácsi fotó szakkörben hallottam már ezt a nevet. El is mondtam a mesternek, aki meg azon csodálkozott, hogy Mohácson ismerik a nevét és a munkásságát. A felvételek elkészítése után megmutatta nekem a világ különböző városaiban kiállított képeit. (Ezekben a városokban később az én fotóim is megfordultak).

A sok szabadidős elfoglaltságom ellenére a tanulmányi eredményeim jók voltak. Behoztam azt a hátrányt, amit a humán tagozatos érettségi jelentett. Az ETI elvégzése után Tatára, az akkor alakuló MN 2284 hadosztályhoz irányítottak. Az elosztás után az ugyancsak újonnan alakult MN 4989 javító zászlóaljhoz kerültem hk. javító szakaszparancsnoki beosztásba.

A több helyőrségből összeverbuvált alakulat és a később bevonult újonc állomány három sorványa együtt szolgált. A Karibi válság miatt visszatartott harmadik időszak nem kis gondot okozott egy kezdő hadnagynak. Parancsnokomnak bejelentettem továbbtanulási szándékomat, aki bizonytalan távoli jövőbe helyezte ennek lehetőségét. Szakaszommal több hadgyakorlaton- többek között a Varsói Szerződés tagállamai hadgyakorlatának - technikai biztosításában is részt vettem. Rendszeresen elvezényeltek valamelyik alakulat javító alegységének megsegítésére. Önálló feladatként kaptam meg a T-34-esek átépítését Mezőtúron. Gyakran adtam a katonáimmal helyőrségi rendészeti szolgálatot. Egy ilyen kihelyezés alkalmával ismerkedtem meg első feleségemmel. A

kapcsolat kialakulásában fontos szerepe volt, hogy egy napon születünk. 1963-ban házasságot kötöttem vele. (A helyőrség kommandáns lakást ígért nekünk a laktanya mellett épülő új lakótelepen, de ebben halála megakadályozta.)

Továbbtanulási szándékomról továbbra sem mondtam le, ismereteim frissen tartása miatt beiratkoztam a tatabányai erőszármú villamosipari technikumba. Ennek elvégzése után beadtam továbbtanulási kérelmemet, melyet minden szinten megakadályoztak, sőt többször elvezényeltek. Az utolsó pillanatban sikerült feleségemnek kérelmemet a hadsereg parancsnokságra továbbítani. Közben megszületett Nándor nevű gyermekünk.

1966 őszén kezdtem meg egyetemi tanulmányaimat az ÉKME Közlekedési Karán. A Karikás Frigyes Katonai Kollégium állományába kerültem, ahol bekepcsolódtam a kollégium kulturális életébe. A tanulás mellett minden időmet a jól felszerelt fotólaborban töltöttem. Fotós szakmai ismereteimet tanfolyamok és a Budapesti Fotóklub híres fotósai segítették: Tóth József Fűles előadásait ki nem hagytam volna. Részt vettem a BME fotóklub és az MN.MH fotókörének megalapításában. Ekkor már több fotókiállításon szerepeltem képeimmel. 1966 végén feleségemet is Budapestre helyezték, lakáscserével lakáshoz is jutottunk, azonban a kollégiumi elhelyezését továbbra is kérelmeztem, mert a tanuláshoz a jobb feltételek biztosítottak voltak. (könyvtár, rajzgép stb.) Kérelmemet az is indokolta, hogy gyermekünk megszületése után a házastársi kapcsolatunk megromlott. Ennek ellenére kötelességszerűen hazajártam a gyermekünkre vigyáztam, amikor a feleségem 24 órás szolgálatban volt.

A kollégiumban havi rendszerességgel szerveztem tudományos előadásokat, amelyre több más kollégium diákjait is meghívtuk. Ezek a rendezvények legtöbbször táncestekben végződtek. Egy ilyen alkalommal láttam meg az egyik félreeső sarokban üldögélő társaságban a csillogó szemű, szolid öltözetű, cigarettázó lányt. A társaságában lévő kollégámtól tudtam meg, hogy a lány a Ráday utcai kollégium DB titkára. Ezután szokásomtól eltérően bátorságot vettem és felkértem táncolni. Kiderült, hogy a lány nem szokott eljönni a rendezvényekre, mert inkább tanult, könyvtárakba járt, és a kollégiumi DB titkárság sok idejét lekötötte. Erre a rendezvényre azért jött el, mert kevesen jelentkeztek.

Tánc közben tudtam meg, hogy az ELTE történelem könyvtár szakos hallgatója és felvételi nélkül, országos tanulmányi verseny első helyezettjeként került be az egyetemre, és nem dohányzik, csak az adott helyzetben fogadta el a kínálást. Somogyi, szülei Csurgón élnek.

A rendezvények látogatása inntól kezdve rendszeressé vált és rendezvényen kívüli találkozások is előfordultak. 1969 nyarán közös megegyezéssel feleségemtől elváltam. Válás után tanulmányi eredményem javult, először értem el a négyes fölötti átlagot. Ugyanakkor Rózsának tiszta jeles lett az indexe. 1970 ápr. 25-én összeházasodtunk. Nem titkolt célja volt a házasságkötésünknek, hogy útjaink az egyetem után se váljanak el. Rózsát tanulmányi szerződés kötötte Somogy megyéhez. Házasságkötés után egy év haladékot kapott, hogy állását elfoglalja. **1971** nyarán sikeres államvizsgát tettem és feleségemre való tekintettel Kaposvár helyőrségben MN 6022 Javító zászlóaljnál kaptam mérnöki beosztást.

Albérletben kezdődött meg kaposvári életünk. **Rózsa** már előrehaladott terhes volt, mire első szolgálati lakásukat megkaptuk, a parancsnok közbenjárására. December 20-án született meg Botond nevű gyermekünk. **1972**-ben a parancsnok technikai helyettese lettem. Parancsnok váltás után alakulatunk hétszer egymás után elnyerte az MN Kiváló Alakulata címet. Bögöly Gyula alezredes parancsnok határozott vezetésével sikerült az alakulat előtt álló fő feladatokra összpontosítani (kiképzés, javítás). Az alakulathoz három hónapra csapatgyakorlatra vezényelt Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola Gépjármű Tanszék vezetőjének helyettese termékenyítően hatott az alakulat életére. A zászlóalj raktárában porosodó diagnosztikai műszerekről „lefújta” a port és együttműködésük eredményeképpen létrehoztuk a laktanya szervizműhelyét, a műszerekre alapoztuk a munkánkat. A csapatgyakorlata végén közös munkánknak köszönhetően tanári állást ajánlott fel. 1977. október 15-n kaptam meg az áthelyezési parancsot. Ekkor volt folyamatban a Hadosztály Javító Műhely szervezeti és munkarendi átalakítása, ezért a parancsnok nem engedett el, csak 1978. január 15-én foglaltam el a tanári beosztást, miközben egy tantárgy tanítása is feladatomban lett. Lakást 1981-ben kaptunk, addig Kaposvárról bejáró tanár voltam.

Kaposváron nagymultú jól működő Fotóklubra találtam. Amikor beosztásomat elfoglaltam, felkerestem a Somogyi Néplap főszerkesztőjét, és közlésre felajánlottam néhány fotómat. A látott fotók alapján meghívtak a klubba, hogy kapcsolódjak be a munkájukba, ahol éppen akkor készültek a Barátság Hídja nemzetközi fotókiállításra. Az első találkozás alkalmával rögtön kiválasztottak néhány képemet Egy katona témájú fotóm díjat nyert. A fotóklub a továbbiakban sikeresen menedzselte fotóimat hazai és nemzetközi pályázatokon. Sok díjat nyertem, amelynek eredményeképpen meghívtak a gyulai Székely Aladár fotópályázatokra. „A madarak kirepültek” című képem belekerült a nemzeti válogatottba. 1978-ban egy páncélos osztály osztályfőnöke lettem, közben elvégeztem Hajmáskéren a BNP tanfolyamot. 1982-1986 között újabb páncélos osztályt kaptam. 1987-89 között mérnök tanári diplomát szereztem. 1989-ben T-55 AM tanfolyamot végeztem Brnóban. 1988-tól a külföldi tagozat állományába kerültem, a jemeni harcjárműves hallgatók osztályfőnöke lettem. A jemeni osztály még egy aktív állományban lévő, ezredesi rendfokozatban szolgáló volt hallgatommal ma is tartom a kapcsolatot számítógépen keresztül. **1991** őszén fotózás közben bokatorést szenvedtem. Amikor a hadsereg leépítése már intenzív szakaszába lépett, lehetőséget kaptam, hogy valahol beosztást keressek magamnak, mert újabb külföldi hallgatókat már nem fogadott a főiskola, sánta lábbal nem találtam új beosztást, ezért elfogadtam az idő előtti nyugdíjazást.

1992. december 30-ával nyugállományba kerültem, de még évekig bejártam a főiskolára, video újságot (Bolyai Híradó) szerkeszteni. 1993-ig az HM Zeneiskoláján nevelőtanári állást töltöttem be nyugdíjasként. Ezek után még aktívabban kapcsolódtam be a budapesti fotós életbe. Részt vettem a Tisztiház fotóköreinek vezetésében (elnök), amely a kiváló címet nyert el a Népművelési Intézettől. Évente több önálló fotókiállítást is rendeztünk, amelyet több helyen is bemutattak. A tisztiház fotóköre felszámolása után az Óbudai Fotóklub tagja lettem.

2004-ben felvettek a Magyar Alkotóművészek Egyesületébe (MAOE), ahol fotóművész címet kaptam. A Duna Galériában rendezett bemutakozó kiállításon nagy sikerrel szerepeltem 45 képpel. A média többször adott híradást kiállításaim megnyitásáról, fotóimról több cikk jelent meg a sajtóban. Munkáimat a kecskeméti Fotómúzeum őrzi. Szülőfalum Nászszeg számontart mint fotóművészt. Szajk község ezer éves centenáriumi ünnepségén nagyszabású fotókiállításon emlékezett meg műveinkről két másik művész társammal együtt.

Gyermekeink felnőttek, Nándor fiam biztonságtechnikai és kapu-automatizálási nagykereskedés tulajdonosa lett. Botond több diplomás menedzser, aki Finnországban él és négy gyermek apja. Attila fiunk főszakács, de dísznövény termesztő szakon egyetemet végzett. Vera lányunk közgazdász, az OEP pénzügyi osztályán dolgozik. Hét unokámból hat már nagykorú, a legkisebb 6 éves, iskolaelőkészítőbe jár Finnországban.

JuhosNándor ny.mk. alez.

KISS BÉLA

1927.-ben. Tyukod. községben születtem. Iskolai végzettségem 8. ált. melyet a szülő faluban végeztem el. A szüleimmel éltem 1947. tavaszáig. 1947. márciusban Budapestre jöttem és villamos kalauzként dolgoztam 1949-ig, ugyanis meg kaptam a katonai behívómat és bevonultam a Honvéd Korház eü. századához és egészségügyi kiképzést kaptam.

1950.-ben egészségügyi tiszthelyettes tanfolyam indult. A tanfolyamra jelentkeztem, hat hónapos kiképzés után felavattak törzsőrmesterré. Megkaptam a beosztást Veszprémbe és négy évre tovább szolgálatot vállaltam. Négy év után visszajöttem Budapestre. Megnősültem, két gyermekünk született egy fiú és egy leány.

1955-ben Trolibusz vezetői vizsgát tettem, és mint trolibuszvezető dolgoztam 1960 decemberéig. Ugyan is visszajöttem az akkori Egyesített Tiszti Iskolára eü. szolgálatra, majd hivatásos állományba vettek és zászlósi tanfolyamon vettem részt ahol eredményes vizsgát tettem.

A Főiskolán voltam 1982. nyugállományba vonulásomig. 1985-ben megalakult a Főiskola Nyugállományúak Klubja melynek én is alapító tagja vagyok. A klubban igen jól éreztük magunkat, sok kirándulást tudtunk szervezni, mivel kaptunk segítséget a kiránduláshoz és a tagok szívesen jöttek kirándulni. Igen nagy szükség van a klubra így legalább a havonta tartott klubnapokon találkozik a tagság, ismerősök, barátok a volt munkatársakkal és szívesen elbeszélgettünk, hogy vagy, hogy van a család, nem vagy-e beteg? Azt sajnálattal vesszük tudomásul, ha valaki végleg eltávozik közülünk. Jelenleg a klub örökös tagja vagyok a klubban végzett munkámért többször kaptam elismeréseket

1996-ban előléptettek hadnaggyá. Ahol lakom van egy kis kertem, hobbim a kertészkedés és ezzel töltöm az időmet: locsolás, gyomlálás és még ami velejár a kerti műveléshez.

Temetési képek 2015 november

Kiss Béla hadnagy

„KICSENGETÉS” UTÁN

Kovári Imre: – A tanár számára sem közömbös, hogy tanulócsoportja milyen eredményt ér el

Kovári Imre őrnagy a „Zalka Műszaki Katonai Műszaki Főiskolán hatodik éve politikai főtanár. Munkájától szóva elsőként a „megparancsolatot” említi. Minden tanár – szakmára és beosztásra való tekintet nélkül – egyaránt felelős azért, hogy a főiskolai hallgató a diplomaszakszór a megkívánt, az elvárt szinten rendelkezzen politikai, katonai szakmai és harcképességi vezetői tulajdonságokkal, képes legyen a katonák napi életének az irányítására. Tehát szó sincs arról, hogy a tanár csupán „óraadó”, munkája csak a be- és a kicsengetések közötti időre korlátozódik. A katonai főiskolákon meghonosodott rend szerint valamennyi előadó sokkal ötfogóbban, a maga teljesességében felelős a hallgatók oktatásáért, neveléséért, hivatásos katonává formálásáért.

A tanári munka irányának egyik meghatározója, hogy a hallgatók összetétele, előzetes képzettsége, felkészültsége évenként változó. A fejlődő tendencia nem minden évre, nem minden korosztályra jellemző. A jelenlegi végzős állományról kedvező a vélemény: jó képességű, szakmájukhoz értő tiszteket bocsát ki a főiskola. Ez arról is inkább lényeges, mert az elmúlt években a követelmények növekedtek. Amíg korábban a tiszti állig mellé „csak” felsőfokú technikai képzettség járt, addig a főiskolai tanulmányokat most be-

Me, a Parlament előtt a frissen avatott tisztek mellett ott állnak tanároik, nevelők is. Azok az oktatók, akik az elmúlt négy esztendőben a tudási asszisztókat, a előkészítőket, a hivatásstudókat. Az avatások alkalmával a tanároknak embert nemeseítő tevékenységükkel egy szakszav mindig kezdődik. De nekik is – hiszen munkájuk eredménye – szíves megfengető látvány a külsőlegesen szép önműltő életpályát kezdők ily imponálás lörmegé.

fejezők – első alkalommal – üzemmérnöki diploma birtokosai lettek. Kovári őrnagy a lakóortechonikus tanszék hallgatóit oktatja. A politikai tanárgyak megkedveltségének egyik leginkább sikerrel kecsegtető útja az, hogy a fiatalokat rá kell szoktatni a napi politikai kérdések, események iránti érdeklődésre, a folyamatos tájékozódásra. A „szoktatás” nem túlzás. Ugyanis nem egy esetben még a különböző sajtótermékek rendszeres olvasására is figyelmeltetni kellett a kevésbé érdeklődőket, a „feledékenyeket”. A politikai tanszék előadói gyakran szabad idejük jelentős részét is a hallgatók között töltik. Az egyéni beszélgetések ösztintek, meggyőzőek. A félénkebbek, a zárkózottabbak a klubszobában, a körtelenben könnyebben feloldódnak.

A területi kapcsolatok nemcsak változatos kulturális és sportlehetőségeket jelentenek, hanem ezeket a szervezett együttműködéseket a tanárok az oktatás szolgál-

latába állították. A különböző üzemek, középiskolák, öttörőcsoportok gyakran kérik a főiskolától a legváltozatosabb témákban vitavetéseket, vetélkedőket megrendezéséhez jótékony segítséget. A megbírást hallgatók kapják. A tanárok segítenek a felkészülésben, iradalmat ajánlanak, s az ifjú tisztektől rendszeresen gyakorolhatja a közéleti szereplést. A politikai munka végzésére a hallgatóknak a gyakorló csoportszolgálat alatt is biztosítani lehetőséget. A főiskolán az alakulatoknál politikai foglalkozásvezetőnek is beosztják, előadásokat, konzultációkat tartanak velük a KISZ-oktatás keretében.

Együttműködés

Ruff Attila – polgári alkalmazottként – tízedik éve tanít a katonai főiskolán, szakcsoportvezető főtanár. Mivel a legelégedettebb? Tanszékük személyi és tárgyi feltételeit sorolja. Oktatói közösségük

szorosan együttműködik az Egyetem Tiszti Iskolán, s hét esztendővel később, 1972-ben tanáriként tért vissza hajdani – időkörben főiskolai rangot kapott – tanintézetébe. Korábbi tanárai közül többen – például dr. Völgyi Kálmán mérnök őrnagy, Tanai István őrnagy – kollégái lettek. Balázs százados jelenleg főtanár, a dőncélos és gépjármű technikai biztosítási szakcsoport vezetője. A főiskolán három évvel ezelőtt alakultak meg a tudományos diákkörök. Jelenleg kilenc szekció működik, s a hallgatók az az évi országos konferencián munkáikkal értékes helyezéseket értek el. A fiatalok több ilyen tanulmányt később évfolyam záródolgozattá, diplomamunkává fejlesztettek.

A létszám: 26 fő

Ugyancsak új kezdeményezésnek számít, hogy több tanszéken bevezették a fakultatív oktatást. A tisztektől a kötelező óraszám mellett az oktatási tematikában nem szereplő, a technikai haladás legfrissebb eredményeit ismertető előadásokon, konzultációkon vehetnek részt. A témák között ebben az évben szerepelt: új eljárások a gépjármű-diagnosztikában, lézertechnika stb. ...

Balázs százados szakmai munkája mellett osztályfőnök is. „Saját fiainak” két szaktantárgyat is oktatott, amelyeknek államvizsga átlaga 4,00 és 4,26 lett. 1973-ban az osztálylétszám 26 fő volt, s Balázs százados jogosan büszke arra, hogy vezénnyelével valamennyi négy esztendővel korábbi „újoncból” most hivatásos tiszt lett.

K. TOTH ISTVÁN

Ruff Attila – polgári alkalmazottként – tízedik éve tanít a főiskolán

Balázs százados 1973-as osztálylétszáma változatlan

FOTO: KISS PÉTER

tagjainak több mint a fele két diplomával rendelkezik: okleveles mérnökök és a pedagógiával végzettséggel is rendelkeznek. A tanárok rendszeresen részt vesznek a mérnöktovábbképző tanfolyamokon, hogy új ismeretekkel gazdagodjanak. Szaktantermeiket, laboratóriumait a jelenlegi legkorszerűbb eszközökkel, berendezésekkel szerelték fel; jó, hasznos kapcsolatokat alakítottak ki a polgári felsőoktatási intézményekkel. A katonai főiskola tanárai és a Budapesti Műszaki Egyetem tanszékein dolgozók több közös kutatási programban vesznek részt. Az oktatási és a nevelési módszerek cseréje rendszeres, a műszaki egyetem nagy elismeréssel és köszönettel vette át tesztolapos vizsgáztatási módszerüket. Hasonlóan jó a kapcsolat a gödöllői Agrártudományi Egyetemmel is. A katonai és a polgári oktatási intézmény tanárai kölcsönösen tartanak előadásokat a tanszékük hallgatóinak. Leg-

utóbb például a „Zalkán” az államvizsga bizottság tagja volt dr. Váradai János professor, Gödöllőről.

A katonai főiskolán – a polgári egyetemektől eltérően – kiscsoportos oktatás folyik. Egy tanulócsoport létszáma általában 25–30 fő, tehát az előadó jobban megfigyelheti a hallgatók előmenetelét. A szakma szeretetének, a hivatásstudatnak a kialakítása folyamatos törődést igényel. Kezdetben még az is gyakori, hogy a főként humán műveltségű hallgatóknak az egyszerű műszaki kifejezéseket is hosszasan kell magyarázni. A technikai érdeklődés fejlesztésére szervezték meg a különböző szakcsoportokat. A szakmai munka hasznos elfoglaltság. Hogy mennyire az, azt mi sem bizonyítja jobban: a főiskola szakköreinek közelmúltban megnyitott kiállításán a hallgatók az oktatásban is eredményesen alkalmazható segédeszközöket, sőt újításnak elfogadott munkákat is kiállítottak.

Megrendülten álltunk volt katonatársunk, László János nyugállományú alezredes bajtársunk ravatala előtt. A halál mindig szomorú valóság, de még fájdalmasabb, ha olyan embertől kell végső búcsút venni, aki hosszú éveket dolgozott közöttünk, aki a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület, a Bolyai János Honvéd Alapítvány, a Bolyai János Honvéd Egyesület, a Budapesti Nyugállományúak Klubja Híradó és Rákóczi Tagozata meghatározó tagja volt. Méltósággal viselt hosszú betegség után, 2017. augusztus 5-én, élete 98. évében szőlította magához az Úr. Temetésén, 2017. szeptember 15-én a Városligeti fasori református templomban a kegyelet egy szál fehér virágával, együtt érző jelenlétünkkel osztozunk a család gyászában. Csendes főhajtással adóztunk bajtársunk emlékének.

Lidák (László) János 1920. június 21-én született Szeged városában. Édesanyja, Faragó Gizella Pancsován, édesapja Szabadkán, nagyapja Brnóban, dédapja Austerlitzben született, így a család morva gyökerekkel is rendelkezik. Apja fiatal tisztként végigharcolta a Nagy Háborút, majd 1919 augusztusában belépett az új hadseregbe. Első fia születésekor apja főhadnagy volt. Apja hivatása meghatározta életútját: Gyermekszobája az Inotai katonai tábor és a kőszegi honvéd laktanya volt. 10 évesen beírhatták a kőszegi Magyar Királyi Hunyadi Mátyás Reáliskolai Nevelőintézetbe, majd mikor apja is az iskola tanára lett a soproni Rákóczi Ferenc Honvéd Főreáliskolába iratkozott át. Ekkor, 1932 januárjában magyarosította a nevét Lidákról Lászlóra. A sikeres cöger érettségi után, útja egyenes volt a budapesti Bolyai János Honvéd Műszaki Akadémiára és hosszú, igen küzdelmes élete végéig bolyais maradt.

1990-ben közreműködött a m.kir. Bolyai János Honvéd Műszaki Akadémia csapatzászlajának hazahozatalában. Bekapcsolódott a HOHE és a BJKMF valamint a Bolyai Nyá. Klub hagyományőrző munkájába. 1993-ban a HM őrnaggyá léptette elő. Megkapta az Aranykor kitüntető cím arany fokozatát. Példás hagyományőrző tevékenységével kiérdemelte az alezredesi rendfokozatot. Segítette a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi egyesület tevékenységét, és a Bolyai Honvéd Alapítvány Kuratóriumának

tevékenységét. A Bolyai János emléktáblájának Szegedi elhelyezésében jeleskedett. Nagy műgonddal írta meg katona élete eseményeit megörökítő „Elvágólag” c. könyvét. Avatásának 75. évfordulója gránit diplomát kapott a NKE rektorától.

László János alez

A híradó-hadnagyi aranycsillagot 1942. június 8-án kapta meg. Első beosztásában, a debreceni VI. hadtest híradó zászlóaljánál egy évig szolgált, ahonnan hadműveleti területre Ukrajnába vezényelték. A következő két évet a rugalmas elszakadással jellemezhetjük, amely egyhónapos amerikai fogsággal zárult Ausztriában. Itthonról aztán a megszálló szovjet csapatok két évre a Don mellé vitték. A hadifogságból hazatérve még egy évet kellett alkalmi munkákat vállalni, míg megszületett a honvéd igazolóbizottság pozitív döntése.

László János a Ludovikában kiképzett, a II. világháború poklában két évet harcoló, majd két évi szovjet hadifogolytábor túlélő híradó főhadnagy 1949. április 14-én belépett a Magyar Néphadseregbe, ahol 1955. végéig szolgált. Első feladatként, Kéry József őrnaggyal, a kinevezett parancsnokkal a Zalka Máté Híradó Tiszti Iskola megszervezését kapta. A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületből többen emlékeznek még ma is a korrekt, jó humorú, mindig szivarozó segéd tisztre az iskolából. Ezt követően a gyöngyösi hadosztály, majd a budapesti hadtest híradó zászlóaljában különböző, rádiós tiszti beosztások követték. Mivel az itt kapott feladatok nem elégtették ki szakmai törekvéseit, 1955 végén, saját kérésére, századosi rendfokozatban tartalékalományba helyezték.

Egy éves mélyéptervi kitérő után, 1957 májusában megtalálta a Híradástechnika Szövetkezetben a számára szakmailag és emberileg is ideális munkakört. Itt végre, 1979-ig aktív, majd 1991-ig nyugdíjas állományban kamatoztathatta szakmai tudását és mozgalmas életében felgyülemlett nemzetközi tapasztalatát. Először a műszergyártásban, majd kereskedelmi osztályon kiállítási részleg vezetőként dolgozott. Nemzetközi vásárokon, szakmai bemutatókon 22 éven át utazott Moszkvától Ecuadorig.

Az elkötelezett katona pályájának része az összetartó család, melyet egy megértő feleség szervez. Bajtársunk, 1949-ben, a Híradó Csoportfőnökségen ismerkedett meg Thébusz Paula Mária bajtársnővel, azaz Micivel, akit 1951-ben feleségül vett. Bajza utcai lakásukban 1955-ben egy kislány Judit, majd 1958-ban egy kisfiú János született. Judit művészettörténész, János építő mérnök és mérnök közgazdász.

LELKES ANDRÁS

1935-ben Kalocsán születtem.

1962-ben öltöttem be főhadnagyi ranggal, sportinstruktori beosztásban a BHSE-be. (1962-1964. élsportoló, torna.) hatszoros magyar bajnok csapatban, kétszeres szerenkénti. 1960-as római olimpiáról sérülés miatt lemaradtam. Az 1962-es prágai VB-én és az 1964-es tokiói olimpián képviseltem színeinket. 17-szer voltam magyar válogatott.

1964-től 1991-ig az ETI,- Zalka,- Bolyai MKF-án teljesítettem

szolgálatot tanári, tanszékvezető helyettesi és tanszékvezetői beosztásban. (27 év, alezredes) 1964 - 1966. között az ETI akrobatikus torna szakosztályának versenyzője és edzőjeként 6 magyar bajnokságot nyertünk, ill. nyertem. 1965-ben tornában hadsereg bajnokságot nyertem az ETI-nek. 1997 - 2009. között 12 magyar bajnoki címet szereztem a Bolyai KMF-nak veterán teniszben.

1972-ben az Országos Sportnapokra én készítettem fel a Magyar Néphadsereg csapatát 675 fővel. A legnagyobb sikert arattuk a Népstadionban a zalaegerszegi ezred katonáival. Nagy élmény volt számomra, ahogy Novák

ezredes igazi katonai precizitással biztosította a felkészülés feltételeit. (Rend, fegyelem, együttműködés.)

Raffay Ernő honvédelmi államtitkár 1990-es látogatásakor értékelte és bírálta a főiskolánk munkáját. Érdekesnek tartottam, hogy a bírálatra csak egy ellenvélemény volt: az enyém.

Nős vagyok. Egy 27 és egy 30 éves lányunokám van. Sok szeretettel gondolok az iskolán, főiskolán eltöltött 27 évemre, parancsnokaimra, kollégáimra (Bolyki, Dörnyei, Nagy Guszti, Szücs Vili, Noszály Sándor, Hollósi Géza, Veisz Jani, Rátkai Jani, Bácsalmási stb. a fél magyar válogatott), a főiskola

hangulatára. Arra, hogy a kerítésen belül demokratikusabb szellem uralkodott, mint kerítésen kívül. Jó találkozni és emlékezni közös dolgainkra.

Hobbim: sí, tenisz (elmúlt), horgászás, unokák, egyszóval: a mozgás maga az élet.

Lelkes András ny.alezredes

NAGY LÁSZLÓ GERŐ

1945-ben Nagyváradon

születtem.

1963-ban a Petrik Lajos Vegyipari. Technikumban érettségiztem 1967-ben az Egyesített Tiszti Iskolán (radiológiai szak)avattak ht. tisztte. Verpeléten a harckocsi ezrednél hét éven keresztül vegyi-sugár felderítő beosztást töltöttem be, majd egy híradó ezred vegyivédelmi főnöke lettem.

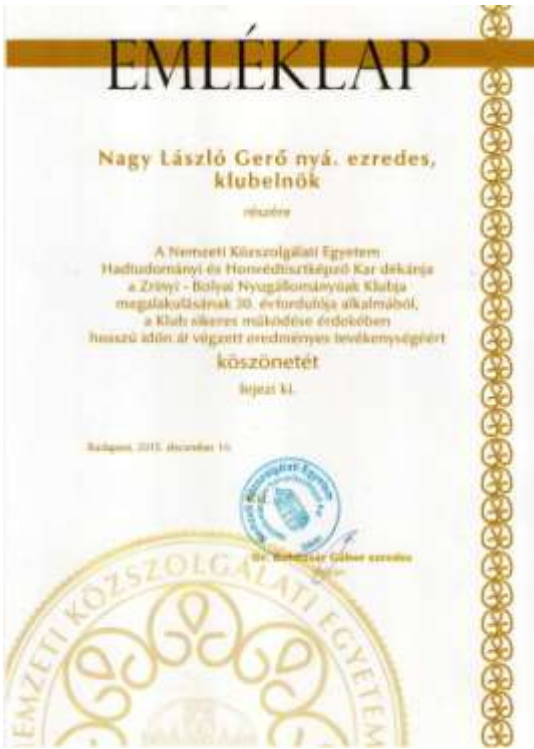
1977-ben a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia vegyivédelmi szakát végeztem. A honi légvédelmi rakétadandár vegyivédelmi szolgált főnöke lettem. A dandár műszaki főnöke egy robbantásnál megsérült, ezt a feladatkört is rám bízták. Minthogy minmügonddalden hét végén

hadműveleti szolgálatot adtunk, ami azt jelentette, hogy egyik héten a vegyi-, a másik héten a műszaki főnöknek fél óra alatt az érdi harcállásponton kellett lenni. Ez nagy lekötöttséget jelentett, két kiskorú lányommal nem tudtam hétvégeken szabadidős programokat szervezni, ezért 1982-ben Zalka Máté Katonai Műszaki. Főiskolán megpályáztam egy harcász oktatói beosztást, csak úgy engedtek el ha a szolgálati lakásomat leadom. Budapest Helyőrségben nagy eseményt jelentett egy szolgálati lakás leadása, nem akarták elhinni, hogy ilyen is lehetséges, csak aztán tudtam ezt megtenni, hogy írásban is bejelentettem szándékomat. Apósom sajnálatos halála segített ebben. A VIII. kerületbe, a Szigony utcába tudtunk költözni, tíz évvel később megkaptam a szolgálati lakást.

A pedagógiai tanári diploma megszerzése beosztásom ellátásához szükséges volt, ezt Szentendrén levelező formában végeztem. Később a főiskola törzsébe kerültem, ahol különböző feladatokat láttam el (újítási felelősként, lakásügyek- és jegyzetkiadások ügyintézését végeztem). A rendszerváltozás első évében kaptunk egy olyan távmondatot, hogy a főiskola múzeumát zárjuk be. Dr. Szabó Miklós ezredesnek, az akkori parancsnokunknak jelentettem, ha a múzeum feliratát „Emlékszoba”-ra cseréjük ki, akkor ez nem vonatkozhat ránk, természetesen hozzáfűztem a múzeum anyagának átrendezése ehhez szükséges. Feladatként megkaptam a kivitelezés irányítását. A későbbi iskolaparancsnok, Dr. Farkas Tivadar vezérőrnagy a kényszer-nyugdíjazások időszakában egyik alkalommal hivatott, - felkészültem, hogy én is sorra kerülök - közölte velem, hogy szeretne beiskoláznia a Közgazdasági Egyetem humán menedzser szakára, amit 1994-96 között el is végeztem. Ezt követően a műszaki főiskola humán főnöke lettem. Feladatim között volt a közművelődés irányítása és a Nyugállományúak Klubja működésének segítése, valamint a külföldön emigrációban élő magyar tisztekkel a kapcsolattartás fenntartása. Az emlékdiploma- és díszlemléklapok kiadási ünnepségeinek bevezetése, a kard és tör átadások, hallgatói századok részére a zászló-adományozások megszervezésének kezdeményezése, valamint a Verőcei Betegotthon működésének segítésére létrehozott „Időskorúak Gondozásáért Honvédalapítvány” létrehozás is a nevemhez fűződik.

Megalapítottuk a tisztképzést támogató „Bolyai János Honvéd Alapítványt” melynek célja a honvéd tisztképzés segítése volt (hagyományápolás, oktatás, sport, tudományos munka). 25 éves működése során számos szaktanterem, és hősi emlékmű, szobor vagy emléktábla avatása jelzi működését. (Melbourne-Damjanich; Kassa és Kolozsvár-Bocskai; Beregszász - Zrínyi Ilona és II. Rákóczi Ferenc; Révkomárom - Sellye János; Pákozd - Békefenntartó- és II.VH.emlékmű; Bécs és Marosvásárhely Bolyai János, Bólya - Bolyai Farkas; Bolyai emléktáblák létesítése: Olmütz, Arad, Szeged, Zrínyi szobrok Balatonkenese- Honvédüdülő, Szigetvár...stb. A katonasportok támogatásaként létrehoztuk a Tiszti Vívószakosztályt és segítettük a lovas-sport meghonosítását is.

Szabadidőben kedvenc időtöltésem a túrázás. A Honvéd Auróra Természetbarát Szakosztály vezetője vagyok. Az országos jelvénytulajdonos mozgalomban több történelmi emléktúrát szerveztem (Túrákra, talpra magyar! Rákóczi- Bocskai szabadságharc eseményei nyomában, Mindent a Hazáért 56 emléktúra és a Katonasírok nyomában HASE 20 km-es teljesítménytúra a Budai hegyekben). Túráinkat meghirdetjük, és az érdeklődők számára nyúlta tesszük a Stefánia palota programjában. 2002-ben nyugdíjaztak, megválasztottak a Klub elnökének.

**HONVÉD AKÓRÓRA SPORTEGYESÜLET
TERMÉSZETBARÁT SZAKOSZTÁLYÁNAK**
üzenetével érkezik

2015. április 11. szombat
KÉVKOMÁRIUM KIRÁNDULÁS
Találkozás ideje: 08.30

Találkozás helye: Péterffy-pályasí, a Komáromi várkastély mellett
10.00 óráig tart a kirándulás (közlekedési költség a résztvevőkre vonatkozóan).
Pénzes, élelmiszerrel való ellátás a résztvevőkre vonatkozóan.
- Szele Gáspár - elkövetkező évre - várhatóan
(két napos kirándulás)
Várhatóan a kirándulás 15.00 óráig tart
a vasat 18.00 óráig tartja. 18.00 óráig tart
Vezető: Nagy László Gerő

2015. április 13. vasárnap
**KEKETE-80 - PÉCS-NYEREG - KLASZTERPUSZTA
TÚRA (ÁVASKI HÉREGY VÁRAZSÁKA)**
Találkozás ideje: 08.30

Találkozás helye: Péterffy utca, III. kerület
Üzenet: Ávaski Héregy - Pécs -
Hívóállomás - 800-00-0000000000000000
a Kirándulás végpontja - Kézdivásártó -
Zsuzsanna - Zsuzsanna - Pécs -
Zsuzsanna - Zsuzsanna - Pécs -
Kézdivásártó - Zsuzsanna - Pécs -
Kézdivásártó - Zsuzsanna - Pécs -
Zsuzsanna - Pécs - Zsuzsanna -
Kézdivásártó - Zsuzsanna - Pécs -
Tér: 6 12 04 km, 1000 000 000

24. vasárnap
BUDAKESZI, HÁRSBOKOR-HEGYI TÚRA
Találkozás ideje: 08.30

Találkozás helye: Széll Kálmán téri, Metro kijárata
Üzenet: OKTBC Iskolák, a 22-es busz megállójától -
Csacsi-rét - Selye-tisztás - Vadaskert kőrötte -
Z+ turistautó - Hársbokor-hegy - Vadaskert kőrötte -
442. magaslát - Szervasszék feletti katonasírok -
442. magaslát - Vadaskert kőrötte - Hársbokor-hegy
Z+ turistautó - Selye-tisztás - Csacsi-rét -
22-es busz megállójától.

Táv: 6-8-14 km; szint: 350 m
Túravonat: Pósfar Zsuzsa, Varga Kati és Komocsin István

30-31. szombat és vasárnap
VILÁGFALU (MAGYAROK A NAGYVILÁGBAN)
Találkozás ideje: 11.00

Találkozás helye: Budapest, Sýma Rendvényközpont,
(1186 Dózsa György út 1.) Találkozás mindkét nap
a Sýma előterében
Vezető: Nagy László Gerő

VEZETŐSÉG ÉS TÚRAVEZETŐK ELÉRHETŐSÉGEI
Szakosztályvezető:
Nagy László
06 (1) 477-0536, 06 (30) 349-1545,
E-mail: lgsagy@vipmail.hu
Komocsin István
06 (26) 313-347, 06 (20) 962-9314,
E-mail: ikoz53@t-online.hu

TÚRÁZÁS

TERMÉSZETJÁRÁS

Katonasírok nyomában

Mikulástúra

Nagy László Gerő ny. ezredes

Dr. OROSZI ANTAL

A hadsereggel való kapcsolatom középiskolás időszakomra nyúlik vissza. 1952-1956 között ceglédi kollégistaként a Kossuth Lajos Gimnázium tanulója voltam, Az első tanév vége felé a városi kiegészítő parancsnokság toborzó tisztje az 1953-ban felállításra kerülő „II Rákóczi Ferenc” Katonai Középiskolára kapacitálta a fiú osztályt. Egy osztálytársunk sikeres felvételi vizsgát követően kivált közülünk, de az ősz folyamán vadonatúj „szuворovista” egyenruhában meglátogatott bennünket. Nagy kedvet éreztem a jelentkezésre, de szüleim nem engedtek el (szülői engedély kellett). Hasonlóan jártam, amikor a Magyar Szabadságharcos Szövetség (MSZHSZ) ejtőernyős szakosztály orvos vizsgáján megfeleltam. Tetszett ez a mozgalmas élet, de szüleim megértették velem, hogy nem ezért küldtek Ceglédre. Miután leérettségiztem Budapesten, 2 éves postatiszti tanfolyamra jártam egy évig, mert 1957. október 13-án bevonultam sorkatonai szolgálatom letöltésére Debrecenbe a Pavilon-laktanyába. 1958 tavaszán ismerkedtünk meg Révész Géza altábornagy, honvédelmi miniszter felhívásával, hogy középiskolai végzettséggel rendelkező katonafiatalkok jelentkezzenek az Egyesített Tiszti Iskolára. Többedmagammal felvételi vizsgát követően, a csapatszolgálat idejét beszámítva, az ETI másodéves lövész növendéke lettem.

1960 szeptemberében hadnaggyá avattak. Első tiszti szolgálatomat Hódmezővásárhelyen kezdtem, családot is itt alapítottam, fiam is itt született. Háromévi szolgálat után Budapesten a Hűvösvölgy, majd Székesfehérvár következett. Egyik lányunk ebben a városban született. 1964-ben egyéves átképző tanfolyamot végeztem a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián, és Ercsibe kerültem. 1968-1971 között a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián szívtam magamba a hadtudományi és társadalomtudományi ismereteket. Innen a Kossuth Lajos Katonai Főiskola állományába kerültem 1972 őszéig. Néhány hónapra visszakerültem Ercsibe, majd 1973 tavaszán intenzív angol nyelvtanfolyamon vettem részt többedmagammal a Marx Károly Közgazdasági Egyetem nyelvintézetében azzal a céllal, hogy újabb speciális szolgálatot teljesítsünk Dél-Vietnámban a Nemzetközi Ellenőrző Bizottság kötelékében 1974 végéig. Mire hazakerültem, féléves kislányunk mosolygott a kiságyából. Feleségem a három kisgyerekekkel igazi hős anya volt.

1975 elején Székesfehérvárra kerültem, 1977 nyarától 1984 nyaráig a Honvédelmi Minisztériumban dolgoztam, ezután kerültem a Zrínyi Miklós Katonai Akadémiára főmunkatársi, majd levelezőfakultás-parancsnoki beosztásba. 1992 őszén nyugállományba kerültem. Néhány hónapig a HM Központi Irattárában (Fekete sas utca) dolgoztam. 1993 őszén Dr. Szabó Miklós vezérőrnagy akadémiaparancsnok hívására az akadémián felállításra került Felsőfokú Vezetőképző /Vezérkari Tanfolyam/ ügyintézője voltam Dr. Héjja István ezds. illetve Dr. Szternák György ezds. tanfolyamparancsnokok munkatársaként. Itt lehetőségem volt, hogy a vezérkari tisztképzés történetét feldolgozzam és előadhassam a hallgatóknak. 1995-ben Dr. Ölvedi Ignác ny. ezredes, a múzeum vezetője kezdeményezésére átvettem a tanintézet múzeumának vezetését.

Ez idő alatt 1995-től a Zrínyi Miklós Bajtársi Egyesületben ténykedtem, nyolc éven át alelnöki teendőket láttam el. Több alkalommal a kirándulásokon előadásokkal gazdagítottam bajtársaink ismereteit, megemlékezéseken, szociális- és kegyeleti munkában vettem részt. Egyesületünk 25. jubileumi évfordulójára megírtam annak történetét. 1997-ben egyesületünk elnöksége javaslatot tett a BEOSZ útján a honvédelmi miniszter felé ezredesi előléptetésemre, erre október 23. alkalmával került sor. Nem akarom tovább önfényezni magam. Három nagyszerű gyermekünk és hat csodálatos unokánk gazdagítja „előrehaladó korú” életünket.

Tizennyolc éven át /1995-2013/ között vezettem a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem múzeumát. Az elődök által 1978-ban létesített múzeum több mint nyolcvan éves áttekintést nyújtott 1920-tól 2010-ig a felsőfokú tisztképzésről. A különböző korok történéseit blokkokra bontva ábrázolta tablórendszerben, vitrinekben és tárlókban. Ennek megfelelően a Múzeum értékes tartalma a következőképpen épült fel:

- A névadó, Zrínyi Miklós a magyar hadtudomány alapjait lerakó hadtudós munkásságát bemutató vitrin, amely Zrínyi főbb művei mellett a katonai akadémia zászlóit is tartalmazta.
- A jogelőd akadémiák: a **m. kir. Honvéd Hadiakadémia** 1920-1945; Honvéd Akadémia (1947-49), valamint a különböző „gyorsított tanfolyamok” (1948-1950) gazdag fotódokumentációját.
- Király Béla vezérőrnagy 1950 őszén alapított **Honvéd Akadémia**,
- (1955. márc. 15-től - 1996. augusztus 31-ig) **Zrínyi Miklós Katonai Akadémia**, valamint a Petőfi Nevelőtiszti, majd Katonai Politikai Akadémia tablóit, valamint az 1956-os tabló fotó- és sajtó dokumentációját.
- Új korszakát mutatta az intézetnek az 1957 tavaszán kezdődő időszak amikortól kezdve a Magyar Néphadsereg egyetlen felsőfokú tanintézeteként a ZMKA működött.
- A 60-as, 70-es és 80-as évek kiképzési rendszerét gazdag fotódokumentációval bemutató tablósorozat a minőségi fejlődést ábrázolta, amely érzékelhetően mutatta be az egyetemmé válás útját.
- Külön tabló mutatta be az akadémia életét jelentős mértékben ellátó és kiszolgáló polgári állomány tevékenységét, munkáját és emlékeztető rendezvényeit.

- Jelentős teret kapott a tudományos élet- és képzés, az Országos Akkreditációs Bizottság állásfoglalása az egyetemmé válásról, továbbá a NATO kapcsolatok kiépülése és folyamata.

- Megtisztelő szerepet töltött be a lengyel vitrin, az itt tanuló lengyel hallgatók emlékeivel, a lengyel honvédelmi miniszter magas szintű, nagyon szép állami kitüntetés

adományozásával.

- Külön vitrin foglalta magába a különböző jubileumi ünnepek alkalmával a társfegyveres testületek és külföldi delegációk ajándékait, emléktárgyait.
- Ugyancsak külön vitrin tartalmaz korabeli pisztoly-gyűjteményt és Takács Károly alezredes kétszeres olimpia bajnok edző pisztolyait.
- A Múzeum tablósorozatát lezárta az 1996 szeptemberében létrejött Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem dokumentációja. Ez a korszak – köszönhető az akkor egyetem vezetésének – igen gazdag volt.

A Nemzetvédelmi Egyetemet és benne a múzeumot sűrűn látogatták hazai és külföldi vendégek. A Múzeumnak ez az időszak volt az „ARANYKORA”, én magam is igen jól éreztem magam ebben a - bemutató - munkában. A NATO katonai akadémia küldöttségein kívül megfordult a kínai, az ukrán, a svájci katonai delegáció is. Elismerő köszönetüket fejezték ki a szomszéd katonai akadémiák képviselő, az angolszász, német, francia, olasz, spanyol, görög, török, osztrák stb. vendégek is. A külföldi vendégeken túl – hazai vonatkozásban – a hallgatói osztályok mellett általános iskolások, középiskolai diákok, nyugdíjas klubok és érdeklődő személyek látogatták meg a múzeumot. De megfordultak más egyetemek (Gödöllő, Miskolc) vezetői is, pedagógusok, egy-két újságíró, sőt egy egyetemista a múzeumban talált anyagot szakdolgozata megírásához.

Amikor prof. Dr. Szternák György ezredes lett a Vezérkari Tanfolyam parancsnoka, minden tanév azzal kezdődött, hogy a tanfolyam hallgatói meglátogatták a múzeumot. Ezzel függ össze a Múzeumban látható a „Zrínyi Emlékdíj”, amelyet az egykori Amerikában élő vezérkar tisztek alapítottak 1994/95-ban azzal a céllal, hogy a Józsa Lajos szobrászművész által készített (25cm nagyságú bronz) Zrínyi-szobrot minden év kibocsátó ünnepségén a hallgató társak által megítélt, a Vezérkari Tanfolyamot kiválóan végző tiszt kapja. /Eredeti 80 cm magas szobor a kiválóan végzők neveivel jelenleg is a díszterem mellett látható./ A Múzeumban a Zrínyi Emlékdíj” mellett pedig ott van az az „Aranykönyv” is, amelybe évente örökítették meg a tanfolyamot kiválóan végzettek neveit.

E a szép feladat tette lehetővé számomra, hogy feldolgozzam és megírjam a „Magyar Királyi Honvéd Akadémia (1920-1945) történetét, melyet az egyetem 2001-ben meg is jelentetett. Ugyancsak megírtam az Egyesített Tiszti Iskola (1957-1967) történetét is (ZMNE 2005) két kötetben, amellyel segítettem a Zrínyi- Bolyai Nyá. Klub szervezőit az évente összehívott évfolyamok jubileumi találkozóinak megrendezésére. Majd később 2004-2006 között megírtam a „Egyetemi Fórum”-ban tíz részes sorozatban a múzeum részletes történetét „Lépünk be a múzeumba” címmel. Kiegészítésként még idekívánkozik néhány – a múzeumban lévő – egyetemi étellel kapcsolatos esemény: a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia tisztjei közül 10 fő szolgált 1973-

75 között Dél-Vietnámban a Nemzetközi Ellenőrző és Felügyelő Bizottságban; 1977-1983 között pedig 13 katonapedagógus dolgozhatott a Szíriai Arab Köztársaság Allepói Asszad Hadmérnöki Akadémia létrehozásán.

1983-ban a 23. törvényerejű rendelet felhatalmazta az akadémiát tudományos címek adományozására. Ennek eredményeként 1985-1996 között egyetemi doktor 196 fő (az akadémián 96 fő), a hadtudomány kandidátusa 122 fő (az akadémián 34 fő) lett, az 1986. évi 13. törvény a Zrínyi Miklós Katona Akadémiát besorolta az országos egyetemi hálózatba. 1995 szeptemberében a tanévnyitó ünnepségen a „Ludovikások világtalálkozóján” az egykor vezérkari hallgatók közül száz fő jubileumi diplomát vehettek át az akadémia parancsnokától. 1996 márciusában Göncz Árpád köztársasági elnök kinevezte az akadémia 16 egyetemi docensét. 1996. szeptemberi tanévnyitóján Göncz Árpád jelenlétében ismertették azt a rendeletet, amely szerint a Zrínyi Miklós Katona Akadémia a továbbiakban új szervezéssel Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemként

működik (a 2009. decemberi befejezésig).

2008-ban az Üllői útról a Bolyai János Katonai Műszaki Kar és a Kossuth Lajos Hadtudományi Kar beköltözött a Hungária körúti bázisra. A múzeumi anyagaikat Nagy László Gerő ny. ezredessel igyekeztük megfelelő körülmények közé helyezni. Az átszervezésre került egyetem vezetése – tisztelet a kivételnek – különböző okok illetve furcsa hozzáállás következtében nem fordított gondot arra, hogy a nagyértékű, a felsőfokú tisztképzés (kibővített) történetét magában foglaló múzeum-komplexumot tovább működtesse. Közben a Múzeum csőtörések következtében többször beázott, az értékes tablók leáztak, tönkrementek. 2013 nyarától pénzühiányra hivatkozva nem alkalmaztak többet. A múzeum azóta bezárva meg nem érdemelt sorsára jutott, senkit sem érdekel.

dr. Oroszi Antal ny. ezredes

PÁSZTOR IMRE

1930-ban születtem Szombathelyen

Hatéves koromtól 20 éves koromig Szombathelyen jártam iskolába. PÜSPÖKI iskola, Faludi FERENC gimnázium, HORVÁT BOLDIZSÁR Közgazdasági gimnázium, itt érettségiztem. 16 éves koromtól 20 éves koromig, a Szombathelyi Póstás Sport Egyesületben tornáztam. 1950: júniustól-augusztusig, a Pápán épülő repülőtéren dolgoztam, mint könyvelő.

1950, augusztus 19.-re szóló kettős behívót kaptam, kötelezve a bevonulást Budapestre, a Bem József Tiszti Iskolára.

A bevonulás megtörtént, 1950. augusztus 19.-én.

Megkezdődött életem hatalmas versenyfutása a jövőmért.

A tanulmányi idő két év volt. LRB lokátor szakra iskoláztak be.

Az iskolát kiválóan végeztem és hadnagyi rendfokozatban avattak.

Növendéki időm alatt is a tolvácsapat tagja voltam,

Avatás után a Rádiolokátor Tanszékre helyeztek. Tanszékvezetői értekezleten fogadtak, megadták a beosztást, a jótanácsokat, az eredményes oktatáshoz szükséges éstanári módszereket.

SZERESD A HALLGATÓKAT? LEGYÉL KÖVETEMÉNYTÁMASZTÓ, igazságos.

Ma is a fülemben csengenek a szavak, alkalmazása eredményes volt.

Megkezdődött a tanítás mellett a továbbképzés szüksége, több éven keresztül,

Felsőfoku Szaktechnikai oklevél, ÜZEMMÉRNÖKI DIPLOMA, Műszaki Tanári oklevél megszerzése.

A tanszéken főtanári beosztásban, légvédelmi csoportvezető voltam öt fő beosztottal dolgoztam, alezredesi rendfokozattal, 1954-től-1975-ig. 1972 szeptembertől, 1972 decemberig szakmai továbbképzésen voltam Szovjetunióban.

1975-ben kineveztek, a főiskolán működő külföldi tagozat parancsnokának. A feladatomat 10 évig 1985.-ig a lehetőségen belül, eredményesen láttam el.

1985-ben nyugalmazott alezredesként, mentem el az iskoláról.

Beiratkoztam a Nyugállományúak Klubjába 1985.-ben.

Másfél évet dolgoztam a Budaörsi Nemzetközi Intézetben. Tanrendek szervezése volt a feladatom. Polgári életben dolgoztam 10 évet 1997-ig. 50-60 fős Szövetkezetenél 5 évig rendész, majd a tagság megválasztott a Szövetkezet elnökének, 5 évre.

1998, tól 1999-ig társadalmi munkával segítettem a XIV. kerületben egyik óvoda vezetésének felkérésére, az udvaron meghibásodott berendezések megjavításában.

Végülis, 69 éves koromig napirendben dolgoztam.

70 éves koromtól az Agárdon lévő telkünkön a családom és baráti köre, sok boldog évet töltött el.

Jelenleg is a Zrínyi-Bolyai Nyugállományúak Klubja tagja vagyok.

85. éves leszek 2015. augusztus 19.-én.

2015. április 13.

Imre Pásztor

Tiszti
iskolaitanulócsoportom
1951

Gyakorlaton 1954

1951-1952 Tornásztársak

Edzésen 1953

1953
ellenséges támadás,
fedezékbe rohanás,
a "Gépkocsiról!" gyakorlás
és végül együtt
mindannyian.
Itt már hadnagy voltam!

Tisztavatás 1965

Mozambikból érkezett katonai vezetők fogadja Pásztory Imre alezredes 1983.

PÓK ERZSÉBET: Mit kaptam a „Bajtársaktól”?

A Zrínyi Miklós Bajtársi Egyesület tagjaival először 1993-ban, az olaszországi, több napos kiránduláson találkoztam. Az I. világháborús emlékhelyeket jártuk végig, Plöcken hágótól - Doberdón keresztül – Velencéig. Ezen az úton élettársammal (párommal), Dr. Tarján Imrével vettem részt. Ő kezdetektől tagja volt az Egyesületnek. Rendszeresen eljárt a klubnapokra. Az 1 – 2 napos kirándulásokon, már közösen vettünk részt.

Tarján Imre 1968-ban doktori fokozatot szerzett, szociológia-filozófia szakon. Később évekig dolgozott, tanított a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián is. Sokat foglalkozott a fiatal tisztekkel, azok életmódjával. Ahogy múlt felette is az idő, jöttek a betegségek, mind többet foglalkozott az idősebb tisztek egészségesebb életmódjával.

Tapasztalatait, tudását igyekezett tovább adni. Tanulmányokat, cikkeket írt, előadásokat tartott. A szívbetegségen átesett betegek rehabilitációját segítette a balatonfüredi Honvéd Szív Szanatóriumban.

Az Egyesület megalakulása után, többször tartott előadást a klubnapokon is. Akinek csak tudott segítő kezet nyújtott. Az Egyesületbe, úgyszólván haza ment. A Bajtársak egyben igaz barátai voltak.

A Bajtársak buzdítására 1995-ben, a katonaszociológiai munkája, életműve alapján védte meg a Hadtudományok Kandidátusa címet.

Többször volt szívinfarktusa, az utolsó 2002. március 4-én. Sajnos ezzel pályafutását, életművét befejezte. A Honvédség saját halottjának tekintette.

Tizenhat évi együtt élés után, úgy éreztem egyedül maradtam. Fiam és barátaim hiába „tartották bennem a lelket”, még is hiányérzetem volt.

Egyszer kaptam egy telefonhívást, hogy a hónap első szerdáján a Bajtársi Egyesületnek klubnapja lesz és szeretettel várnak.

Elmentem; és elmentem a következőre is. Az az érzésem támadt, hogy ott van Ő is. Azok között voltam, akik együtt érzésükkel segítettek rossz lelkiállapotomban. Hiszek abban, hogy ha emlékeinkben szeretteink szavai, tettei tovább élnek, akkor ők köztünk vannak.

2013-tól tagja lettem a Zrínyi Miklós Bajtársi Egyesületnek. Részt veszek a klubnapokon, kirándulásain. Velük voltam Kárpátalján, Szlovákiában, nyaraltunk **Trogirban**, megnéztük

Horvátországban Zrínyi Miklós emlékhelyeit, Bécsben a Hadtörténeti Múzeumot, Görögországban az ó-kor kincseit. Sok hazai kiránduláson is részt vettem, pl.: Visegrád, Esztergom, Lepencefürdő, Tata, Jeli Arborétum, Szarvas, Pannonhalma, Pákozd, stb.

Isztambulban 2013.

Új barátokra találtam!

A Bajtársak úgy fogadtak maguk közé, mintha kezdetektől közjük tartoznák. Együtt sírunk, együtt nevetünk, örülünk, közösen ünneplünk, emlékezünk szeretteinkre. Igyekszem Imre tanítását, elveit, emberségét, segítőkészségét tovább vinni. Szívesen segítek, amiben tudok, ktívan részt veszek az Egyesület életében, tevékenységében.

Így köszönöm meg azt, a sok szépet és jót, amit a „Bajtársaktól” kaptam.

Pók Erzsébet

RAVASZ FERENCNÉ. Gerencsér Terézia (Fruzsina) 1942-ben születtem

Rábapatonán. A 8. általános iskola elvégzése után a győri Révai Miklós Gimnáziumban érettségiztem, majd ezt követően a győri Városi Tanács V.B. Művelődésügyi Osztályán dolgoztam. Munka mellett képesített könyvelői és statisztikusi képesítő vizsgát tettem és elvégeztem a tanácsi munkavégzéshez szükséges általános államigazgatási egy éves szaktanfolyamot. Munka mellett Esti Egyetemre jártam, majd gazdasági szakismeretek tanultam.

23 évi tanácsi munkavégzés után 1983. augusztus 1-től az MN Béri Balog Ádám Honvéd Kollégium megalakulásával egyidejűleg kerültem a honvédség állományába. A kollégiumban hadtáp szolgálatvezetői beosztásban dolgoztam 3 évig, ezt követően 1987. április 1-től hivatásos katonai szolgálatot vállaltam és az MN Tanintézeti Csoportfőnökségen (Budapest), főtörzsszázadossal gazdasági tiszti beosztásba kerültem. A beosztáshoz szükséges tiszti vizsgát az 1987/88-as tanévben Hadtáp szakon a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolán jeles eredménnyel elvégeztem. Ezt követően 1993-ban az MH Zrínyi Miklós Katonai Akadémián szervezett gazdálkodási szaktanfolyamot is eredményesen elvégeztem.

A Tanintézeti Csoportfőnökségen bekövetkezett változások miatt 1988. augusztus 1-től az MN Karikás Frigyes Katonai Kollégiumban gazdasági osztályvezetői beosztásban dolgoztam.

A rendszerváltoztatás idején az intézmény megszűnt és a felsőoktatási tagozat beolvadt a Középkolák Központi Igazgatósága (KKI) szervezetébe. Az intézmény további működését a Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola V/C. épületben folytatta tovább. A katonai intézmények fokozatos megszüntetése és átszervezése miatt a KKI 1997. október 31. napjának hatályával megszűnt.

A nyugdíjazási korhatár elérésevel 1997. május 10-től örnagyi rendfokozattal nyugdíjba vonultam. A KKI felszámolásával kapcsolatos feladatokat mint nyugdíjas elvégeztem és ezt követően a Budapesti Katonai Szakképző Iskolában (BKSZIK) dolgoztam tovább. A BKSZIK megszűnése után 2001-től a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Gazdasági Igazgatóságánál, az intézmény megszűnéséig 2012. április 30-ig dolgoztam. Az egyetemen végzett munkásságom elismerése után 2008. október 1-én alezredessé léptettek elő.

Jelenleg, mint nyugdíjas a szabadidőm nagy részét a családom körében, unokáimmal töltöm.

2008. óta tagja vagyok a Zrínyi-Bolyai Nyugállományúak Klubjának. A klub vezetősége színvonalas programokat szervez egész évben, ahol a régi kollégákkal való találkozások lehetőséget adnak az eltöltött élmények felidézésére. A klub munkájában is részt veszek, a pénzügyi kiadások és bevételek könyvelési feladatait végzem.

Kedvenc időtöltésem a hétvégi ház (Zebegény) szépítgetése, kertészkedés és az olvasás.

Ravasz Ferencné ny. alezredes

SAMU ISTVÁN Orosztonyban (Zala megye) születtem 1946-ban

Itt éltem a gyermekkoromat. A felnőtté válás után Balatonfüredre mentem, ott dolgoztam, majd különböző tanulmányokat folytattam. 1966-68-ig sorkatonai szolgálatot teljesítettem, mint katona lövész, géppuskás. Ezután családot alapítottam, egy felnőtt fiam van, István Később egészségügyi szakiskolát végeztem az ORFI kórházban tevékenykedtem ezzel a képesítéssel.

Közel 50 éves viszonyom van, s 2006 óta állok a ZMNE szolgálatában, mint Konditerem felügyelő először polgári alkalmazottként, majd 2011.05.05. óta a MH Támogató dandár állományában a NKE Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar érdekében dolgozok.

Hobbim a horgászat, kirándulás, nyaraló rendezés és az autózás. 2006 óta vagyok a Nyugállományúak Klubjának tagja.

Samu István

SOBOR JÁNOS 1930. Március 31-én születtem hegykő faluhoz tartozó uradalom cseléd telepen. Iskoláimat sok helyen végeztem, akkor még csak, hat elemi. Középiskolát, gimnáziumot már hivatásos katonaként végeztem budapesti gépjármű közlekedési felsőfokú technikumot 1968-ban fejeztem be. Kereskedelmi és szállítási szakon. 1972. Fejeztem be pedagógiai tanfolyamot kiváló-eredménnyel. 1942-ben 12 éves koromban döntöttem el, hogy hivatásos katona leszek. 1948. Október 20-án vonultam be önkéntesként a 2-dik önálló lövész zászlóaljhoz ide csak tisztiként jelentkezőket hívtak be. 1949. Az őszi beiskolázásról lemaradtam. 1950-ban tiszthelyettesi iskolára vezényeltek hallgatónak ekkor már tovább szolgáló tiszt voltam. 1950. Szeptember 24-én avattak tiszthelyettesi rendfokozatba. Első beosztásom az esztergomi hadosztálynál volt. Bevonuláskor rögtön közölték, hogy az első feladatomban egy 100 fő részére laktanyának alkalmas helyet keresni és azt átépíteni és berendezni erre kaptam egy hónapot.

A sikeres feladat elvégzése után ott maradtam parancsnoknak beosztottak száma 85 fő. Írnok, szakács raktárkezelő, küldönc beosztású volt. Ezen személyek Katonai Kiképzését én terveztem és hajtottam végre. Az egész tevékenységre egy szolgálatvezető volt. Itt végzett munkám elismeréseként 1951. őszén tisztiként vizsgára vezényeltek tisztiként vizsgán sikeres vizsga után 1951. november 7-én léptem elő alhadnagyi rendfokozatba. 1956-ig különböző beosztásokat töltöttem be. 1955. őszén 8 hónapos Hadművelési tisztiként tanfolyamra vezényeltek. 1957-től különböző beosztásokba kik.ti.hdm-i tisztiként. 1961-ben kerültem az Egyesített Tisztiként iskolára szakaszparancsnoki beosztásba másfél év múlva neveztek ki hallgatói szd.pk.nak. 1985-ben vonultam nyugállományba.

1951-ben nősültem a házasságból Két lány gyermekem született.

2003 április 10-én feleségem elhunyt. Öt unokám és 8 dédunokám van. Jelenleg társapcsolatban élek. Nyugállományba kerülésemmel hallottam, hogy a nyugállományba helyezettek egy része havonta találkozót tart a Főiskolán. Szeptember hónapban én is csatlakoztam a találkozók résztvevőjéhez.

November hónapban részt vett rendezvényünkön Paál György vörög. Ő vetette fel, hogy a társaság miért nem alakít egy klubot? A résztvevők egyetértettek a Főiskola Parancsnok javaslatával és sürgősen megkezdődött a szervezkedés. Különböző megbeszélések és egyeztetés után a Nyugdíjas Klubot létrehoztuk és megválasztottuk a vezető szerveit december 15-én. Ettől az időtől már tagsági díj lett míg előtte csak néha szedett valaki pénzt.

A klubnak alapító tagja vagyok. A klub vezetőségébe, csak komolyabb beosztású személyek kerültek. Én magam is csak a klub rendezvényeken, mint tag vettem részt. A kilencvenes évek közepe táján, ahogy fogyott a vezetőség tagjainak száma, viszont a klub tagsága meg nőtt felajánlottam a segítségemet a vezetőségnek. Konkrét felajánlásom Kiss Béla ftörm. Szociális bizottsági tagnak szolt

mivel a 3 tagból álló bizottság már egy tagúra fogyott. Segítségemet elfogadták. Segítő munkám elismerése folytán 2001-ben őszi vezetőség választáson a tagság akaratából kerültem az elnökségbe. A feladatok elosztásakor a szociális és a kegyeleti munkakört kaptam azóta ezt a munkát végzem. 80 éves koromban lemondtam arról, hogy továbbra is vezetőség tagja legyek, egyben ígéretet tettem, hogy az elnökségben munkámat tovább folytatom. Lemondásomkor a tagság örökös tiszteletbeli elnökségi taggá választott. Folytatom a Család látogatásokat. segítséget nyújtok az

elhunytak családtagjainak a kegyeleti eljárások ügyintézésében.

Megpróbálok vigaszt nyújtani az elhunyt családjának. Szervezem a jubileumi találkozók megtartását minél szélesebb körben tudjunk volt katonatársainknak némi örömet szerezni azzal, hogy úgy, érezzék valakik még emlékeznek rájuk. A klubtagság egyben az összetartozás érzését fejleszti. Érzik az emberek az egységben lévő erőt. Közösségben szerezhetünk új barátokat, szükség esetén segítő társat. Ha a fellépés egységben történik könnyebb eredményt elérni. Megoszthatjuk örömeinket és bánatunkat. Megismerhetjük a legjobb törvényeket ebből fakadó lehetőségeket.

Hobbim a munkám, amit a nyugdíjasok érdekében saját kedvtelésemmre is végzek. Az unokáim és dédunokákkal való tevékenység, ami elég nehéz feladatnak bizonyul.

Prof.Dr. Padányi József vezérőrnagy, rektor tudományos helyettese
Gábor Áron rézágyú emléktárgyat ad át.

KLUBNAPON

Sobor János ny. ezredes

SZABÓ KATALIN

Kalocsán születtem 1956 -ban

Legmagasabb iskolai végzettségeim:

Orvostovábbképző Intézet Egészségügyi Főiskolai Kar

Másod diplomámat a Pécsi Janus Pannónius Tudományegyetem Bölcsész Karán, humán szervező szakon szereztem 4,92-es eredménnyel.

Katona 1986-ban, közel 30 éve lettem.

Katonai végzettségem: tiszti vizsgát eredményesen lettem.

Katonai életutam:

Harminc évesen, egészségügyi főiskolai végzettséggel 1986-ban kerültem Zsámbékra segélyhely parancsnoknak első lépcsős rakétás alakulathoz igen zord körülmények közé. A parancsnok azonnal megígérte tiszti rendfokozatomat, amit máig nem kaptam meg. Még 2015-ben is főtörzsőrmester vagyok, pedig őrnagyi rendfokozatom javaslatát tábornokok is aláírták. Katonai kötelmekkel összefüggő 40%-os légúti egészségkárosodásom rakéta-hajtóanyagok cseréje során keletkezett.

Férjhezmenetel miatt 1989-ben a Budapest, Zách utcai segélyhelyen, majd az őrezred segélyhelyén dolgoztam. A HM-II. HÁVP-n töltöttem várandóságomat. Gyermezem 1991-ben született. GYES-em alatt a Flottilla rendelkezési állományába kerültem, de egy napot sem dolgoztam ott. GYES-em 1999.decemberében lejárt. Előtte 1999. június 14-én befogadó nyilatkozatot kaptam a kalocsai parancsnoktól humán tiszti beosztásba, századosi rendfokozattal. Nagyon szerettem volna oda menni dolgozni, de a kinevező parancs soha nem érkezett meg. Kénytelen voltam GYES-em decemberi lejárata miatt – rendelkezési állományból – november 14-én nyugdíjazásomat kérni. Huszonöt éves szolgálati viszonyom végett 2000 évtől GYES-ről nyugdíjba kerültem. Nyugdíjamat megvonták 2012. január 01-től, helyette szolgálati járadékból és baleseti járadékból élünk ketten mesterszakos egyetemista lányommal. Őt csecsemő korától egyedül nevelem. Elváltunk 1992-ben. Az utazási kedvezményt és nyugdíjas budapesti bérletet is elvették. A kevéske jövedelmünk miatt anyagi krízishelyzetben élünk.

Négy katonai nyugdíjas szervezetnek vagyok tagja, a Zrínyi-Bolyai Nyugállományúak Klubjának 2010 óta. A szociális és nőtagozati terület áll közel hozzám. A klubtagság azért jó, mert a katonaságtól sok új ismerősöm, barátom akadt.

Katonaélményeim közül egyik: parancsszóra zöldre kellett festeni a kopár Nyakas-hegy oldalán a barnás füvet előljáró érkezése miatt. No comment! Másik: Kitelepüléseink alatt a nagy szél kifújta a bablevest tányéromból, így ennivaló nélkül maradtam. Helyette barnás száraz füvet sodort bele.

Hobbim a családom, ahonnan még hiányzik a megértő, szerető társam.

Káros szenvedélyeim nincsenek.

Nagyon szeretnék őrnagy lenni a férfitársaimhoz hasonlóan.

Megszolgáltam, megoldható lenne egyedi elbírálással, rendkívüli méltányossággal.

Szabó Katalin ny. főtörzsőrmester

SZÉCSÉNYI OLIVÉR LÁSZLÓ

1929-ben Diósgyőr-ben születtem

Személyes adatok: A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemet végeztem Katona lettem önként jelentkezve 1948. okt. 20.

Hadtáp Tiszti Iskola htp.pk-i tanfolyam

Katonai életútam: 1950-ben főhadnagyként felavattak.

Első beosztásom: Budaörs, htp.pk. Innen rövid idő múlva áthelyeztek a htp.tiszti iskolára htp.harcászati tanárnak. Beosztásomban több elismerés és kitüntetés mellett előléptettek századossá, majd őrnaggyá. 1955-ben áthelyeztek a Zrínyi Miklós Katonai Akadémiára ugyancsak htp.harcászati tanárnak. Miután a

Honvédségnél, bevonulásom óta foglalkoztam énekkarok szervezésével /Tanítóképzőben érettségiztem/, ezekkel a kórusokkal igen szép, országos eredményeket értünk el. Ennek tudható be, hogy az Elnöki Tanács elnöke /Dobi István/ "Szolgálati érdemérem" kitüntetésben részesített. Többek javaslatára - miután lehetőségem volt - leszereltem, és a Zeneakadémiára felvételiztem. Nagyon nehéz 5 év következett, de 1972-ben kitüntetéses diplomával végeztem. A Zeneakadémia elvégzése után gimnáziumban tanítottam és Budapest három kerületében valamennyi iskola szakfelügyelőjévé neveztek ki.

Közben a Honvédséggel való kapcsolatom újra teljesen szorossá vált, részben harcászati gyakorlatok törzseiben, általában évenként hosszabb-rövidebb ideig. /tartalékos őrnagyként/ és igen nagy részben a Kossuth Lajos Katonai Főiskola és a Honvéd Folyami Flottilla kórusainak vezetése, valamint különböző alakulatoknál zenei ismertetés és katonadalok tanítása kapcsán. /Rétság, Aszód, Építő dandár, stb/.

Civil ének-zenei pályám betetőzése volt, hogy kineveztek az Egri Tanárképző Főiskola Ének-zenei Tanszék vezetőjének. Pár év ottani munkám után a Honvédelmi Minisztérium felajánlotta, hogy hivatásos állományban a Honvéd Zenész Tiszthelyettesképző Szakközépiskola és Kollégium igazgatója legyek. Az indokuk az volt, hogy én katona is vagyok, meg zenész is. Egyúttal előléptettek alezredesnek. 1984-ben eü. okokból nyugállományba helyeztek, de a honvédségi kulturális munkámat továbbra is folytattam /kórusvezetés, előadások és katonadalok tanítása/

A Honvédséggel kapcsolatos munkámért a különböző fokozatú elismerések mellett a következő kitüntetések kaptam: 1953. Szolgálati Érdemérem, 1981. Haza Szolgálatáért arany, 1982. Szolgálati Érdemérem, 1983. Haza Szolgálatáért arany, 2006-ben a Magyar Kultúra Lovagja lettem, 2009. Aranykor Kitüntető Cím ezüst f., 2009. HKC arany; 2014. Aranykor Kitüntető Cím arany fokozat

Katonaélmények: Harcászati területen: aknavető és tűzvezetés. Miniszteri szemléken aktív részvétel. Kulturális területen: A Htp.Tiszti Iskola énekkarával egyesített Vendel utcai Tanítóképző Bartók kórusával-Rajkó zenekarral Kodály:Kállai kettősének vezénylése Dunaujvárosban és a Zeneakadémián.

A Magyar Rádióban a Kossuth Lajos Katonai Főiskola vegyeskarát vezényeltem. A Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola minden századának az indulóját betanítottam és a főiskola teljes állományának éneklését zenekari kísérettel az udvaron vezényeltem.

Társadalmi Funkciók:

- Kórusok Országos Tanácsa Ifjúsági Bizottság vezetője,
- Nyugdíjazásom óta a Bolyai Nyá. Klub: tagja vagyok, elnökségi tag és titkára is voltam. 2008-tól örökös tag. A klubbal kapcsolatban nagyon sok élményem van. Az emlékezetes kirándulások, a jó hangulatú ismertetők. Sajnos csak egyedül vagyok hadtápos, de a többi fegyvernemhez tartozók mégis befogadtak. Hogy miért tartom szükségesnek a tagságom? Ezen keresztül most is a Honvédséghez tartozónak érzem magam és sok barátom van itt.

Nőnap muzsika

Hobbim: A zene, a számítógép, levelezések E-mailben, és az autóvezetés.

A Kossuth Lajos Katonai Főiskola kórusát vezénylem.

A Magyar Kultúra Lovagja cím adományozása
 .A Szent Korona behozatala, Az ünnepélyes lovagi-
 avatásom Tagsági aláírás,

Nagyapám (Édesanyám apja) tüzér szds sírja a
 Miskolci Hősök Temetőjében.- "Tőle kaptam

kedvet?"

Márc-.15.-én a
 Nemzeti Múzeum
 lépcsőjén
 vezénylem a
 Főiskola zenekarát
 és a .táncosokat
 1848-as
 díszöltözékben.

Kossuth-Teleki vegyeskar vezénylése a Magyar Rádióban.

1962 nyarán Egerbaktán táboroztunk és ott folyt a kiképzés, ekkor kaptam az értesítést, hogy feleségem a Honvéd kórházban van. Ez volt szombaton, de azonnal nem mehettem el, mert vasárnap Egerben szereplésünk volt. Ekkor született meg a kislányom.

Első feleségem 1988-ban meghalt.
2011-ben újra megnősültem,
Andreával élek, akit csak dicsérni tudok.
Az életem kiteljesedett.

Feleségemmel Andreával

Jubilánsok csoportképe

Emlékdiplomámat veszem át
2015-ben a Ludovikán rendezett ünnepélyen emlékdiplomát kaptunk a Honvédségnél végzett tevékenységük elismeréseként. Nagy örömmel vettem át a 65 év után rubindiplomámat.

A Kossuth Főiskola megszűnése kapcsán rendezett megemlékezésen Szentendrén találkoztam régi kórustagokkal, akik nagy barátsággal emlékeztek meg a szerepléseinkről. A legtöbbjük magas rangot ért el, volt pár ezredes, két vezérőrnagy is.

Szécsényi Olivér László, nyá. alezredes
KÓTA-díjas karnagy, a Magyar Kultúra lovagja.

Dr. TAKÁCS MIKLÓS

Csak az aranyos napokat mentettem meg a feledéstől, életem nagy fordulóit, melyek gondolkodásom határköveivé váltak. Mindig készen álltam arra, hogy igazamat meg tudjam védeni. 1942.07.12-én születtem Monokon. Munkás családból származom. Néhány év múlva apám politikai fogoly. A család politikailag zaklatott és megfigyelt 1950-59-ig. Én gyermekkorom óta katonatiszt akartam lenni. Így készültem. Olyan azonban mint én, számításba sem jöhetett, mégis 1961-ben jelentkeztem. Felvettek. Annak ellenére, hogy a felvételem sikeres volt és papírom is volt a felvételtől, mégsem hittem az egészet. A tiszti iskolán minőségi oktatást kaptunk és kemény büntetés várt ránk, ha nem képességeinknek megfelelő eredményt értünk el. Jól felkészült tanárok és tisztek foglalkoztak velünk. Köztük voltak a Ludovikát és a Szovjetunióban végzetek is. Én egy három fős csoportban tanultam, mind a hármunk tervező feladatát én készítettem. A többiek tisztázták és a kisebb munkákat végezték a feladaton, amit én nem szerettem csinálni. Ők ketten a tervezésre mindig jobb osztályzatot kaptak, mint én. Végzés előtt hivatott az általam nagyon tisztelt osztályfőnök mk. főhadnagy és közölte, hogy sürgősen be kell lépnem az ifjúsági szervezetbe. Azon kívül bizalmi műszaki munka vezetésére vagyok jelölve. Később közölte, hogy a családom múltja miatt nem kaphatom meg, de erről ne beszéljek. Nagyon igazságtalannak éreztem a döntést, mert úgy gondoltam, hogy nem igaz emberek hozták. Ezt közöltem a főhadnaggal is. 1965-ben avattak, a nehezen nevelhető század kiképzője lettem, igen tehetséges és kitűnő tiszt századparancsnok beosztottja voltam. Az eredményeink egyszerűen hihetetlenül jól alakultak. Egy más, jobb minőségű tartós eredményt érünk el. Gyakorlatokon verhetetlenek voltunk. Így az egész századot jutalomból tisztessé léptették elő és ők lettek a műszaki csapatok rajparancsnokai is. Ehhez hozzájárult az is, hogy első lépcsős technikával voltunk felszerelve, talán még az is, hogy állandóan keleti és nyugati pedagógiai szaklapokat olvastam és többször voltam ideiglenesen megbízott szds. parancsnok. A sorállomány és a hivatásos állomány egy része tisztelt, kis része örült a nyilván való mellőzésemnek. Mégis kárpótolt az, hogy a volt beosztottaim kiálltak értem. Az "Egri csillagok" ifjúsági munkájának szervezője lettem, a tábor létszáma 2000 és 6000 fő volt általában. Feladatom a szervező munka, programok készítése, a katonák felkészítése, a róluk való gondoskodás ellenőrzése, felügyeletének segítése és végzése. A sorállományú "kispapok" a filmkörök, előkészítő körök működtetésében, előadások tartásában sokat segítettek. Annak ellenére hogy ezért sok bírálatot kaptam. A feladatokat munkatársaimmal közösen meg tudtuk oldani, sőt a tábor műszaki berendezését is segítenünk kellett. Az ismeretes vártűz idején a tűz terjedése a "Camia" film megsemmisülését is jelenthette volna. Túlléptem hatáskörömet és az őrpapancsnoknak parancsot adtam arra, hogy a fogdában lévő artistákat a tűzoltáshoz azonnal szerelje fel és engedje, küldje oda hozzám. Az artisták egyszerűen megszüntették a tűz terjedését, életüket is veszélyeztették. A HM nyugtázta, hogy a tábor ügyes volt és a helyzet ura. A parancsnoktól névsort kért arra, hogy kitüntesse a katonáinkat, természetesen a helyszínen "hősei" a fogdás artisták voltak. Így másnap a fogdások kitüntetésben részesültek és jutalom szabadságot kaptak. Hogy én mit, azt nem akarom leírni. ZMKA-t végeztem, két szakra is felvételiztem, felvettek. Szerettem volna megírni a "Magyar Katonai Ellenállás Történetét". Segítségét nem kaptam, de több volt "Ludovikás" tiszttel ismerkedtem meg. Majd az ÁVH történetével akartam foglalkozni, itt is sok ismeretséget kötöttem. Tudomány Egyetemét végeztem és kitűnő eredménnyel, doktori vizsgát tettem. Tanári beosztásaim mindig a

tanszékvezetőkkel történő összetűzéseimet is jelentették. Kétszer voltam országos pályázaton úgy második, hogy az első helyezést nem adták ki. Egyszer pedig harmadik helyezést értem el. Beosztottaim, hallgatóim mindig tudták azt, hogy járandóságukért bárkivel szemben kiállok és mindent megteszek a jövőjükért, az igazság győzelméért. Így jutottam el a Szolnoki Repülő Műszaki Tiszti Főiskola kiképzési osztályvezetői beosztásig. Így voltam a " Tudományos Diákkör"-ben összesen 30 hallgatónak témavezető tanára. Ebből 10 helyezés született. A T.D.K-t nyert 35 intézmény közül eddig egy főiskola egy hallgatója nyert, a témavezetője én voltam, máskor mindig egyetemista nyert egy kivétellel. A fenti tények is hozzájárultak ahhoz, hogy családi életem zátonyra futott, a szívem és az idegeim kezelésre szorulnak. Mégis büszke vagyok arra, hogy olyan helyen szolgáltam, mely képes volt arra, hogy a békés rendszerváltást biztosítsa. Sokszor elgondolkodtam azon, én hazámtól csak kutató munkát kértem. ÁVH néhány anyagát, a Magyar Front néhány anyagát. Egy-két bizalmasabb építkezéssel sem bíznak meg. Az Akadémián ha néhányan mélyen és globálisan belegondoltunk a hadmozdulatokba, akkor rá kellett jönnünk, hogy a hadseregünknek csak színlelt, esetleg előre vetett feladata volt. Ez a golyófogók feladatát is jelenthették. Így lettünk volna a stratégiának taktikai áldozatai, jutalomból, elvárásból. Az akadémiát végzetek kb. 20 %-a ezt hasonlóan gondolta és gondolja ma is. Minden holt és élő igaz magyar katona és honpolgár áldott legyen, ki hazájukért a legnagyobb áldozatra is képes.

Budapest, 2015. 05. 04.

dr. Takács Miklós
dr. Takács Miklós

ny. alezredes

Dr. Simon Ákos ny. ezredesnek
70. születésnapja alkalmából, 2012-ben

a Zrínyi-Bolyai Nyugállományúak Klubjának elnöke
Nagy László Gerő ny. ezredes,

„Aranykor kitüntető” cím ezüst fokozat
kitüntetését ad át

Dr. Zámola Jenő ny. alezredes, a
Zrínyi Miklós Bajtársi Egyesület elnöke jelenlétében.

TÓTH GÁBOR

születtem

Gödöllőn 1934-ben

Diósgyőrben, a Kilián gimnáziumban jártam, **1953**-ban érettségiztem. Az egeri gépállomáson adminisztrátorként dolgoztam. **1955**-ben bevonultam a Kossuth Lajos Tüzér Tiszti Iskolára **1958**-ban avattak, Jászberénybe a tüzér ezredhez kerültem. Első tiszti beosztásom “üteg első tiszt”. **1960**-ban megnősültem, 2 fiúgyermekünk született.

Az ezrednél, mint fiatal tisztnak bizonyítanom kellett, mivel jelentősen többen voltak nálamnál régebben végzettek alacsonyabb beosztásban.

1961-ben kerültem az Egyesített Tiszti Iskolára szakasz pk-i, majd szd. pk.h.i és **1970**-ben szd.pk-i beosztásba. A ZMKMF. Fegyverzeti Tanszék állományában egy teljesen új szd-ot kellett létrehoznom s ebben az időszakban három esetben hajtottunk végre honfoglalást objektumon belül. Többször nyertünk főiskolai menetdal versenyt. Az állományhoz ekkor vietnami hallgatók is tartoztak. Az Általános Katonai Tanszék beosztottjaként tereptan tantárgyat tanítottam **1976**-tól. A Zrínyi Miklós Katonai Akadémia Műszaki tanszékére kerültem **1984**-ben térképészeti biztosítást, katonai tereptan tanítani, s egyben az Akadémia megbízott Térképész Szolgálat Főnök-i beosztást láttam el. Tanítottam állami és politikai vezetőket, akikből később miniszteri beosztást is elnyertek, akadémiai hallgatókból pedig vezérkar főnökö is váltak

Az évek során polgári szakképzétségként gépész műszaki tanári oklevelet szereztem és elvégeztem a ZMKA-t összefegyvernemi szakon. A Budapesti Műszaki Egyetemen **1971**-től **1989**-ig óraadó tanárként katonai szakismereteket tanítottam.

A 37 év szolgálati idő alatt sok pozitív és negatív hatással, jelenséggel találkoztam. A legelső beosztásomban, mint üteg első tisztnak az első parancsnokom úgy mutatkozott be az első találkozásunkkor” nekem 6 elemim van, függetlenül a te iskolai végzettségedtől (érettségi és 3 éves tü.ti. iskola) én vagyok az üteg parancsnoka”. Mire azt feleltem, hogy ezt nem is kétlem. A beosztottakkal való közvetlen foglalkozás, csapatnál, valamint a katonai felsőoktatásban nagyon sok lehetőséget adott az emberek megismerésére, problémáik, gondjaik megoldására. Most is jóleső érzés, volt beosztottaimmal, tanítványaimmal való évenkénti találkozás, együtt emlékezés a régi időkre. Több esetben kellett alegységet a nulláról létrehoznom és ütőképes alegységként átadni. A terepen történő oktatás területén a bajtársiasság, egymásrautaltság elősegítése, erősítése pozitív hatással volt úgy rám, a tanárra, mint a beosztottakra. Jelentős élményt adott a ZMKA-n történő oktatás, ahol a tanszékvezető bizonyos értelemben szabadkezet adott a tantárggyal kapcsolatos fejlesztésre, csapatlátogatásokra, s itt a Műszaki Tanszéken éreztem azt az emberséges magatartást a vezetők részéről, ami a korábbi beosztásaimban hiányzott. Az oktatás során oktattam vietnami, kongói, líbiai, orosz és szíriai hallgatókkal, akik kormányközi megállapodás szerint tanultak a katonai felsőoktatási intézetekben.

1991. április 1-el kerültem nyugállományba. A Honvédelmi Miniszter – től névre szóló karórát, az Akadémia Pk-tól Zrínyi emléklakettet kaptam. A 37 év szolgálat alatt 12 db. kitüntetést és több magasabb pk-i illetve egyéb dicséretet kaptam, a Műszaki egyetemen rektori dicséretet. **1988**-ban egyetemi adjunktussá neveztek ki. Nyugállományba kerülésem után 1 évig szakközépiskolában szakmai tantárgyakat tanítottam. Tagja vagyok több nyugdíjas közösségnek. A Bp-i Nyugállományú Klub Tüzér Tagozatának, Bolyai János nyugállományú Klubnak, Zrínyi Bajtársi Egyesületnek, Gábor Áron Tüzér Bajtársi-, Térképbarátok körének Egyesületnek.

A tüzér egyesületeknél elnökségi tag vagyok, s ebben a funkcióban közreműködök a katonai tanintézetekben végzetek jubilánsi megemlékezésének a megszervezésében a Bolyai Klubbal együttműködve. Sajnos az évek gyorsan múlnak s a kollégák lassan fogynak, ezért igyekszünk kihasználni a lehetőségeket az összejövetelekre, baráti és osztálytalálkozókra, hogy egymás problémáira odafigyelve a lehetőségekhez mérten segíthessünk

Az egyesületben próbáljuk a tüzér hagyományt ápolni, de ez lassan már csak a szép emlékekből áll. Téli, nyári éleslövészetek rakétaindítások felemlégetése. Mondhatjuk, hogy hová lett a “tavalyi Nyár” hová lettek a tüzérek, hisz lassan már csak nagyítóval találunk egy néhányat. Rakéta nincs, löveg alig található, de a nosztalgia még élénk s bizunk a HDS. fejlesztésének a jövőjében. Hazánknak a szövetséges kereteken belül is szüksége van egy korszerű és ütőképes fegyelmezett HDS-re. Ebben talán azok a fiatalok akik az átszervezés következtében kerültek ki a rendszerből még jó időben segítséget lesznek.

*Tóth Gábor nyá.
ezredes*

Orosz Zoltán altábornagy
VKF h. 2014-ben

**„Aranykor
kitüntető” cím arany
fokozat**
kitüntetést ad át
Szabó Miklós
akadémikusnak

a ZMNE volt rektorának.

TÓTH JÓZSEF 1945-ben születtem Pered községben (jelenleg Szlovákiában van).

1963-ban érettségiztem a budapesti Kölcsey Ferenc gimnáziumban. Legmagasabb polgári végzettségem gépészmérnök, illetve mérnök tanár a 2 éves pedagógiai tanfolyam elvégzése alapján.

Az Egyesített Tiszti Iskolára jelentkeztem, elsőéves növendékként Szabasszállásra vonultam be. Katonai végzettségem: 1967-ben ETI gjmű techn. szak,

1980-83 között elvégeztem a ZMKA vezetői pc.gjmű szakát.

1967-ben hadnagyként, szakaszparancsnoki beosztásba kezdtem a katonatiszti pályát, előbb Budapesten, majd az alakulattal együtt Aszódra kerültem. 1973-78 között az ezred technikai törzsében különböző beosztásokba dolgoztam. 1978-ban visszakerültem Budapestre a Honi Légvédelmi HDS kötelékében kom. zászlóalj gjmű. szolgálat főnökeként.

1980-ban kérelmemre, sikeres felvételi után a Zrínyi Miklós Katonai Akadémiára kerültem, amit 1983-ban elvégeztem. Rövid időre visszakerültem a HLÉHDS-hez, majd 1984. április 1-i hatállyal a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola Pc. gépjármű szaktanszékére kerültem „főtanári” beosztásba. Későbbiekben előbb adjunktus, majd docensi oktatói fokozatot értem el.

2002. január 1-től innen kerültem szolgálati nyugállományba, de a tanári munkát tovább folytattam, jelenleg is ezt végzem a Nemzeti Közsolgálati Egyetemen.

Nős vagyok 1971 óta. Két gyermekem született, fiam szintén honvédtiszt, lányom sajnos gyógyíthatatlan betegségben meghalt. Két unokám van.

A nyugdíjas klubnak 2009 óta vagyok a tagja. A konkrét munkában - a rendezvényeken - másirányú elfoglaltságom miatt nem vettem részt. Az oktatói munka befejezése után, tervezem a klub életébe történő szorosabb bekapcsolódást.

Hobbim a videózás: felvételek készítése, azok vágása és szerkesztése.

Tóth József ny. mk. alezredes

TUBOLY ELEK 1930-ban születtem Csonkahegyhát községben.

A 8 elemi iskolát itt végeztem a református elemi iskolában. A gimnáziumi tanfolyamokat katonai szolgálatom alatt levelező tagozaton, áthelyezések és beosztási változások, miatti megszakításokkal 9 év alatt Érettségi vizsgával jó eredménnyel végeztem. 1950-ben vonultam be sorkatonai szolgálatra. A sorkatonai szolgálat alatt önként jelentkeztem tiszti iskolára. A Bem Légvédelmi Tüzér Tiszti Iskola egy éves közepes szakára kerültem beiskolázásra. A tiszti iskolát kiváló eredménnyel végeztem 1952-ben. Avatás után Nagykanizsára kerültem szpk.-i beosztásba egy vegyes légvédelmi tüzérosztályhoz. Az osztályt 1953. áprilisában rövid kiképzés és lövészet után a zalai olajmező légvédelmére tüzelőállásba helyezték. Ütegünk az osztály harcálláspontjával együtt Tornyiszentmiklós község szélén foglalt tüzelőállást és látott el állandó harckészültséget 1954. dec-ig.

A harckészültség után újra Nagykanizsára került az osztály laktanyai elhelyezéssel, majd 1955. nyarán szigorú titoktartás közepette az ütegünket áthelyezték Tököl község külterületére a budapesti tűzrendszerbe. Itt építettük ki a tüzelőállást és láttuk el a harckészültséget. 1956. 09. 01-el tanfolyamra vezényeltek a hadosztály parancsnokságra. A tanfolyam végén 10. 20-tól 11. hó 04-ig szabadságra távoztam szülőfalumba. Nov. 03-án közlekedési eszköz hiánya miatt a zalai TEFU. szállító gk. oszlopával meg kíséreltem Budapestre a szolgálati helyemre bevonulni, de a 04-én hajnali Szovjet támadás miatt csak Lepsényig jutottunk. Ezt követően többszöri kísérlet ellenére, csak nov. végén 3 nap alatt jutottam el a XVIII. ker. Halmi úton lévő Ho.-P.-ságra ahol őr és egyéb szolgálatot láttunk el. Dec. 20-án vezényeltek a Kispesti karhatalmi századhoz. 1957 ápr-ban szpk.-i beosztást kaptam a Bp-i Kinizsi laktanyában megalakult MN. 420. alakulatnál.

1959. 12. 01-i hatállyal felmentettek beosztásomból és áthelyeztek, és egyúttal vezényeltek 57mm-es tűz. tanfolyamra. A tanfolyam befejezése után 1960. 02. 01-el mint ü.pk.Börgöndön át kellett vennem az újonc katonákból álló üteg állományát, majd a központi raktárból és a gyártó üzemből az üteg technikáját és meg kezdeni a kiképzést, felkészülni az ágyús éleslövészetre, mit ápr. és máj. hónapban 5 löfeladat jó értékelésével végre is hajtottunk. A lőtérrel a Bp.-i Kinizsi laktanyába helyezték az üteget, majd szept. hónapban megkezdtük Vértesacsán a MN.XI./3.harci osztály biztosító ütegállás építését, majd az osztály biztosítását 1963. okt-ig. 1963. 10. 01.-el vezényeltek Börgöndre a kik. központba, tanfolyamra A tanfolyam elvégzése után PA.technikus ti-i beosztásba kerültem. Szolgálati időm alatt 4 alkalommal hajtottunk végre rakéta éleslövészetet, 3 kiváló és egy jó értékeléssel.

1974-ben a többször elutasított áthelyezési kérelmem után a ZMKMF-ra kerültem Harci technikai sorállományú szd.pk.-i beosztásba. 5 kiképzési időszak után a Törzsosztály Hdm.ti-i beosztásba, majd 1983-ban Tisztitanfolyam pk.h-i beosztásba kerültem. 1985. 10. 01-vel 35 év katonai szolg.után nyugállományba vonultam. Szolgálati időm alatt a szolg. évek utáni kitüntetésekén kívül a Szolgálati Érdem Érem bronz és arany fokozatának kitüntetésében részesültem. 1962. 05. 20-án megnősültem. 1962. 05. 24-én Éva nevű lányunk, majd 1965. 02. 14-én Attila nevű fiunk született. Fiunk 1982. 08. 13-án vizi balesetben elhunyt.

Feleségem 2011-ben súlyos betegségben elhunyt. Vejemmel és lányommal élem a nyugdíjas éveimet.

Tagja vagyok 1986. óta. a Bp-i RE-LÉ Nyugállományúak Klubjának is

Tuboly Elek ny. őrnagy

TURI IMRE

1938-ban születtem

Budapesten.

Apám betűvésnök, zenész; a doni áttörésnél 1943-ban eltűnt, anyám első világháború hadiárvája, háztartásbeli, takarítónő volt egy kis cégnél, onnan ment nyugdíjba, 1990-ben 83 évesen hunyt el.

A hadiárva gyermekkorom mély szegénységben telt el. **1953**-ban jelentősen megváltozott az életem, mivel sikeresen felvételiztem a II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskolába és jelesen érettségiztem 1956-ban Emlékezetes, szép élményt nyújtott az ott eltöltött három év, két nyáron országjárást tettünk tanárainkkal.

Képzés után sikeres kettő ejtőernyős ugrást hajtottam végre. Remek tanárainnak és a nevelőtiszteknek köszönhetően reményteli jövő várt rám. A műszaki fegyvernemi

érdeklődésem és vonzalmam alapján **1956** őszén kezdtem a hároméves tiszti iskolát Szentendrén. Az 56-os eseményeket átéltem, de nem voltam a karhatalom tagja, a villamosvonalak helyreállításában dolgoztunk, és az ETI re történt összevonást követően sorkatonai kiképzést kaptunk, katonai esküt tettünk, és csapathoz helyeztek minket, honvédként. Félév múlva visszakerültünk és elkezdtük a fegyvernemi technikai kiképzést. A hároméves műszaki tagozat képzését 1959 nyarán fejeztük be.

Ercsibe kerültem gépszázadhoz, és négy évig voltam ott. Felvételiztem a BME-re.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kara mikrohullám és adástechnika szakon öt évig tanultam, és 1968-ban Kaposvárra helyeztek a Somogy megyei Tanács Polgári Védelmi pságra, híradó főtiszti beosztásba, amelyet kilenc évig töltöttem be. Itt sikeres mozgósítást hajtottam végre a híradó tartalékosokkal, egy eredményes országos tanfolyamot tartottam a polgári védelem híradó eszközei kezelése témakörben. Csapathoz kértem magam. Rádióelektronikai Ellenőrző Központnál, hét évig ténykedtem. Másfél évig megbízott technikai helyettes voltam, majd alosztályvezetői beosztásban ténykedtem.

A váltást megint megértem: a Rel. Főnökség 1984-ben a Zalka Máté Katonai Műszaki Tiszti Főiskolára helyezett, technikai szakcsoportvezető beosztásba. A Rádióelektronikai Harc Tanszéken tevékenykedtem, két kabinetet terveztem és kiviteleztem, a lerombolását nem értem meg, mert 1993. február 1.-ével nyugállományba helyeztek, 36 szolgálat évvel és az 55. év betöltésével.

Életutam során igyekeztem ember lenni, aki mellesleg katona, a függetlenség jellemzett, a haza szeretete, az elhivatottság érzése, a becsület és tisztesség vállalása. Motivált a kitartás, a szakma szeretete, a rendszerben rám rótt szolgálat tisztességgel, tehetséggel történő csinálása. A szakadatlan tanulás szükségessége kitöltötte időmet. Magánéletem: 1964-ben megnősültem, feleségem tanár. Fiunk született 1966-ban, aki jelenleg számítástechnikai cégnél dolgozik. Unokám 14 éves fiú, kiválóan tanul, sportol. A hadseregnek köszönhetem, hogy tanítottak és beosztásokat adtak. Szolgálati lakást 1968, 1970, 1980, 1988. években kaptam, és a különélés-utazgatás éveken át tartott. Nyugdíjas klub tag vagyok kettő klubban, Somogyiak Baráti Köre tag, és HASE tag.

Turi Imre.ny.mk. alezredes

NYUGDÍJASOK DALA

Elszálltak az évek felettünk,
Csendes szívvel nyugdíjasok lettünk.
Felnevelve gyermeket, családot,
Nyugdíjasként éljük a világot.

Nyugdíjasnak nincsen semmi vágya,
Csak hogy boldog legyen a családja.
Szeretetben, boldogságban éljen,
Gyermekek és unokák körében.

Nyugdíjas klub, hová összejárunk,
Benne mindig otthonra találunk,
Legyen minden együtt töltött óra,
Szeretet és béke hordozója.

Mi lehet a nyugdíjas dal vége,
Legyen köztünk, s a világon béke,
Adjon Isten még sok boldog évet,
Békességet, erőt, egészséget.

“Kislak áll a nagy Duna mentében” dallamára

A Bolyai János Honvéd Alapítvány

A Nyugállományú Klub tagjai alapították és működtették 25 éven keresztül

Bejegyzés száma: 2049 /Fővárosi Bíróság 9. Pk. 66508/2 Adószáma:18004281-1-43

Bankszámlaszáma:10400126-21416606-00000000

Az alapítvány székhelye / címe: Budapest, 1091 Üllői út 133-135

Az alapítvány céljai:

- Hozzájárulni a tisztképzéshez, amelynek célja a hazaszerető, történelmi szemléletű, hagyományokat ápoló, sokoldalúan művelt, idegen nyelveket beszélő, edzett értelmiségi tiszt,
- Elősegíteni a katonai hagyományok ápolását, a honvéd emlékművek gondozását és újak létesítését,
- Segíteni az alkotó katonai, műszaki tevékenységet, az azt támogató informatikát, valamint a honvédségen belüli menedzserképzést.

A közcélú Alapítvány működésének eredményei:

1. Az Alapítvány eddigi tevékenységén belül két eseményt részletesebben is érdemes megemlíteni: a „Száznapos ünnepség”-et és a kard- és tőradohányozásokat.

- A **„Száznapos ünnepség”** szokása egészen a XVIII szd.-ig nyúlik vissza. 1919-ig a volt Osztrák-Magyar monarchia tisztképző intézményeiben (Bécsújhely, Mödling) a tiszti avatás előtt 100 nappal egy közös vacsora keretében házi ünnepséget tartottak. Ez a rendezvény a m. kir. Ludovika Akadémián 1924-től 1944-ig újra hagyomány lett. 1992-ben Pénzes János szkv. hegyivadász hadnagy a m-kir. honvéd Ludovika Akadémiát végzett tisztek Melbourne városában élő bajtársi közössége nevében emlékkardot adományozott a két katonai főiskolának.

Az alapító okirat rendelkezése szerint ezt minden évben a „Száznapos ünnepségen” az avatandó évfolyam rangelsője kapja meg.

A kard jelmondata: **„A Hazáért mindhalálig!”** Az 1861. M. gyalogostizti kard hüvelyének belső felületére rávésik a kard viselőjének nevét és az adományozás dátumát.

- A **kardadományozás** és a régi fegyvernemi hagyományok meghonosítását segítette elő a „Gyorsfegyvernemi” kard, a „Híradó” kard, a „Borbála” kard, és a „Görgey” kard átadások. Szeretném itt megemlíteni Éder Miklós nyá. ezredes úr nevét, aki hadtörténeti ismereteivel, kutatómunkájával és aktív közreműködésével segítette az Alapítvány hagyományápoló tevékenységét. 1997-ben Dr. Gulyás István erki állatorvos és muzeológus „Bolyai tört” adományozott a főiskola rangelső hölgy hallgatójának.

Ugyancsak kiemelkedő esemény volt az Alapítvány működése során 2002. április 17-e, amikor az egyetem főtitkára Dr. Piószeghy János dandártábornok, a Műszakiak napja alkalmából, a Műszaki tanszék rangelső hallgatója részére „Műszaki-vándorkardot” adományozott.

A kard felirata: „Változatlan és örök csak egy marad, a műszakiak hagyományos fanatikus és bátor szíve, amely legyőz mindent” Jakobi Ágost utász ezredes

További tevékenységeink voltak:

- A hallgatói-századok részére (Görgey, Hunyadi, Rákóczi, Bem, Mária főhadnagy) és a Szolnoki Repülő Műszaki Intézetnek zászlókat adományoztunk.
- A főiskolai kar Emlékparkjában Görgey szobrot létesítettünk. Az Aradi vértanúk kopjafáit és a Rákóczi-emlékoszlopot valamint a „II. Világháború hőseinek és áldozatainak emlékművét” Benedek György Munkácsy díjas, érdemes művész alkotását felavattuk.
- Szent Borbála, Szent László, valamint Ludovika emlékhelyet alakítottunk ki.
- A Táncsics zászlóalj- és a Gályarabok emlékművét, a Budapesti 1. Gyalogezred- és a 150 éves a Magyar Honvédség- kopjafáját, Forinyák Géza szobrát, valamint Millenniumi emlékoszlopot és emlékkeresztet állítottunk Balatonkenesén a Honvédüdülőben.
- Szakasz-rangelső és főiskolai bajnok jelvény, Tanulmányi- és Sport vándorkupa bevezetését kezdeményeztük. Külföldi tanulmányutakat támogattunk.
- Kiss Károly ezredes, akadémikus emléktábláját felavattuk, és róla neveztettük el a Kollégium épületét. Elhelyeztük "Bolyai János a hadmérnök" emléktábláját Bécsben.
- A katonai sportversenyeket és a küzdősportokat kiemelten támogattuk.
- 1956-os forradalom emlékhelyet létesítettünk. Felavattuk Kossuth Lajos, és Kováts Mihály ezredes - a charlestoni hős - bronz szobrát.

- A Rákóczi szabadságharc zászlóbontásának 300. évfordulója alkalmából Balatonkenesén, a Honvédüdüdőben tudományos konferenciát rendeztünk, és Béri Balogh Ádám emlékhelyet létesítettünk. Kárpátaljára emléktúrát és Országos jelvénytörző „Rákóczi szabadságharc emléktúra-sorozatot” szerveztünk.
- „Bolyai János a hadmérnök” bronz mellszobrát avatta fel 2003. december 15-én, a Bolyai Napon Dr. Szenes Zoltán altábornagy vezérkari főnök.
- „Zrínyi Miklós” - aki a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem névadója - költő és kiváló hadvezér bronzból készült mellszobrát az Egyetem Napján, 2004. február 2-án az Eszéki-híd felújításának évfordulóján avattuk fel.
- „Zrínyi Miklós emlékhely” létesítettünk A kuratórium határozata alapján szobrot kívánunk állítottunk a szigetvári hősnek, Zrínyi Miklós (1505-1566) grófnak, a kiváló hadvezérnek. A szobor megalkotására felkértük Benedek György Munkácsy díjas szobrászművészt, aki elvállalta, hogy azt 2004. szeptember 07-re hősi helytállásának évfordulójára elkészítette.

Zrínyi Miklós 1542-1556 között horvát bánként vitézül harcolt az Európát fenyegető török veszedelem ellen. Nem sikerült megnyernie a törökellenes vállalkozásaihoz a bécsi udvar támogatását, ezért lemondott. Szigetvár kapitányaként a Bécs ellen induló százezer fős szultáni sereget 1566. augusztus 5. és szeptember 7. között feltartóztatta. A rommá lőtt várból maradék csapataival kitört. Hősi halálával a szabadságot és hazáját szerető emberek igazi példaképévé vált.

- A „Békefenntartás magyar hőseinek” részére emlékhelyet hoztunk létre 2004. április 30-án.
- Az Alapítvány közreműködött egy kétnyelvű „Bolyai emléktábla” létesítésében, amit az EU csatlakozáskor avattak fel Olmützben.

Bocskai-szobrot avattunk fel az Alapítvány kezdeményezésére

A Bocskai-szabadságharc kezdetének 400. évfordulója alkalmából október 15-én, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Üllői úti kampuszán ünnepélyesen felavatták Bocskai István erdélyi fejedelem mellszobrát. Dr. Négyesi Lajos őrnagy, hadtörténész avatóbeszédében kiemelte, hogy Bocskai fejedelem megőrizte Erdély függetlenségét, meghusított a törökök stratégiai elképzeléseit és következetesen harcolt a szabad vallásgyakorlatért.

A mellszobrot - Prof. Dr. Berek Lajos ezredes, megbízott kari dékán alkotását - +Dr. Hajdú István ezredes, a Kossuth Lajos Hadtudományi Kar dékánja leplezte le. A ZMNE Bolyai János Katonai Műszaki Főiskolai Kar Bocskai-százada ezentúl névadója születésének és a század megalakulásának évfordulóin katonai tiszteletadás mellett koszorúzza meg az erdélyi fejedelem szobrát.

„ ICH HABE AUS DEM NICHTS EINE NEUE WELT GESCHAFFEN! ”

„ SEMMIBŐL EGY ÚJJ MÁS VILÁGOT TEREMTETTEM! „

JANOS BOLYAI / 1802 - 1860 /

JANOS BOLYAI STUDIERT 1818 - 1823 AN DER K. INGENIEURSAKADEMIE IN WIEN. ER WAR EINER BEDEUTENDSTEN MATHEMATIKER DES 19. JAHRHUNDERTS. NACH IHM IST DIE UNGARISCHE MILITÄRTECHNISCHE FAKULTÄT IN BUDAPEST BENANNT.

GEWIDMET VON DER ZMNE MILITÄRTECHNISCHEN FAKULTÄT JANOS BOLYAI UND DIE MILITÄRSTIFTUNG JANOS BOLYAI BUDAPEST IN ERINNERUNG AN DIE JAHRHUNDERTELANG GEMEINSAME TRADITION UND GESCHICHTE VON UNGARN UND ÖSTERREICH ANLASSLICH DER ÜBERSIEDLUNG DER LANDESVERTEIDIGUNGSKADEMIE WIEN IN DEN AKADEMIETRAKT DER STIFTSKASERNE.

BOLYAI JÁNOS 1818 - 1823 KÖZÖTT VÉGEZTE TANULMÁNYAIT A BÉCSI HADMÉRNÖKI AKADÉMIÁN. Ő VOLT A 19. SZÁZAD LEGNAGYOBB MATEMATIKUSAINAK EGYIKE, A ZMNE BOLYAI JÁNOS KATONAI MŰSZAKI KAR ÉS ELŐDINTÉZMÉNYEINEK NÉVADÓJA.

AZ OSZTRÁK - MAGYAR TÖRTÉNELEM, A KÖZÖS MÚLT ÉS HAGYOMÁNY JEGYÉBEN ADOMÁNYOZZUK NÉVADÓNK SZOBRÁT A BÉCSI NEMZETVÉDELMI AKADÉMIÁNAK A STIFT - LAKTANYA AKADÉMIA TRAKTUSÁBA VALÓ ÁTKÖLTÖZÉSE ALKALMÁBÓL.

BRONZESKULPTUR VON OBERST PROF. DR. LAJOS BEREK.
A MELLSZOBOR PROF. DR. BEREK LAJOS EZREDES ALKOTÁSA.

BOLYAI JÁNOS
HONVÉD ALAPÍTVÁNY

JANOS BOLYAI
MILITÄRSTIFTUNG

AZ ESZE TAMÁS HONVÉD

NYUGDÍJAS EGYESÜLET

/ HELYE: MADÁCH IMRE MŰVELŐDÉSI KÖZPONT VÁC, DR. CSÁNYI LÁSZLÓ KRT. 63. /

Bem tábornok szobrának avatása 2010. 12.19 a Bem Bajtársi Egyesület székhelyén

**Katalin bál a
BEM Bajtársi Egyesület
.Klubjában 2011-ben**

Katika oly szerencsés volt 2x nyert
a tombolán

Pusztavacs. 2007. 04.19.

Szentendre 2008. Régió értekezlet

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület
1145 Budapest Stefánia ut. 54.
Postacím: 1438 Budapest Pf. 571
Honlap: www.puskashirado.hu
E-mail cím: puskahtibvar@gmail.com

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület Elnöksége

**tisztelettel meghívja a
Szervezet képviselőjét
Közgyűlésére**

Ideje: 2011. április 14. (csütörtök) 10.00

Helye: Zsirvi Miklós Nemzetvédelmi Emlétem. Díszterem

Soós Tamás ny. alez. Bp. Nyá Klub Hír tag.vez.h.

Prof.dr. Rajnai Zoltán ezds. tájékoztatója

KERTI PARTIK NYÁRON A BEM BAJTÁRSI EGYESÜLET KERTJÉBEN.

Orczy parkban a Tónál 2009

KÉPTÁR

Hatvan

Annavölgy

EGRI SZÉPASSZONY VÖLGYE
Bolyai Klub egy csoportja 2006.

VÁCRÁTÓT

EGER DOBÓ ISTVÁN LAKTANYA
Bolyai Klub kiránduló csoport 2006.

EGER DOBÓ ISTVÁN TÉR
Bolyai Klub tagjai 2006.

VENDEGSÉGBEN A VÁCI KLUBNÁL

Szentes

Dr Farkas Tivadar
mk. örgy

iskola parancsnok
megnyitója

Susa István ezds
klubelnök és

Rádli Tibor ezds pkh.

Prof, Dr.Berek Lajos mk.
ezredes főiskola pk.

zászlótadományoz a klubnak

Nagy László alez. vette át

Gál István ezds.

Emlékfaültetés

NYUGDÍJASOK

A FEHÉR ASZTALNÁL

Nőnap dalárda Szécsényi Olivér Katika, Turi Imre ny. alez

**Klub elnöksége
2010-ben**

**Nőnap túrán Piliscsén
2012..03.07.**

**Megemlékezés az Aradi
vértanuk emléktáblájánál 2013.
okt. 6-án**

**EMLÉKDIPLOMA átadási
ünnepség a LUDOVIKÁN a
NKE-en 2015. szept. 22.**

**Szentkirályi Frigyes ny. ezds
75 év után
GRÁNIT
diplomát kap.**

**Szabó János ny. vörge
50 év után átveszi az
ARANYdiplomáját**

Kóczán Árpád rk ny. táb. esperes imája

Narrátor Kertész Zoltán ny. alez

Zrínyi szobor koszorúzás

Örömmel jelentem neked, hogy sikeres volt a rendezvényünk!

TARTALOMJEGYZÉK

Beköszöntő	2. old
Zrínyi Miklós - Bolyai János Nyugállományúak Klubjának 3 évtizede	3. old
Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület elismerő oklevele	5. old
Zrínyi - Bolyai Nyá. Klub alapszabálya	6. old
A főiskola nyugállományúak klubjának megalakulása	9. old
A Fővárosi Bíróság végzése (1990.)	11. old
Bolyai Nyugállományúak Klubjának tagjai (1995. áprilisában)	12. old
Z.-B. Nyá Klub névjegyzéke (2015.)	15. old
2015 évi Munka és rendezvényterve	16. old
A klub tagjainak elismerései	17. old
Zrínyi Miklós Bajtársi Egyesület 25 éves	18. old
Zrínyi Miklós Bajtársi Egyesület alapítóinak névsora	22. old
Szemelvények a jubileumi kiadványainkból	23. old
Göncz Árpád ünnepi levele (1999. okt.11.)	24. old
- Kossuth Akadémia (1947-1949.)	25. old
- Fegyvernemi és szaktiszti iskolák	26. old
- ETI (1957-1967.)	27. old
MK HM Keleti György levele az ETI 40. évf. alkalmából (1997. ápr. 16.)	28. old
Tudományos.konferencia z ETI megalakulásának 50. évfordulóján	29. old
- Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola (1967-1990.)	54. old
- Killián György Repülő Műszaki Főiskola (1967-1996.)	58. old
- Kossuth Kajos Katonai Főiskola (1967-1996.)	59. old
- Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola (1990-2000.)	61. old
- Bolyai János Katonai Műszaki Kar	62. old
A katonai főiskolai képzés 50. évfordulója	63. old
- Kosztolányi Dezső: Üllői úti fák	66. old
Az elődök előtt tisztelegtek	68. old
Lőrincz Kálmán vezds. és Szücs Elemér ezds. köszöntője (2012. szept. 27.)	72. old
Kositzky Attila altbgy köszönő beszéde (2015. szept. 23.)	75. old
HVK SzCsf. Bozó Tibor ezds. jubileumi köszöntője (2010.dec. 15.)	77. old

K l u b t a g j a i n k bemutatkoznak

Árvai János	78.old	Balogh Ferenc	80.old	Benedek Mihály	83.old.
Prof.Dr. Berek Lajos	84.old	Bódi József + 2014	87.old	Bódi Józsefné	88.old
Csiki Sándor	89.old	Dr.Dobi József	92.old	Estók János + 2017	94.old
Forgács Ferenc	96.old	Fiedler György	97.old	Futó Imre	98.old
Hegedűs Gyula	99.old	Hegedűs János	101.old	Holy Péter	103.old
Horváth Kálmán	105.old	Juhos Nándor & né	106.old	Kiss Béla + 2015	109.old
Kővári Imre	110.old	Lászay János + 2017	111.old	Lelkes András	113.old
Nagy László Gerő	114.old	Dr Oroszi Antal	116.old	Pásztory Imre	119.old
Pók Erzsébet	120.old	Ravasz Ferencné	121.old	Samu István	122.old
Sobor János	123.old	Szabó Katalin	125.old	Szécsényi Olivér	126.old
Dr. Takács Miklós	129.old	Tóth Gábor	131.old	Tóth József	133.old
Tuboly Elek	134.old	Turi Imre	135.old	old

Nyugdíjasok dala	137. old
Bolyai János Honvéd Alapítvány	138. old
Kapcsolataink fotóik	141. old
Kerti partik fotói	147. old
Képtár	148. old
VKF köszöntő levele és emléklapja a Nyá. Klub részére	159. old